Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars hiemalis - Cod. Lichtenthal 127

[Hirsau ?], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Lektionarium [Lesungen für Lesehoren]

urn:nbn:de:bsz:31-40491

Visual Library

¶ Feria.ij.ad primas.ps.j.

B E
atꝰ
vir q̄non
abiit i cō
ſilio ipio
rum:⁊ in
via pec=
catorum
nō ſtetit:
⁊ i cathe
dra peſtilētie nō ſedit. Sed
in lege dñi voluntas eius:et
in lege eiꝰ meditabit᷑ die ac
nocte. Et erit tanq̄ꝫ lignum
quod plantatum eſt ſecꝰ de=
curſus aquarū: quod fructū
ſuū dabit in tēpore ſuo. Et
foliū eius non defluet: ⁊ oīa
quecunq̄ꝫ faciet ꝓſperabun
tur. Nō ſic impii nō ſic: ſed
tanq̄ꝫ puluis quē proiicit vē
tus a facie terre. Ideo non
reſurgūt impii i iudicio: ne=
q̄ꝫ peccatores in ꝯſilio iuſto
rum. Quoniā nouit dñs vi
am iuſtorū:⁊ iter ipiorū peri
bit. Gloria pr̄i. Sicut erat.
Q Uare fremue= (ps.ij.
runt gentes:⁊ populi
meditati ſunt inania. Aſti=
terūt reges terre ⁊ pricipes
cōuenerūt in vnū: aduerſus
dñm/⁊ aduerſus xp̄m eius.
Dirūpamus vincula eorū:
et proiiciamꝰ a nobis iuguꝫ
ipſorum. Qui habitat in ce
lis irridebit eos:⁊ dñs ſub=
ſannabit eos. Tunc loq̄tur
ad eos in ira ſua:⁊ in furore
ſuo conturbabit eos. Ego
autem conſtitutus ſum rex
ab eo ſuper ſion montē ſan=
ctū eiꝰ: predicans preceptū
eius. Dñs dixit ad me filiꝰ
meꝰ es tu:ego hodie genui
te. Poſtula a me et dabo ti=
bi gentes hereditatē tuā: et
poſſeſſionē tuā terminos ter
re. Reges eos in virga fer=
rea:⁊ tanq̄ꝫ vas figuli cōfrin
ges eos. Et nūc reges itel=
ligite: erudimini q̄ iudicat᷑
terrā. Seruite dño i timore:
et exultate ei cum tremore.
Apprehendite diſciplinaꝫ:
neq̄n iraſcat᷑ dñs ⁊ pereatis
de via iuſta. Cum exarſerit
in breui ira eius: bti oēs qui
cōfidūt i eo. Glia pr̄i. ps.iij.
D Omine q̄d multipli=
cati ſūt q̄ tribulāt me
multi iſurgunt aduerſū me.
Multi dicūt aīe mee:nō ē ſa
lꝰ ipi i deo eiꝰ. Tu aūt dñe
ſuſceptor meꝰ es: glia mea
⁊ exaltās caput meū. Uoce
mea ad dñꝫ clamaui:⁊ exau
diuit me de mōte ſancto ſuo
Ego dormiui et ſoporatus
ſum:⁊ exurrexi q̄r dñs ſuſce
pit me. Non timebo milia

ppl'i circūdātis me: exurge dn̄e ſaluū me fac deꝰ meus. Qm̄ tu pcuſſiſti oēs aduerſātes mihi ſine cauſa: dētes pctōꝛū ꝯtriuiſti. Dn̄i eſt ſalꝰ: ⁊ ſup ppl'm tuū bn̄dictio tua. Gl'ia pr̄i. ps.iiii.

Cum īuocarē exaudiuit me deus iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orōnem meā. Filii hoīm vſq̄ꝫ quo graui coꝛde: vt q̇d diligitis vanitatē ⁊ queritis mēdaciū. Et ſcitote qm̄ mirificauit dn̄s ſanctum ſuū: dn̄s exaudiet me cuꝫ clamauero ad euꝫ. Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̄ dicitis in coꝛdibꝰ veſtris in cubilibus veſtris cōpūgimini. Sacrificate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate ī domino: multi dicūt q̇s oſtendit nobis bona? Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui dn̄e: dediſti letitiā in coꝛde meo. A fructu frumenti vini et olei ſui: multiplicati ſunt. In pace in idip̄m: doꝛmiā ⁊ requieſcā. Qm̄ tu dn̄e ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me. Gloꝛia patri. ps.v.

Verba mea auribꝰ pcipe dn̄e: ītellige clamorē meū. Intēde voci orōnis mee: rex meus ⁊ deꝰ meus. Qm̄ ad te oꝛabo dn̄e: mane exaudies vocē meā. Mane aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̄ non deus volens iniq̇tateꝫ tu es. Neq̄ꝫ habitabit iuxta te malignus: neq̄ꝫ permanebūt īiuſti ante oculos tuos. Odiſti oēs qui operantur iniquitateꝫ: perdes oēs qui loquūtur mendaciū. Virū ſanguinū ⁊ doloſum abominabitur dominus: ego aūt in multitudine mīe tue. Introibo ī domū tuā: adoꝛabo ad templum ſanctuꝫ tuū in timoꝛe tuo. Dn̄e deduc me in iuſtitia tua: ppter inimicos meos dirige in cōſpectu tuo viam meā. Qm̄ non eſt in oꝛe eoꝛum veritas: coꝛ eoꝛū vanū eſt. Sepulchꝛū patēs eſt guttur eoꝛū: linguis ſuis doloſe agebāt: iudica illos deꝰ. Decidant a cogitationibꝰ ſuis: ſcd̄m multitudineꝫ impietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerunt te dn̄e. Et letētur oēs q̇ ſperāt ī te: ī etnum exultabūt ⁊ habitabis in eis. Et gl'iabunt in te oēs q̇ diligūt nomē tuū: qm̄ tu benedices iuſto. Dn̄e: vt ſcuto bone voluntatis tue coꝛonaſti nos. ps.vj.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neq̄ꝫ ī ira tua coꝛripi-

as me. Miſerere mei domi=
ne quoniā infirmꝰ ſum: ſana
me dñe qm̄ ↄturbata ſūt oſ=
ſa mea. Et aīa mea turbata
ē valde: ſʒ tu dñe vſqʒ q̄. Cō
uertere dñe ⁊ eripe aīam me
am: ſaluū me fac ꝓpt̃ miām
tuā. Qm̄ nō ē ī moꝛte q̇ me
moꝛ ſit tui: ī īferno aūt q̇s cō
fitebit̃ tibi? Laboꝛaui in ge
mitu meo: lauabo per ſingu
las noctes lectū meū: lachꝛy
mis meis ſtratū meum riga
bo. Turbatꝰ ē a furoꝛe ocu
lꝰ meꝰ: īueteraui int̃ oēs ini
micos meos. Diſcedite a
me oēs q̇ opamī iniq̇tatem:
qm̄ exaudiuit dñs vocē fletꝰ
mei. Exaudiuit dñs dep̄ca
tionē meā: dñs or̄onē meam
ſuſcepit. Erubeſcāt ⁊ cōtur
bētur vehemēter oēs īimici
mei: ↄuertant̃ et erubeſcant
valde velocit̃. Glia. ā. Ser
uite dño ī tioꝛe ⁊ exultate ei
cū tremoꝛe. Cp̄. zacha. viij.
Pacē ⁊ veritatem diligite?
dicit dñs op̄s. ℣. Exurge do
mie adiuua nos? Et redime
nos ꝓpt̃ nomē tuū? Oꝛatio.
DOmine deꝰ q̇ ad pri=
cipiū huiꝰ diei nos ꝑ
uenire feciſti/ tua nos ſalua
virtute. vt ī hac die ad nullū
declinemꝰ pctm̄? ſʒ ſēp ad tu
am iuſtitiā faciēdā nr̄a ꝓce=
dāt eloq̇a dirigāt̃ cogitatio
nes ⁊ opa. Et famulos tuos
ab oī aduerſitate cuſtodi? p.
¶ Fer. iii. ad pꝛimas. p̄s. vii.
DOmie deꝰ meꝰ in
te ſperaui: ſaluum
me fac ex oībꝰ pſe
quētibꝰ me ⁊ libe=
ra me. Neq̄n rapiat vt leo
aīaʒ meā: dū nō ē q̇ redimat
neqʒ q̇ ſaluū faciat. Dñe de
us meꝰ ſi feci iſtꝺ: ſi ē iniq̇=
tas ī manibꝰ meis Si reddi
di retribuentibꝰ mihi mala:
decidaʒ merito ab inimicis
meis īanis. Perſeq̄t̃ īimicꝰ
aīaʒ meā ⁊ ↄp̄hēdat: ⁊ cōcul
cet ī t̃ra vitā meā: ⁊ glīaʒ me
aʒ ī puluerē deducat. Exur
ge dñe ī ira tua: ⁊ exaltare in
finibꝰ īimicoꝝ meoꝛum. Et
exurge dñe deꝰ meꝰ ī pꝛece
pto qꝺ mādaſti: ⁊ ſynagoga
pplˀoꝝ circūdabit te Et ꝓpt̃
hāc ī altū regredere: dñs iu=
dicat pplˀos Iudica me dñe
ſcꝺm iuſtitiā meā: ⁊ ſcꝺʒ ino
cētiā meā ſup me Cōſumet̃
neq̇cia pctōꝝ: ⁊ diriges iu
ſtū ſcrutās coꝛda ⁊ renes de
us. Iuſtum adiutoꝛium me
um a domio: qui ſaluos facit
rectos coꝛde. Deꝰ iudex iu
ſtus foꝛtis et patiens: nun=
quid iraſcitur per ſingulos
dies? Niſi ↄuerſi fuerit̃ gla

diū ſuū vibrauit: arcū ſuū te
tēdit ⁊ pauit illū. Et i eo pa
rauit vaſa mortꝭ: ſagittas ſu
as ardentibus effecit. Ecce
parturit iniuſtitiā: ꝯcepit do=
lorē ⁊ pepit iniqtatē. Lacū
apuit ⁊ effodit eū: ⁊ icidit in
foueā quaꝫ fecit. Cōuertet
dolor eius i caput eiꝰ: ⁊ i ver
ticē ipſius iniqtas eius de=
ſcendet. Confitebor dño ſe
cundum iuſtitiā eius: ⁊ pſal
laꝫ noī dñi altiſſimi. Gloria
patri. Sicut erat. ps. viii.

Domie dñs noſter: q̄
admirabile eſt nomē
tuū in vniuerſa terra. Quo
niam eleuata ē magnificētia
tua: ſuper celos. Ex ore in=
fantiū ⁊ lactentiū perfeciſti
laudē ꝓpter inimicos tuos:
vt deſtruas inimicū ⁊ vltorē
Qm̄ videbo celos tuos ope
ra digitorū tuorū: lunā ⁊ ſtel
las q̄ tu fundaſti. Quid eſt
homo q̄ memor es eiꝰ: aut
filius hoīs qm̄ viſitas eum.
Minuiſti euꝫ paulominꝰ ab
angelis: gl'ia ⁊ honore coro=
naſti eū: ⁊ conſtituiſti eū ſup
opa manuū tuarū. Oīa ſub=
ieciſti ſub pedibꝰ eiꝰ: oues ⁊
boues vniuerſas inſup ⁊ pe
cora cāpi. Volucres celi et
piſces maris: q̄ perābulant
ſemitas marꝭ. Dñe dñs no
ſter: q̄ admirabile eſt nomē
tuū in vniuerſa terra. Gloria
patri ⁊ filio. ps. ix.

Confitebor tibi dñe i
toto corde meo: narrabo oīa
mirabilia tua. Letabor et
exultabo in te: pſallā nomi=
ni tuo altiſſime. In cōuertē
do inimicuꝫ meū retrorſum
infirmabūtur et peribunt a
facie tua. Qm̄ feciſti iudici
um meū ⁊ cauſam meā: ſedi
ſti ſuper thronū q̄ iudicas iu
ſtitiā. Increpaſti gētes ⁊ pe
riit impiꝰ: nomē eorū deleſti
in eternū ⁊ i ſeculū ſcl'i. Ini
mici defecerūt framee in fi=
nē: ⁊ ciuitates eoruꝫ deſtru
xiſti. Periit memoria eoruꝫ
cū ſonitu: ⁊ dñs in eternum
pmanet. Parauit i iudicio
thronū ſuuꝫ: ⁊ ipſe iudicabit
orbē terre in eqtate: iudica=
bit populos i iuſtitia. Et fa
ctus eſt dñs refugiū paupe
ri: adiutor i opportunitatibꝰ
in tribulatione. Et ſperent
in te qui nouerunt nomē tu
um: quoniam non dereliqſti
querentes te dñe. Pſallite
dño qui habitat i ſion: annū
ciate iter gētes ſtudia eius.
Qm̄ requirens ſanguinē eo
ruꝫ recordatꝰ eſt: nō eſt obli
tus clamorē pauperū. Miſe
rere mei dñe: vide humilita

tē meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciē oēs laudatiōes tuas i portis filie ſion. Exultabo i ſalutari tuo infixe ſunt gētes in interitu quē fecerūt. In laqueo iſto quē abſcōderūt: cōprehēſus eſt pes eorū. Cognoſcetur dn̄s iudicia faciēs: in operibus manuū ſuarū cōprehenſus eſt peccator. Cōuertantur peccatores in infernuz: oēs gētes que obliuiſcūtur deū. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis: patiētia pauperū nō peribit in finē. Gloria. an. Dn̄e deus meꝰ in te ſperaui. Cp. ℣. ⁊ orō hac die ⁊ ſequētibꝰ vtā in ſecūda feria. ¶ Feria.iiii.ad primas.

Exurge Phares. domine non cōfortetur hō iudicētur gētes in conſpectu tuo. Cōſtitue dn̄e legiſlatorem ſup eos: ſciāt gētes qm̄ hoīes ſūt. Ut qd dn̄e receſſiſti lōge: deſpicis in opportunitatibꝰ in tribulatiōe. Dū ſupbit ipius incendit paup: cōprehendunt in conſiliis q̄bus cogitant. Qm̄ laudat pctōr in deſideriis aīe ſue: ⁊ iniquꝰ benedicit. Exacerbauit dn̄m peccator: ſecūdū multitudinē ire ſue non q̄ret. Non ē deus in ɔſpectu eiꝰ: inquinate ſunt vie illius i oī tēpore. Auferunt iudicia tua a facie eius: oīz inimicorum ſuorū dn̄abit. Dixit eīm in corde ſuo: nō mouebor a generatione in generationē ſine malo. Cuiꝰ maledictione os plenuz ē ⁊ amaritudīe et dolo: ſub lingua eiꝰ labor et dolor. Sedet in īſidiis cū diuitibus in occultis: vt interficiat innocētē. Oculi eius ī pauperem reſpiciūt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo ī ſpelunca ſua. Inſidiat vt rapiat pauperē: rapere pauperem duz attrahit eū. In laqueo ſuo humiliabit eū: iclinabit ſe ⁊ cadet cū dominatus fuerit pauperuz. Dixit enim in corde ſuo oblitus ē deus: auertit faciē ſuam ne videat in finem. Exurge domine deus ⁊ exaltet manus tua: ne obliuiſcaris pauperū. Propter quid irritauit impius deū: dixit enī in corde ſuo nō requiret. Uides qm̄ tu laborē et dolorē conſideras: vt tradas eos in manꝰ tuas. Tibi derelictꝰ ē pauper: orphano tu eris adiutor. Cōtere brachiū pctōris et maligni: queretur pctm̄ illiꝰ

et nō inueniet. Dn̄s regna=
bit i etn̄ū ⁊ i ſclm ſcli: peribi
tis gentes de tra illiꝰ. Deſi
deriū paupm exaudiuit do=
minꝰ: p̄parationē cordis eo
rū audiuit auris tua. Iudi=
care pupillo ⁊ hūili: vt nō ap
ponat vltra magnificare ſe
Ihō ſup terram. p̄s.x.
In dn̄o ꝯfido: quō dici
tis aīe mee trāſmigra ī mon
tē ſicut paſſer? Qm̄ ecce pec
catores itēdert arcū: paraue
runt ſagittas ſuas in phare=
tra: vt ſagittēt in obſcuro re
ctos corde. Qm̄ q̄ pfeciſti
deſtruxert: iuſtꝰ aūt q̄d fecit
Dn̄s ī tēplo ſctō ſuo: dn̄s ī
celo ſedes eiꝰ. Ocli eiꝰ ī pau
perē reſpiciūt: palpebre eiꝰ
intrrogāt filios hoim. Dn̄s
interrogat iuſtū ⁊ ipiū: q̄ au
tē diligit iiq̄tatē odit animā
ſuaȝ. Pluit ſup peccatores
laq̄os: ignis ſulphur ⁊ ſpūs
procellarū pars calicis eoꝝ
Qm̄ iuſtus dn̄s et iuſtitias
dilexit: eq̄tatē vidit vultꝰ eiꝰ
Saluū me fac dn̄e p̄s.xi.
qm̄ defecit ſctūs: qm̄
diminute ſūt ꝟitates a filiis
hoim. Uana locuti ſūt vnuſ
quiſqꝫ ad ꝓximuȝ ſuū: labia
doloſa in corde ⁊ corde locu
ti ſunt. Diſperdat dn̄s vni=
uerſa labia doloſa: ⁊ liguam
magniloquā. Qui dixerunt
linguam noſtram magnifica
bimus: labia noſtra a nobis
ſunt: quis noſter dominꝰ ē?
Propter miſeriā inopum ⁊
gemitū pauperū: nunc exur
gā dicit dn̄s. Ponā in ſalu=
tari: fiducialiter agaȝ in eo.
Eloquia dn̄i eloquia caſta:
argentū igne examinatum:
ꝓbatū tre purgatū ſeptuplū
Tu dn̄e ſeruabis nos ⁊ cu=
ſtodies nos: a generatione
hac ineternum. In circuitu
impii ambulant: ſcd̄m altitu
dinē tuā multiplicaſti filios
hoiȝ. Glia pr̄i. An. Exurge
domīe nō preualeat homo.
¶ Feria.v.ad primas.p̄.xii.
Vſqꝫquo dn̄e obli=
uiſceris me in finē:
vſqꝫquo auertis fa
ciē tuā a me? Quā
diu ponā conſilia in anima
mea: dolorem in corde meo
per diē. Uſqꝫquo exaltabit
inimicus meꝰ ſuper me: re=
ſpice ⁊ exaudi me dn̄e deus
meus. Illumīa oculos me=
os ne vnq̄ꝫ obdormiā ī mor=
tē: nequādo dicat inimicus
meus preualui aduerſus eū
Qui tribulāt me exultabūt
ſi motus fuero: ego autem
in mīa tua ſperaui. Exulta=
bit cor meū ī ſalutari tuo: cā

tabo dño q̄ bona tribuit mi=
hi:⁊ pſallā noī dñi altiſſimi.
DIxit inſipi= ps.xiii.
ens in corde ſuo:non
eſt deus. Corrupti ſunt et
abominabiles facti ſunt in
ſtudiis ſuis: nō ē qui faciat
bonum nō eſt vſqȝ ad vnum.
Dñs de celo proſpexit ſup
filios hoim:vt videat ſi eſt i=
telligens aut requirens deū
Omnes declinauerūt ſimul
inutiles facti ſunt:non ē qui
faciat bonum nō eſt vſqȝ ad
vnum. Sepulchrū patens ē
guttur eorū: linguis ſuis do
loſe agebant:venenū aſpidū
ſub labiis eorꝫ. Quorū os
maledictione et amaritudi=
ne plenū eſt: veloces pedes
eorū ad effundendū ſangui=
nē. Contritio et infelicitas
in viis eorum:⁊ viam pacis
non cognouerūt:nō eſt timor
dei ante oculos eorum. Nō
ne cognoſcent oēs qui ope=
rantur iniquitatē:q̄ deuorāt
plebē meā ſicut eſcā panis?
Dominū nō inuocauerūt:il
lic trepidauerūt timore vbi
nō erat timor. Quoniā dñs
in generatione iuſta eſt: cōſi
liū inopis cōfudiſti qm̄ do=
minus ſpes eius eſt. Quis
dabit ex ſion ſalutare iſrael:
cū auerterit dñs captiuita=
tem plebis ſue exultabit ia=
cob et letabitur iſrael. Glo
ria patri. ps.xiiii.
DOmine q̄s habitabit
in tabernaculo tuo:aut quis
requieſcet in monte ſancto
tuo? Qui ingreditur ſine ma
cula:et operatur iuſtitiam.
Qui loquitur veritatem in
corde ſuo:q̄ nō egit dolū i li
gua ſua. Nec fecit proximo
ſuo malū:⁊ opprobriū nō ac
cepit aduerſus ꝓximos ſu=
os. Ad nihiluꝫ deductus ē
in cōſpectu eius malignus:
timētes autē dñm glorificat
Qui iurat ꝓximo ſuo ⁊ non
decipit:qui pecuniam ſuam
non dedit ad vſuram:et mu
nera ſup innocentes non ac
cepit. Qui facit hec:nō mo
uebit in eternū. Gloriā. Cā
tabo dño q̄ bona tribuit mi
hi. ¶Fer.vj.Ad primas.ps.xv
COnſerua me domi
ne quoniā ſperaui
in te:dixi dño de⁹
me⁹ es tu:quoniaꝫ
bonorū meorū nō eges. Sā
ctis qui ſunt in terra ei⁹: mi
rificauit oēs voluntates me
as i eis. Multiplicate ſunt i
firmitates eorū:poſtea acce
lerauerunt. Non congrega
bo conuēticula eorū de ſan=
guib⁹:nec memor ero nois

eoꝛum per labia mea. Dñs
pars hereditatis mee ⁊ cali
cis mei: tu es q̇ reſtitues he
reditatē meam mihi. Fu-
nes ceciderūt mihi in p̄cla-
ris: eteni hereditas mea p̄-
clara eſt mihi. Bñdicā dñz
qui tribuit mihi intellectū:
inſuꝑ et vſqȝ ad noctē incre-
puerūt me renes mei. Pꝛo-
uidebā dñm in ꝯſpectu meo
ſemper: qm̄ a dextris eſt mi-
hi ne ꝯmouear. Ꝓpt̄ hoc
letatū eſt coꝛ meū et exulta-
uit lingua mea: inſuper ⁊ ca
ro mea req̇eſcet ī ſpe. Qm̄
non derelinquas aīam meā
in inferno: nec dabis ſanctū
tuū videre coꝛruptionē. No
tas mihi feciſti vias vite:
adimplebis me letitia cum
vultu tuo: delectationes in
dextera tua vſqȝ in finē. Glo
ria prī ⁊ filio. ps. xvi.
Exaudi dñe iuſtitiam
meā: itēde deꝑcationē meā.
Auribꝰ ꝑcipe oroнē meaȝ:
nō in labiis doloſis. De vul
tu tuo iudiciū meū pꝛodeat:
oculi tui videant equitatem
Pꝛobaſti coꝛ meū ⁊ viſitaſti
nocte: igne me examinaſti ⁊
nō eſt inuēta in me iniq̇tas.
Ut non loquat̄ os meū ope
ra hoim: ꝓpter verba labio-
ruȝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias
duras. Perfice greſſus me
os in ſemitis tuis: vt nō mo
ueantur veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me de
us: inclina aurē tuaȝ mihi ⁊
exaudi verba mea. Mirifica
miſericoꝛdias tuas: qui ſal-
uos facis ſꝑātes ī te. A re-
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſto-
di me: vt pupillā oculi. Sub
vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me:
a facie īpioꝝ qui me afflixe-
runt. Inimici mei animam
meā circundederūt: adipē ſu
um cōcluſerūt: os eoꝛū locu
tum eſt ſuꝑbia. Pꝛoiiciētes
me nūc circūdeder̄t me: ocu
los ſuos ſtatuer̄t declinare
in terrā. Susceperūt me ſi-
cut leo paratꝰ ad pꝛedā: ⁊ ſi-
cut catulus leonis habitās
in abditis. Exurge dñe pꝛe
ueni eū ⁊ ſupplanta eū: eripe
animā meā ab impio: frame
am tuaȝ ab inimicis manus
tue. Dñe a paucis de terra
diuide eos ī vita eoꝝ: de abſ
conditis tuis adimpletꝰ eſt
venter eoꝝ. Saturati ſunt fi
lii: ⁊ dimiſerunt reliquias ſu
as paruulis ſuis. Ego aūt ī
iuſtitia apparebo cōſpectui
tuo: ſatiaboꝛ cuȝ apparuerit
glīa tua. Glia prī. ps. xvii.
Diligā te dñe foꝛtitu-
do mea: dñs firmamē

tum meũ ꝛ refugiũ meũ ꝛ li
berator meus. Deus meus
adiutor me⁹: ꝛ ſperabo in eũ
Protector me⁹ ꝛ cornu ſalu
tis mee: et ſuſceptor meus.
Laudans inuocabo dñm:
ꝛ ab inimicis meis ſalu⁹ ero.
Circũdederũt me dolores
mortis: ꝛ torrẽtes iniqtatis
cõturbauerũt me. Dolores
inferi circundederũt me: ꝑ-
occupauerũt me laquei mor-
tis. In tribulatiõe mea inuo
caui dñm: ꝛ ad deũ meũ cla-
maui. Et exaudiuit de tem
plo ſancto ſuo vocẽ meã: et
clamor meus in ꝯſpectu ei⁹
introiuit in aures eius. Cõ
mota eſt et cõtremuit terra:
fundamẽta montiũ cõturba
ta ſunt ꝛ ꝯmota ſunt: qm̃ ira
tus eſt eis. Aſcendit fum⁹
in ira eius ꝛ ignis a facie ei⁹
exarſit: carbones ſuccẽſi ſũt
ab eo. Inclinauit celos ꝛ de
ſcendit: ꝛ caligo ſub pedib⁹
eius. Et aſcẽdit ſup cheru-
bin ꝛ volauit: volauit ſup pẽ
nas vẽtorũ. Et poſuit tene-
bras latibulũ ſuũ: i circuitu
eius tabernaculũ eius: tene
broſa aqua in nubib⁹ aeris.
Pre fulgore in cõſpectu ei⁹
nubes tranſierunt: grãdo et
carbones ignis. Et itonuit
de celo dñs: ꝛ altiſſimus de
dit vocẽ ſuã: grãdo ꝛ carbo
nes ignis. Et miſit ſagittas
ſuas ꝛ diſſipauit eos: fulgu
ra multiplicauit et cõturba
uit eos. Et apparuerũt fon
tes aquarũ: et reuelata ſunt
fundamẽta orbis terrarum
Ab increpatiõe tua dñe: ab
inſpiratiõe ſpũs ire tue. Mi
ſit de ſummo ꝛ accepit me: ꝛ
aſſumpſit me de aquis mul-
tis. Eripuit me de inimicis
meis fortiſſimis et ab his q̃
oderũt me: qm̃ ꝯfortati ſunt
ſuper me. Preuenerunt me
in die afflictiõis mee: ꝛ fact⁹
eſt dñs ꝓtector me⁹ Et edu
xit me i latitudinẽ: ſaluũ me
fecit qm̃ voluit me. Et retri
buet mihi dñs ſcd̃m iuſtiti-
am meã: et ſcd̃m puritatem
manuũ meaꝝ retribuet mi-
hi. Qꝛ cuſtodiui vias dñi:
nec impie geſſi a deo meo.
Qm̃ omnia iudicia eius in
conſpectu meo: et iuſtitias
eius nõ repuli a me. Et ero
immaculatus cũ eo: ꝛ obſer
uabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs ſe-
cundũ iuſtitiã meam: ꝛ ſcd̃ꝫ
puritatẽ manuũ mearum in
cõſpectu oculorũ eius. Glo
ria. Añа. Cõſerua me dñe
qm̃ in te ſperaui. ¶ Sab-
bato ad primas. Phares

Cum ſctō ſctūs eris: ⁊ cū viro īnocēte inocēs eris. Et cū electo elect⁹ eris: ⁊ cū perverſo perverteris. Qm̄ tu ppl'm humilē ſaluū facies: ⁊ ocl'os ſupborū humiliabis. Qm̄ tu illuminas lucernaȝ meā dn̄e: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Qm̄ ī te eripiar a tēptatiōe: ⁊ ī deo meo transgrediar murum. De⁹ meus impolluta via ei⁹: elo quia domini igne examinata: protector eſt omniū ſperantiū in ſe. Qm̄ quis deus preter dn̄m: aut quis de⁹ p̄ter deū noſtruȝ? De⁹ qui p̄cinxit me virtute: ⁊ poſuit īmaculatam viam meā. Qui perfecit pedes meos tanq̄ ceruorū: et ſup excelſa ſtatuens me. Qui docet manus meas ad prelium: ⁊ poſuiſti vt arcū ereum brachia mea. Et dediſti mihi ptectionē ſalutꝫ tue: ⁊ dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua correxit me in finē: ⁊ diſciplina tua ip̄a me docebit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me: ⁊ non ſunt infirmata veſtigia mea. Perſequar inimicos meos ⁊ comprehendam illos: ⁊ nō cōuertar donec deficiant. Confringam illos nec poterūt ſtare: cadēt ſubt⁹ pedes meos. Et p̄cinxiſti me virtute ad bellum: ⁊ ſupplātaſti inſurgētes ī me ſubtus me. Et inimicos meos dediſti mihi dorſū: et odientes me diſperdidiſti. Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret ad dominū: nec exaudiuit eos. Et comminuam eos vt puluerem ante facieȝ venti: vt lutū plateārū delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: conſtitues me in caput gentiuȝ. Popul⁹ quē nō cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. Filii alieni mētiti ſūt mihi: filii alieni inueterati ſūt: et claudicauerūt a ſemitis ſuis. Viuit dn̄s ⁊ benedictus deus meus: et exaltetur deus ſalutis mee. Deus qui das vīdictas mihi ⁊ ſubdis ppl'os ſub me: liberator meus de īimicis meis iracundis. Et ab inſurgētibus in me exaltabis me: a viro īiquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus domine: ⁊ nomini tuo pſalmū dicā. Magnificans ſalutes regis eius: ⁊ faciens miam chriſto ſuo dauid: et ſemini eius vſq̄ in ſeculum. Gloria. p̄s. xviii.

CEli enarrāt gloꝛiam
dei: ⁊ opa manuū ei⁹
annūciat firmamētū. Dies
diei eructat verbum: et nox
nocti indicat ſcientiā. Non
ſūt loquele neqꝫ ſermones:
quoꝛū nō audianť voces eo=
rū. In omnē terrā exiuit ſo
nus eoꝝ: ⁊ ī fines oꝛbis ter=
re verba eoꝝ. In ſole poſu=
it tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tā=
qꝫ ſponſus ꝓcedens de tha=
lamo ſuo. Exultauit vt gi=
gas ad currendā viā: a ſum=
mo celo egreſſio ei⁹. Et oc=
curſus eius vſqꝫ ad ſummū
eius: nec eſt qui ſe abſcōdat
a caloꝛe eius. Lex dñi īma
culata cōuertens aīas: teſti=
moniū dñi fidele ſapiētiam
pꝛeſtās paruulis. Iuſtitie
dñi recte letificantes coꝛda:
pꝛeceptū dñi lucidū illumi=
nās oculos. Timoꝛ dñi ſan
ctus permanēs in ſeculū ſe=
culi: iudicia dñi vera iuſtifi=
cata in ſemetipſa. Deſide=
rabilia ſuper aurū et lapidē
pꝛecioſuꝫ multū: et dulcioꝛa
ſuper mel ⁊ fauuꝫ. Etenim
ſeruus tuus cuſtodit ea: in
cuſtodiēdis illis retributio
multa. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mun=
da me: ⁊ ab alienis parce ſer
uo tuo. Si mei non fuerint
dominati tunc immaculat⁹
ero: et emundaboꝛ a delicto
maximo. Et erunt vt cōpla
ceant eloquia oꝛis mei: ⁊ me
ditatio coꝛdis mei in cōſpe=
ctu tuo ſemper. Domine ad=
iutoꝛ meus: et redēptoꝛ me⁹
Glia pri. Pſalm⁹ dauid. xix

Exaudiat te dominus
in die tribulationis:
pꝛotegat te nomē dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſan
cto: et de ſion tueatur te.
Memoꝛ ſit omnis ſacrificii
tui: et olocauſtū tuū pingue
fiat. Tribuat tibi ſecunduꝫ
coꝛ tuum: ⁊ omne conſilium
tuū confirmet. Letabimur
in ſalutari tuo: et in nomine
dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes
petitiones tuas: nūc cogno=
ui quoniam ſaluum fecit do
minus chꝛiſtū ſuū. Exaudi
et illū de celo ſctō ſuo: in po
tentatib⁹ ſalus dextere ei⁹.
Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis:
nos autem in nomine domi
ni dei noſtri inuocabimus. ⁊
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderunt: nos auteꝫ ſurreximus
et erecti ſum⁹. Domine ſal
uū fac regem: et exaudi nos
in die qua īuocauerimus te.
Gloꝛia patri. An. Celi enar
rant gloꝛiam dei. ¶ Dñicis

diebꝰ Inuitatoriū. Regem magnū Adoremus dñm. ps. Venite. Hyꝰ. Eterne reruꝫ. con. In .j. noc. ps. dauid. xx.

DOmine in virtute tua letabitur rex: ꝛ ſup ſalutare tuum exultabit vehemēter. Deſideriū cordis eius tribuiſti ei: ꝛ volūtate labiorū eiꝰ non fraudaſti eū. Qm̄ preueniſti eū in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti ī capite eius coronam de lapide precioſo. Vitam petijt a te ꝛ tribuiſti ei: longitudinē dierū in ſeculū ꝛ in ſeculum ſeculi. Magna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo: gloriā et magnū decorē impones ſup eū. Qm̄ dabis eū ī benedictionem in ſeculū ſeculi: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo. Qm̄ rex ſperat in dño: et ī miſericordia altiſſimi nō cōmouebitur. Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua īueniat oēs qui te oderunt. Pones eos vt clibanum ignis in tēpore vultus tui: dominus in ira ſua conturbabit eos: et deuorabit eos ignis. Fructum eoꝝ de terra perdes: ꝛ ſemē eorum a filijs hominū. Quoniā declinauerunt ī te mala: cogitauerunt cōſilia que non potuerunt ſtabilire. Quoniā pones eos dorſuꝫ: in reliquijs tuis preparabis vultum eorū. Exaltare domine in virtute tua: cantabimus ꝛ pſallemꝰ ꝟtutes tuas. Gloria patri. Pſalmus. xxj.

DEus deꝰ meꝰ reſpice in me quare me dereliqſti: lōge a ſalute mea ꝟba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ clamabo per diē ꝛ non exaudies: ꝛ nocte ꝛ nō ad inſipiētiā mihi. Tu autē ī ſancto habitas: laus iſrael. In te ſperauerunt patres nr̄i: ſperauerūt ꝛ liberaſti eos. Ad te clamauerunt ꝛ ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ꝛ non ſunt confuſi. Ego autē ſum vermis ꝛ non homo: opprobriū hoīm ꝛ abiectio plebis. Oēs vidētes me deriſerunt me: locuti ſūt labijs ꝛ mouerūt caput. Sperauit in dño eripiat eū: ſaluū faciat eum qm̄ vult eū. Quoniā tu es q̄ extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab vberibꝰ matris mee: in te proiectus ſuꝫ ex vtero. De vētre mr̄is mee deꝰ meus es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt: qm̄ nō eſt qui adiuuet. Circundederūt me vituli multi:

tauri pingues obſederũt me.
Aperuerũt ſuper me os ſu
um: ſicut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs
Sicut aqua effuſus ſũ: ⁊ diſ
perſa ſũt oĩa oſſa mea. Fa-
ctũ eſt cor meũ tanq̃ cera li-
queſcẽs: ĩ medio vẽtris mei.
Aruit tanq̃ teſta virtꝰ mea
et lingua mea adheſit fauci
bus meis: ⁊ ĩ puluerẽ mortꝭ
deduxiſti me. Qm̃ circũde-
derunt me canes multi: con
ciliũ malignãtiũ obſedit me
Foderũt manꝰ meas et pe
des meos: dinumerauerunt
oĩa oſſa mea. Ipſi vero con-
ſiderauerũt ⁊ ĩſpexerũt me:
diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea:
et ſuper veſtẽ meã miſerunt
ſortẽ. Tu aũt dñe ne elõga-
ueris auxilium tuũ a me: ad
defenſionem meã conſpice.
Erue a framea deus animã
meã: et de manu canis vnicã
meã. Salua me ex ore leo-
nis: et a cornibus vnicorniũ
humilitatẽ meã. Narrabo
nomen tuũ fratribꝰ meis: in
medio eccleſie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate
eum: vniuerſum ſemẽ iacob
glorificate eũ. Timeat eum
omne ſemẽ iſrl̃: qm̃ nõ ſpre-
uit neq̃ deſpexit deprecatio
nem pauperis. Nec auertit
faciẽ ſuã a me: et cum clama
rem ad eum exaudiuit me.
Apud te laus mea in eccle-
ſia magna: vota mea reddã
in conſpectu timentiũ eum.
Edent pauperes et ſatura-
bũtur: ⁊ laudabũt dñm q̃ re-
quirũt eũ: viuent corda eorũ
in ſeculũ ſcl'i. Reminiſcent
et cõuertent ad dñm: vniuer
ſi fines terre. Et adorabunt
in conſpectu eiꝰ: vniuerſe fa
milie gentiũ. Qm̃ dñi eſt re
gnũ: ⁊ ipſe dñabitur gentiũ.
Manducauerunt et adora-
uerunt oẽs pingues terre: ĩ
conſpectu eius cadent oẽs q̃
deſcendunt in terrã. Et aĩa
mea illi viuet: ⁊ ſemẽ meum
ſeruiet ipſi. Annũciabitur
dño generatio ventura: ⁊ an
nũciabũt celi iuſtitiã eiꝰ: po
pulo qui naſcetur quẽ fecit
dñs. Gloria. An. Dñe in vir
tute tua letabit rex. Ps. xxij.
Dominꝰ regit me ⁊ ni
hil mihi deerit: in lo-
co paſcue ibi me collocauit.
Super aquã refectiõis edu
cauit me: animã meã cõuer-
tit. Deduxit me ſuper ſemi
tas iuſtitie: ꝓpter nomẽ ſuũ
Nam et ſi ãbulauero in me
dio vmbre mortis non time-
bo mala: qm̃ tu mecum es.
Uirga tua ⁊ baculus tuus:
ipſa me ꝯſolata ſunt. Para-

ſti in conſpectu meo mēſā: aduerſus eos q̄ tribulāt me. Impinguaſti in oleo caput meū: et calix meus inebriās q̄ꝫ p̄clar⁹ eſt. Et mia tua ſub ſequet me: oībus dieb⁹ vite mee. Et vt ihabitē in domo dñi: in longitudinē dierum. Glia patri. Pſalmus. xxiij.

Domini eſt terra ꝛ plenitudo ei⁹: orbis terrarū et vniuerſi qui habitāt in eo. Qꝛ ipe ſup maria fundauit eū: ꝛ ſup flumina p̄parauit eū. Quis aſcēdet i mōtē dñi: aut q̄s ſtabit i loco ſācto eius? Innocēs manib⁹ et mūdo corde: q̄ nō accepit in vano animā ſuā: nec iurauit i dolo proximo ſuo. Hic accipiet bñdictionē a domino: ꝛ miaꝫ a deo ſalutari ſuo. Hec eſt generatio querētiū eū: querētiū faciē dei iacob. Attollite portas p̄cipes veſtras: et eleuamini porte eternales: et itroibit rex glorie Quis eſt iſte rex glorie? dñs fortis et potēs: dñs potēs i p̄lio. Attollite portas principes vr̃as: et eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glorie? dñs virtutū ipſe eſt rex glorie. Glia p̄ri. An. Dñs regit me et nihil mihi deerit in loco paſcue ibi me collocauit. Pſalmus. xxiiij.

Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā: de⁹ me⁹ in te cōfido nō erubeſcā. Neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi q̄ ſuſtinēt te nō confundent. Confundātur omnes iniqua agentes: ſup uacue. Vias tuas dñe demonſtra mihi: ꝛ ſemitas tuas doce me. Dirige me in veritate tua ꝛ doce me: qꝛ tu es deus ſaluator meus: et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationū tuarū dñe: ꝛ miſericordiarū tuarū que a ſeculo ſūt. Delicta iuuētutis mee ꝛ ignorantias meas: ne memineris. Secundū miaꝫ tuā memēto mei tu: propter bonitatē tuā dñe. Dulcis ꝛ rect⁹ dñs: propter hoc legē dabit delinquentibus in via Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas Vniuerſe vie domini miſericordia et veritas: requirētibus teſtamētum eius ꝛ teſtimonia eius. Propter nomen tuū domine p̄pitiaberis peccato meo: multuꝫ eſt enim. Quis eſt homo qui timet dominuꝫ: legem ſtatuit ei in via quā elegit. Anima eius in bonis demorabitur:

et ſemẽ eius hereditabit terram. Firmamentum eſt dominus timentibus eũ: et teſtamentum ipſius vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſemp ad dominũ: quoniã ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice in me et miſerere mei: quia vnicus et pauper ſum ego. Tribulatiões cordis mei multiplicate ſũt: de neceſſitatibus meis erue me Vide humilitatem meam ⁊ laborem meum: et dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Cuſtodi animã meam et erue me: non erubeſcam quoniã ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti adheſerũt mihi: quia ſuſtinui te. Libera deꝰ iſrael: ex omnibus tribulationibꝰ ſuis. Gloria patri. ps. xxv.

Iudica me dñe quoniã ego in innocentia mea ingreſſus ſum: et in domino ſperans non infirmabor. Proba me dñe et tenta me: vre renes meos et cor meũ. Quoniaꝫ miſericordia tua ante oculos meos eſt: ⁊ complacui in veritate tua. Non ſedi cum concilio vanitatis: et cũ iniqua gerentibus non introibo. Odiui eccleſiam malignantiũ: ⁊ cũ impijs non ſedebo. Lauabo inter innocẽtes manꝰ meas: ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiam vocem laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua. Domine dilexi decorẽ domus tue: et locum habitationis glorie tue. Ne perdas cum impijs deꝰ aĩaꝫ meã: ⁊ cũ viris ſanguinũ vitam meam. In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſuꝫ: redime me ⁊ miſerere mei. Pes eĩ meꝰ ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te dñe. Gloria patri. Sicut erat. An. Oculi mei ſemper ad dñm quoniã ipſe euellet de laqueo pedes meos. ℣. Memor fui nocte nominis tui domine. Et cuſtodiui legẽ tuã. ¶ In ſecũdo nocturno. Pſalmus. xxvi.

Dominus illuminatio mea ⁊ ſalus mea: quẽ timebo. Dominus protector vite mee: a quo trepidabo. Duꝫ appropiant ſuper me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipſi infir-

mati ſūt ꝛ ceciderūt. Si cō=
ſiſtant aduerſum me caſtra:
nō timebit coꝛ meū. Si ex=
urgat aduerſum me pꝛeliuꝫ:
in hoc ego ſperabo. Unam
petij a dño hanc requirā: vt
inhabitē in domo dñi oībus
diebus vite mee. Ut videā
voluntatē dñi: ꝛ viſitē tēplū
eiꝰ. Qm̄ abſcondit me in ta
bernaculo ſuo ī die maloꝝū:
pꝛotexit me in abſcōdito ta=
bernaculi ſui. In petra ex=
altauit me: ꝛ nunc exaltauit
caput meū ſup īimicos me=
os. Circuiui ꝛ īmolaui ī ta
bernaculo eiꝰ hoſtiā vocife=
rationis: cantabo ꝛ pſalmuꝫ
dicā dño. Exaudi dñe vocē
meā qua clamaui ad te: miſe
rere mei ꝛ exaudi me. Tibi
dixit coꝛ meuꝫ exquiſiuit te
facies mea: faciē tuā dñe re
quirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines in ira a ſer
uo tuo. Adiutoꝛ meus eſto
ne derelinquas me: neqꝫ de=
ſpicias me deꝰ ſalutarꝫ meꝰ
Quoniā pater meus et ma
ter mea dereliquerūt me: do
minus autem aſſumpſit me
Legē pone mihi dñe in via
tua: ꝛ dirige me in ſemita re
cta pꝛopter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas
tribulantiū me: qm̄ inſurre=
xerunt in me teſtes iniqui: ꝛ
mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona dñi: in
terra viuentiū. Expecta do
minū viriliter age: et confoꝛ
tetur coꝛ tuū et ſuſtine dñm
Gloꝛia pr̄i. Pſalmus. xxvij

Ad te dñe clamabo de
us meus ne ſileas a
me: neqn̄ taceas a me: ꝛ aſſi=
milaboꝛ deſcendentibꝰ in la
cū. Exaudi dñe vocē depre
cationis mee duꝫ oꝛo ad te:
dū extollo manꝰ meas ad tē
plum ſanctū tuū. Ne ſimul
tradas me cū pctōꝛibꝰ: ꝛ cū
operantibꝰ iniqtatē ne pdas
me. Qui loquūtur pacē cū
pximo ſuo: mala autē in coꝛ
dibus eoꝝū. Da illis ſcd̄m
opa eoꝝ: ꝛ ſcd̄ꝫ nequitiā ad=
inuētionū ipoꝝ. Scd̄m opa
manuū eoꝝ tribue illis: red=
de retributionem eoꝝū ipſis
Qm̄ nō intellexerūt opera
dñi ꝛ in opa manuū eius de
ſtrues illos et nō edificabis
eos. Benedictus dñs: quo=
niā exaudiuit vocē depꝛeca=
tionis mee. Dominꝰ adiu=
toꝛ meus ꝛ ptectoꝛ meꝰ: ꝛ in
ipo ſperauit coꝛ meū ꝛ adiu
tus ſum. Et refloꝛuit caro
mea: ꝛ ex voluntate mea cō=
fiteboꝛ ei. Dominus foꝛti=
tudo plebis ſue: ꝛ pꝛotectoꝛ

ſaluationū xpi ſui eſt. Saluum fac populū tuū dñe/ et bñdic hereditati tue: et rege eos ⁊ extolle illos vſq; i eternū. Gloria pri. An. Dñs defenſor vite mee. ps. xxviij.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietū. Afferte dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño gloriā nomini ei⁹; adorate dñz i atrio ſctō eius Vox dñi ſup aqs: de⁹ maieſtatis itonuit dñs ſup aquas multas Vox dñi in ꝟtute: vox dñi in magnificētia. Vox dñi cōfringētis cedros: ⁊ confringet dñs cedros libani. Et comminuet eos tāq; vitulū libani: ⁊ dilectus quēadmodū filius vnicorniū. Vox dñi intercidentis flāmā ignis: vox dñi concutientis deſertū: ⁊ ꝯmouebit dñs deſertū cades Vox dñi ꝑparātis ceruos ⁊ reuelabit ꝯdenſa: ⁊ in tēplo eius oēs dicēt gloriā. Dñs diluuiū ihabitare facit: ⁊ ſedebit dñs rex in eternū. Dñs ꝟtutē pplo ſuo dabit: dñs bñdicet pplo ſuo in pace. Gloria patri. Sicut erat. ps. xxix.

Exaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſup me. Dñe de⁹ meus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab inferno aiam meā: ſaluaſti me a deſcēdentibus in lacū. Pſallite dño ſcti eius: et confitemini memorie ſctitatis ei⁹. Qm̄ ira i indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad veſperū demorabit̄ fletus: et ad matutinū letitia. Ego aūt dixi in abūdantia mea: nō mouebor in eternum. Dñe in voluntate tua: ꝑſtitiſti decori meo ꝟtutem. Auertiſti faciem tuā a me: ⁊ factus ſum cōturbat⁹. Ad te domie clamabo: ⁊ ad deū meū deprecabor. Que vtilitas i ſanguine meo: dū deſcendo in corruptionem? Nunquid cōfitebit̄ tibi puluis: aut annūciabit veritatē tuā? Audiuit dñs et miſertus eſt mei: dñs fact⁹ eſt adiutor meus. Cōuertiſti plāctum meū in gaudiuz mihi: cōcidiſti ſaccū meū ⁊ circūdediſti me letitia. Vt cātet tibi gl'ia mea ⁊ nō cōpūgar: dñe deus meus in eternum cōfitebor tibi. An. Adorate dñm i aula ſctā ei⁹. ps. xxx.

In te dñe ſperaui non cōfundar i eternū: i iuſtitia tua libera me. Inclia ad me aurē tuaz: accelera vt eruas me. Eſto mihi in deū

protectorē et in domū refu=
gij: vt ſaluū me facias. Qm̄
fortitudo mea ⁊ refugiū me
um es tu: et propter nomen
tuū deduces me et enutries
me. Educes me de laqueo
quē abſconderunt mihi: qm̄
tu es ꝓtector meus. In ma
nus tuas cōmendo ſpm̄ me=
um: redemiſti me dñe deꝰ ve
ritatis. Odiſti obſeruantes
vanitates: ſuperuacue Ego
autē ī dño ſperaui: exultabo
et letabor ī mīa tua. Qm̄ re
ſpexiſti humilitatem meam:
ſaluaſti de neceſſitatibꝰ ani=
maꝫ meā. Nec cōcluſiſti me
in manibus inimici: ſtatuiſti
ī loco ſpatioſo pedes meos.
Miſerere mei dñe qm̄ tribu
lor: cōturbatus eſt in ira ocu
lus meꝰ: aīa mea ⁊ vent᷑ meꝰ
Qm̄ defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ
Infirmata eſt ī paupertate
virtus mea: ⁊ oſſa mea ꝯtur=
bata ſunt. Sup oēs īimicos
meos factꝰ ſuꝫ opprobriū vi
cinis meis valde: ⁊ timor no
tis meis Qui videbāt me fo
ras fugerūt a me: obliuioni
datꝰ ſum tanq̄ꝫ mortuꝰ a cor
de. Factus ſum tāq̄ꝫ vas ꝑ=
ditū: qm̄ audiui vituperatio=
nē multoꝝ cōmorantiū ī cir=
cuitu. In eo dū ꝯuenirēt ſi=
mul aduerſū me: accipe aīaꝫ
meā ꝯſiliati ſunt. Ego autē
in te ſperaui dñe: dixi deus
meꝰ es tu: in manibꝰ tuis ſor
tes mee Eripe me de manu
inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑſeq̄nti=
bus me. Illuſtra faciē tuaꝫ
ſuꝑ ſeruū tuū: ſaluū me fac ī
mīa tua: dñe non confundar
qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt
impij et deducantur in infer
nū: muta fiant labia doloſa.
Que loquunt᷑ aduerſus iu=
ſtum iniq̇tatē: in ſuꝑbia et in
abuſione. Quā magna mul
titudo dulcedinis tue domi
ne: quā abſcōdiſti timētibus
te. Perfeciſti eis q̇ ſperāt in
te: in conſpectuilioꝝ hoim.
Abſcōdes eos ī abſcōdito
faciei tue: a cōturbatione ho
minū. Proteges eos in ta=
bernaculo tuo: a ꝯtradictio=
ne linguarum. Benedictus
dñs: qm̄ mirificauit miſeri=
cordiaꝫ ſuā mihi in ciuitate
munita. Ego aūt dixi in ex=
ceſſu mētis mee: ꝓiectus ſū
a facie oculoꝝ tuorū. Ideo
exaudiſti vocē orōnis mee:
dum clamarē ad te. Diligi=
te dominuꝫ oēs ſancti eius:
quoniā veritatē requiret do=
minus: et retribuet abundā
ter facientibus ſuperbiam.
Viriliter agite et conforte=

tur cor veſtrum: omnes qui
ſperatis in dño. Ps. xxxi.
B Eati quoꝝ remiſſe ſūt
iniquitates: ꝛ quorum
tecta ſunt peccata. Beatus
vir cui non imputauit domi
nus peccatū: nec eſt in ſpiri-
tu eius dolus. Qm̄ tacui in
ueterauerunt oſſa mea: dum
clamarē tota die. Quoniaꝫ
die ac nocte grauata eſt ſup
me man⁹ tua: conuerſus ſuꝫ
in erūna mea dum configit
ſpina. Delictū meū cogni-
tum tibi feci: et iniuſtitiā meā
non abſcondi. Dixi confite
bor aduerſum me iniuſtitiā
meā dño: et tu remiſiſti impie-
tatem peccati mei. Pro hac
orabit ad te omnis ſanct⁹: in
tēpore opportuno. Verūta-
men in diluuio aquarū mul-
taꝝ: ad eū nō approximabūt
Tu es refugiū meū a tribu
latione q̄ circundedit me: ex
ultatio mea erue me a circū
dantib⁹ me. Intellectū tibi
dabo ꝛ inſtruā te: i via hac q̄
gradieris firmabo ſup te ocu
los meos. Nolite fieri ſicut
equus ꝛ mulus: quib⁹ nō eſt
intellectus. In chamo ꝛ fre
no maxillas eorū cōſtringe:
qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris:
ſperantē aūt in dño mia cir-
cundabit. Letamini in dño
et exultate iuſti: et gloriamini
oēs recti corde. Gloria. An.
In tua iuſtitia libera me do
mine. ℣. Media nocte ſur-
gebam ad cōfitendum tibi.
℟. Sup iudicia iuſtificatio-
nis tue. ¶ In. iij. nocturno.
Canticum eſaie. xxxiij.
Domine miſerere no
ſtri te enim expe-
ctauimus: eſto bra
chium noſtrum in
mane: ꝛ ſalus noſtra in tēpo
re tribulationis. A voce an
geli fugerūt ppli: ꝛ ab exal-
tatiōe tua diſpſe ſunt gētes.
Et cōgregabunt ſpolia vr̄a
ſicut colligit brucus: velut
cū foſſe plene fuerint de eo.
Magnificat⁹ eſt dñs qm̄ ha
bitauit in excelſo: impleuit ſiō
iudicio ꝛ iuſtitia: ꝛ erit fides
in tēporib⁹ ſuis. Diuitie ſa-
lutis ſapiētia ꝛ ſciētia: timor
dñi ipe theſaurus ei⁹. Ecce
videntes clamabunt foris:
angeli pacis amare flebunt.
Diſſipate ſunt vie: ceſſauit
trāſiens p ſemitā: irritū fa-
ctū eſt pactū: proiecit ciuita
tes non reputauit homines
Luxit ꝛ elanguit terra: con
fuſus eſt libanus ꝛ obſordu-
it. Et facus eſt ſaron ſicut
deſertū: ꝛ concuſſa eſt baſan

et carmelus. Nunc exurgā dicit dn̄s: nunc exaltabor et nūc ſublimabor. Gloria patri. Canticum eſaie. xxxiij.

Audite q̄ longe eſtis q̄ feceri dicit dn̄s: ⁊ cognoſcite vicini fortitudinē meā. Conterriti ſunt in ſion pctōres: poſſedit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cū igne deuorante: aut q̄s habitabit ex vobis cū ardorib⁹ ſempiternis? Qui ambulat in iuſtitijs ⁊ loquit̃ veritatē: q̄ proijcit auariciā ex calūnia: et excutit man⁹ ſuas ab oī munere. Qui obturat aures ſuas ne audiat ſanguinē: et claudit ocl'os ſuos ne videat malum. Iſte in excelſis habitabit: munimenta ſaxorū ſublimitas ei⁹: panis ei dat⁹ eſt: aque ei⁹ fideles ſunt. Regē in decore ſuo videbunt oculi eius: cernent terrā de longe cor tuū meditabitur timorē. Gloria. Cāti. Eccle. xxxvi.

Miſerere dn̄e plebi tue ſup quā inuocatū ē nomē tuū: et iſrl' quē coequaſti primogenito tuo. Miſerere ciuitati ſctificatiōis tue hieruſalē ciuitati requiei tue. Reple ſiō inenarrabilib⁹ v̄tutib⁹ tuis: ⁊ gl'ia tua ppl'z tuū. Da teſtimoniū q2 ab initio creature tue ſūt: et ſuſcita p̄dicationes q̄s locuti ſūt ī noīe tuo pphete priores. Da mercedē dn̄e ſuſtinētib⁹ te / vt pphete tui fideles īueniant̃: ⁊ exaudi orōnē ſeruor̄ tuorū. Scd'm bn̄dictionē aarō da ppl'o tuo: ⁊ dirige nos in viā iuſtitie. Ut ſciāt oēs q̄ habitant terrā: q2 tu es de⁹ cōſpector ſeculor̄. Gl'ia pr̄i. An. All'a. iiij. ℣. Exaltare dn̄e in v̄tute tua. Cātabim⁹ ⁊ pſallemus virtutes tuas. ¶ Ad lau. p̄. l. Miſere. p̄. cxvij. Cōfitemini. p̄. lxij. De⁹ de⁹ me⁹. Cāticū daniel. iij. Bn̄dicite ps. cxlviij. Laudate dn̄z. A. All'a. vij. Cp̄m. Apoca. vij.

Benedictio et claritas et ſapiētia et gratiarū actio. honor ⁊ v̄t⁹ et fortitudo deo nr̄o ī ſcl'a ſcl'or̄ amē. Deo g̃. R̄. breue. Hec ē dies Quā fecit dn̄s ℣. Exultem⁹ et letemur in ea. Quā. Hy⁹. Splēdor patn̄e gl'ie. ℣. Dn̄s regnauit decorē idut⁹ ē. Indut⁹ ē dn̄s fortitudinē ⁊ pcīxit ſe. An. ad bn̄⁹ et orō patēt ſuis ī locis. ¶ Scda fer. ad nocturnum. Inuita. Uenite Exultem⁹ dn̄o. p̄. Jubilem⁹ deo ſa. hy⁹. Eterne rerum conditor. ps. dd. xxxij.

Exultate iuſti in do
mio: rectos decet
laudatio. Confi=
temini dño ī citha
ra: ī pſalterio decē chordarū
pſallite illi. Cantate ei can=
ticum nouū: bene pſallite ei
in vociferatione. Q2 rectuȝ
eſt verbū dñi: ⁊ oīa opa eius
in fide. Diligit miſericordi
am ⁊ iudicium: miſericordia
dñi plena eſt terra. Verbo
dñi celi firmati ſūt: ⁊ ſpiritu
oris eius omnis virtus eoꝝ
Congregans ſicut in vtre
aquas maris: ponens in the
ſauris abyſſos Timeat do=
minū omnis terra: ab eo aūt
cōmoueātur oēs inhabitan
tes orbem. Qm̄ ipſe dixit ⁊
facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſūt. Dñs diſſipat cō
ſilia gentiū: reprobat aūt co
gitationes populorū: et re=
probat conſilia principum.
Conſiliū aūt dñi in eternuȝ
manet: cogitationes cordis
eius in gñationē ⁊ gñationē
Beata gēs cui⁹ eſt dñs de⁹
ei⁹: ppl's quē elegit ī heredi
tatem ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oēs filios hoīm.
De p̄parato hītaculo ſuo:
reſpexit ſup oēs q̄ habitant
terrā. Qui finxit ſingillati
corda eoꝝ: qui intelligit oīa
opa eoꝝ. Non ſaluat rex p
multā v̄tutē: et gigas nō ſal
uabit in multitudine v̄tutis
ſue. Fallax equus ad ſalu=
tē: in abūdantia aūt virtutis
ſue nō ſaluabit. Ecce oculi
dñi ſup metuētes eū: et ī eis
qui ſperant ſuper mīa eius.
Ut eruat a morte aīas eoꝝ:
et alat eos in fame. Anima
noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ ad=
iutor et protector noſter eſt.
Quia in eo letabitur cor no
ſtrū: et in noīe ſancto ei⁹ ſpe=
rabimus. Fiat mīa tua do
mine ſup nos: quēadmoduȝ
ſperauimus in te. ps. xxxiii.

Benedicā dñm ī omni
tēpore: ſemp laus ei⁹
in ore meo. In dño laudabi
tur aīa mea: audiāt manſue
ti et letentur. Magnificate
dñm mecū: ⁊ exaltemus no
mē ei⁹ in idipm. Exquiſiui
dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oī
bus tribulationib⁹ meis eri
puit me. Accedite ad eū et
illūinamini: ⁊ facies vr̄e non
cōfundent. Iſte pauper cla
mauit ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊
de oībus tribulationib⁹ ei⁹
ſaluauit eū. Immittet ange
lus dñi in circuitu timentiū
eū: ⁊ eripiet eos. Guſtate et
videte qm̄ ſuauis ē dñs: bea
tus vir q̄ ſperat ī eo. Time=

te dñm oẽs ſancti eiꝰ: qm̃ nõ
eſt inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt et eſurie
runt: inqͥrentes aũt dñm nõ
minuent oĩ bono. Venite fi
lij audite me: timorẽ dñi do
cebo vos. Quis eſt hõ qui
vult vitã: diligit dies videre
bonos? Prohibe linguã tu=
am a malo: et labia tua ne lo
quãtur dolũ. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊
ꝑſequere eã. Oculi dñi ſuꝑ
iuſtos: ⁊ aures eius in ꝓces
eorũ. Vultus aũt dñi ſuper
facientes mala: vt perdat de
terra memoriã eorum. Cla
mauerunt iuſti ⁊ dñs exaudi
uit eos: et ex oĩbus tribula=
tionibus eoꝝ liberauit eos.
Iuxta eſt dñs his q̇ tribu=
lato ſunt corde: ⁊ hũiles ſpũ
ſaluabit. Multe tribulatio=
nes iuſtorũ: et de oĩbus his
liberabit eos dñs. Cuſtodit
dñs omnia oſſa eorũ: vnũ ex
his non conteretur. Mors pec
catorũ peſſima: ⁊ qui oderũt
iuſtũ delinquent. Redimet
dñs animas ſeruorũ ſuorũ: ⁊
nõ delinquẽt oẽs q̇ ſperãt in
eo. Gloria pr̃i. An. Rectos
decet collaudatio. ps. xxxiiij.

Iudica dñe nocentes
me: expugna ĩpugnã=
tes me. Apprehende arma
et ſcutũ: ⁊ exurge in adiuto=
rium mihi. Effunde frameã
et conclude aduerſus eos q̇
ꝑſequuntur me: dic aĩe mee ſa=
lus tua ego ſũ. Confundantur
et reuereantur: querẽtes aĩam
meã. Auertantur retrorſuz et
cõfundantur: cogitantes mihi
mala. Fiãt tãq̃ puluis ãte
faciẽ vẽti: ⁊ ãgelus dñi coar=
tans eos. Fiat via illoꝝ te=
nebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelꝰ dñi
perſequẽs eos. Qm̃ gratis
abſcõderũt mihi interitũ la=
quei ſui: ſuꝑuacue exprobra
uerũt aĩam meã. Veniat illi
laqueꝰ quẽ ignorat: ⁊ captio
quã abſcõdit appͥhendat eũ:
et in laqueũ cadat in idipſuz
Aĩa autẽ mea exultabit in
dño: ⁊ delectabitur ſuꝑ ſaluta=
ri ſuo. Oĩa oſſa mea dicent:
dñe q̇s ſimilis tibi? Eripi=
ens inopẽ de manu fortiorũ
eius: egenũ ⁊ pauperẽ a diri
piẽtibꝰ eũ. Surgẽtes teſtes
ĩiq̇: q̃ ignorabã ĩterrogabãt
me. Retribuebant mihi ma
la pro bonis: ſterilitatẽ aĩe
mee. Ego autẽ cũ mihi mo
leſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabã in ieiunio aĩam
meã: et oꝛ̃o mea in ſinu meo
conuertetur. Quaſi proximũ
quaſi fratrẽ noſtrũ ſic cõpla=
cebã: quaſi lugẽs ⁊ cõtriſta=

tus ſic humiliabar. Et ad=
uerſum me letati ſunt ⁊ con=
uenerũt:congregata ſũt ſup
me flagella ⁊ ignoraui. Diſ
ſipati ſũt nec cõpũcti:tenta=
uerũt me ſubſannauerũt me
ſubſãnatione:frenduerũt ſu
per me dentibus ſuis. Dñe
qñ reſpicies/ reſtitue aĩam
meam a malignitate eorũ:a
leonib⁹ vnicã meã. Confite
bor tibi ĩ eccl'ia magna:ĩ po
pulo graui laudabo te. Nõ
ſupergaudeãt mihi q̃ aduer
ſant mihi inique:qui oderũt
me gratis ⁊ annuũt oculis.
Qm̃ mihi quidẽ pacifice lo
quebant:⁊ in iracũdia terre
loquentes dolos cogitabãt
Et dilatauerunt ſup me os
ſuũ:dixerũt euge euge vide
rũt oculi noſtri. Vidiſti dñe
ne ſileas: dñe ne diſcedas a
me. Exurge ⁊ intende iudi
cio meo deus meus: et dñs
meus in cauſam meam. Iu
dica me ſcd̃m iuſtitiã tuã do
mine deus meus: ⁊ nõ ſup=
gaudeãt mihi. Non dicant
in cordibus ſuis euge euge
aĩe noſtre:nec dicãt deuora=
bimus eũ. Erubeſcant ⁊ re
uereantur ſimul:qui gratu=
lantur malis meis. Induan
tur cõfuſione ⁊ reuerentia:q̃
maligna loquũtur ſuper me

Exultent ⁊ letent q̃ volunt
iuſtitiaꝫ meã:⁊ dicant ſemp
magnificet dñs q̃ volũt pa=
cẽ ſerui eius. Et ligua mea
meditabit iuſtitiã tuaꝫ: tota
die laudẽ tuam. An. Expu=
gna ĩpugnãtes me. Ps. xxxv.

Dixit iniuſtus vt deli
quat in ſemetipſo:nõ
eſt timor dei ãte oculos ei⁹
Qm̃ doloſe egit ĩ cõſpectu
ei⁹:vt iueniat iniqtas ei⁹ ad
odiũ. Verba oris ei⁹ iniqui
tas ⁊ dol⁹: noluit ĩtelligere
vt bñ ageret. Iniqtatẽ me=
ditat⁹ eſt in cubiculi ſuo:aſti
tit oĩ vie nõ bone:maliciã au
tẽ nõ odiuit. Dñe ĩ celo mi
ſericordia tua:⁊ ꝟitas tua vſ
qꝫ ad nubes. Iuſtitia tua ſi=
cut montes dei: iudicia tua
abyſſus multa. Hoĩes ⁊ iu=
menta ſaluabis dñe:quẽad=
modũ multiplicaſti miaꝫ tu
am de⁹. Filii aũt hoĩm:ĩ te
gmine alarũ tuaꝝ ſperabũt.
Inebriabuntur ab vbertate
dom⁹ tue:⁊ torrẽte volupta
tis tue potabis eos. Quo=
niã apud te ẽ fons vite:⁊ ĩ lu
mine tuo videbimus lumen
Pretende miam tuã ſciẽti=
bus te:⁊ iuſtitiã tuã his qui
recto ſũt corde. Nõ veniat
mihi pes ſupbie: et manus
peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operanꝭ
iniquitatez: expulſi ſunt nec
potuerunt ſtare. Ps. xxxvi.

Noli emulari in mali=
gnantibus: neqꝫ zela=
ueris faciētes iniquitatem.
Quoniam tanq̄ꝫ fenū velo=
citer areſcēt: et quēadmodū
olera herbarū cito decident
Spera in dn̄o ⁊ fac bonita=
tē: et inhabita terrā ⁊ paſce=
ris ī diuitiis eius. Delecta
re in dn̄o: ⁊ dabit tibi petitio
nes coꝛdis tui. Reuela dn̄o
viā tuā ⁊ ſpera in eo: ⁊ ip̄e fa
ciet. Et educet quaſi lumen
iuſtitiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tā=
q̄ꝫ meridiem: ſubditꝰ eſto do
mino ⁊ oꝛa eū. Noli emula=
ri in eo qui pꝛoſperaꝭ in via
ſua: in homine faciente iniu
ſtitias. Deſine ab ira ⁊ dere
lique furoꝛem: noli emulari
vt maligneris. Qm̄ qui ma
lignātur exterminabunꝭ: ſuſ
tinētes aūt dn̄m ipſi heredi
tabunt terrā. Et adhuc pu=
ſillū et nō erit peccatoꝛ: et q̄=
res locum eius ⁊ non iueni=
es. Manſueti aūt heredita=
bunt terrā: ⁊ delectabuntur
in multitudine pacis. Ob=
ſeruabit peccatoꝛ iuſtū: ⁊ ſtri
debit ſuper eū dentibꝰ ſuis
Dn̄s aūt irridebit eū: qm̄ ꝓ
ſpicit ꝙ veniet dies eiꝰ. Gla
diū euaginauerunt peccato
res: intenderunt arcū ſuum.
Ut decipiāt pauperē ⁊ ino=
pem: vt trucidēt rectos coꝛ=
de. Gladius eoꝝ intret ī coꝛ
da ipſoꝛū: ⁊ arcus eoꝝ cōfriꝭ
gatur. Melius eſt modicuz
iuſto: ſup diuitias peccatoꝛū
multas. Qm̄ bꝛachia pecca
toꝝ contereneꝭ: confirmat au
tem iuſtos dn̄s. Nouit do=
minus dies īmaculatoꝝ: et
hereditas eoꝝ ineternū erit
Non confundentur in tēpo
re malo: et in diebus famis
ſaturabūtur: qꝛ peccatoꝛes
peribunt. Inimici vero dn̄i
mox vt honoꝛificati fuerunt
et exaltati: deficientes quē=
admodum fumus deficient.
Mutuabitur peccatoꝛ et nō
ſoluet: iuſtus aūt miſeretur
⁊ tribuet. Quia bn̄dicentes
ei hereditabūt terrā: maledi
centes autez ei diſperibunt.
Apud dn̄m greſſus homi=
nis dirigeꝭ: ⁊ viam eius vo=
let. Cum ceciderit non col=
lidetur: qꝛ dn̄s ſupponit ma
nū ſuam. Iunioꝛ fui etenim
ſenui: ⁊ non vidi iuſtū dereli
ctū: nec ſemen eius querens
panem. Tota die miſeretur
⁊ cōmodat: ⁊ ſemē illiꝰ ī bn̄=
dictiōe erit. Phares.

Declina a malo et fac

bonū: ꝛ inhabita in ſeculū ſe
culi. Quia dn̄s amat iudici
um: et nō derelinquet ſctōs
ſuos: in eternū conſeruabun
tur. Iniuſti punient: ꝛ ſemē
impioꝝ peribit. Iuſti autē
hereditabūt terrā: ꝛ ihabita
bunt in ſeculū ſeculi ſup eā
Os iuſti meditabit ſapien-
tiā: ꝛ lingua eius loquet iu-
diciū. Lex dei eius in corde
ipſius: et nō ſupplantabunt
greſſus eius. Cōſiderat pec-
cator iuſtū: et querit mortifi
care eū. Dn̄s aūt non dere-
linquet eū in manibus eius:
nec dānabit eū cū iudicabit
illi. Expecta dn̄m ꝛ cuſtodi
viam eius: et exaltabit te vt
hereditate capias terrā: cū
perierit peccatores videbis
Uidi impiū ſuperexaltatū:
et eleuatū ſicut cedros liba
ni. Et trāſiui ꝛ ecce nō erat:
queſiui eū ꝛ non eſt inuētus
locus eius. Cuſtodi innocē
tiā ꝛ vide equitatē: qm̄ ſunt
reliqe homini pacifico. In-
iuſti aūt diſperibunt: ſimul
reliquie ipioꝝ īteribūt. Sa
lus aūt iuſtoꝝ a dn̄o: ꝛ pro-
tector eorū in tēpore tribula
tiōis. Et adiuuabit eos do
minus et liberabit eos: ꝛ eruet
et eos a peccatoribus: ꝛ ſalua
bit eos quia ſperauerūt ī eo

Gloria. An. Reuela dn̄o viā
tuam. ps. xxxvii.
Domīe ne ī furore tuo
arguas me: neqꝫ in ira tua
corripias me. Qm̄ ſagitte
tue infixe ſunt mihi: ꝛ confir
maſti ſuper me manū tuam.
Nō eſt ſanitas ī carne mea
a facie ire tue: nō eſt pax oſſi
bus meis a facie pctōꝝ meo
rum. Qm̄ iniquitates mee
ſupergreſſe ſunt caput meū:
ꝛ ſicut onus graue grauate
ſunt ſuper me. Putruerūt ꝛ
corrupte ſūt cicatrices mee:
a facie īſipiētie mee. Miſer
factus ſum ꝛ curuatus ſum vſ
qꝫ in finē: tota die contriſta-
tus ingrediebar. Qm̄ lum-
bi mei impleti ſunt illuſioni
bus: ꝛ nō eſt ſanitas ī carne
mea. Afflictus ſum ꝛ humi
liatus ſum nimis: rugiebā
a gemitu cordis mei. Dn̄e
ante te oē deſideriū meū: et
gemitus meus a te nō eſt abſ-
conditus. Cor meū ꝯturba
tū eſt: dereliqt me virtus mea:
ꝛ lumen oculoꝝ meoꝝ ꝛ ipſū
non eſt mecū. Amici mei et
proximi mei: aduerſum me
appropinquauerūt ꝛ ſteterūt
Et qui iuxta me erant de lō
ge ſteterūt: et vim faciebant
qui querebāt aīam meā. Et
qui inquirebāt mala mihi lo

cuti ſunt vanitates: ꝛ dolos tota die meditabātur. Ego autem tanꝗ̃ ſurdus non audiebam: et ſicut mutus non aperiens os ſuum. Et factꝰ ſum ſicut homo non audiēs: et non habens in ore ſuo redargutiones. Quoniam in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deꝰ meꝰ. Quia dixi nequādo ſupgaudeāt mihi inimici mei: et dum commouenł pedes mei ſup me magna locuti ſūt. Qm̄ ego ī flagella paratꝰ ſū: ꝛ dolor meꝰ in ꝯſpectu meo ſemp. Qm̄ iniq̄tatē meā annūciabo: et cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici aūt mei viuūt ꝛ ꝯfirmati ſunt ſup me: ꝛ multiplicati ſunt qui oderunt me iniq̄. Qui retribuūt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniam ſeq̄bar bonitatē. Ne dereliquas me dñe deꝰ meꝰ: ne diſceſſeris a me. Intē de in adiutoriū meū: dñe deus ſalutis mee. Gl'ia. An. Ne in ira tua arguas me dñe. ℣. Delectare in dño. Et dabit tibi petitiones cordis tui. Lctō breuis. Treñ. ſecūdo Conſurge lauda iñ nocte in principio vigiliarū: ꝛ effūde ſicut aquā cor tuū añ conſpectū dñi dei tui. Leua ad eū manus tuas: ꝛ miſerebitł tui. Tu aūt dñe miſerere noſtri. ℟. breue. Bñdicā dñm In omni tpe. ℣. Semp laus eius in ore meo. In. In ſecūdo nocturno. ps. xxxviii.

Dixi cuſtodiā vias meas: vt nō delinquā in ligua mea. Poſui ori meo cuſtodiā: cū cōſiſteret pctōr aduerſū me. Obmutui ꝛ hūiliatꝰ ſū ꝛ ſilui a bonis: ꝛ dolor meꝰ renouatꝰ eſt. Cōcaluit cor meū itra me: ꝛ in meditatiōe mea exardeſcet ignis. Locutꝰ ſū in ligua mea: notū fac mihi dñe finē meū. Et numerū dierū meoꝝ q̄s eſt: vt ſciā q̄d deſit mihi. Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: ꝛ ſubſtātia mea tanꝗ̃ nihilū āte te. Verūtamē vniuerſa vanitas: oīs hō viuēs Verūtamen in imagine ꝑtranſit homo: ſed et fruſtra conturbatur. Theſaurizat: et ignorat cui congregabit ea. Et nunc que eſt expectatio mea nonne dñs: ꝛ ſubſtātia mea apud te eſt. Ab omnibꝰ iniquitatibꝰ meis erue me: opprobriū inſipienti dediſti me. Obmutui ꝛ nō aperui os meum: qm̄ tu feciſti amoue a me plagas tuas.

A fortitudīe man⁹ tue ego defeci in increpationibus: ꝑpter īiquitatē corripuiſti ho minem. Et tabeſcere feciſti ſicut araneaȝ animam eius: verūtamen vane conturba‐ tur omnis homo. Exaudi orationem meam domine ⁊ deprecationem meam: auri bus percipe lachrymas me as. Ne ſileas quoniam ad‐ uena ego ſum apud te: ⁊ pe‐ regrinus ſicut om̄es patres mei. Remitte mihi vt refri gerer priuſq̄ȝ abeam: ⁊ āpli us non ero. Gloria. ps. xxxix.

Expectans expectaui dn̄m: et intēdit mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu miſerie et de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrā pedes meos: et direxit greſſus meos. Et i‐ miſit ī os meū cāticū nouū: carmē deo noſtro. Videbūt multi ⁊ timebūt: et ſperabūt in domino. Beatus vir cu‐ ius eſt nomen domini ſpes eius: et non reſpexit ī vani‐ tates ⁊ īſanias falſas. Mul ta feciſti tu dn̄e de⁹ me⁹ mi‐ rabilia tua: et cogitationib⁹ tuis non eſt qui ſimilis ſit ti bi. Annunciaui et locutus ſum: multiplicati ſunt ſuper numerum. Sacrificium et oblationē noluiſti: aures au tē perfeciſti mihi. Olocau‐ ſtum ⁊ pro peccato nō poſtu laſti: tūc dixi ecce venio. In capite libri ſcriptū eſt de mē vt facerem voluntatem tuā: deus meus volui ⁊ legē tuā in medio cordis mei. Annū ciaui iuſtitiam tuam in eccle ſia magna: ecce labia mea non ꝓhibebo domine tu ſci ſti. Iuſtitiam tuam nō abſ‐ condi in corde meo: verita‐ tem tuam ⁊ ſalutare tuuȝ di xi. Non abſcondi miſericor diam tuam ⁊ veritatē tuam: a conſilio multo. Tu autem dn̄e ne longe facias miſera‐ tiones tuas a me: miſericor dia tua ⁊ veritas tua ſemper ſuſceperunt me. Quoniam circundederunt me mala q̄‐ rum non eſt numerus: com‐ prehenderunt me iniquita‐ tes mee: et non potui vt vi‐ derē. Multiplicate ſunt ſup capillos capitis mei: et cor meū dereliquit me. Cōpla ceat tibi dn̄e vt eruas me: do mine ad adiuuandū me re‐ ſpice. Confundantur et re‐ uereantur ſimul: qui querūt animā meā vt auferant eaȝ. Auertantur retrorſum et reuereantur: qui volūt mihi mala. Ferant confeſtim cō

fuſionez ſuā: qui dicūt mihi
euge euge. Exultent ⁊ letē=
tur ſuper te oēs q̄rētes te: et
dicant ſemꝑ magnificet do=
minꝰ qui diligūt ſalutare tu
um. Ego aūt mēdicus ſum
et pauper: dn̄s ſollicitus eſt
mei. Adiutoꝛ meꝰ ⁊ pꝛote=
ctoꝛ meus tu es: deꝰ meus
ne tardaueris. Glia. In. xl.
an. Ut non delinquam in lin
gua mea. Pſalmꝰ xl.
Beatus q̇ intelligit ſu
per egenuz ⁊ pauperē: in die
mala liberabit eū dn̄s. Do
minꝰ conſeruet eum ⁊ viuifi
cet eū: ⁊ beatū faciat eū ī ter
ra: ⁊ non tradat eū in animaz
inimicoꝛū eius. Dn̄s opem
ferat illi ſuper lectū doloꝛis
eius: vniuerſum ſtratū eius
verſaſti in infirmitate eius.
Ego dixi dn̄e miſerere mei:
ſana animā meā quia pecca
ui tibi. Inimici mei dixerꝰt
mala mihi: quādo moꝛietur
et peribit nomen eius. Et ſi
ingrediebaꝰ vt videret vana
loquebaꝰ: coꝛ eius cōgrega
uit iniquitatē ſibi. Egredie
baꝰ foꝛas: ⁊ loquebaꝰ in idip
ſum. Aduerſum me ſuſur=
rabant omnes inimici mei:
aduerſum me cogitabāt ma
la mihi. Verbū iniquū con=
ſtituerūt aduerſum me: num
quid qui doꝛmit nō adiiciet
vt reſurgat? Etenim hō pa
cis mee ī quo ſperaui: q̇ ede
bat panes meos magnifica
uit ſuꝑ me ſupplantationez.
Tu aūt dn̄e miſerere mei: ⁊
reſuſcita me ⁊ retribuaz eis
In hoc cognoui qm̄ volui=
ſti me: qm̄ non gaudebit ini=
micus meꝰ ſuꝑ me. Me aūt
pꝛopter innocentiā ſuſcepi=
ſti: ⁊ confirmaſti me in cōſpe
ctu tuo in eternū. Bn̄dictus
dn̄s deus iſrael a ſeculo et ī
ſeculū: fiat fiat. Glia. Ps. xli.
Quēadmodum deſide
rat ceruus ad fontes
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea
ad te deus. Sitiuit aīa mea
ad deū fontē viuum: quādo
veniam ⁊ apparebo ante fa
ciē dei. Fuerꝰt mihi lachꝛy
me mee panes die ac nocte:
dū dicitur mihi quotidie vbi
eſt deus tuus. Hec recoꝛda
tus ſum ⁊ effudi in me aīam
meā: quoniā trāſibo in locū
tabernaculi āmirabilis vſq;
ad domū dei. In voce exul
tationis ⁊ cōfeſſionis: ſonus
epulātis. Quare triſtis es
aīa mea: ⁊ quare conturbas
me? Spera ī deo qm̄ adhuc
confitebor illi: ſalutare vul=
tus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad me=
ipſum aīa mea cōturbata ē:

propterea memoꝛ ero tui de
terra ioꝛdanis ꝛ hermonii a
mōte modico. Abyſſus a=
byſſuꝫ inuocat: ī voce catha
ractarū tuarū. Oīa excelſa
tua ꝛ fluct⁹ tui: ſup me trāſ=
ierūt. In die mādauit dñs
miam ſuam: ꝛ nocte canticū
eius. Apud me orō deo vi=
te mee: dicam deo ſuſceptoꝛ
meus es. Quare oblit⁹ es
mei: ꝛ quare contriſtatus in
cedo dū affligit me inimic⁹?
Dū confringunt oſſa mea
exprobrauerūt mihi: qui tri
bulant me inimici mei. Dū
dicunt mihi per ſingulos di
es vbi eſt de⁹ tu⁹: quare tri=
ſtis es aīa mea ꝛ quare con=
turbas me? Spa ī deo quo=
niā adhuc cōfiteboꝛ illi: ſalu
tare vultus mei ꝛ de⁹ meus
Gloria. An. Sana dñe animā
meā q̄a peccaui tibi. ps. xlii.
Iudica me deus et diſ
cerne cauſam meam
de gente nō ſancta: ab homi
ne iniquo ꝛ doloſo erue me.
Quia tu es deus foꝛtitudo
mea: quare me repuliſti ꝛ q̄=
re triſtis incedo duꝫ affligit
me inimicus? Emitte luceꝫ
tuā ꝛ veritatē tuam: ipſa me
deduxerūt ꝛ adduxerunt in
mōtē ſanctū tuū ꝛ in taber=
nacula tua. Et introibo ad
altare dei: ad deū qui letifi=
cat iuuentutē meā. Confite
boꝛ tibi in cithara deus de⁹
me⁹: quare triſtis es anima
mea ꝛ quare cōturbas me?
Spera in deo qm̄ adhuc cō
fiteboꝛ illi: ſalutare vultus
mei ꝛ deus meus. ps. xliii.
Deus auribus noſtris
audiuimus: pr̄es no
ſtri annūciauerūt nobis. Op⁹
qd̄ operat⁹ es in dieb⁹ eoꝝ:
ꝛ in diebus antiquis. Man⁹
tua gētes diſperdidit et plā
taſti eos: afflixiſti populos ꝛ
expuliſti eos. Nec enim in
gladio ſuo poſſiderūt terrā:
ꝛ brachiū eoꝝ non ſaluauit
eos. Sed dextera tua ꝛ bra
chiū tuū ꝛ illuminatio vult⁹
tui: qm̄ complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus et de=
us meus: qui mandas ſalu=
tes iacob. In te inimicos no
ſtros vētilabim⁹ coꝛnu: ꝛ in
noīe tuo ſpernem⁹ inſurgen
tes in nobis. Non eñ in ar
cu meo ſperabo: ꝛ gladi⁹ me
us nō ſaluabit me. Saluaſti
enim nos de affligentibus
nos: ꝛ odiētes nos confudi=
ſti. In dño laudabimur tota
die: ꝛ in nomine tuo confite
bimur in ſcl'm. Nunc auteꝫ
repuliſti ꝛ confudiſti nos: et
nō egredieris in virtutibus

nr̄is. Auertiſti nos retror-
ſū poſt inimicos nr̄os: ⁊ qui
oderūt nos diripiebāt ſibi.
Dediſti nos tāq̃ oues eſca
rū: ⁊ in gentibus diſperſiſti
nos. Vendidiſti populū tu
um ſine p̄cio: ⁊ nō fuit mul-
titudo in cōmutationibꝰ eo
rū. Poſuiſti nos opprobriū
vicinis noſtris: ſubſānatio-
nē ⁊ deriſū his q̇ ſūt i circui
tu noſtro. Poſuiſti nos in ſi
militudinē gentibus: cōmo
tionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea
cōtra me eſt: et cōfuſio faci-
ei mee cooperuit me. A vo
ce exprobrātis et obloquen
tis; a facie inimici ⁊ perſeq̄n
tis. Hec oīa venerunt ſuper
nos: nec obliti ſumus te et ii
que nō egimus in teſtamēto
tuo. Et nō receſſit retro cor
noſtrū: ⁊ declinaſti ſemitas
noſtras a via tua. Qm̄ hu-
miliaſti nos in loco afflictio
nis: ⁊ cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti ſumus no
men dei noſtri: ⁊ ſi expandi-
mus manꝰ noſtras ad deuz
alienum. Nōne deus requi
ret iſta: ipſe enim nouit abſ-
condita cordis. Quoniam
propter te mortificamur to-
ta die: eſtimati ſumus ſicut
oues occiſiōis Exurge q̄re
obdormis dn̄e: exurge ⁊ ne
repellas in finē. Quare fa-
ciē tuā auertis: obliuiſceris
inopie noſtre ⁊ tribulatiōis
noſtre? Qm̄ hūiliata eſt in
puluere aīa noſtra: congluti
natus eſt in terra venter no-
ſter. Exurge domīe adiuua
nos: et redime nos propter
nomen tuū. Glia. Ps. xliiii.

Eructauit cor meū ver
buz bonum: dico ego
opa mea regi. Ligua mea
calamꝰ ſcribe: velociter ſcri
bētis Specioſus forma p̄ fi
liis hoīm: diffuſa eſt gr̄a i la
biis tuis: propterea bn̄dixit
te deus in eternum. Accin
gere gladio tuo: ſup femur
tuū potētiſſime. Specie tua
⁊ pulchritudinē tua: intēde
proſpere procede et regna.
Propter veritatē ⁊ manſue
tudinem ⁊ iuſtitiam: ⁊ dedu
cet te mirabilit̄ dextera tua
Sagitte tue acute: populi
ſub te cadent in corda ini-
micorum regis Sedes tua
deus in ſeculū ſeculi: virga
directionis virga regni tui
Dilexiſti iuſtitiā et odiſti ii
quitatē: propterea vnxit te
deus deus tuus oleo letitie
pre conſortibus tuis. Myr
rha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimē
tis tuis a domibus eburne-

is:ex qbus delectauerũt te filie regũ i honore tuo. Aſtitit regina a dextris tuis i veſtitu deaurato:circũdata varietate. Audi filia ⁊ vide et inclina aurem tuam et obliuiſcere populũ tuũ ⁊ domũ patris tui. Et concupiſcet rex decorem tuũ:qm̃ ipſe eſt dñs deus tuus ⁊ adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus:vultum tuũ dep̃cabunt oẽs diuites plebis. Oĩs gloria eius filie regis ab intus: in fimbriis aureis circũamicta varietatibus. Adducẽtur regi virgines poſt eã:p̃xime eius afferent tibi. Afferent in letitia ⁊ exultatiõe: adducentur in tẽplũ regis. Pro patribus tuis nati ſũt tibi filii:conſtitues eos principes ſup omnẽ terrã. Memor ero noĩs tui dñe:in omni generatione ⁊ generatione. Propterea populi confitebũtur tibi in eternũ:⁊ in ſeculũ ſeculi. Gloria pr̃i. An. Eructauit cor meum verbũ bonum. An. Alleluia. iii. Capm̃. j. Ad corithios. xvj.

Vigilate ⁊ ſtate i fide: viriliter agite ⁊ cõfortamini:omnia veſtra in charitate fiant. Deo gratias. ℣. Sedes tua de⁹ in ſeculum ſeculi: Uirga directiõis virga regni tui. Kyrieleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrieleiſõ Pater noſter. Et ne nos inducas. Sz libera nos a malo. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Salua nos oĩps deus: ⁊ lucẽ nobis cõcede ꝑpetuã. Et famulos tuos ab oĩ aduerſitate cuſtodi. Per dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ:qui te.vi.⁊ reg.in vnitate ſpiritusſancti deus. Per oĩa ſecula ſeculorum. Amẽ Dñs vobiſcũ. Benedicam⁹ dño. ¶ Ad laud. ps.l. Miſerere. ps.v. Uerba. p̃. xxxv. Dixit iniuſtus. Canticum eſaie. Cõfitebor. ps. cxlviii. Laud. An. Miſerere mei.

Nox (Cp̃. Ad ro. xiii. p̃ceſſit dies autem appropĩqbit abiciamus ergo opa tenebrarũ ⁊ induamur arma lucis:ſic vt i die honeſte ãbulem⁹. Deo g. R. breue. Dñe in celo Mia tua. ℣ Et Ṽitas tua vſq ad nubes Miſeri. Hymnus. Splendor. ℣. In matutinis domine meditabor in te. Qr tuiſti adiutor meus. Ad bñ⁹. An. Benedict⁹ deus iſrael Oratio dñicalis. ¶ Feria iii. ad noct. Inuitatoriũ. In

bilemus deo ſalutari no=
ſtro. ps. Uenite. Hy⁹. Eter=
ne rerum. Pſalmus. xlv.

DEus noſter refugi
um ꝛ virtus: adiu=
toꝛ in tribulationi
bus q̄ inuenerunt
nos nimis. Propterea non
timebim⁹ dū turbabitur ter
ta: ꝛ trāſferent montes ī coꝛ
maris. Sonuerūt ꝛ turbate
ſunt aq̄ eoꝝ: conturbati ſunt
montes in foꝛtitudine eius.
Fluminis īpetus letificat
ciuitatē dei: ſanctificauit ta
bernaculū ſuum altiſſimus.
Deus ī medio eius nō com
mouebit: adiuuabit eā deus
mane diluculo. Conturba=
te ſunt gētes ꝛ inclinata ſūt
regna: dedit vocē ſuam mo
ta eſt terra. Dn̄s virtutum
nobiſcū: ſuſceptoꝛ noſter de
us iacob. Uenite et videte
opera dn̄i q̄ poſuit prodigia
ſuper terrā: auferēs bella vſ
q₃ ad finē terre. Arcū conte
ret ꝛ confringet arma: ꝛ ſcu
ta cōburet igni. Uacate ꝛ vi
dete qm̄ ego ſum deus: exal
taboꝛ in gētib⁹ ꝛ exaltaboꝛ ī
terra. Dn̄s virtutū nobiſcū:
ſuſceptoꝛ noſter deus iacob
Gloꝛia patri. ps. xlvi.

OMnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo ī voce exultatiōis. Qm̄
dominus excelſ⁹ terribilis:
rex magnus ſup omnem ter
raꝫ. Subiecit pplos nobis:
ꝛ gentes ſub pedibus nr̄is.
Elegit nobis hereditatē ſu
am: ſpeciē iacob quē dilexit
Aſcēdit deus in iubilo: do
minus in voce tube. Pſalli
te deo noſtro pſallite: pſalli
te regi noſtro pſallite. Qm̄
rex oīs terre deus: pſallite
ſapienter. Regnabit deus
ſuper gentes: deus ſedet ſu
per ſedem ſanctā ſuā. Prin
cipes populoꝛū congregati
ſunt cū deo abꝛahā: qm̄ dii
foꝛtes terre vehemēter ele=
uati ſunt. Gloꝛia. An. Adiu
toꝛ in tribulatiōib⁹. p. xlvii.

MAgnus dn̄s ꝛ lauda
bilis nimis: in ciuita=
te dei noſtri in mōte ſancto
eius. Fundat exultatione
vniuerſe terre: mons ſion la
tera aq̄lonis ciuitas regis
magni. Deus in domibus
eius cognoſcet: cū ſuſcipiet
eam. Qm̄ ecce reges cōgre
gati ſunt: cōuenerunt in vnū
Ipſi videntes ſic ammirati
ſunt: cōturbati ſunt cōmoti
ſunt: tremoꝛ app̄hendit eos
Ibi doloꝛes vt parturiētis:
in ſpiritu vehemēti cōteres
naues tharſis. Sicut audi=

uimus ſicvidimus in ciuita
te domini virtutū i ciuitate
dei noſtri: deus fundauit eā
in eternum. Suſcepimꝰ de-
us miam tuam: in medio tē-
pli tui. Scōm nomen tuum
deus ſic et laus tua in fines
terre: iuſtitia plena eſt dexte
ra tua. Letetur mons ſion
et exultent filie iude: ꝓpter
iudicia tua dn̄e. Circūdate
ſion et complectimini eam;
narrate i turribus eiꝰ. Po-
nite corda veſtra in virtute
eius: et diſtribuite domos
eius vt enarretis in proge-
nie altera. Qm̄ hic eſt deus
deus noſter in eternum ⁊ in
ſeculū ſeculi: ipſe reget nos
in ſecula. Gloria prī. p̄.xlviii.

Audite hec oēs gen-
tes: auribus percipi
te oēs qui habitatis orbem.
Quiq̄ terrigene et filij ho-
minū: ſimul ī vnum diues ⁊
pauper. Os meū loquet ſa-
pientiā: et meditatio cordis
mei prudentiaz. Inclinabo
in parabolā aurē meā: ape-
riam in pſalterio propoſitio
nē meā. Cur timebo in die
mala: īiquitas calcanei mei
circundabit me. Qui confi
dunt in virtute ſua: ⁊ in mul
titudine diuitiaꝝ ſuarū glo
riantur. Frater non redi-
mit redimet homo: non da-
bit deo placationem ſuam.
Et precium redemptionis
anime ſue: ⁊ laborabit i eter
num ⁊ viuet adhuc in finem
Non videbit interitum cuz
viderit ſapientes moriētes:
ſimul inſipiēs ⁊ ſtultus peri
bunt. Et relinquent alienis
diuitias ſuas: et ſepulchra
eorum domus illorū in eter
num. Tabernacula eorum
in progenie et progenie: vo-
cauerunt nomina ſua in ter-
ris ſuis. Et homo cū in ho
nore eſſet non intellexit: cō-
paratus eſt iumentis inſipi-
entibus: ⁊ ſimilis factus eſt
illis. Hec via illorum ſcan-
dalum ipſis: et poſtea in ore
ſuo ꝯplacebūt. Sicut oues
in inferno poſiti ſunt: mors
depaſcet eos. Et domina-
buntur eoꝝ iuſti i matutino:
et auxilium eorū veteraſcet
in iferno a gloria eoꝝ. Ve-
runtamē deus redimet ani-
mam meaz de manu inferi:
cū acceperit me. Ne timue
ris cum diues factus fuerit
homo: et cum multiplicata
fuerit gloria domus eius.
Qm̄ cum interierit non ſu-
met omnia: neq̄ deſcendet
cum eo gloria eius. Quia ani
ma eius in vita ipſius bene-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dicetur: confitebitur tibi cū
bñfeceris ei. Introibit vſqꝫ
in progenies patrum ſuorū:
vſqꝫ in eternū nō videbit lu=
men. Homo cum in honore
eſſet nō intellexit: ꝯparatus
eſt iumētis inſipientibus: et
ſimilis factꝰ eſt illis. Gloria.
An. Magnus dñs et lauda
bilis nimis. Pſalmus. xlix.
DEus deorū dñs locu
tus eſt: ⁊ vocauit trā.
A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſū:
ex ſion ſpecies decoris eius
Deꝰ manifeſte veniet: deus
nr̄ ⁊ nō ſilebit. Ignis i ꝯſpe
ctu eiꝰ exardeſcet: ⁊ i circui=
tu eiꝰ tēpeſtas valida. Ad=
uocauit celū deſurſuꝫ: ⁊ ter=
rā diſcernere populum ſuū.
Congregate illi ſctōs eiꝰ: q̇
ordinant teſtamentū eiꝰ ſup
ſacrificia. Et annūciabunt
celi iuſtitiā eius: qm̄ deꝰ iu=
dex eſt. Audi populus me=
us ⁊ loquar: iſrael ⁊ teſtifica
bor tibi: deꝰ deus tuus ego
ſum. Non i ſacrificijs tuis
arguā te: olocauſta autē tua
in conſpectu meo ſunt ſemp
Non accipiaꝫ de domo tua
vitulos: neqꝫ de gregibꝰ tu=
is hircos. Qm̄ mee ſūt oēs
fere ſyluaꝝ: iumēta in mōti
bus ⁊ boues. Cognoui oīa
volatilia celi: ⁊ pulchritudo

agri mecuꝫ eſt. Si eſuriero
nō dicā tibi: meus eſt em̄ or
bis terre et plenitudo eius.
Nunq̇d mādu cabo carnes
tauroꝝ: aut ſanguinē hirco=
rum potabo? Immola deo
ſacrificiū laudis: ⁊ redde al=
tiſſimo vota tua. Et inuoca
me in die tribulatiōis: eruā
te ⁊ honorificabis me. Pec
catori aūt dixit deus quare
tu enarras iuſtitias meas: ⁊
aſſumis teſtamētū meū per
os tuum? Tu vero odiſti di
ſciplinā: et proiecisti ſermo=
nes meos retrorſum. Si vi
debas furē currebas cū eo:
et cū adulteris portionē tuā
ponebas. Os tuū abunda=
uit malicia: ⁊ lingua tua con
cinnabat dolos. Sedens ad
uerſus fratrē tuum loqueba
ris: et aduerſus filiū matris
tue ponebas ſcandaluꝫ: hec
feciſti et tacui. Exiſtimaſti
inique q̄ ero tui ſimilis: ar=
guā te et ſtatuā contra faciē
tuā. Intelligite hec q̇ obli=
uiſcimini deū: neqn̄ rapiat ⁊
nō ſit q̇ eripiat. Sacrificiuꝫ
laudis honorificabit me: et
illic iter quo oſtēdam illi ſa=
lutare dei. Gloria patri. Ps. l.
MIſerere mei deꝰ: ſcd̄ꝫ
magnā miaꝫ tuā. Et
ſcd̄m multitudinē miſeratio

nū tuarū: dele iniq̄tatē meā. Amplius laua me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo munda me. Quoniā iniquitatē meā ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū contra me eſt ſemp. Tibi ſoli peccaui ⁊ malū corā te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tatibus cōcept⁹ ſum: ⁊ in pctis cōcepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexiſti: incerta et occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi. Aſperges me hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis me et ſuper niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudium ⁊ letitiā: ⁊ exultabunt oſſa humiliata. Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniquitates meas dele. Cor mundum crea in me de⁹: ſpm̄ rectū innoua i viſcerib⁹ meis. Ne piicias me a facie tua: et ſpiritum ſanctū tuum ne auferas a me. Redde mihi letitiam ſalutaris tui: ⁊ ſpū p̄ricipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impii ad te cōuertent̄. Libera me de ſanguinib⁹ deus de⁹ ſalutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſtitiā tuā. Dn̄e labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Quoniā ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſem vtiq̄: olocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpiritus ɔtribulat⁹: cor cōtritū et humiliatum deus non deſpicies. Benigne fac dn̄e in bona voluntate tua ſion: vt edificentur muri hieruſalē. Tūc acceptabis ſacrificiū iuſtitie oblationes ⁊ olocauſta: tunc imponent ſup altare tuū vitulos. Gl'ia. ps. lj.

Quid gloriaris in malicia: q̄ potēs es i iniquitate? Tota die iniuſtitiā cogitauit ligua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum. Dilexiſti maliciā ſuper benignitatē: iniq̄tatē magis q̄ꝫ loqui eq̄tatē. Dilexiſti omnia verba p̄cipitationis: lingua doloſa. Propterea de⁹ deſtruet te in finem: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicem tuam de terra viuentiū. Videbūt iuſti ⁊ timebunt: ⁊ ſuper eū ridebunt et dicent: ecce homo qui non poſuit deum adiutorem ſuū. Sed ſperauit in multitudine diuitiarū ſuarum: et preualuit in vanitate ſua. Ego aūt ſicut oliua fructifera i domo dei: ſperaui in mia dei in et'nū et i ſcl'ꝫ ſcl'i. Confitebor tibi in ſecu-

lum quia feciſti: et expecta=
bo nomen tuum quoniã bo=
nũ in cõſpectu ſctõrũ tuorꝫ.
Glia pri. An. Deus deorũ
dñs locutus eſt. ℣. Immola
deo ſacrificium laudis: Et
redde altiſſimo vota tua. Le
ctio breuis Prouerbiorũ .3.
Dominꝰ ſapiẽtia fun=
dauit terram: ſtabili
uit celos prudentia. Sapiẽ
tia illius eruperunt abiſſi: ⁊
nubes rore cõcreſcunt. Tu
autem dñe miſerere noſtri.
℟. breue. Deus in nomine
tuo Saluum me fac dñe. ℣.
Et in virtute tua libera me.
Saluũ me fac dñe. ¶ In ſe
cũdo nocturno. Pſalmꝰ .lii.
Dixit inſipiens i
corde ſuo: non
eſt deꝰ. Corru
pti ſunt et abo=
minabiles facti
ſunt in iniquitatibus: non eſt
qui faciat bonuz. Deus de
celo proſpexit ſup filios ho
minũ: vt videat ſi eſt intelli=
gens aut requirens deum.
Omnes declinauerunt ſi=
mul inutiles facti ſunt: non
eſt qui faciat bonum non eſt
vſqꝫ ad vnuz. Nonne ſcient
oẽs qui operantur iniquita=
tem: q̇ deuorant plebẽ meaz
vt cibũ panis. Deũ non in=
uocauerunt: illic trepidaue
rũt timore vbi nõ fuit timor
Qm̃ deꝰ diſſipauit oſſa eo=
rum qui hominibus placẽt:
cõfuſi ſunt qm̃ deus ſpreuit
eos. Quis dabit ex ſion ſa=
lutare iſrael: cum conuerte
rit deus captiuitatẽ plebis
ſue: exultabit iacob ⁊ letabi
tur iſrael. Gloria. Ps. liij.
Deus in nomine tuo
ſaluũ me fac: ⁊ in vir=
tute tua iudica me. Deꝰ ex=
audi orationem meam: auri
bus percipe verba oris mei
Quoniam alieni inſurrexe
runt aduerſum me: ⁊ fortes
queſierunt animã meam: et
non propoſuerunt deũ ante
conſpectum ſuuz. Ecce eni
deus adiuuat me: et domi=
nus ſuſceptor eſt anime mee
Auerte mala inimicis me=
is: et i veritate tua diſperde
illos. Voluntarie ſacrifica
bo tibi: ⁊ confitebor nomini
tuo dñe quoniam bonuz eſt.
Quoniam ex omni tribula
tione eripuiſti me: ⁊ ſup ini=
micos meos deſpexit ocu=
lus meus. Glia. In .xl. an.
Auertat dñs captiuitatem
plebis ſue. Pſalmus. liiii.
Exaudi deus orationẽ
meã: ⁊ ne deſpexeris
deprecationẽ meaz: intende

mihi ⁊ exaudi me. Contri-
ſtatus ſum in exercitatione
mea: et conturbatus ſum a
voce inimici ⁊ a tribulatiōe
peccatoris. Quoniā decli-
nauerūt in me iniquitates:
et in ira moleſti erant mihi.
Cor meum conturbatū eſt
in me: ⁊ formido mortis ce-
cidit ſup me. Timor et tre-
mor venerūt ſuper me: ⁊ cō-
texerūt me tenebre. Et di-
xi quis dabit mihi pennas
ſicut columbe: ⁊ volabo ⁊ re
quieſcā? Ecce elongaui fu-
giens: et manſi ī ſolitudine.
Expectabā eū q̄ saluū me
fecit: a puſillanimitate ſpiri
tus ⁊ tempeſtate. Precipi-
ta dn̄e diuide linguas eorū:
qm̄ vidi iniquitatē ⁊ cōtradi
ctionem in ciuitate. Die ac
nocte circundabit eā ſuper
muros eius iniquitas: ⁊ la-
bor in medio eius et iniuſti-
tia. Et non defecit de plate
is eiꝰ: vſura ⁊ dolus. Quo-
niam ſi inimicus meus ma-
ledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem
vtiq̄. Et ſi is qui oderat me
ſuper me magna locutus fu
iſſet: abſcondiſſem me forſi-
tan ab eo. Tu vero homo
vnanimis: dux meus et no-
tus meus. Qui ſimul mecū
dulces capiebas cibos: in
domo dei ambulauimus cū
conſenſu. Veniat mors ſup
illos: et deſcendant in infer
num viuentes. Quoniā ne-
quitie in habitaculis eorū:
in medio eorum. Ego autē
ad deum clamaui: et domi-
nus ſaluauit me. Veſpere ⁊
mane et meridie narrabo et
annunciabo: et exaudiet vo-
cem meam. Redimet in pa
ce animā meam ab his qui
appropinquant mihi: quo-
niam inter multos erant me
cum. Exaudiet deus ⁊ hu-
miliabit illos: qui eſt ante ſe
cula. Non enī eſt illis com-
mutatio et non timuerunt
deum: extendit manum ſuā
in retribuendo. Contami-
nauerunt teſtamētum eius:
diuiſi ſunt ab ira vultus eiꝰ:
et appropinquauit cor illiꝰ.
Molliti ſunt ſermones eiꝰ
ſuper oleum: ⁊ ipſi ſunt iacu
la. Iacta ſuper dominū cu-
ram tuam ⁊ ipſe te enutriet:
et non dabit in eternum flu-
ctuationem iuſto. Tu vero
deus: deduces eos in puteū
interitus. Viri ſanguinum
et doloſi non dimidiabunt
dies ſuos: ego aūt ſperabo
in te domine. Gloria. Ps. lv.

Miſerere mei deꝰ quo-
niam conculcauit me

homo: tota die impugnans
tribulauit me. Conculcaue=
rūt me inimici mei tota die:
quoniā multi bellantes ad=
uerſum me. Ab altitudine
diei timebo: ego vero in te
ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos: in deo ſpe=
raui non timebo quid faciat
mihi caro. Tota die verba
mea execrabantur: aduer=
ſum me oīnes cogitationes
eoꝛum in malum. Inhabi=
tabunt et abſcōdent: ipſi cal
caneum meum obſeruabūt.
Sicut ſuſtinuerunt animaꝫ
meam pꝛo nihilo ſaluos fa=
cies illos: in ira populos cō
fringes. Deus vitam meā
annunciaui tibi: poſuiſti la=
chꝛymas meas in cōſpectu
tuo. Sicut ⁊ in pꝛomiſſione
tua: tunc conuertentur ini=
mici mei retroꝛſuꝫ. In qua
cunqꝫ die inuocauero te: ec=
ce cognoui quoniā deꝰ meꝰ
es. In deo laudabo verbū:
in domino laudabo ſermo=
nem: in deo ſperaui nō time
bo quid faciat mihi homo.
In me ſunt deus vota tua:
que reddam laudationes ti=
bi. Quoniam eripuiſti ani=
mam meā de moꝛte: et pe=
des meos de lapſu: vt pla=
ceam coꝛam deo in lumine
viuentium. Gloꝛia pa. An.
Intende in me ⁊ exaudi me
domine. Pſalmus. lvj.

Miſerere mei deus mi
ſerere mei: quoniam
in te confidit anima mea.
Et in vmbꝛa alarum tuarū
ſperabo: donec tranſeat ini=
quitas. Clamabo ad deum
altiſſimum: deum qui bene=
fecit mihi. Miſit de celo et
liberauit me: dedit in oppꝛo
bꝛium conculcantes me.
Miſit deus miſericoꝛdiam
ſuam ⁊ veritatē ſuam: et eri=
puit animā meam de medio
catuloꝛū leonū: doꝛmiui cō=
turbatus. Filij hominum
dentes eoꝛum arma ⁊ ſagit=
te: et lingua eoꝛum gladius
acutus. Exaltare ſup celos
deus: ⁊ in omni terra gloꝛia
tua. Laqueū parauerūt pe=
dibus meis: ⁊ incuruauerūt
aīam meā. Foderūt āte fa=
ciē meā foueā: et inciderunt
in eā. Paratū coꝛ meū deꝰ
paratū coꝛ meū: cantabo et
pſalmū dicam. Exurge glo
ria mea exurge pſalteriū et
cithara: exurgam diluculo.
Confiteboꝛ tibi in populis
dñe: et pſalmū dicam tibi in
gentibus. Qm̄ magnifica=
ta eſt vſqꝫ ad celos mīa tua:
⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuper celos deus: et ſuper omnem terram glo ria tua. Pſalmus. lvii.

Si vere vtiqꝫ iuſtitiā lo quimini: recte iudicate filii hoim. Eteni in corde iniqui tates operamini in terra: in iuſtitias manus veſtre cōci nant. Alienati ſunt pecca tores a vulua: errauerunt ab vtero: locuti ſunt falſa. Furor illis ſcdm ſimilitudinem serpentis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas. Que nō exaudiet vocem in cantātiū: ⁊ venefici incātantis ſapiēter. Deus conteret dētes eorū in ore ipſorū: molas leonū confringet dominus. Ad nihilū deueniēt tā ꝙ̄ aqua decurrēs: intēdit ar cum ſuū donec infirmentur. Sicut cera q̄ fluit auferenẗ: ſupcecidit ignis ⁊ non viderunt ſolē. Priuſqꝫ intelligerent ſpine vr̄e rhānum: ſicut viuentes ſic in ira abſorbet eos. Letabitur iuſtus cum viderit vindictā: man⁹ ſuas lauabit in ſanguine peccatoris. Et dicet hō ſi vtiqꝫ ē fructus iuſto: vtiqꝫ eſt deus iudicans eos in terra. Ps. lviii.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ⁊ ab in ſurgētibus in me libera me. Eripe me de operātib⁹ ini quitatē: ⁊ de viris ſanguinū ſalua me. Quia ecce cepert aīam mrā: irruerūt in me fortes. Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatū meū dn̄e: ſine ini quitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occurſū meū ⁊ vide: et tu dn̄e de⁹ virtutū de⁹ iſrael. Intende ad viſitandas oēs gētes: nō miserearis oībus qui operanẗ iniqtatem. Conuertētur ad veſperā et famē patienẗ vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ecce loquētur in ore ſuo: et gladi⁹ in labiis eorū: qm̄ quis audiuit? Et tu dn̄e deridebꝫ eos: ad nihiluꝫ deduces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā: qꝛ deus ſuſceptor meus: deus meus mīa eius p̄ueniet me. Deus oſtēdit mihi ſuper inimicos meos ne occidas eos: nequando obliuiſcantur populi mei. Diſpge illos in virtute tua: ⁊ depone eos protector me⁹ dn̄e. Delictū oris eorū ſermonē labiorū ipſorū: ⁊ cōphēdātur ī ſuperbia ſua. Et de execratione et mendacio annunciabuntur in conſummatione: in ira conſummationis et non erunt. Et ſcient: quia de⁹ dn̄abitur iacob ⁊ fi

niũ terre. Conuertentur ad
veſperã et famẽ patiẽtur vt
canes:⁊ circuibũt ciuitatez
Ipſi diſpergent ad mandu
candũ:ſi vero non fuerint ſa
turati ⁊ murmurabũt. Ego
aũt cãtabo foꝛtitudinẽ tuã:
⁊ exultabo mane miam tuã.
Quia factus es ſuſceptoꝛ
meus:⁊ refugiũ meũ in die
tribulationis mee. Adiu=
toꝛ meus tibi pſallam: quia
deus ſuſceptoꝛ meus es:de
us meus mĩa mea. Gloꝛia.
An. Juſte iudicate filiũ hoĩz
An. Alleluia allã allã. Cp.
vtã ſcʒ Vigilate. ℣ Deusvi
taʒ meã annũciaui tibi. ℟ Po
ſuiſti lachꝛymas meas in cõ
ſpectu tuo. Oratio.
Salua nos oþs deus.
⁊ lucem nobis concede per=
petuã. Et fa. ¶ Ad laudes.
ps.l. Miſerere mei deꝰ. ps.
xlii. Judica. ps.lxj. Miſere
re mei deꝰ miſerere mei. Cã
ti. Ego dixi. p.cxlviii. Lau
date. An. Tibi ſoli peccaui
dñe miſerere mei. Capm.
Nox preceſſit. Re.breue. Mi
ſerere mei deus. Miſerere
mei. ℣ꝰ. Quoniam in te con
fidit anima mea. Miſerere.
Hymnus. Splendoꝛ pa. ℣.
In matutinis. Ad bñꝰ ãn.
Viſitauit ⁊ fecit redẽptionẽ

dñs plebis ſue. Oro dñica=
lis. ¶ Feria.iiii.ad noc. In=
uitatoꝛiũ. In manu tua dñe
Omnes fines terre. ps. Ve=
nite. Hymnꝰ. Eterne. p.lix.
Deus repuliſti nos
et deſtruxiſti nos:
iratus es ⁊ miſer=
tus es nobis. Cõ
mouiſti terrã ⁊ conturbaſti
eã:ſana contritiones eiꝰ qa
commota eſt. Oſtendiſti po
pulo tuo dura: potaſti nos
vino cõpunctionis. Dediſti
metuẽtibus te ſignificatio=
nẽ:vt fugiant a facie arcus.
Vt liberent dilecti tui: ſal=
uũ fac dextera tua ⁊ exaudi
me. Deus locutus eſt in ſã
cto ſuo:letaboꝛ ⁊ partiboꝛ ſi
chimã:⁊ conuallẽ taberna=
culoꝛum metiboꝛ. Meus ẽ
galaad et meꝰ eſt manaſſes:
et effraim foꝛtitudo capitis
mei. Iuda rex meus:moab
olla ſpei mee. In idumeam
extendam calciamẽtũ meũ:
mihi alienigene ſubditi ſũt
Quis deducet me in ciuita
tem munitaʒ:quis deducet
me vſqʒ in idumeã? Nonne
tu deus qui repuliſti nos et
non egredieris deꝰ ĩ virtuti
bus noſtris. Da nobis au=
xiliũ de tribulatione:⁊ vana
ſalus hoĩs. In deo faciemꝰ

virtutē: et ipſe ad nihilū de= ducet tribulantes nos. Glo ria patri. Pſalm⁹. lx.

Exaudi deus depreca= tionē meā: intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui dum anxiarer cor meum: in petra exaltaſti me Deduxiſti me quia factus es ſpes mea: turris fortitu= dinis a facie inimici. Inha bitabo in tabernaculo tuo i ſecula: protegar in velamen to alarum tuarū. Qm̄ tu de us me⁹ exaudiſti orationez meam: dediſti hereditatem timentibus nomen tuū. Di es ſuper dies regis adici= es: annos eius vſqȝ in diem generationis ⁊ generatiōis Permanet in eternū in con ſpectu dei: miam et veritatē eius qs requiret. Sic pſal= mum dicā noī tuo in ſeculū ſeculi: vt reddā vota mea de die in diem. Gloria. Añ. Da nobis dñe auxiliū de tribu= latione. Pſalm⁹. lxi.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo eni ſalutare meum. Nam ⁊ ipſe deus meus ⁊ ſalutaris me⁹: ſuſceptor meus non moue= bor amplius. Quouſqȝ ir= ruitis in hoīem: interficitis vniuerſi vos: tanqȝ parieti i clinato ⁊ macerie depulſe? Uerūtamen precium meūz cogitauerunt repellere: cu= curri in ſiti: ore ſuo bñdice= bant ⁊ corde ſuo maledice= bant. Uerūtamen deo ſub= iecta eſto aīa mea: qm̄ ab ip= ſo patientia mea. Quia ipe deus me⁹ ⁊ ſaluator meus: adiutor meus nō emigrabo In deo ſalutare meū ⁊ glo= ria mea: deus auxilii mei et ſpes mea in deo eſt. Spera te in eo oīs congregatio po puli: effundite corā illo cor= da veſtra: deus adiutor no= ſter in eternum. Uerunta= men vani filii hominū: men daces filii hominū i ſtaterꝫ: vt decipiant ipſi de vanita= te in idipſum. Nolite ſpera re in iniqtate: ⁊ rapinas no= lite concupiſcere: diuitie ſi affluant nolite cor apponere Semel locutus eſt de⁹ duo hec audiui: qꝛ poteſtas dei ē et tibi domine miſericordia quia tu reddes vnicuiqȝ iux ta opera ſua. Gloria patri. Pſ. lxii.

Deus deus meus: ad te de luce vi gilo. Sitiuit in te aīa mea: qȝ multiplicit tibi caro mea In terra deſerta inuia et in aquoſa ſic i ſancto apparui tibi: vt viderē virtutem tuā

et gl'iam tuã Qm̃ melior eſt mia tua ſup vitas: labia mea laudabunt te. Sic benedicã te in vita mea: et in nomine tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe ⁊ piguedine repleatur anima mea: ⁊ labiis exultationis laudabit os meũ. Si memor fui tui ſup ſtratum meũ in matutinis medi tabor in te: quia fuiſti adiutor meus. Et in velamento alarũ tuarũ exultabo: adheſit aĩa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Ipſi vero iuanũ queſierũt animã meã: introibunt in iferiora terre: tradent in manus gladii partes vulpiũ erunt. Rex vero letabitur in deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obſtructũ eſt os loquẽtium iniqua. Pſalmus.lxiii.

Exaudi deus orationẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aĩam meam. Proterxiſti me a cõuẽtu malignãtiũ: a mſtitudĩe operantiũ iniquitatem. Qr exacuerunt vt gladium linguas ſuas: intenderunt arcum rem amaram: vt ſagittent in occultis immaculatum. Subito ſagittabunt eum et nõ timebunt: firmauerunt ſibi ſermonem neq̃. Narrauerunt vt abſconderẽt laqueos: dixerũt qs videbit eos? Scrutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio. Accedet homo ad cor altũ: et exaltabitur deus. Sagitte paruulorum facte ſũt plage eorũ: ⁊ infirmate ſunt cõtra eos lingue eorum. Conturbati ſunt omnes qui videbant eos: ⁊ timuit omnis homo. Annunciauerunt opera dei: et facta eius intellexerunt. Letabitur iuſtus i domino et ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Pſalmus.lxiiii.

Te decet hymn⁹ de⁹ in ſion: et tibi reddet votum in hieruſalem. Exaudi orationem meã: ad te oĩs caro veniet. Verba iniquorũ preualuerunt ſuper nos: ⁊ ipietatibus noſtris tu propitiaberis. Beatus quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tue: ſanctũ eſt tẽplũ tuũ mirabile in equitate. Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes omniũ finium terre ⁊ i mari lõge. Preparans montes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris ſonum fluctuũ ei⁹. Tur-

babuntur gētes ꝛ timebunt
qui habitant terminos a ſi=
gnis tuis: exit⁹ matutini et
veſpere delectabis. Viſita=
ſti terraꝫ ꝛ inebriaſti eā: mul
tiplicaſti locupletare eam.
Flumē dei repletū eſt aq̄s:
paraſti cibū illorū qm̄ ita eſt
preparatio eius. Riuos ei⁹
inebria: multiplica genimi=
na eius: in ſtillicidiis eius le
tabitur germinans. Benedi
ces corone āni benignitatis
tue: et campi tui replebunt
vbertate. Pingueſcent ſpe=
cioſa deſerti: et exultatione
colles accingentur. Induti
ſunt arietes ouium: ꝛ valles
abundabunt frumento: cla=
mabunt etenim hymnum di
cent. Gloria. ps. lxv.
Iubilate deo oīs ter=
ra: pſalmū dicite nomini ei⁹:
date gloriam laudi ei⁹. Di=
cite deo q̄ȝ terribilia ſūt ope
ra tua dn̄e: in multitudie vir
tutis tue mentientur tibi ii=
mici tui. Omnis terra ado=
ret te et pſallat tibi: pſalmuꝫ
dicat nomini tuo. Venite ꝛ
videte opera dei: terribilis
in cōſiliis ſuper filios hoīm
Qui cōuertit mare ī aridā:
in flumine pertranſibunt pe
de: ibi letabimur i ipſo Qui
dominatur in virtute ſua in
eternum: oculi eius ſup̱ gen
tes reſpiciunt qui exaſperāt
non exaltentur in ſemetipīs
Benedicite gentes deum
noſtrum: ꝛ auditaꝫ facite vo
cem laudis eius. Qui poſu
it animā meam ad vitā: ꝛ nō
dedit in commotionem pe=
des meos. Qm̄ ꝓbaſti nos
deus: igne nos examinaſti
ſicut examinat argentū. In
duxiſti nos in laqueum: po=
ſuiſti tribulationes in dorſo
nr̄o: impoſuiſti hoīes ſup̱ ca
pita noſtra. Tranſiuim⁹ p̱
ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxiſti nos ī
refrigeriū. Introibo in do
mū tuā in olocauſtis: reddā
tibi vota mea q̄ diſtinxerunt
labia mea. Et locutū eſt os
meum: in tribulatione mea.
Olocauſta medullata offe=
ram tibi cū incenſo arietum:
offeraꝫ tibi boues cū hircis.
Venite audite et narrabo
oēs qui timetis deū: quanta
fecit anime mee. Ad ipſum
ore meo clamaui: et exulta=
ui ſub ligua mea. Iniq̄tateꝫ
ſi aſpexi ī corde meo: nō ex=
audiet dn̄s. Propterea exau=
diuit de⁹: ꝛ attendit voci de
precationis mee. Bn̄dictus
deus: q̄ non amouit oratio=
nem meam ꝛ miam ſuā a me
Gła. An. Bn̄dicite gentes

deum noſtrum. Ps.lxvi.

DEus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſup nos: et miſereat noſtri. Ut cognoſcam⁹ in terra viam tuaz: in oībus gentibus ſalutare tuum. Confiteant tibi populi deus: confiteant tibi populi oēs. Letentur ꝛ exultēt gentes: qm̄ iudicas populos in equitate: ꝛ gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus: cō fiteātur tibi populi oēs: terra dedit fructū ſuū. Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deus: ꝛ metuant eum oēs fines terre. Gloria patri. Ps.lxvii.

EXurgat deus ꝛ diſſipētur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereant peccatores a facie dei. Et iuſti epulentur ꝛ exultent in conſpectu dei: ꝛ delectētur in letitia. Cantate deo pſalmū dicite noī eius: iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum: dñs nomen illi. Exultate in conſpectu eius: turbabuntur a facie ei⁹ patris orphanorū ꝛ iudicis viduarū. Deus in loco ſacto ſuo: deus qui ihabitare facit vnius moris ī domo. Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos qui exaſperant qui habitant in ſepulchris. Deus cum egredereris in cōſpectu populi tui: cū pertranſires in deſerto. Terra mota eſt: etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiam voluntariam ſegregabis de⁹ hereditati tue ꝛ īfirmata ē: tu vero perfeciſti eam. Animalia tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi deus. Dñs dabit verbum: euangelizantibus virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: ꝛ ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros penne colūbe deargentate: et poſteriora dorſi eius ī pallore auri. Dū diſcernit celeſtis reges ſuper eam niue dealbabuntur ī ſelmō: mōs dei mōs pinguis. Mōs coagulat⁹ mōs piguis: vt qd ſuſpicamini mōtes coagulatos? Mons ī quo beneplacitum eſt deo habitare ī eo: etenim dñs habitabit in finem. Currus dei decē milibus multiplex milia letā=

tium: dñs i eis in ſynai in ſã cto. Aſcendiſti in altum ce piſti captiuitatẽ: accepiſti dona in hominibus. Etem nõ credentes: ĩhabitare do minũ deũ. Gloria. Phares.

Benedictus dominus die quotidie: proſperum iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorũ. Deus noſter deus ſaluos faciẽdi: et dñi dñi exit⁹ mortis. Verũtamen deus confriget capita inimicorũ ſuorũ: verticẽ capilli perambulãtium ĩ delictis ſuis. Dixit dñs ex baſã conuertã: conuertã in profundũ maris. Vt intinguatur pes tuus in ſanguine: lingua canũ tuorũ ex ini micis ab ipſo. Viderunt in greſſus tuos deus: ingreſſ⁹ dei mei regis mei qui ẽ ĩ ſãcto. Preuenerũt principes coniuncti pſallentib⁹: in medio iuuencularũ tĩpaniſtriarũ. In eccleſiis benedicite deo: dño de fontibus iſrael. Ibi beniamĩ adoleſcẽtul⁹: ĩn mẽtis exceſſu. Prĩcipes iuda duces eorũ: principes zabulon et prĩcipes neptalĩ. Manda deus virtuti tue cõ firma deus hoc qđ operat⁹ es in nobis. A templo tuo in hieruſalem: tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis: congregatio taurorũ in vaccis populorũ vt excludant eos qui probati ſunt argento. Diſſipa gẽ tes que bella volunt: veniẽt legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: pſallite dño. Pſallite deo: qui aſcendit ſuperceluz celi ad orientẽ. Ecce dabit voci ſue vocẽ virtutis: date gloriam deo ſuper iſrael: magnificẽtia eius et virtus eius in nubibus. Mirabilis deus ĩ ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem et fortitudinem plebi ſue benedictus deus. Gloria. An. In eccleſiis benedicite dño. ℣. Omnis terra adoret te deus ⁊ pſallat tibi. ℟. Pſalmũ dicat nomini tuo domine. Lectio breuis. Sapien. primo.

Diligite iuſtitiaz: q̃ iudicat͛ terrã. Sẽtite de dño in bonitate: et in ſimplicitate cordis querite illũ. Quoniam inuenitur ab his q̃ nõ tentant illum: apparet autẽ eis qui fidem habent in illũ. Tu autem. Re. breue. In te domine ſperaui. Nõ confundar in eternum. ℣. In iuſtitia tua libera me et eripe me

¶ In.ii.nocturno ps.lxviii.

Saluum me fac deus: qm̄ intrauerūt aq̄ vſq₃ ad aīaȝ meam. Infixus ſum in limo ꝓfūdi: ⁊ nō ē ſubſtantia. Veni ī altitudinē marꝫ: ⁊ tēpeſtas demerſit me. Laboraui clamans rauce facte ſūt fauces mee: defecerꝰt oculi mei dū ſpero in deū meuȝ. Multiplicati ſunt ſup capillos capitis mei: q̄ oderꝰt me gratis. Cōfortati ſūt q̄ pſecuti ſūt me iimici mei iiuſte: que nō rapui tūc exſoluebā. Deꝰ tu ſcis īſipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō ſunt abſcōdita. Nō erubeſcāt ī me q̄ expectāt te dn̄e: dn̄e ꝟtutū. Nō cōfūdātur ſup me: q̄ q̄rūt te deꝰ iſrael. Qm̄ ꝓpt te ſuſtinui opprobriū: operuit cōfuſio faciē meā. Extraneus factꝰ ſum fratribꝰ meis et peregrinꝰ filiis mr̄is mee. Qm̄ zelus domꝰ tue comedit me: et opprobria exprobrātiū tibi ceciderūt ſup me. Et operui in ieiunio aīam meā: ⁊ factū eſt ī opprobriuȝ mihi. Et poſui veſtimentuȝ meū cilitiū: ⁊ factꝰ ſum illis in parabolā. Aduerſuȝ me loq̄bant qui ſedebāt ī porta: ⁊ ī me pſallebāt qui bibebāt vinū. Ego vero orōnē meā ad te dn̄e: tēpus beneplaciti deꝰ. In multitudīe mīe tue: exaudi me ī veritate ſalutis tue. Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderūt me ⁊ de ꝓfundis aq̄rū. Non me demergat tempeſtas aque: neq₃ abſorbeat me ꝓfundū: neq₃ vrgeat ſup me puteus os ſuū. Phares.

Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē mīa tua: ſcd̄m multitudinē miſerationū tuarū reſpice ī me. Et ne auertas faciē tuam a puero tuo: qm̄ tribulor velocitꝰ exaudi me. Intēde aīe mee ⁊ libera eā: ꝓpt inimicos meos eripe me. Tu ſcis īproperium meū ⁊ cōfuſionē meā: ⁊ reuerētiā meā. In cōſpectu tuo ſūt oēs q̄ tribulāt me: improperiū expectauit cor meū et miſeriā. Et ſuſtinui q̄ ſimul cōtriſtaret ⁊ nō fuit: ⁊ q̄ cōſolaret ⁊ non inueni. Et dederūt ī eſcā meā fel: ⁊ ī ſiti mea potauerūt me aceto. Fiat mēſa eoꝝ corā ipis ī laq̄ū: et in retributiones ⁊ in ſcādalum. Obſcurent oculi eorū ne videāt: ⁊ dorſum eoꝝ ſemper incurua. Effunde ſuper eos irā tuā: ⁊ furor ire tue cōprehendat eos. Fiat habi-

tatio eorũ deſerta:⁊ in taber
naculis eorũ non ſit q̇ inha-
bitet. Quoniã quẽ tu ꝑcuſſi
ſti ꝑſecuti ſunt:⁊ ſuper dolo
rẽ vulnerũ meorũ addiderũt.
Appone iniq̄tatẽ ſuꝑ iniq̄ta
tẽ eorũ:⁊ nõ intrẽt i iuſtitiam
tuã. Deleant de libro viuen
tiũ:⁊ cũ iuſtis nõ ſcribantur
Ego ſũ pauꝑ ⁊ dolẽs:ſalus
tua deꝰ ſuſcepit me. Lauda
bo nomẽ dei cũ cãtico:⁊ ma-
gnificabo eũ i laude. Et pla
cebit deo ſuper vitulum no-
uellum:cornua producentez
et vngulas. Uideant pau-
peres ⁊ letentur:querite de-
um ⁊ viuet aĩa veſtra. Quo
niam exaudiuit pauꝑes do
minus:et vinctos ſuos non
deſpexit. Laudent illum ce
li et terra:mare et omnia re
ptilia in eis. Quoniam deꝰ
ſaluam faciet ſion:et edifica
bũtur ciuitates iude. Et i-
habitabunt ibi:et heredita-
te acquirent eam. Et ſemen
ſeruorũ eius poſſidebit eã:
et qui diligunt nomen eius
habitabũt in ea. Gloria. In
xl. An. Querite dominum ⁊
viuet anima veſtra. Ps. lxix.
DEus in adiutorium
meum intende:domi
ne ad adiuuandum me feſti-
na. Confundantur et reue-
reantur: qui querunt animã
meam. Auertant̃ retrorſuz
et erubeſcant:qui volũt mi-
hi mala. Auertant̃ ſtati eru
beſcẽtes:qui dicunt mihi eu
ge euge. Exultent et letent̃
in te oẽs qui q̄rũt te: ⁊ dicãt
ſemꝑ magnificetur dominꝰ
qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenꝰ ⁊ pauꝑ ſũ:
deus adiuua me. Adiutor
meus ⁊ liberator meꝰ es tu:
domine ne moreris. Gloria
patri. Pſalmus. lxx.
IN te dñe ſꝑaui nõ cõ-
fundar ieternũ:i iuſtitia tua
libera me et eripe me. Incli
na ad me aurẽ tuam: ⁊ ſalua
me. Eſto mihi in deum pro
tectorẽ et in locum munitũ:
vt ſaluũ me facias. Q̃m fir-
mamentum meum: et refu-
gium meum es tu. Deꝰ me
us eripe me de manu pecca
toris:⁊ de manu cõtra legez
agẽtis ⁊ iniq̇. Q̃m tu es pa-
tiẽtia mea dñe: domĩe ſpes
mea a iuuentute mea. In te
confirmatus ſũ ex vtero:de
ventre matris mee tu es ꝓte
ctor meus. In te cantatio
mea ſemꝑ:tanq̄ꝫ prodigium
factus ſum multis ⁊ tu adiu
tor fortis. Repleat̃ os meũ
laude vt cantẽ gloriã tuam:
tota die magnitudinem tuã

Ne proiicias me in tẽpore
ſenectutis: cũ defecerit virt⁹
mea ne derelinquas me. Qr
dixerũt inimici mei mihi: et
qui cuſtodiebãt aĩam meam
conſilium fecerũt in vnum.
Dicentes deus dereliquit
eum: perſequimini ⁊ cõpre-
hendite euz: quia non eſt qui
eripiat. Deus ne elongeris
a me: deus meus in auxiliũ
meũ reſpice. Confundãtur
et deficiant detrahẽtes ani-
me mee: operiantur cõfuſio
ne ⁊ pudore qui querũt ma-
la mihi. Ego autẽ ſemp ſpe
rabo: ⁊ adiiciã ſuper omnem
laudem tuã. Os meũ annun
ciabit iuſtitiã tuã: tota die ſa
lutare tuum. Quoniã nõ co
gnoui litteraturã introibo ĩ
potentiam dñi: dñe memo-
rabor iuſtitie tue ſolius De
us docuiſti me a iuuentute
mea: ⁊ vſqꝫ nunc pnunciabo
mirabilia tua. Et vſqꝫ in ſe-
nectam ⁊ ſeniũ: de⁹ ne dere-
linquas me. Donec annun
ciem brachium tuum: gene
rationi omni que ventura eſt
Potentiam tuam ⁊ iuſtitiã
tuam deus vſqꝫ in altiſſima
que feciſti magnalia: de⁹ q̇s
ſimilis tibi? Quãtas oſten-
diſti mihi tribulatiões mul-
tas ⁊ malas: ⁊ conuerſus vi
uificaſti me: ⁊ de abyſſis ter-
re iterum reduxiſti me Mul
tiplicaſti magnificẽtiã tuaz:
⁊ conuerſus conſolatus es
me. Nam et ego confitebor
tibi in vaſis pſalmi veritatẽ
tuã deus: pſallam tibi in ci-
thara ſanctus iſrael. Exul-
tabunt labia mea cũ canta-
uero tibi: ⁊ anima mea quaz
redemiſti. Sed ⁊ ligua mea
tota die meditabitur iuſtiti-
am tuã: cum confuſi ⁊ reueri
ti fuerint qui querunt mala
mihi. Gloria. An. Dñe de⁹
in adiutoriũ meum intende.

Deus iudi- (ps. lxxi.
cium tuũ regi da: ⁊ iu
ſtitiam tuã filio regis Iudi
care populũ tuũ in iuſtitia: ⁊
pauperes tuos in iudicio.
Suſcipiant montes pacem
populo: ⁊ colles iuſtitiã. Iu
dicabit pauperes populi et
ſaluos faciet filios pauperꝝ:
⁊ humiliabit calũniatorem.
Et permanebit cũ ſole ⁊ an
te lunã: in generatione et ge
nerationem. Deſcendet ſi-
cut pluuia in vellus: et ſicut
ſtillicidia ſtillantia ſuper ter
ram Orietur in diebus eius
iuſtitia ⁊ abundantia pacis:
donec auferat̃ luna. Et do-
minabit̃ a mari vſqꝫ ad ma-
re: ⁊ a fluie vſqꝫ ad termios

oꝛbis terraꝝ. Coꝛā illo ꝓ-
cidēt ethiopes: ⁊ inimici eiꝰ
terram lingēt. Reges thar
ſis et inſule munera offerēt:
reges arabū ⁊ ſaba dona ad
ducēt. Et adoꝛabūt eū oēs
reges: oēs gētes ſeruient ei
Quia liberabit pauperē a
potēte: ⁊ pauperem cui non
erat adiutoꝛ. Parcet pau-
peri ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperū
ſaluas faciet. Ex vſuris et
iniq̄tate redimet aīas eoꝛū:
et honoꝛabile nomē eoꝝ co-
rā illo. Et viuet et dabitur
ei de auro arabie: et adoꝛa-
bunt de ipſo ſemꝑ: tota die
benedicēt ei. Erit firmamē
tū in terra in ſūmis montiū
ſuperextolletur ſuꝑ libanū
fluctꝰ eius: ⁊ floꝛebūt de ci-
uitate ſicut fenū terre. Sit
nomē eiꝰ benedictū in ſcl'a:
ante ſolē ꝑmanet nomē eius
Et benedicētur in ipſo oēs
tribꝰ terre: oēs gētes mag-
nificabūt eū. Benedictꝰ do
minꝰ deꝰ iſrl': qui facit mira
bilia ſolꝰ. Et benedictū no
mē maieſtatis eiꝰ in eternū:
et replebitur maieſtate eius
oīs t'ra: fiat fiat. Gl'a. p. lxxij

Quā bonꝰ iſrael deus:
his q̄ recto ſūt coꝛde.
Mei aūt pene moti ſunt pe
des: pene effuſi ſūt greſſus
mei Quia zelaui ſuꝑ iniq̄s:
pacē pctōꝝ vidēs. Q2 non
eſt reſpectꝰ moꝛti eoꝝ: ⁊ fir-
mamentū in plaga eoꝝ. In
laboꝛe hoīm nō ſūt: ⁊ cū hoī
bus nō flagellabūtur Ideo
tenuit eos ſuꝑbia: opti ſunt
iniq̄tate ⁊ īpietate ſua. Pro
dijt q̄ſi ex adipe iniq̄tas eo-
rū: trāſierūt ī affectū coꝛdis
Cogitauerūt et locuti ſunt
nequitiā: iniq̄tatē in excelſo
locuti ſūt. Poſuerūt in celū
os ſuū: et lingua eoꝝ tranſi-
uit in terra. Ideo conuerte
tur ppl's meꝰ hic: ⁊ dies ple
ni inuenientur in eis. Et di
xerūt quō ſcit deꝰ: ⁊ ſi eſt ſci
entia ī excelſo. Ecce ipī pec
catoꝛes ⁊ abundātes in ſcl'o
obtinuerūt diuitias. Et di
xi ergo ſine cauſa iuſtificaui
coꝛ meū: ⁊ laui inter innocē-
tes manꝰ meas. Et fui fla-
gellatꝰ tota die: ⁊ caſtigatio
mea in matutinis. Si dice-
bā narrabo ſic: ecce nationē
fil[illegible]ꝝ tuoꝝ repꝛobaui. Exi
ſtimabā vt cognoſcerē: hoc
laboꝛ eſt ante me. Donec in
trē in ſanctuariū dei: et intel
ligā in nouiſſimis eoꝝ. Ve-
runtamē ꝓpter dolos poſui
ſti eis: deiecisti eos dū alle-
uarētur. Quō facti ſunt in
deſolationem ſubito defece

runt: perierũt ꝑpter iniq̃ta-
tem ſuã. Velut ſomniũ ſur-
gentium: dñe in ciuitate tua
imaginẽ ipſoꝝ ad nihilũ re-
diges. Quia inflãmatũ eſt
coꝛ meũ: ⁊ renes mei cõmu-
tati ſunt: ⁊ ego ad nihilũ re-
dactus ſum ⁊ neſciui. Ut iu
mentũ factus ſum apud te:
et ego ſemꝑ tecũ. Tenuiſti
manũ dexterã meã: ⁊ in vo-
luntate tua deduxiſti me: et
cũ gl'ia ſuſcepiſti me. Quid
enĩ mihi eſt in celo: ⁊ a te q̃d
volui ſuper terrã? Defecit
caro mea ⁊ coꝛ meũ: de⁹ coꝛ
dis mei ⁊ pars mea deus in
eternũ. Quia ecce qui elon
gant ſe a te peribũt: perdidi
ſti oẽs qui foꝛnicãtur abs te
Mihi aũt adherere deo bo-
num eſt: ponere in dño deo
ſpem meã. Ut annunciẽ om
nes ꝑdicationes tuas: i poꝛ
tis filie ſion. Gl'ia. An. Te-
nuiſti domĩe manũ dexterã
meã. ãn. All'a all'a all'a. Cꝑ.
Vigilate. ℣. Gaudebunt la-
bia mea cum cãtauero tibi?
Et aĩa mea quã redemiſti?
Oro. Salua. ¶ Ad lau. ꝑ. l.
Miſere. ꝑ. lxiij. Exaudi de-
us orõnẽ meã cũ de. ꝑ. lxiiij
Te decet. Cã. Exultauit. ꝑ.
cxlviij. Lau. ã. Redde mihi
letitiã ſalutaris tui dñe. Cꝑ

Nox ꝑceſſit. R. breue. Exau
di nos de⁹ Salutaris nr̃. ℣.
Spes oĩm finiũ terre ⁊ i ma
ri lõge. Salu. Hy⁹. Splen-
doꝛ paterne. ℣. In matutis
dñe. Ad bñ⁹ ãn. Erexit dñs
nobis coꝛnu ſalutis i domo
dauid pueri ſui. Oro dñica
lis. ¶ Quinta feria ad noc.
Inuit. Adoꝛem⁹ dñm Qui
ipſe fecit nos. ꝑs. Venite ex
ultem⁹. Hy⁹. Etne. ꝑ. lxxiij.
VT q̃d deus repuli
ſti i finẽ: iratus eſt
furoꝛ tu⁹ ſuꝑ oues
paſcue tue? Meoꝛ
eſto cõgregationis tue: quã
poſſediſti ab iitio. Redemi
ſti virgam hereditatis tue:
mons ſiõ in quo habitaſti in
eo. Leua man⁹ tuas in ſuꝑ
bias eoꝝ in finẽ: q̃ta malig-
natus eſt inimic⁹ in ſancto?
Et gloriati ſunt q̃ oderunt
te: in medio ſolẽnitatis tue.
Poſuerũt ſigna ſua ſigna ⁊
non cognouerũt: ſicut in exi
tu ſuꝑ ſummũ. Quaſi in ſyl
ua lignoꝝ ſecuribus excide
rũt ianuas eius in idipſũ: in
ſecuri ⁊ aſcia deiecerũt eam
Incẽderũt igni ſanctuariũ
tuũ in terra: polluerũt taber
naculũ nois tui. Dixerũt in
coꝛde ſuo cognatio eoꝛũ ſi-
mul: quieſcere faciam⁹ oẽs

dies feſtos dei a t̃ra Signa
nr̃a nō vidim⁹/iā nō eſt pro=
pheta: ⁊ nos non cognoſcet
ampli⁹. Uſqȝquo de⁹ īpro=
perabit inimicus: irritat ad
uerſari⁹ nomē tuū in finem:
Ut q̃d auertis manū tuā et
dexterā tuā: de medio ſinu
tuo in finē: De⁹ autē rex nr̃
ante ſect̃a: operatus eſt ſalutē
in medio terre. Tu cōfirma
ſti in ꝟtute tua mare: contri
bulaſti capita draconum in
aquis. Tu cōfregiſti capita
draconis: dediſti eū eſcā po
pulis ethiopū. Tu dirupi=
ſti fontes ⁊ torrētes: tu ſicca
ſti fluuios ethan. Tuus eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu fabrica
tus es aurorā ⁊ ſolē. Tu fe=
ciſti oēs terminos terre: eſta
tē ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Me
mor eſto hui⁹/inimic⁹ īpro=
perauit dño: ⁊ ppl̃s inſipiēs
incitauit nomē tuū. Ne tra
das beſtijs animā cōfitentē
tibi: ⁊ aīas pauperū tuoꝝ ne
obliuiſcaris in finē. Reſpi=
ce in teſtamētū tuū: q: reple
ti ſunt q̀ obſcurati ſūt terre
domib⁹ iniq̀tatū. Ne auer=
tat̃ humilis fact⁹ confuſus:
paup̱ ⁊ inops laudabunt no
men tuū. Exurge de⁹ iudi=
ca cauſā tuā: memor eſto im
properioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̃ ab in
ſipiēte ſūt tota die. Ne obli
uiſcaris voces inimicorum
tuorum: ſup̱bia eoꝝ q̇ te ode
rūt aſcēdit ſp̱. Gl̃a. p̱. lxxiiij.

Confitebimur tibi de
us ꝯfitebimur: ⁊ īuo=
cabim⁹ nomē tuū. Narrabi
m⁹ mirabilia tua: cū accepo
tp̄s ego iuſtitias iudicabo.
Liq̃facta eſt t̃ra ⁊ oēs q̇ hi=
tāt in ea: ego ꝯfirmaui colū=
nas ei⁹. Dixi iniq̇s nolite ī i
que agē: ⁊ delinq̄ntib⁹ nolite
exaltare cornu. Nolite ex=
tollere ī altū cornu vr̃m: noli
te loq̇ aduerſ⁹ deū iniq̇tatē.
Q: neqȝ ab oriente neqȝ ab
occidēte neqȝ a deſertis mōti
bus: qm̄ de⁹ iudex eſt. Hūc
humiliat ⁊ hūc exaltat: q: ca
lix ī māu dñi vini meri plen⁹
mixto. Et īclinauit ex hoc ī
hoc: verūtñ fex ei⁹ nō eſt ex
inanita: bibent oēs pctōres
terre. Ego aūt annūciabo ī
ſcl̃m: cātabo deo iacob. Et
oīa cornua pctoꝝ cōfringā:
et exaltabūtur cornua iuſti.
Gloria. An. Liberaſti vir=
gā hereditatis tue. p̄s. lxxv.

Notus in iudea deus:
in iſrl̃ magnū nomen
eius. Et fact⁹ eſt in pace lo
cus eius: et habitatio ei⁹ in
ſion. Ibi confregit poten=
tias: arcū/ſcutum/gladium

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

et bellū. Illuminans tu mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati ſūt oēs inſipiētes corde. Dormierunt ſomnū ſuū: ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹ ſuis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt oēs q̄ aſcēderūt equos. Tu terribilis es et q̄s reſiſtet tibi: ex tūc ira tua. De celo auditū feciſti iudiciū: terra tremuit et q̄euit. Cum exurgeret in iudiciū deus: vt ſaluos faceret omnes māſuetos terre. Qm̄ cogitatio hoīs cōfitebitur tibi: ⁊ reliq̄e cogitationis diē feſtū agent tibi. Vouete et reddite dn̄o deo vr̄o: oēs q̄ in circuitu eius affertis munera. Terribili et ei qui aufert ſpm̄ principū: terribili apud reges tre. Gl'ia.

Voce mea (ps. lxxvi. ad dn̄m clamaui: voce mea ad deū ⁊ intendit mihi. In die tribulatiōis mee deum exq̄ſiui manib⁹ meis nocte cōtra eū: ⁊ nō ſum deceptus. Rēnuit cōſolari aīa mea: memor fui dei et delectatus ſū: ⁊ exercitat⁹ ſum/ et defecit ſpirit⁹ me⁹. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus ſum et non ſū locutus. Cogitaui dies antiquos: et annos eternos in mēte habui. Et meditatus ſū nocte cū corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebā ſpm̄ meum. Nunq̄d ineternū ꝓiciet deus: aut non apponet vt cōplacitior ſit adhuc? Aut in finē miam ſuā abſcidet: a generatione in generationē. Aut obliuiſcetur miſereri deus: aut cōtinebit ī ira ſua mias ſuas? Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi. Memor fui opeꝝ dn̄i: q2 memor ero ab īitio mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor ī oībus operibus tuis: ⁊ ī adinuētionib⁹ tuis exercebor. De⁹ in ſctō via tua: q̄s de⁹ magn⁹ ſicut de⁹ nr̄/ tu es deus q̄ facis mirabilia. Notā feciſti in pplīs virtutē tuā: redemiſti in brachio tuo populū tuum: filios iacob ⁊ ioſeph. Viderūt te aque de⁹/ viderūt te aque ⁊ timuerūt: et turbate ſunt abyſſi. Multitudo ſonit⁹ aquaꝝ: vocem dederūt nubes. Etenim ſagitte tue trāſierūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt choruſcationes tue orbi terre: cōmota eſt ⁊ contremuit terra. In mari via tua/ ⁊ ſemite tue in aq̄s multis: ⁊ veſtigia tua nō cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oues pplm̃ tuũ: in manu moyſi ⁊ aaron. Gloria. An. Tu es deꝰ qui facis mirabilia. ps. lxxvij.

Attẽdite pplẽ meꝰ legẽ meã: inclinate aurem veſtrã in ꝟba oris mei. Aperiam in parabolis os meũ: loquar ꝓpoſitiones ab initio. Quãta audiuimꝰ et cognouimus ea: et pr̃es nr̃i narrauerũt nobis. Nõ ſunt occultata a filijs eoꝝ: ĩ gñatione altera. Narrãtes laudes dñi ⁊ virtutes eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ que fecit. Et ſuſcitauit teſtimoniũ in iacob: et legẽ poſuit ĩ iſrl̃. Quãta mãdauit pr̃ibꝰ nr̃is nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat gñatio alt̃a. Filij q̃ naſcẽtur ⁊ exurgẽt: ⁊ narrabũt filijs ſuis. Vt ponãt in deo ſpẽ ſuã: ⁊ nõ obliuiſcãtur operũ dei: ⁊ mandata eiꝰ exq̀rãt. Ne fiãt ſicut pr̃es eoꝝ: gñatio praua ⁊ exaſperans. Gñatio que nõ direxit cor ſuũ: ⁊ non eſt creditꝰ cũ deo ſpũs eiꝰ. Filij effrẽ intẽdentes ⁊ mittentes arcũ: ꝯuerſi ſũt ĩ die belli. Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei: ⁊ ĩ lege eiꝰ noluerũt ãbulare. Et obliti ſũt bñfactoꝝ eiꝰ ⁊ mirabiliũ eiꝰ que oñdit eis. Corã prĩbus eoꝝ fecit mirabilia ĩ terra egypti: in cãpo thaneos. Interrupit mare et ꝑduxit eos: ⁊ ſtatuit aq̃s q̃ſi in vtre. Et deduxit eos ĩ nube diei et tota nocte ĩ illuminatione ignis. Intrupit petrã ĩ eremo: ⁊ adaquauit eos velut ĩ abyſſo multa. Et eduxit aquã de petra: ⁊ deduxit tã q̃ flumĩa aq̃s. Et appoſuerũt adhuc peccare ei: in irã excitauerũt excelſũ in inaquoſo. Et tẽtauerunt deũ in cordibus ſuis: vt peterent eſcas aĩabꝰ ſuis. Et male locuti ſũt de deo: dixerũt nũq̇d poterit deꝰ parare mẽſã ĩ deſ̃to? Qm̃ ꝑcuſſit petrã ⁊ fluxerũt aque: ⁊ torrẽtes inundauerũt. Nunq̇d ⁊ panẽ poterit dare: aut parare menſã pplo ſuo? Ideo audiuit dominꝰ ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accẽſus eſt ĩ iacob: ⁊ ira aſcẽdit ĩ iſrl̃. Q2 nõ crediderũt ĩ deo: nec ſperauerũt ĩ ſalutari eiꝰ. Et mãdauit nubibꝰ deſuꝑ: et ianuas celi aꝑuit. Et pluit illis mãna ad mãducãdũ: ⁊ panẽ celi dedit eis. Panẽ angeloꝝ manducauit hõ: cibaria miſit eis in abundãtiã. Trãſtulit auſtrũ de celo: et induxit ĩ virtute ſua affricũ. Et pluit ſuꝑ eos ſicut pul-

uerē carnes:et ſicut arenam
maris volatilia pēnata. Et
ceciderūt in medio caſtroꝝ
eoꝝ:circa tabernacula eoꝝ.
Et māducauerūt ⁊ ſatura-
ti ſūt nimis/ ⁊ deſideriū eoꝝ
attulit eis: nō ſūt fraudati a
deſiderio ſuo. Adhuc eſce
eoꝝ erant in ore ipſoꝝ: ⁊ ira
dei aſcēdit ſuꝑ eos. Et occi
dit pīgues eoꝝ:⁊ electōs iſ-
rael īpediuit. In oībus his
peccauerūt adhuc:⁊ nō cre-
diderūt in mirabilibꝰ eius.
Et defecerūt in vanitate di
es eoꝝ:⁊ anni eoꝝ cū feſtina
tione. Cū occideret eos q̄-
rebāt eū: ⁊ reuertebanť ⁊ di
luculo veniebant ad eū. Et
rememorati ſūt qꝛ deꝰ adiu-
tor eſt eoꝝ:⁊ deꝰ excelſus re
demptor eoꝝ eſt. Phares.

ET dilexerūt eū in ore
ſuo:⁊ lingua ſua men
titi ſūt ei. Cor aūt eoꝝ non
erat rectū cū eo : nec fideles
habiti ſūt in teſtamēto eius.
Ipſe aūt eſt miſ̄icors ⁊ ꝓpi
tius fiet pctīs eoꝝ:⁊ nō diſ-
perdet eos. Et abūdauit vt
auerteret irā ſuā:⁊ nō accen
dit oēm irā ſuā. Et recorda
tus eſt qꝛ caro ſūt :ſpūs va-
dēs ⁊ nō rediēs. Quotiens
exacerbauerūt eū in deſ̄to:i
irā cōcitauerūt eū in inaq̄ſo

Et conuerſi ſūt ⁊ tētauerūt
deū: ⁊ ſctm̄ iſrľ exacerbaue-
rūt. Nō ſūt recordati manꝰ
eiꝰ:die q̄ redemit eos de ma
nu tribulātis. Sicut poſuit
ī egypto ſigna ſua:⁊ ꝓdigia
ſua in cāpo thaneos. Et cō-
uertit ī ſāguinē flumīa eoꝝ:
et ībres eoꝝ ne biberēt. Mi
ſit ī eos cinomiā et comedit
eos: ⁊ ranā et diſꝑdidit eos
Et dedit erugini fructꝰ eo-
rum: ⁊ labores eoꝝ locuſte.
Et occidit ī grādine vineas
eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina
Et tradidit grādini iumēta
eoꝝ: ⁊ poſſeſſiones eoꝝ igni
Miſit ī eos irā īdignatiōis
ſue:īdignationē ⁊ irā ⁊ tribu
lationē:īmiſſiōes ꝑ angelos
malos. Viā fecit ſemite ire
ſue: nō pepcit a morte aīarū
eoꝝ:⁊ iumēta eoꝝ ī morte cō
cluſit. Et ꝑcuſſit oē primo-
genitū in t̄ra egypti : primi-
tias oīs laboris eoꝝ ī taber
naculis chā. Et abſtulit ſi-
cut oues pplꝫ ſuū:et ꝑduxit
eos tāq̄ gregē in deſ̄to. Et
deduxit eos ī ſpe ⁊ nō timue
rūt:⁊ īimicos eoꝝ operuit ma
re. Et īduxit eos ī mōtē ſcti
ficationis ſue: mōtē quē acq̄
ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a
facie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diui
ſit eis terrā ī funiculo diſtri

butionis. Et hītare fecit in tabernaculis eoꝝ: trib⁹ iſrl. Et tētauerūt et exacerbaue rūt deū excelſū: ꝛ teſtimonia ei⁹ nō cuſtodierūt. Et auer terūt ſe ꝛ nō ſuauerūt pactū queadmodū p̄res eoꝝ ꝯuer ſi ſunt in arcū prauū. In irā cōcitauerūt eū in collib⁹ ſu is: ꝛ ī ſculptilibus ſuis ad emulationē eū ꝓuocauerunt Audiuit de⁹ ꝛ ſpreuit: ꝛ ad nihilū redegit valde iſrl. Et reppulit tabernaculū ſylo: tabernaculū ſuū vbi hītauit in hoīb⁹. Et tradidit ī capti uitatē ꝟtutē eoꝝ: et pulchritudinē eoꝝ in man⁹ inimici. Et ꝯcluſit ī gladio ppl'ſ ſuū ꝛ hereditatē ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ꝛ ꝟgines eoꝝ nō ſūt lamētate Sacerdotes eoꝝ ī gladio ceciderūt: ꝛ vidue eoꝝ nō plorabant. Et excitat⁹ eſt tāq̄ dormiēs dn̄s: tāq̄ potēs crapulat⁹ a vino. Et pcuſſit inimicos ſuos ī poſteriora: op probriū ſēpit'nū dedit illis. Et reppulit tabernaculum ioſeph: et tribū effraī nō elegit. Sꝫ elegit tribum iudā: mōtē ſiō quē dilexit. Et edificauit ſicut vnicorniū ſctificiū ſuū: in t'ra quā fūdauit in ſcl'a. Et elegit dauid ſeruū ſuū: ꝛ ſuſtulit eū de gregib⁹ ouiū: de poſt fetātes accepit eū. Paſcē iacob ſuū ſuū: et iſrl' hereditatē ſuā Et pauit eos ī innocētia cordis ſui: ꝛ in ītellectib⁹ manuū ſuaꝝ d̄duxit eos. Gl'a. A. Incliate aurē v'ſ raꝫ i v'ba oris mei. p. 78.

DE⁹ venerūt gētes ī hereditatē tuā polluerūt tēplū ſcm̄ tuū: poſuerūt hirl'ꝫ ī pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerūt morticina ſuoꝝ tuoꝝ eſcas volatilib⁹ celi: carnes ſcōꝝ tuoꝝ beſtijs t're. Effuderūt ſāguinē ipoꝝ tāq̄ aquā ī circuitu hirl'ꝫ: ꝛ nō erat q̄ ſepeliret. Facti ſum⁹ opprobriū vicinis nr̄is: ſubſānatio ꝛ illuſio his q̄ ī circuitu nr̄o ſūt Uſq̄q̄ dn̄e iraſcer' ī finē: accēdet velut ignis zel⁹ tuus. Effūde irā tuā ī gētes q̄ te nō nouerūt: ꝛ ī regna q̄ nomē tuū nō iuocauerūt Q: ꝛ comederūt iacob: ꝛ locū ei⁹ deſolauerūt. Ne memier' iniq̄tatū nr̄aꝝ ātiq̄ꝝ cito āticipēt nos mīe tue q: paupes f'cti ſum⁹ nimis Adiuua nos de⁹ ſalutar' nr̄: ꝛ ppt' gl'iaꝫ nois tui dn̄e libera nos Et ppiti⁹ eſto pctis nr̄is ppt' nomē tuū: ne forte dicāt ī gētib⁹ vbi ē de⁹ eoꝝ Et īnoteſcāt ī natiōib⁹ corā ocl'is nr̄is: vltio ſāguis

ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt
Introcat in conſpectu tuo:
gemitꝰ cõpeditorũ. Scd̃m
magnitudinem brachij tui:
poſſide filios mortificatoꝝ.
Et reddevicinis nr̃is ſeptu
plũ in ſinu eoꝝ: improperiũ
ipſoꝝ qđ exprobrauerunt ti
bi dñe. Nos aũt pplꝰs tuꝰ
et oues paſcue tue: cõfitebi-
mur tibi in ſcl'm. In gñatio
ne ⁊ gñationẽ: annũciabimꝰ
laudẽ tuã. Glia. An. Propi
tius eſto pctĩs nr̃is dñe. ℣.
Deus in ſctõ via tua? Quis
deus magnꝰ ſicut deus no-
ſter? Lectio breuis. Sap. iij
Qui cõfidunt in dño intelli
gẽt veritatẽ? ⁊ fideles in di-
lectione acqeſcẽt illi: qm̃ do
nũ et pax eſt electis dei. Tu
aũt. ℟. breue. Exultate deo
Adiutori nr̃o. ℣. Jubilate
deo iacob. Adiutori. ¶ In
ſecundo nocturno. ps. lxxix.
Qui regis iſrl' inten
de: qui deducis ve
lut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſuper
cherubin manifeſtare coraz
effraim/ beniamin/ ⁊ manaſ-
ſe. Excita potentiã tuã ⁊ ve
ni: vt ſaluos facias nos. De
us cõuerte nos: ⁊ oſtẽde fa-
ciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. Dñe
deus virtutũ: quouſqȝ iraſce
ris ſuper orationẽ ſerui tui?
Cibabis nos pane lachry-
maꝝ: ⁊ potũ dabis nobis in
lachrymis i mẽſura. Poſui
ſti nos in cõtradictionẽ vici
nis nr̃is: et inimici nr̃i ſubſã
nauerũt nos. Deus virtutũ
cõuerte nos: ⁊ oſtende faciẽ
tuã ⁊ ſalui erimꝰ. Vineã de
egypto trãſtuliſti: eieciſti gẽ
tes ⁊ plãtaſti eã. Dux itine
ris fuiſti in cõſpectu eius: ⁊
plãtaſti radices eius ⁊ iple-
uit terram. Operuit mõtes
vmbra eiꝰ: ⁊ arbuſta eius ce
dros dei. Extẽdit palmites
ſuos vſqȝ ad mare: ⁊ vſqȝ ad
flumen ꝓpagines eius. Vt
qd deſtruxiſti maceriã eius:
et vindemiãt eã oẽs qui pre
tergrediũtur viã? Extermi
nauit eã aper de ſylua: et ſin
gularis ferus depaſtꝰ eſt eã
Deus virtutũ cõuertere: re
ſpice de celo ⁊ vide et viſita
vineã iſtã. Et ꝑfice eã quaz
plãtauit dextera tua: et ſup
filiũ quẽ cõfirmaſti tibi. In
cẽſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab incre-
patione vultꝰ tui peribunt.
Fiat manꝰ tua ſuper viruz
dextere tue: ⁊ ſup filiũ hoĩs
quẽ confirmaſti tibi. Et nõ
diſcedimus a te: viuificabis
nos ⁊ nomẽ tuum inuocabi
mus. Dñe deus virtutũ cõ

uerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā et ſalui erimus. ps.lxxx.

E Xultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. Sumite pſalmū ⁊ date tympanū: pſalteriū iocundū cū cithara. Buccinate ī neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtre. Q2 preceptum in iſrael eſt: ⁊ iudiciuz deo iacob. Teſtimonium in ioſeph poſuit illud: cum exiret de terra egypti / linguaz quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dorſū ei⁹: manus ei⁹ in cophino ſeruierunt. In tribulatione inuocaſti me et liberaui te: exaudiui te in abſcōdito tēpeſtatis: probaui te apud aquam cōtradictionis. Audi ppl's meus et cōteſtabor te: iſrael ſi audieris me non erit in te deus recens: neq3 adorabis deū alienū. Ego eni ſū dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et implebo illud. Et nō audiuit ppl'us meus vocem meā: ⁊ iſrael non intēdit mihi. Et dimiſi eos ſc'dm deſideria cordis eoꝝ: ibunt in adinuētionibus ſuis. Si populus meus audiſſet me: iſrael ſi in vijs meis ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eoꝝ humiliaſſē: ⁊ ſup tribulātes eos miſiſſē manū meā. Inimici dn̄i mētiti ſūt ei: ⁊ erit tempus eoꝝ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos. G'lia. In.xl. ā. Exltate deo adiutori nr̄o

D Eus ſtetit ps.lxxxj. in ſynagoga deoꝝ: in medio autē deos dijudicat. Vſq3quo iudicatis iniqtatem: et facies peccatoꝝ ſumitis? Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilē ⁊ pauperē iuſtificate. Eripite pauperē: ⁊ egenū de manu peccatoris liberate. Neſcierūt neq3 intellexerunt in tenebris ambulāt: mouebūtur oīa fundamenta terre. Ego dixi dij eſtis: et filij excelſi omnes. Vos autē ſicut hoīes moriemini: ⁊ ſicut vnus de principibus cadetis. Surge deus iudica terrā: quoniam tu hereditabis in omnib⁹ gentibus. Gloria pa. ps.lxxxij.

D Eus quis ſimilis erit tibi: ne taceas neq3 compeſcaris deus. Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt: ⁊ qui oderūt te extulerunt caput. Super populū tuum malignauerūt conſilium: ⁊ cogitauerūt aduerſus

ſanctos tuos. Dixerunt ve
nite ꝛ diſperdamus eos de
gente: et nõ memoꝛetur no-
men iſrael vltra. Qm̃ cogi-
tauerũt vnanimiť ſimul ad
uerſum te teſtamẽtũ diſpo-
ſuerĩt: tabernacƚa idumeo-
rũ et hiſmaelite. Moab et
agareni gebal et amon et
amalech: alienigene cũ ha
bitantib⁹ tyrũ. Etenĩ aſſur
venit cũ illis: facti ſunt ĩ ad
iutoriũ filijs loth. Fac illiſ
ſicut madian: ꝛ ſyſare: ſicut
iabĩ ĩ toꝛrẽte cyſon. Diſpe
rierũt in endoꝛ: facti ſunt vt
ſterc⁹ terre. Pone pꝛĩcipes
eoꝛum ſicut oꝛeb et zeb: ꝛ ze
bee ꝛ ſalmana. Oẽs pꝛĩci-
pes eoꝛũ: qui dixerũt here-
ditate poſſideam⁹ ſanctua-
riũ dei. Deus me⁹ pone il-
los vt rotã: ꝛ ſicut ſtipulam
ãte faciẽ venti. Sicut ignis
qui comburit ſyluã: et ſicut
flãma comburens montes
Ita perſequeris illos ĩ tẽ
peſtate tua: et ĩ ira tua tur
babis eos. Imple facies
eoꝛum ignominia: et q̃rent
nomẽ tuũ dñe. Erubeſcãt
et conturbentur in ſeculum
ſeculi: et cõfundãtur et pe-
reant. Et cognoſcãt quia
nomen tibi dñe: tu ſolus al
tiſſimus in oĩ terra Gloꝛia.

ãn. Tu ſolus altiſſimus ſu-
per omnem terrã. ꝓ. lxxxiij.
Quam dilecta taber-
nacula tua dñe virtu
tũ: concupiſcit ꝛ deficit aĩa
mea in atria dñi. Coꝛ meũ
et caro mea: exultauerũt in
deũ viuũ. Etenĩ paſſer iue-
nit ſibi domũ: ꝛ turtur nidũ
vbi ponat pullos ſuos. Al
taria tua dñe virtutum: rex
meus et deus meus. Bea-
ti qui habitãt in domo tua
dñe: in ſecula ſeculoꝛũ lau-
dabunt te. Beat⁹ vir cuius
eſt auxiliũ abs te: aſcenſio-
nes in coꝛde ſuo diſpoſuit ĩ
valle lachꝛymaꝛuʒ: in loco
queʒ poſuit. Etenĩ benedi
ctionẽ dabit legiſlatoꝛ: ibũt
de virtute in virtutem: vide-
bitur deus deoꝛum in ſion.
Dñe deus virtutũ exaudi
orõnẽ meaʒ: aurib⁹ percipe
deus iacob. Pꝛotectoꝛ no-
ſter aſpice deus: et reſpice
in faciem chꝛiſti tui. Quia
melioꝛ eſt dies vna in atrijs
tuis: ſuper milia. Elegi ab
iectus eſſe ĩ domo dei mei:
magis q̃ habitare in taber
naculis peccatoꝛũ. Quia
miaʒ ꝛ veritatẽ diligit de⁹:
gratiã et gloꝛiã dabit dñs.
Non priuabit bonis eos q̃
ãbulãt ĩ inocẽtia: dñe v̾tutũ

beatus homo q̇ ſperat in te
Gloria. Pſalmus. lxxxiiij.
Benedixiſti dñe terram
tuã: auertiſti captiui
tatẽ iacob. Remiſiſti iniq̃
tatẽ plebis tue: operuiſti oĩa
pctã eoꝝ. Mitigaſti oẽm
irã tuã: auertiſti ab ira indi
gnatiõis tue. Conuerte nos
de⁹ ſalutarꝫ nr̃: ⁊ auerte irã
tuã a nobis. Nunq̇d i eternũ
iraſcerꝫ nobis: aut extẽdes
irã tuã a gñatõe i gñatiõeꝫ
Deus tu ꝯuerſus viuifica-
bis nos: ⁊ plebs tua letabi
tur in te. Oſtẽde nobis dñe
miam tuã: et ſalutare tuuꝫ
da nobꝫ. Audiã q̇d loquat
in me dñs deus: qm̃ loquet
pacẽ i plebẽ ſuã Et ſup ſan
ctos ſuos: et i eos q̇ conuer
tũtur ad cor. Verũtñ ꝑpe
timẽtes eũ ſalutare ipi⁹: vt
inhabitet glĩa in terra nr̃a.
Mĩa ⁊ veritas obuiauert ſi-
bi: iuſtitia et pax oſculate
ſũt. Veritas de terra orta ẽ:
⁊ iuſtitia de celo proſpexit.
Etenĩ dñs dabit benigni-
tatẽ: et terra nr̃a dabit fru-
ctũ ſuũ. Iuſtitia añ eũ ãbu
labit: et ponet i via greſſus
ſuos. Gloria. Añ. Bñdixiſti
dñe terrã tuã. Añ. Allã allã
allã. Cã. Vigilate. V. Bea-
ti q̇ hitãt in domo tua dñe.

In ſecula ſeculoꝝ lauda-
bũt te. Oratio. Salua nos.
¶ Ad laud. pſ. l. Miſerere
mei deus. pſ. lxxxvij. Dñe
deus ſalutis. pſ. lxxix. Dñe
refugiuꝫ. Canti. Cãtemus.
pſ. cxlviij. Laudate. Añ. Spi-
ritu principali cõfirma cor
meũ de⁹. Cap. Nox ꝑceſſit.
R. bre. Dñe refugiũ fact⁹
es nobis. V. A generatione
et ꝓgenie. Fact⁹. Hy⁹. Splẽ
dor. V. Repleti ſum⁹ mane
mia tua. Et exultauimus
⁊ delectati ſumus i oĩb⁹ die
b⁹ nr̃is. Ad bñ⁹. añ. In ſcti-
tate ſeruiam⁹ dño: et liberabit
nos ab inimicꝫ nr̃is. Oro vo.
¶ Fer. vj. ad noc. inuit. Dñꝫ
q̇ fecit nos. Venite adorem⁹.
pſ. Venite. Hy. Eterne. pſ. lxxxv
Inclina dñe aurẽ
tuã et exaudi me:
qm̃ inops ⁊ paup
ſuꝫ ego. Cuſtodi
aiaꝫ meã qm̃ ſctũs ſũ: ſaluũ
fac ſuũ tuũ de⁹ me⁹ ſperãtẽ
i te. Miſerere mei dñe qm̃ ad
te clamaui tota die: letifica
aĩam ſerui tui qm̃ ad te dñe
aiaꝫ meam leuaui. Qm̃ tu
dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe
mie oĩb⁹ inuocãtib⁹ te. Auri
bus percipe dñe orationeꝫ
meam: et intẽde voci depre
cationis mee. In die tri-

bulationis mee clamaui ad te: qr exaudiſti me. Non eſt ſimilis tui in diis dñe: et nõ eſt ſcdm opera tua. Omnes gentes quaſcunqꝫ feciſti ve nient ꝛ adorabũt corã te do mine: ꝛ glorificabũt nomen tuũ. Quoniã magnꝰ es tu et faciẽs mirabilia: tu es de us ſolus. Deduc me domi ne in via tua: et ingrediar in veritate tua: letetur cor me um vt timeat nomen tuum. Cõfitebor tibi dñe deꝰ me us in toto corde meo: ꝛ glo rificabo nomẽ tuũ in eternũ Quia mĩa tua magna eſt ſu per me: et eruiſti aĩam meaꝫ ex ĩferno inferiori. Deꝰ ini qui inſurrexerunt ſup me: ꝛ ſynagoga potẽtiũ queſierũt aĩam meã: ꝛ nõ propoſuerũt te in ꝯſpectu ſuo. Et tu do mine deus miſerator ꝛ miſe ricors: patiens ꝛ multe mĩe et verax. Reſpice ĩ me ꝛ mi ſerẽ mei: da ĩperiũ tuũ pue ro tuo: ꝛ ſaluũ fac filiũ ancil le tue. Fac mecũ ſignuꝫ in bonũ vt videãt qui oderunt me ꝛ cõfundãtur: qm̃ tu dñe adiuuiſti me ꝛ cõſolatus es me. Gloria patri. ꝓ. lxxxvi.

Fundamẽta eiꝰ in mõ tibus ſctis: diligit do minus portas ſion ſup oĩa tabernacula iacob. Glorio ſa dicta ſũt de te: ciuitas dei Memor ero raab et babilo nis: ſcientiũ me. Ecce alie nigene ꝛ tyrus ꝛ ppl's ethio pũ: hi fuerunt illic. Nunqd ſion dicet hõ / et homo natꝰ eſt in ea: ꝛ ipſe fundauit eam altiſſimus? Dñs narrabit ĩ ſcripturis poploꝝ ꝛ princi pũ: hoꝝ qui fuerũt ĩ ea. Si cut letãtiũ oĩm: habitatio ẽ ĩ te. Gl'a. An. Inclĩa dñe au rẽ tuã ꝛ exaudi me. ꝓ. lxxxvii.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui ꝛ nocte corã te. Intret in con ſpectu tuo oratio mea: incli na aurẽ tuã ad precẽ meam Quia repleta eſt malis aĩa mea: ꝛ vita mea inferno ap propinquauit. Eſtimatus ſum cũ deſcẽdentibus in la cum: factꝰ ſuꝫ ſicut homo ſi ne adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dor miẽtes in ſepulchris quorũ nõ es memor ampliꝰ: et ip ſi de manu tua repulſi ſunt. Poſuerũt me ĩ lacu inferio ri: in tenebroſis et in vmbra mortis. Sup me cõfirmatꝰ eſt furor tuus: ꝛ oẽs fluctus tuos induxiſti ſup me. Lõ ge feciſti notos meos a me: poſuerũt me abominationẽ

ſibi. Traditꝰ ſum ⁊ nõ egre
diebar: oculi mei lãguerunt
pre inopia. Clamaui ad te
dñe: tota die expandi ad te
manꝰ meas. Nunqd mortu
is facies mirabilia: aut me=
dici ſuſcitabũt ⁊ ꝯfitebũtur
tibi? Nunqd narrabit aliqs
in ſepulchro miam tuã: ⁊ ve
ritatẽ tuã in pditionẽ? Nũ=
qd cognoſcẽtur in tenebris
mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua i
terra obliuiõis? Et ego ad
te dñe clamaui: et mane orõ
mea pueniet te. Ut qd dñe
repellis orõnẽ meã: auertis
faciẽ tuã a me? Pauper ſuȝ
ego ⁊ in laboribꝰ a iuuẽtute
mea: exaltatꝰ aũt humiliatꝰ
ſũ et ꝯturbatꝰ. In me trãſie
rũt ire tue: ⁊ terrores tui cõ=
turbauerũt me. Circũdede
runt me ſicut aqua tota die:
circũdederũt me ſimul. Elõ
gaſti a me amicũ et primũ:
et notos meos a miſeria. ps

Miſericordi (lxxxviij.
as dñi: in eternũ cãta
bo. In gñatione ⁊ gñationẽ
annũciabo ỽitatẽ tuã in ore
meo. Qm̃ dixiſti in eternuȝ
mia edificabit in celis: ppa=
rabit ỽitas tua in eis. Diſ=
poſuit teſtamẽtũ electis me
is: iuraui dauid ſuo meovſ=
qȝ in eternũ pparabo ſemen
tuũ. Et edificabo in gñatio
ne ⁊ gñationẽ: ſedẽ tuã. Cõ
fitebũtur celi mirabilia tua
dñe: etenĩ ỽitatẽ tuã i eccl'ia
ſctõꝝ. Qm̃ qs in nubibus
equabit dño: ſilis erit dño i
filijs dei? Deꝰ q glĩficat in
cõſilio ſctõꝝ: magnꝰ ⁊ terri=
bilis ſuper oẽs q in circuitu
eiꝰ ſunt. Dñe deꝰ ỽtutũ qs
ſilis tibi/ potẽs es dñe: ⁊ ve
ritas tua i circuitu tuo. Tu
dñaris poteſtati maris: mo
tum aũt fluctuũ eiꝰ tu miti=
gas. Tu hũiliaſti ſicut vul=
neratũ ſupbũ: in brachio vir
tutis tue diſpſiſti inimicos
tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt
terra: orbẽ t're ⁊ plenitudinẽ
eius tu fũdaſti: aqlonẽ ⁊ ma
re tu creaſti. Thabor ⁊ her
mon in noĩe tuo exultabũt:
tuũ brachiũ cũ potẽtia. Fir
metur manꝰ tua ⁊ exaltetur
dextera tua: iuſtitia ⁊ iudici
um pparatio ſedis tue. Mia
et ỽitas precedẽt faciẽ tuã:
btũs pp'ls q ſcit iubilationẽ
Dñe in lumĩe vultꝰ tui am
bulabũt: ⁊ i noĩe tuo exulta=
bũt tota die: ⁊ in iuſtitia tua
exaltabũtur. Qm̃ glĩa ỽtu
tis eoꝝ tu es: ⁊ in bñplacito
tuo exaltabitur cornu nr̃m.
Quia dñi eſt aſſũptio nr̃a:
et ſancti iſrael regis noſtri.

Gloria patri. Phares.
Tunc locutus es in vi
ſiõe ſctis tuis:⁊ dixi
ſti poſui adiutorium in po-
tente:⁊ exaltaui electuƺ de
plebe mea. Inueni dauid
ſuũ meũ:oleo ſctõ meo vnxi
euƺ. Manꝰ eni mea auxilia
bitur ei:⁊ brachiũ meũ ꝯfir
mabit eũ. Nihil ꝓficiet i-
micus in eo:et filius iniqta
tis non apponat nocere ei.
Et cõcidã a facie ipſius ini
micos eiꝰ:et odiẽtes eum i
fugã ꝯuertã Et veritas mea
⁊ mia mea cũ ipſo:et in noie
meo exaltabitur cornu eiꝰ.
Et ponã in mari manũ eiꝰ:
et i fluminibꝰ dexterã eius.
Ipſe iuocabit me paṫ meꝰ
es tu:deꝰ meus ⁊ ſuſceptor
ſalutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illum:excelſuƺ
pre regibꝰ terre. In eternũ
ſeruabo illi miam meã:⁊ te
ſtamẽtũ meũ fidele ipſi. Et
ponã in ſeculũ ſeculi ſemen
eius:et thronũ eius ſicut di
es celi. Si aũt dereliquerit
filij eiꝰ legẽ meam:et i iudi
cijs meis nõ ambulauerint
Si iuſtitias meas ꝓphana
uerit:⁊ mãdata mea nõ cu-
ſtodierint. Viſitabo in vĝa
iniquitates eorum:et in ver
beribus peccata eorũ. Miſericordiam autẽ meaƺ non
diſpergam ab eo:neqƺ noce
bo in veritate mea. Neqƺ pro
phanabo teſtamẽtũ meũ:⁊
q̃ procedũt de labijs meis
nõ faciã irrita. Semel iura
ui in ſctõ meo ſi dauid men-
tiar:ſemen eiꝰ in eṫnũ mane
bit. Et thronꝰ eiꝰ ſicut ſol
in cõſpectu meo:et ſicut lu
na ꝑfecta i eternuƺ:et teſtis
in celo fidelis. Tu vero re-
puliſti et deſpexiſti:diſtuli
ſti xp̃ƺ tuũ. Auertiſti teſta
mentũ ſerui tui:ꝓphanaſti
i ṫra ſãctuariũ eiꝰ. Deſtru
xiſti oẽs ſepes eiꝰ:poſuiſti
firmamẽtũ eiꝰ formidinem.
Diripuerũt eũ oẽs trãſeun
tes viã:factꝰ eſt opprobriuƺ
vicinis ſuis. Exaltaſti dex
terã deprimẽtiũ eũ:letifica
ſti oẽs inimicos eiꝰ. Auer-
tiſti adiutoriũ gladij eiꝰ:et
non es auxiliatꝰ ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emũda
tione:⁊ ſedẽ eiꝰ in terra colli
ſiſti. Minoraſti dies tpis eiꝰ:
perfudiſti eũ ꝯfuſiõe. Vſqƺ
quo dñe auertis i finẽ:exar
deſcet ſicut ignis ira tua?
Memorare q̃ mea ſubſtan-
tia:nunqd eniƺ vane ꝯſtitui
ſti oẽs filios hoĩm? Quis ẽ
hõ q vivet et nõ videbit mor
tẽ:eruet aiam ſuã de manu

ſferi? Ubi ſunt miē tue an-
tiq̄ domine: ſicut iuraſti da
uid ī veritate tua? Memor
eſto dn̄e opprobrij ſeruorum
tuoꝝ: quod continui in ſinu
meo multarū gētiū. Quod
exprobrauerunt inimici tui
dn̄e qd exprobrauerīt cōmu-
tatiōez xp̄i tui. Bn̄dictꝰ dn̄s
ī eternū: fiat fiat. Glīa. a̅. Bn̄
dictꝰ dn̄s ī eternū. p̄. lxxxix.

Domīe refugiū factꝰ
es nobis: a genera-
tione in gn̄ationē. Priuſ[...]
mōtes fierēt aut form[...]
tur terra ⁊ orbis: a ſecu[...]
in ſeculum tu es deus. Ne
auertas hoīez in hūilitatē:
⁊ dixiſti cōuertimī filij hoīz.
Qm̄ mille anni an̄ oculos
tuos: tanq̄ dies heſterna q̄
p̄terijt. Et cuſtodia in no-
cte: q̄ ꝓ nihilo habent eoꝝ
ānī erūt. Mane ſicut herba
trāſeat: mane floreat ⁊ trāſ
eat: veſpere decidat indu-
ret ⁊ areſcat. Quia defeci-
mꝰ in ira tua: ⁊ ī furore tuo
turbati ſumꝰ. Poſuiſti ini
quitates nr̄as in cōſpectu
tuo: ſeculū noſtrū in illumi-
natione vultus tui. Quoni
am om̄s dies noſtri defece-
rūt: et in ira tua defecimus
Anni nr̄i ſicut aranea me
ditabunt: dies ānoꝝ noſtro
rū in ipſis ſeptuaginta an
ni. Si autē in potentatibꝰ
octoginta āni: et ampliꝰ eo
rū labor et dolor. Qm̄ ſup-
uenit māſuetudo: et corripi
emur. Quis nouit poteſta
tē ire tue: et pre timore tuo
irā tuam dinumerare? De
xterā tuā ſic notā fac: ⁊ eru
ditos corde in ſapiētia. Cō
uertere dn̄e vſq̄q̄: ⁊ dep̄ca-
bilis eſto ſuper ſuos tuos.
Repleti ſumꝰ mane miā
tua: ⁊ exultauimꝰ ⁊ delecta
ti ſumꝰ ī oībꝰ diebꝰ nr̄is. Le
tati ſumus pro diebus qui
bus nos humiliaſti: ānis q̄
bus vidimus mala. Reſpi-
ce in ſeruos tuos et in ope-
ra tua: et dirige filios eorū
Et ſit ſplendor dn̄i dei no
ſtri ſuper nos: et opera ma-
nuū noſtrarū dirige ſuper
nos: et opus manuū noſtra
rū dirige. Gloria p̄ri. p̄. xc.

Qui habitat ī adiuto-
rio altiſſimi: in prote-
ctione dei celi cōmorabit.
Dicet dn̄o ſuſceptor meus
es tu ⁊ refugiū meū: deꝰ me
us ſperabo in eū. Quoniā
ip̄e liberabit me de laqueo
venantiū: et a verbo aſpero
Scapulis ſuis obūbrabit
tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſpera
bis. Scuto circūdabit te ve

ritas eius:non timebis a ti=
more nocturno. A ſagitta
volāte in die/a negocio per=
ambulāte in tenebris:ab in=
curſu ⁊ demonio meridiano
Cadēt a latere tuo mille:et
decem milia a dextris tuis:
ad te aūt non appropinqua=
bit. Veruntñ oculis tuis cō
ſiderabis: et retributionem
pctōꝝ videbis. Quoniā tu
es dñe ſpes mea: altiſſimuz
poſuiſti refugiū tuū. Nō ac
cedet ad te malū: ⁊ flagellū
nō appropinqbit tabernacu
lo tuo. Quoniā angelis ſu=
is mādauit de te: vt cuſtodi
ant te ī oibus viſs tuis. In
manib⁹ portabūt te:ne forte
offendas ad lapidē pedē tu=
um. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū
ambulabis: ⁊ ꝯculcabis leo
nē ⁊ draconē. Qm̄ ī me ſpe=
uit liberabo eū: ꝓtegā eum
qm̄ cognouit nomen meum
Clamabit ad me ⁊ ego ex=
audiā eū: cū ipſo ſū in tribu
latione:eripiā eum ⁊ glifica
bo eū. Lōgitudine dieꝝ re=
plebo eū:⁊ oſtendā illi ſalu=
tare meum. Gloria. ps. xcj.

Bonū eſt cōfiteri dño:
et pſallere noi tuo al=
tiſſime. Ad annūciādū ma=
ne miam tuā:et vitatē tuam
per noctez. In deca hordo
pſalterio: cū cātico ī citha=
ra. Q ⁊ delectaſti me dñe in
factura tua:⁊ in operib⁹ ma
nuū tuaꝝ exultabo. Quam
magnificata ſunt opera tua
dñe: nimis ꝓfunde facte ſūt
cogitationes tue. Vir īſipi
ens nō cognoſcet:et ſtultus
nō intelliget hec. Cū exorti
fuerint pctōres ſicut fenū:
et apparuerint oēs q̄ operā=
tur iniqtatē. Ut intereāt in
ſeculū ſcl'i:tu aūt altiſſimus
ineternū dñe. Qm̄ ecce ini
mici tui dñe/ qm̄ ecce inimi=
ci tui peribūt:⁊ diſpergētur
oēs qui operātur iniqtatem
Et exaltabitur ſicut vnicor
nis cornu meū:⁊ ſenect⁹ mea
ī mia vberi Et deſpexit ocu
lus meus inimicos meos:⁊
inſurgētib⁹ in me malignā=
tib⁹ audiet auris mea. Iu=
ſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani multiplicabit
Plātati in domo dñi:ī atri
is domus dei nr̄i florebunt.
Adhuc multiplicabunt in
ſenecta vberi:⁊ bene patien=
tes erūt vt annunciēt. Qm̄
rectus dñs de⁹ nr̄: ⁊ non eſt
iniqtas in eo. Gl'ia. ps. xcij.

Dominꝰ regnauit de=
corē indut⁹ eſt: indu=
tus eſt dñs fortitudinē ⁊ pre
cinxit ſe. Et tenī firmauit or

bem terre: q̄ nō cōmouebit. Parata ſedes tua ex tunc: a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumina dn̄e: eleuauerūt flumina vocē ſuam. Eleuauerūt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarū multarꝫ. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dn̄s. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domū tuā decet ſanctitudo dn̄e in longitudinez dierum. Gloria pa. ps. xciij.

Deus vltionū dn̄s: deus vltionū libere egit. Exaltare qui iudicas terrā redde retributionē ſuperbꝫ. Uſqꝫquo peccatores domine: vſqꝫquo peccatores gloriabunt? Effabuntur et loquent iniquitatē: loquentur oēs qui operātur iniuſtitiā. Populū tuum dn̄e humiliauerunt: et hereditatē tuā vexauerunt. Uiduā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pupillos occiderunt. Et dixerūt nō videbit dn̄s: nec intelliget deꝰ iacob. Intelligite inſipientes in populo: et ſtulti aliquādo ſapite. Qui plantauit aurez nō audiet: aut qui finxit oculum nō cōſiderat. Qui corripit gētes nō arguet: q̄ docet hominē ſcientiam. Dn̄s ſcit cogitationes hoim̄: q̄m vane ſunt. Beatus hō quem tu erudieris dn̄e: et de lege tua docueris eū. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nō repellet dn̄s plebē ſuam: et hereditatē ſuā nō derelinquet. Quoaduſqꝫ iuſtitia cōuertat in iudicium: ⁊ q̄ iuxta illam? omnes qui recto ſunt corde. Quis cōſurget mihi aduerſus malignantes: aut quis ſtabit mecuz aduerſus operantes iniquitatē? Niſi quia dn̄s adiuuit me: paulominus habitaſſet in inferno aīa mea. Si dicebā motꝰ eſt pes meus: mīa tua dn̄e adiuuabat me. Secūdū multitudinē dolorū meorū in corde meo: cōſolationes tue letificauerūt aīam meā. Nunqd adheret tibi ſedes iniq̄tatis qui fingis laborē in p̄cepto? Captabunt in aīam iuſti: et ſanguinē innocentē cōdemnabunt. Et factus eſt mihi dn̄s in refugiū: et deus meꝰ in adiutorium ſpei mee. Et reddet illis iniquitatē ipſorum: ⁊ in malitia eoꝝ diſperdet eos: diſperdet illos dn̄s deus noſter. Gloria pa. An. Exaltare qui iudicas terrā. ℣. Beatus hō quē tu erudieris dn̄e? Et de lege tua do.

cueris eū. Lec.bre. Sap.i.
Benignus eſt ſpūs ſapiētie
et nō liberabit maledictuꝫ a
labijs ſuis. quoniam renum
illius teſtis eſt deꝰ/et cordis
eius ſcrutator eſt verus/ ꝛ lin
gue illius auditor. Quoniā
ſpiritus dñi repleuit orbem
terrarū. ꝛ hoc qđ ↄtinet oīa
ſciētiā habet vocis. Tu aūt.
Re.breue. Miſericordias tu=
as domine In eternum cāta
bo. V. In generatione ꝛ pro=
genie. In eternū. ps.xciiii.
VEnite exultemus do
mino: iubilemus deo
ſalutari noſtro. Preoccupe
mus faciē eius in confeſſio=
ne: et in pſalmis iubilemus
ei. Qm̄ deus magnus dñs:
et rex magnus ſuper omnes
deos. Quia in manu eiꝰ ſūt
oēs fines terre: ꝛ altitudines
montiū ipſius ſūt. Quoniā
ipſius eſt mare ꝛ ipſe fecit il
lud: ꝛ ſiccā manus eius for=
mauerit. Venite adoremus
et procidamus et ploremus
ante dñm qui fecit nos: quia
ipſe eſt deus noſter. Et nos
populus paſcue eiꝰ: et oues
manus eius. Hodie ſi vocē
eius audieritis: nolite obdu
rare corda veſtra. Sicut in
irritatione: ſecūdū diē tenta
tionis in deſerto. Vbi tēta=
uerunt me patres veſtri: pro
bauerūt me ꝛ viderunt ope=
ra mea. Quadraginta ānis
offenſus fui generationi illi:
et dixi ſemꝑ hi errant corde
Et iſti nō cognouerūt vias
meas: vt iuraui in ira mea ſi
introibunt in requiem meā.
Gloria. ¶ In.ii.noc.ꝑ.xcv.
CAntate dño canti=
cum nouū: cantate
dño omnis terra.
Cātate dño ꝛ bñ=
dicite noī eiꝰ: annunciate de
die in diē ſalutare eius. An
nūciate inter gentes gloriā
eius: in oībus populis mira
bilia eius. Quoniā magnus
dñs ꝛ laudabilis nimis: ter=
ribilis eſt ſuꝑ omnes deos.
Quoniā omnes dij gentiū
demonia: dominꝰ aūt celos
fecit. Confeſſio et pulchri=
tudo in cōſpectu eiꝰ: ſctimo
nia ꝛ magnificētia ī ſctifica=
tione eius. Afferte dño pa=
trie gētiū afferte dño gloriā
et honorē: afferte dño gloriā
nomini eiꝰ. Tollite hoſtias
et introite in atria eiꝰ: adora
te dñm ī atrio ſctō eiꝰ. Con
moueat a facie eiꝰ vniuerſa
terra: dicite in gētibꝰ qꝛ dñs
regnauit. Etenim correxit
orbē terre qͥ non ↄmouebit:
iudicabit pplos in equitate.

Letent̄ celi ⁊ exultet terra commoueat̄ mare ⁊ plenitudo ei⁹: gaudebūt cāpi ⁊ oīa q̄ in eis sūt. Tūc exultabūt oīa ligna ſyluaꝝ a facie dn̄i qꝛ venit: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbē terre in equitate: et pplos in veritate ſua. Gloria. Ps. xcvj.

Dominꝰ regnauit exultet t̄ra: letent̄ iſule multe. Nubes et caligo in circuitu eius: iuſtitia ⁊ iudicium correctio ſedis eius. Ignis an̄ ip̄m p̄cedet ⁊ inflāmabit ī circuitu īimicos ei⁹. Illuxer̄t fulgura eius orbi t̄re: vidit et cōmota eſt terra. Mōtes ſicut cera fluxer̄t a facie dn̄i: a facie dn̄i omnis terra. Annunciauerūt celi iuſtitiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs ppl̄i gloriā eius. Confundant̄ oēs q̄ adorant ſculptilia: ⁊ qui gloriant̄ in ſimulachris ſuis. Adorate eū omnes angeli eius: audiuit et letata ē ſiō. Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua dn̄e. Quoniā tu dominus altiſſimꝰ ſup omnē terram: nimis exaltatus es ſuper omnes deos. Qui diligitis dn̄m odite malū: cuſtodit dn̄s animas ſeruorū ſuorū: de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta eſt iuſto: et rectis corde letitia. Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cōfitemini memorie ſanctificationis eius. Gloria. In. xl. an. Cantate dn̄o et benedicite nomini eius. Ps. xcvij.

Cantate dn̄o canticū nouum: quia mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera ei⁹: et brachiū ſanctū ei⁹. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū: in cōſpectu gentium reuelauit iuſtitiā ſuam. Recordatꝰ eſt mie ſue: et veritatis ſue domui iſrael. Viderūt oēs termini terre ſalutare dei nr̄i: iubilate dn̄o oīs t̄ra: cātate ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſallite dn̄o ī cithara ī cithara ⁊ voce pſalmi: ī tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee. Iubilate ī ꝯſpectu regis dn̄i: moueat̄ mare et plenitudo ei⁹: orbis terrarū et q̄ habitāt ī eo. Flumina plaudēt manu ſimul: mōtes exultabūt a ꝯſpectu dn̄i: qm̄ venit iudicare t̄rā. Iudicabit orbem terrarum in iuſtitia: et populos in equitate. Gloria p̄ri. Pſalmꝰ. xcviij.

Dominꝰ regnauit iraſcant̄ populi: q̄ ſedes ſuper cherubin moueat̄ terra. Dn̄s in ſion magnus: et

excelſus ſup omnes pp̄los. Cōfiteant̄ noī tuo magno/ qm̄ terribile et ſanctū eſt: et honor regis iudiciū diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū ꝛ iuſtitiā in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m deū noſtrum: ꝛ adorate ſcabellū pedū eius/ qm̄ ſctm̄ eſt. Moyſes ꝛ aaron in ſacerdotibus ei⁹: ꝛ ſamuel inter eos q̄ inuocāt nomē eius. Inuocabāt dn̄m ꝛ ipſe exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat̄ ad eos. Cuſtodiebāt teſtimonia ei⁹: et preceptū qd̄ dedit illis. Dn̄e de⁹ noſter tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuiſti eis: ꝛ vlciſcēs in oēs adinuētiones eorum Exaltate dn̄m deū nr̄m: et adorate in monte ſctō eius: qm̄ ſctūs dn̄s deus noſter. Gloria pr̄i. An. Quia mirabilia fecit dn̄s. Ps. xcix.

Iubilate deo oīs terra: ſeruite dn̄o in leticia. Introite in ↄſpectu ei⁹: in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et nō ipſi nos. Popul⁹ eius et oues paſcue eius/ introite portas ei⁹ in cōfeſſione: atria ei⁹ in hymnis confitemī illi. Laudate nomen ei⁹ qm̄ ſuauis eſt dn̄s/ in eternum mia eius: et vſq; in generatione et gn̄ationē veritas eius. Gloria. Ps. C.

Miſericordiā ꝛ iudicium cātabo tibi dn̄e: pſallā ꝛ intelligā in via īmaculata quādo venies ad me Perambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee. Nō proponebaʒ ante oculos meos rem iniuſtam: faciētes preuaricationes odiui. Non adheſit mihi cor prauū declinantem a me malignū non cognoſcebaʒ. Detrahētem ſecreto proximo ſuo: hunc pſequebar. Superbo oculo ꝛ inſatiabili corde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeāt mecum: ambulans in via īmaculata hic mihi miniſtrabit. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiā: q̄ loquit̄ iniqua nō direxit in cōſpectu oculoꝝ meoruʒ. In matutino interficiebaʒ oēs peccatores terre: vt diſperderē de ciuitate dn̄i omnes operantes iniquitatē. Gl'ia An. Jubilate dn̄o oīs terra. an. All'a all'a all'a. Cap. Vigilate. ℣. Jubilate deo oīs terra. Seruite dn̄o ī leticia. Oro. Salua nos. Ad

lau. ps. l. Miſerere. ps. lxxv
Notꝰ in iud. ps. xcj. Bonuꝫ
eſt. Cãticũ. Dñe audiui. ps.
cxlviij. Laudate dñm de ce
lis. An. Sacrificiũ deo ſpi=
ritus cõtribulatꝰ. Cp. Nox
preceſſit. R. bre. Ad annun
ciandũ mane Miam tuam.
V. Et veritatẽ tuã per noctẽ
Miſe. Hyꝰ. Splẽdor. V. Re
pleti. Ad bñꝰ ãn. Per viſce
ra mie dei nři viſitauit nos
oriẽs ex alto. Oro dñicalis
¶ Sabbato ad noc. Inuit.
Dñm deũ nřm Venite ado
remus. ps. Venite. Hymnꝰ
Eterne. Pſalmus. cj.

DOmie exaudi ora
tionẽ meam: et cla
mor meꝰ ad te ve=
niat. Nõ auertas
faciẽ tuã a me: in quacunqꝫ
die tribulor ĩclina ad me au
rem tuã. In quacũqꝫ die in
uocauero te: velociter exau
di me. Quia defecerunt ſi=
cut fumus dies mei: et oſſa
mea ſicut cremiũ aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum ⁊
aruit cor meũ: qꝛ oblitꝰ ſuꝫ
comedere panẽ meũ. A vo
ce gemitus mei: adheſit os
meũ carni mee. Similis fa
ctus ſum pellicano ſolitudi
nis: factus ſũ ſicut nictico=
rax ĩ domicilio. Vigilaui: ⁊
factus ſũ ſicut paſſer ſolita
rius in tecto. Tota die ex=
probrabãt mihi ĩimici mei:
et q̇ laudabãt me aduerſuꝫ
me iurabãt. Quia cinerem
tanq̃ panẽ manducabam: ⁊
poculũ meũ cũ fletu miſce=
bam. A facie ire ĩdignatio
nis tue: quia eleuãs alliſiſti
me. Dies mei ſicut vmbra
declinauerũt: ⁊ ego ſicut fe
nũ arui. Tu aũt dñe in eter
nũ permanes: et memoriale
tuũ in gñatione ⁊ gñationẽ
Tu exurgens miſereberis
ſion: qꝛ tp̃s miſerẽdi eius qꝛ
venit tp̃s. Qm̃ placuerũt
ſeruis tuis lapides eius: et
terre eius miſerebũtur. Et
timebũt gẽtes nomẽ tuum
dñe: ⁊ oẽs reges terre glĩaꝫ
tuã. Qꝛ edificauit dñs ſiõ:
et videbit in glĩa ſua. Re=
ſpexit in orõnẽ humiliũ: et
nõ ſpreuit precẽ eoꝝ. Scri
bant hec ĩ gñatione altera:
et pplꝰs q̇ creabit laudabit
dñm. Quia ꝓſpexit de ex=
celſo ſctõ ſuo: dñs de celo ĩ
terram aſpexit. Ut audiret
gemitꝰ cõpeditoꝝ: vt ſolue
ret filios interemptoꝝ. Ut
annunciẽt in ſion nomẽ dñi:
et laudẽ eius in hierl̃m. In
cõueniẽdo populos in vnũ:
et reges vt ſeruiãt domino.

Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dierum meorum nuncia mihi. Ne reuoces me ī dimidio dierū meorum: in generationē ꝛ generationē anni tui. Initio tu dn̄e terrā fundaſti: et opera manuū tuarū ſunt celi. Ipſi peribūt tu aūt permanes: et oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt. Et ſicut opertorium mutabis eos ꝛ mutabūtur: tu aūt idēipſe es/ ꝛ anni tui nō deficiēt. Filij ſeruorum tuorum habitabūt: ꝛ ſemen eorum ī ſeculum dirigetur. Gloria patri. Pſalmus. cij.

Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra me ſūt nomini ſctō eius. Benedic aīa mea dn̄o: ꝛ noli obliuiſci oēs retributiones ei⁹. Qui ꝓpitiat̃ oībus iniq̄tatibus tuis: q̄ ſanat oēs infirmitates tuas. Qui redemit de īteritu vitā tuā: qui coronat te in mīa ꝛ miſerationibus Qui replet ī bonis deſideriū tuū: renouabit̃ vt aquile iuuētus tua. Faciēs mīas dn̄s: ꝛ iudiciū oībus iniuriam patiētib⁹. Notas fecit vias ſuas moyſi: filijs iſrael volūtates ſuas. Miſerator ꝛ miſericors dn̄s: lōganimis et multū miſericors. Nō in ꝑpetuū iraſcet̃: neq̄ in eternū cōminabit̃. Non ſcd̄m pctā nr̄a fecit nobis: neq̄ ſm̄ iniq̄tates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ ſm̄ altitudinē celi a terra: corroborauit mīam ſuā ſup timētes ſe. Quātū diſtat ort⁹ ab occidēte: lōge fecit a nobis iniquitates nr̄as. Quō miſeret̃ pr̄ filiorū miſert⁹ eſt dn̄s timentib⁹ ſe: qm̄ ipſe cognouit figmētū nr̄m. Recordatus eſt qm̄ puluis ſum⁹: hō ſicut fenū dies ei⁹: tāq̄ flos agri ſic efflorebit Qm̄ ſpūs ꝑtrāſibit ī illo ꝛ nō ſubſiſtet et nō cognoſcet ampli⁹ locū ſuū. Mīa aūt dn̄i ab eterno ꝛ vſq̄ in eternū: ſup timentes eū. Et iuſtitia illi⁹ in filios filiorū: his q̄ ſeruāt teſtamētū ei⁹. Et memores ſūt mādatorū ipſi⁹: ad faciēdū ea. Dn̄s in celo parauit ſedē ſuā: et regnū ipſi⁹ oīb⁹ dn̄abit̃. Bn̄dicite dn̄o oēs angeli ei⁹ potētes ꝟtute: faciētes verbū illi⁹ ad audiēdā vocē ſermonū ei⁹. Bn̄dicite dn̄o oēs ꝟtutes ei⁹: miniſtri ei⁹ q̄ facitis volūtatē ei⁹. Bn̄dicite dn̄o oīa opera ei⁹/ in oī loco dn̄ationis ei⁹: benedic aīa mea dn̄o. Gloria patri. An. Clamor meus ad te

veniat deus. Pſalmus .ciij.
BEnedic aĩa mea dñó:
dñe de⁹ me⁹ magnifi
cat⁹ es vehemẽter. Cõfeſ-
ſionẽ ⁊ decorẽ induiſti: ami-
ctus lumine ſicut veſtimẽto
Extendẽs celũ ſicut pellẽ:
qui tegis aq̃s ſupiora eius.
Qui ponis nubẽ aſcẽſũ tu-
um: q̃ ambulas ſup pennas
vẽtorũ Qui facis angelos
tuos ſpũs: ⁊ miniſtros tuos
ignem vrentẽ. Qui fũdaſti
terrã ſuper ſtabilitatẽ ſuaꝫ:
nõ inclinabit in ſeculũ ſecu-
li. Abyſſus ſicut veſtimen-
tum amictus eius: ſup mon
tes ſtabunt aque. Ab incre
patione tua fugient: a voce
tonitrui tui formidabunt.
Aſcendũt mõtes ⁊ deſcen
dunt campi: in locũ quẽ fun
daſti eis. Terminũ poſuiſti
quẽ non tranſgredient: neqꝫ
cõuertentur operire terraꝫ.
Qui emittis fontes in con
uallibus: inter mediũ mon-
tiũ pertranſibunt aq̃. Pota
bunt oẽs beſtie agri: expe-
ctabũt onagri i ſiti ſua. Su
per ea volucres celi habita
bunt: de medio petrarũ da
bunt voces Rigans mõtes
de ſuperioribus ſuis: de fru
ctu operũ tuoꝝ ſatiabit ter
ra. Producẽs fenũ iumen-
tis: et herbã ſeruituti hoim.
Ut educas panẽ de terra:
et vinũ letificet cor homĩs.
Ut exhilaret faciẽ in oleo:
et panis cor hoĩs cõfirmet.
Saturabunt ligna campi/
et cedri libani quas plãta-
uit: illic paſſeres nidifica-
bunt. Herodij domus dux
eſt eoꝝ: montes excelſi cer-
uis: petra refugium herina
cijs. Fecit lunã in tempo-
ra: ſol cognouit occaſum ſu-
um. Poſuiſti tenebras ⁊ fa
cta eſt nox: in ipſa pertrãſi-
bunt oẽs beſtie ſylue. Ca-
tuli leonum rugiẽtes vt ra-
piant: ⁊ querãt a deo eſcam
ſibi. Ortus eſt ſol ⁊ congre-
gati ſunt: ⁊ in cubilibus ſu-
is collocabunt. Exibit ho-
mo ad opus ſuũ: et ad ope-
rationẽ ſuam vſqꝫ ad veſpe
rũ. Quã magnificata ſunt
opera tua dñe: oĩa in ſapiẽ-
tia feciſti: impleta eſt terra
poſſeſſione tua. Gloria pri.
HEc mare (Mares.
magnũ et ſpatioſum
manib⁹: illic reptilia quorũ
nõ eſt numer⁹. Aialia pu-
ſilla cũ magnis: illic naues
pertranſibunt. Draco iſte
quẽ formaſti ad illudenduꝫ
ei: oĩa a te expectant vt des
illis eſcã in tempore. Dan

te te illis colligēt: apiēte te
manū tuā oīa implebuntur
bonitate. Auertente autez
te faciē turbabunt: auferes
ſpiritū eorū ⁊ deficient: ⁊ in
puluerē ſuū reuertent. Emit
te ſpm̄ tuū et creabunt: ⁊ re
nouabis faciē tre. Sit glo=
ria dn̄i in ſeculū: letabit do=
minus ī operib⁹ ſuis. Qui
reſpicit terrā et facit eā tre=
mere: qui tāgit montes ⁊ fu
migant. Cantabo domino
in vita mea: pſallā deo meo
quamdiu ſum. Iocundum
ſit ei eloquiū meū: ego vero
delectabor ī dn̄o. Deficiāt
peccatores a terra ⁊ iniqui
ita vt nō ſint: benedic anima
mea domino. Gloria. ā. Be
nedic aīa mea dn̄o. ps. ciiij.

Confitemini domino
⁊ inuocate nomē ei⁹:
annūciate inter gentes ope
ra eius. Cantate ei et pſal=
lite ei: narrate om̄ia mirabi
lia eius: laudamini in nomi
ne ſancto eius. Letetur cor
querētiū dn̄m: querite dn̄z
et confirmamini: querite fa
ciem eius ſemper. Memen=
tote mirabiliuz eius que fe=
cit: prodigia eius et iudicia
oris eius. Semen abraham
ſerui eius: filij iacob electi
eius. Ipſe dominus deus
noſter: in vniuerſa terra iu=
dicia eius. Memor fuit in
ſeculum teſtamenti ſui: ver=
bi quod mandauit in mille
generatiōes. Quod diſpo=
ſuit ad abraham: et iuramē=
ti ſui ad yſaac. Et ſtatuit il=
lud iacob in preceptum: et
iſrael in teſtamentum eter=
num. Dicens tibi dabo ter
ram chanaan: funiculuz he
reditatis veſtre. Cum eſ=
ſent numero breui: pauciſſi=
mi et incole eius. Et per=
tranſierunt de gente in gen
tem: et de regno ad popu=
lum alteruz. Non reliquit
hominem nocere eis: et cor
ripuit pro eis reges. Noli=
te tangere chriſtos meos: ⁊
ī prophetis meis nolite ma
lignari. Et vocauit famem
ſuper terram: ⁊ omne firma
mentum panis contriuit.
Miſit ante eos virum: ī ſer=
uum venundatus eſt ioſeph
Humiliauerunt in compe=
dibus pedes eius: ferrum
pertranſijt animam eius do
nec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflam=
mauit eum: miſit rex et ſol=
uit eum: princeps populo=
rum et dimiſit eum. Conſti
tuit eum dominum domus
ſue: et principem omnis poſ

ſeſſionis ſue. Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum: et ſenes eius pruden tiaz doceret. Gl'ia. Phares
ET itrauit iſrael i egyptum: ꝛ iacob accola fuit i terra cham. Et auxit ppl'z ſuū vehement: et firma uit eū ſuper inimicos eius. Conuertit cor eorū vt odirent populum eius: et dolū facerent in ſuos ei⁹. Miſit moyſen ſeruum ſuuz: aaron quē elegit ipz. Poſuit i eis verba ſignorum ſuorū ꝛ pro digiorū: in terra cham. Miſit tenebras et obſcurauit: et non exacerbauit ſmones ſuos. Conuertit aquas eoruz in ſanguinē: ꝛ occidit piſces eoꝝ. Et dedit ſra eorū ranas: i penetrabilib⁹ regū ipoꝝ. Dixit ꝛ venit cinomia ꝛ cinifes in oīb⁹ finib⁹ eorū. Poſuit pluuias eoꝝ grādinē: ignē cōburentez in terra ipſorū. Et percuſſit vineas eorū et ficulneas eorū: et cōtriuit lignū finiū eorū. Dixit et venit locuſta: et bruc⁹ cuius non erat numer⁹. Et comedit omne fenū in terra eorum: et comedit omnē fructū terre eorū. Et percuſſit omnē primogenitū in terra eorum: primitias omnis laboris eoruz. Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribub⁹ eorū infirm⁹ Letata eſt egyptus in profectione eoꝝ: quia incubuit timor eorū ſup eos. Expan dit nubē in protectionē eoꝝ et ignē vt luceret eis per noctem. Petierunt et venit co turnix: ꝛ pane celi ſaturauit eos. Dirupit petrā ꝛ fluxerūt aque: abierūt ī ſicco flu mina. Q̄m memor fuit verbi ſācti ſui: quod habuit ad abrahā puerū ſuū. Et eduxit populū ſuū in exultatione: ꝛ electos ſuos in letitia. Et dedit illis regiones gētiū: ꝛ labores populorū poſ ſederūt. Ut cuſtodiāt iuſtificationes eius: ꝛ legē eius requirāt. Gloria. An. Letetur cor querētiū dominū. ℣. Querite dn̄m et confirmamini. Querite faciē ei⁹ ſemper. Lectio bre. Eccl'ia. xij.
Benefac iuſto: et inuenies retributionē magnā. ꝛ ſi nō ab ipſo: certe a dn̄o. Non eſt eni ei bene qui aſſiduus eſt i malis: ꝛ elemoſynā nō dāti q̄m ꝛ altiſſimus odio habet pctōres: ꝛ miſert⁹ eſt penitē tib⁹. ℟. breue. Dn̄e exaudi Orōnē meā. ℣. Et clamor meus ad te veniat. Oratio.

¶ In .ij. nock. Pſalmus .cv.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū mīa ei⁹. Quis loq̄tur potentias dñi: auditas faciet oēs laudes ei⁹. Bti q̄ cuſtodiūt iudiciū: et faciūt iuſticiā in oī tpe. Memēto nr̄i dñe i beneplacito populi tui: viſita nos i ſalutari tuo. Ad vidēdū i bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letādū i leticia gētis tue: vt lauderis cū hereditate tua. Peccauim⁹ cū p̄ribus nr̄is: iniuſte egim⁹ iniquitatē fecim⁹. Patres noſtri i egypto nō itellexerūt mirabilia tua: nō fuer̄t memores mľtitudinis mīe tue. Et irritauerūt aſcēdētes i mari mari rubro: ⁊ ſaluauit eos ꝓpter nomē ſuū: vt notā faceret potētiā ſuā Et increpuit mare rubruz et exſiccatuz eſt: et deduxit eos in abiſſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit eos de manu odientiū: et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō remāſit. Et crediderūt verbis eius: ⁊ laudauerūt laudē ei⁹. Cito fecerūt obliti ſūt operū ei⁹: non ſuſtinuerunt conſiliū eius.

Et concupierūt cōcupiſcētiā in deſerto: et tētauerūt deuz in inaquoſo. Et dedit eis petitionē ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturitatē i aīas eorū. Et irritauer̄t moyſen i caſtris aaron ſanctū dñi. Aperta ē terra ⁊ deglutiuit dathā et operuit ſuper congregationē abiron. Et exarſit ignis i ſynagoga eoꝝ: flāma cōbuſſit peccatores. Et fecerūt vitulū in oreb: et adorauer̄t ſculptile. Et mutauerūt gloriā ſuā: in ſimilitudinē vituli comedētis fenū. Obliti ſūt deū q̄ ſaluauit eos: q̄ fecit magnalia in egypto mirabilia i tra chā: terribilia i mari rubro. Et dixit vt diſpderet eos: ſi nō moyſes electus ei⁹ ſtetiſſet in cōfractione in cōſpectu ei⁹. Et auerteret irā ei⁹ ne diſperderet eos: ⁊ pro nihilo habuerūt terrā deſiderabilē. Non crediderunt verbo eius: et murmurauerūt in tabernaculis ſuis: nō exaudierunt vocē dñi. Et eleuauit manū ſuā ſuper eos: vt ꝓſterneret eos i deſerto. Et vt deijceret ſemē eorū in nationibus: et diſpergeret eos in regionibus. Et iniciati ſūt beelphegor

⁊ comederũt ſacrificia moꝛ
tuoꝛũ. Et irritauerunt euȝ
in adinuentionibus ſuis: ⁊
multiplicata eſt ĩ eis ruina
Et ſtetit phinees et placa
uit:⁊ ceſſauit quaſſatio. Et
reputatũ eſt ei in iuſtitiã:in
generatione ⁊ generationẽ
vſqȝ ad ſempiternũ. Gloria
Et patri ⁊ filio. Phares.
Et irritauerũt euȝ ad
aquam contradictionis: et
vexatus eſt moyſes pꝛopter
eos:quia exacerbauerĩt ſpi=
ritũ eius. Et diſtinxit in la
bijs ſuis:non diſperdiderũt
gentes quas dixit dominꝰ
illis. Et cõmixti ſunt inter
gentes:⁊ didicerunt opera
eoꝛũ et ſeruierunt ſculptili
bus eoꝛũ:et factum eſt illis
in ſcandalũ. Et immolaue=
runt filios ſuos et filias ſu
as:demonijs. Et effuderũt
ſanguinem innocentem ſan
guinem filioꝛũ ſuoꝛum ⁊ fi=
liarum ſuarum:quas ſacrifi
cauerunt ſculptilibꝰ chana
an. Et infecta eſt terra in
ſanguinibus:et contamina=
ta eſt in operibus eoꝛum:et
foꝛnicati ſunt in adinuentio
nibus ſuis. Et iratꝰ eſt fu=
roꝛe dñs in populum ſuũ:⁊
abominatus eſt hereditatẽ
ſuã. Et tradidit eos in ma=
nus gentiũ: et dominati ſũt
eoꝛum qui oderunt eos. Et
tribulauerũt eos inimici eo=
rũ:et humiliati ſunt ſub ma
nibus eoꝛuȝ:ſepe liberauit
eos. Ipſi autẽ exacerbaue
runt eũ in conſilio ſuo: ⁊ hu
miliati ſunt ĩ iniquitatibus
ſuis. Et vidit cũ tribularen
tur:⁊ audiuit oꝛationem eo
rũ. Et memoꝛ fuit teſtamẽ
ti ſui:et penituit eũ ſecundũ
multitudinem miſericoꝛdie
ſue. Et dedit eos in miãs:
in conſpectu omniũ qui ce=
perãt eos. Saluos fac nos
domine deus noſter:et con=
grega nos de nationibus.
Ut cõfiteamur nomini ſan
cto tuo:et gloꝛiemur in lau
de tua. Benedictꝰ dominꝰ
deus iſrael a ſeculo et vſqȝ
in ſeculũ: et dicet omnis po
pulus fiat fiat. Gloꝛia. In
xl. ãn. Uiſita nos domine in
ſalutari tuo. Pſalmus.cvi.
Confitemini dño quo
niã bonus:quoniã in
ſeculum miſericoꝛdia eius.
Dicant qui redẽpti ſunt a
domio:quos redemit de ma
nu inimici:de regionibꝰ con
gregauit eos. A ſolis oꝛtu
et occaſu:ab aquilone ⁊ ma
ri. Errauerũt in ſolitudine
in inaquoſo:viam ciuitatis

habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: ani-
ma eorum in ipſis defecit.
Et clamauerūt ad dominū
cū tribularentur:⁊ de neceſ
ſitatibus eorū eripuit eos.
Et deduxit eos inviam re-
ctā:vt irent in ciuitatē habi
tationis. Confiteantur do
mino mīe eius: et mirabilia
eius filijs hominū Quia ſa
tiauit animā inanem:et ani-
mā eſurientē ſatiauit bonis
Sedentes in tenebris ⁊ vm
bra mortis : vinctos in men
dicitate et ferro. Quia exa
cerbauerunt eloquia dei:et
cōſiliū altiſſimi irritauerūt
Et humiliatū eſt in labori
bus cor eorū:infirmati ſunt
nec fuit qui adiuuaret. Et
clamauerunt ad dominum
cū tribularentur: ⁊ de neceſ
ſitatibus eorū liberauit eos
Et eduxit eos de tenebris
et vmbra mortis: et vincula
eoꝝ diſrupit. Cōfiteantur
domino mīe eius:et mirabi
lia eiꝰ filijs hominū. Quia
cōtriuit portas ereas:et ve-
ctes ferreos ꝯfregit. Suſ-
cepit eos de via iniquitatis
eorū:propter iniuſtitias eni
ſuas humiliati ſunt. Om-
nē eſcam abominata eſt ani-
ma eorū:et appropinquaue
runt vſqꝫ ad portas mortis
Et clamauerunt ad domi-
nū cū tribularentur:⁊ de ne
ceſſitatibus eorū liberauit
eos. Miſit verbū ſuuꝫ et ſa
nauit eos: et eripuit eos de
interitionibus eorū. Confi
teātur dn̄o miſericordie eiꝰ:
⁊ mirabilia eius filijs homi
nū. Et ſacrificent ſacrifici-
um laudis:⁊ ānuncient ope
ra eius in exultatiōe. Qui
deſcendunt mare in nauibꝰ
facientes operationeꝫ ī aq̄s
multis. Ipſi viderunt opa
dn̄i:et mirabilia eius ī pro-
fundo. Gloria. Phares.

Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus
pcelle:⁊ exaltati ſūt
fluctus eius. Aſcendūt vſ-
qꝫ ad celos et deſcendūt vſ-
qꝫ ad abyſſos:anima eorum
in malis tabeſcebat. Tur-
bati ſunt et moti ſunt ſicut
ebrius : et omnis ſapientia
eoruꝫ deuorata eſt. Et cla
mauerunt ad dn̄m cum tri-
bularentur:et de neceſſitati
bus eoꝝ eduxit eos. Et ſta
tuit procellaꝫ eius in aurā:
et ſiluerūt fluctus eius. Et
letati ſunt q2 ſiluerunt:et de
duxit eos ī portū volūtatis
eorū. Cōfiteantur dn̄o mīe
eiꝰ:et mirabilia eiꝰ filijs ho
minū. Et exaltēt eū in eccle

ſtā plebis:et in cathedra ſe=
niorū laudēt eum. Poſuit
flumia ī deſtū:et exitꝰ aqua
rū in ſiti. Terrā fructiferaȝ
ī ſalſuginē:a malitia inhabi
tātiū ī ea. Poſuit deſtuȝ in
ſtagna aq̄rū:et terrā ſine aq̄
in exitꝰ aquarum. Et collo
cauit illic eſuriētes:et cōſti=
tuerīt ciuitatē hītatiōis Et
ſeminauerīt agros ⁊ planta
uerūt vineas:et fecerūt fru
ctū natiuitatis. Et bn̄dixit
eis ⁊ mł'tiplicati ſūt nimis:
et iumēta eoꝝ nō minorauit
Et pauci facti ſunt:et vexa
ti ſunt a tribulatiōe malorū
⁊ dolore. Effuſa eſt ꝯtentio
ſup p̄cipes:et errare fecit
eos ī inuio ⁊ nō ī via. Et ad
iuuit paupem de iopia:⁊ po
ſuit ſicut oues familias Vi
debūt recti ⁊ letabūt: et oīs
iniq̄tas eoꝝ oppilabit os ſuū
Quis ſapiens et cuſtodiet
hec:et intelliget mias dn̄i?
Glia. An. De neceſſitatibꝰ
nr̄is libera nos dn̄e. p̄.cvij.

Paratū cor meū deus/
paratum cor meū: cā=
tabo ⁊ pſallā in gloria mea
Exurge pſalteriū et cithā=
ra:exurgam diluculo. Cō=
fitebor tibi in populis dn̄e:
et pſallā tibi in nationibus.
Q2 magna ē ſup celos mīa
tua ⁊ vſq; ad nubes veritas
tua. Exaltare ſup celos de
us:⁊ ſuper oēȝ terrā gloria
tua:vt liberētur dilecti tui.
Saluū fac dextera tua ⁊ ex
audi me:deꝰ locutꝰ eſt in ſan
cto ſuo Exultabo ⁊ diuidā
ſichimā:et ꝯuallē taberna=
culorū dimetiar. Meus eſt
galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes:
et effraim ſuſceptio capitis
mei. Iuda reꝰ meꝰ:moab le
bes ſpei mee In idumeam
extendā calciamētū meuȝ:
mihi alienigene amici fa=
cti ſūt. Quis deducet me
ī ciuitatē munitā: q̄s dedu=
cet me vſq; in idumeā? No
ne tu deus q̄ repuliſti nos:
⁊ non exibis deꝰ ī virtutibꝰ
noſtris? Da nobis auxiliū
de tribulatione:q2 vana ſa=
lus hominis. In deo facie
mus virtutē:⁊ ipe ad nihilū
deducet inimicos noſtros.

Deus laudē ps.cviij.
meā ne tacueris:q2
os peccatoris ⁊ os doloſi ſu
per me apertū eſt. Locuti
ſunt aduerſuȝ me ligua do
loſa:et ſermonibus odij cir
cundederūt me:⁊ expugna
uerūt me gratis Pro eo vt
me diligerent detrahebāt
mihi:ego aūt orabā. Et po
ſuerūt aduerſuȝ me mala p

bonis: ⁊ odium pro dilectio
ne mea. Conſtitue ſuper eũ
peccatorẽ: et diabolus ſtet
a dextris eius. Cũ iudica
tur exeat condẽnat⁹: et orõ
ei⁹ fiat in pctm̃. Fiãt dies
ei⁹ pauci: ⁊ epatũ eius acci
piat alter. Fiãt filij ei⁹ or-
phani: et vxor eius vidua.
Nutãtes trãſferantur filij
eius et mẽdicẽt: eijciant de
hitationibus ſuis. Scrutet
fenerator oẽm ſubſtantiam
eius: ⁊ diripiãt alieni labo-
res ei⁹. Nõ ſit illi adiutor:
nec ſit q̃ miſereat pupillis
ei⁹. Fiãt nati ei⁹ in interi-
tũ: in gñatione vna deleat
nomẽ eius. In memoriã re
deat iniqtas patrũ eius in
ↄſpectu dñi: ⁊ pctm̃ matris
eius nõ deleat. Fiãt cõtra
dñm ſemp: et diſpereat de
terra memoria eoꝝ / pro eo
ꝙ nõ eſt recordatus facere
miam. Et perſecut⁹ eſt ho
minẽ inopẽ ⁊ mendicũ: ⁊ cõ-
punctũ corde mortificare.
Et dilexit maledictionẽ et
veniet ei: ⁊ noluit bñdictio-
nẽ ⁊ elongabit ab eo. Et in-
duit maledictionẽ ſicut ve-
ſtimentũ: ⁊ intrauit ſicut aq̃
in interiora ei⁹ / ⁊ ſicut oleũ
in oſſib⁹ eius. Fiat ei ſicut
veſtimentũ quo operit: et ſi-
cut zona qua ſemper precin
gitur. Hoc opus eoꝝ q̃ de-
trahũt mihi apud dñm: et q̃
loquunt mala aduerſ⁹ ani-
mã meã. Et tu dñe dñe fac
mecum ꝓpter nomẽ tuũ: qꝛ
ſuauis eſt mĩa tua. Libera
me qꝛ egen⁹ et pauper ego
ſũ: ⁊ cor meũ conturbatũ eſt
intra me. Sicut vmbra cuꝫ
declinat ablatus ſum: ⁊ ex-
cuſſus ſũ ſicut locuſte. Ge-
nua mea infirmata ſũt a ie-
iunio: et caro mea ĩmutata
eſt ꝓpter oleũ. Et ego fa-
ctus ſum opprobriũ illis: vi
derũt me ⁊ mouerũt capita
ſua. Adiuua me dñe deus
me⁹: ſaluũ me fac ſcdm mi-
ſericordiã tuã. Et ſciant qꝛ
manus tua hec: ⁊ tu dñe fe-
ciſti eã. Maledicẽt illi et tu
bñdices: q̃ inſurgunt in me
cõfundant: ſeruus aũt tuus
letabit. Induantur qui de
trahũt mihi pudore: et ope-
riant ſicut diploide confu-
ſione ſua. Confitebor dño
nimis in ore meo: ⁊ ĩ medio
multoꝝ laudabo euꝫ. Qui
aſtitit a dextris pauperis:
vt ſaluã faceret a pſequẽti-
bus animã meã. Gl̃a. An.
Confitebor dño nimis ĩ ore
meo. ã. Alla alla alla. Cp.
Uigilate. ℣. Cõfitebor dño

nimis in ore meo. Et in me
dio mltoꝝ laudabo eũ. Oro.
Salua nos. ¶ Ad lau. p. l.
Miſere. p. cxlij. Dñe exau-
di ora. me. au. Cãticũ. Audi
te celi. ps. cxlviij. Laudate
dñm de cel. a. Benigne fac
i bona voluntate tua dñe.
Cpȝ. Nox pceſſit. R. breue.
Auditã fac mihi mane Mi
ſericordiã tuã. V. Qr i te ſpe
raui dñe. Miſeri. hy⁹. Splẽ
dor. V⁹. Repleti ſum⁹. Ad
bñ⁹. an. Inviã pacis dirige
nos dñe. Oro dñi. ¶ Dñicȝ
diebus ad veſpas. ps. cix.

DIxit dominus do
mino meo: ſede a
dextris meis. Do
necponam inimi-
cos tuos: ſcabellum peduȝ
tuorum. Virgam virtutis
tue emittet dñs ex ſion do-
minare in medio inimicorũ
tuorũ. Tecum principium
in die virtutis tue in ſplẽdo
ribus ſctõruȝ: ex vtero ante
luciferũ genui te. Iurauit
dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es
ſacerdos i eternũ ſcðm ordi
nem melchiſedech. Dñs a
dextris tuis: confregit i die
ire ſue reges. Iudicabit in
nationib⁹ implebit ruinas:
cõquaſſabit capita in terra
multoꝝ. De torrẽte in via
bibet: ꝓpterea exaltabit ca
put. Gloria patri. ps. cx.

COnfitebor tibi dñe i
toto corde meo: in ꝯſi
lio iuſtoꝝ et congregatione
Magna opa dñi: exquiſita
i oẽs volũtates eius. Con-
feſſio ꝛ magnificentia opus
eius: iuſtitia eius manet in
ſeculũ ſeculi. Memoriã fe-
cit mirabilium ſuoruȝ miſe
ricors ꝛ miſerator domin⁹:
eſcam dedit timentibus ſe.
Memor erit in ſeculum te-
ſtamenti ſui: virtutem ope-
rum ſuorum annũciabit po
pulo ſuo. Vt det illis here-
ditatẽ gẽtiũ: opera manuũ
eius veritas et iudiciũ. Fi
delia omnia mandata eius
confirmata in ſeculũ ſeculi:
facta in veritate et equitate
Redẽptionẽ miſit dñs po-
pulo ſuo: mãdauit in eternũ
teſtamentũ ſuũ. Sanctũ et
terribile nomen eius: initiũ
ſapientie timor domini. In
tellectus bonus omnib⁹ fa
cientib⁹ eũ: laudatio ei⁹ ma
net in ſclm ſcli. Glia. p. cxj.

BEat⁹ vir qui timet do
minũ: in mãdatis ei⁹
volet nimis. Potens in ter
ra erit ſemẽ eius: generatio
rectorũ benedicetur. Glo-
ria et diuitie in domo eius:

et iuſtitia eius manet in ſecu
lū ſeculi. Exortū eſt in tene=
bris lumē rectis: miſericors
et miſerator ⁊ iuſtus. Iocū=
dus homo qui miſeretur et
comodat: diſponit sermões
ſuos in iudicio: quia in eter=
num non cōmouebitur. In
memoria eterna erit iuſtus:
ab auditione mala nō time=
bit. Paratum cor eius ſpe=
rare in domino: confirmatū
eſt cor eius: non cōmouebit
donec deſpiciat iimicos ſu=
os. Diſperſit dedit pauperi
bus: iuſtitia ei⁹ manet in ſe=
culū ſeculi: cornu ei⁹ exalta=
bit i glia. Peccator videbit
et iraſcetur: dentib⁹ ſuis fre=
met et tabeſcet: deſiderium
peccatorum peribit. ps. cxij

Laudate pueri domi=
nū: laudate nomē do
mini. Sit nomē dñi benedi=
ctum ex hoc nūc ⁊ vſq; in ſe=
culum. A ſolis ortu vſq; ad
occaſū: laudabile nomē dñi.
Excelſus ſup oēs gētes do
minus: ⁊ ſup celos glia ei⁹.
Quis ſicut dñs de⁹ noſter:
qui in altis habitat et humi=
lia reſpicit in celo ⁊ in terra.
Suſcitans a terra inopem:
et de ſtercore erigēs paupe=
rem. Ut collocet eū cū prin
cipibus: cū principibus po=
puli ſui. Qui habitare facit
ſterilē in domo: matrē filio⁊
letantē. Gloria. An. Sede a
dextris meis dixit dñs dño
meo. Capitulū. ij. ad corin. j.
Benedictus de⁹ ⁊ pater dñi
noſtri ieſu xpi. pater miaru
et deus toti⁹ cōſolationis: q
cōſolat nos in oi tribulatiōe
nr̃a. Deo grãs. R. bre. Quā
magnificata ſūt Opera tua
dñe. V. Omnia in ſapiētia fe
ciſti repleta eſt terra. Opera
hy⁹. Deus creator oium. V.
Dirigatur dñe orō mea. Si
cut incēſum in ɔſpectu tuo.
Ad magt ã. et oro patent ſu
is in locis. ¶ Feria ſecunda
ad veſperas. Pſalmus cxiij.

In exitu iſrael de
egypto: dom⁹ ia
cob de pplo bar
baro. Facta eſt
iudea ſanctifica=
tio ei⁹: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit et fugit: iorda=
nis conuerſus ē retrorſum.
Mōtes exultauerūt vt arie=
tes: ⁊ colles ſicut agni ouiū
Quid eſt tibi mare qđ fugi
ſti: ⁊ tu iordanis q2 ɔuerſus
es retrorſum. Mōtes exul=
taſtis ſicut arietes: ⁊ colles
ſicut agni ouiū. A facie do
mini mota ē terra: a facie dei
iacob. Qui cōuertit petra⁊

in ſtagna aquaꝝ:⁊ rupē i fon
tes aquaꝝ. Non nobis dn̄e
nō nobis:ſ; noī tuo da gl̄iaʒ
Suꝑ mia tua ⁊ veritate tua:
nequādo dicant gentes vbi
eſt deus eoꝝ. Deus aūt no-
ſter in celo: oīa quecūq; vo-
luit fecit. Simulachra gen-
tiū argentū ⁊ aurū:opa ma-
nuū hoīm. Os habent ⁊ nō
loquent̄:oculos habent ⁊ nō
videbunt. Aures habent et
nō audiēt:nares habēt et nō
odorabunt. Manus habent
et nō palpabūt:pedes habēt
et nō ambulabūt: nō clama-
bunt in gutture ſuo. Simi-
les illis fiant q̇ faciunt ea:et
omnes qui confidunt in eis.
Domꝰ iſrael ſperauit ī dn̄o:
adiutor eorum et protector
eoꝝ eſt. Domus aaron ſpe-
rauit in domino:adiutor eo-
rum et protector eorum eſt.
Qui timent dominū ſpera-
uerunt in domino: adiutor
eorum et protector eorū eſt.
Dominus memor fuit no-
ſtri:et benedixit nobis. Be-
nedixit domui iſrael:benedi
xit domui aaron. Benedi-
xit omnibus qui timent do-
minū:puſillis cū maioribus
Adijciat dominus ſuꝑ vos
ſuper vos et ſuper filios ve-
ſtros. Benedicti vos domi
no:qui fecit celum ⁊ terram
Celum celi domino: terrā
autem dedit filiis hominuʒ.
Non mortui laudabunt te
domine:neq; omnes qui de-
ſcendunt in infernum. Sed
nos qui viuimus benedici-
mus dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſq; i
ſeculū. Gl̄ia. An. Facta eſt
iudea ſctificatio eiꝰ. ps.cxiiij.
Dilexi quoniam exau
diet dn̄s: vocem ora-
tionis mee. Quia inclina-
uit aurē ſuam mihi:⁊ in die-
bus meis inuocabo. Circū
dederunt me dolores mor-
tis: et pericula inferni inue-
nerunt me. Tribulationē et
dolorē inueni:⁊ nomē dn̄i in
uocaui. O dn̄e libera animā
meam: miſericors dn̄s ⁊ iu-
ſtus:⁊ deꝰ noſter miſeretur.
Cuſtodiēs paruulos dn̄s:
humiliatꝰ ſuʒ ⁊ liberauit me
Cōuertere aīa mea i requiē
tuā:quia dn̄s benefecit tibi.
Quia eripuit aīam meā de
morte: ocl̄os meos a lachry
mis: pedes meos a lapſu.
Placebo dn̄o:in regiōe vi-
uorū. Gl̄ia. An. Inclinauit
dn̄s aurē ſuā mihi. ps.cxv.
Credidi propter quod
locutus ſum:ego au-
tem humiliatus ſum nimis.
Ego dixi i exceſſu meo:om

nis homo mēdax. Quid retribuam dn̄o: pro oībus que retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiā: ⁊ nomen domini inuocabo. Uota mea dn̄o reddā corā omni populo eius: precioſa in cōſpectu domini mors ſanctorū eius. O dn̄e quia ego ſeruus tu⁹: ego ſeruus tuus ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea: tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ laudis: et nomē dn̄i inuocabo. Uota mea dn̄o reddam in conſpectu oīs populi ei⁹: in atrijs domus dn̄i in medio tui hieruſalem. ps. cxvi.

Laudate dn̄m oēs gētes: laudate eum oēs populi. Qm̄ confirmata eſt ſup nos mīa eius: et veritas dn̄i manet ī eternū. Gloria patri. An. Credidi propter quod locutus ſum. ps. cxvij

Confitemini dn̄o qm̄ bonus qm̄ in ſeculum mīa eius. Dicat nunc iſrael quoniā bonus: qm̄ in ſeculū mīa eius. Dicat nūc dom⁹ aaron: quoniā in ſeculū miſericordia eius. Dicāt nūc qui timent dn̄m: qm̄ in ſeculum mīa ei⁹. De tribulatione inuocaui dn̄m: et exaudiuit me in latitudine domin⁹ Dn̄s mihi adiutor: nō time bo quid faciat mihi homo. Dominus mihi adiutor: et egō deſpiciā inimicos meos. Bonū eſt confidere in dn̄o: q̄ꝫ confidere in hoīe. Bonū eſt ſperare in dn̄o: q̄ꝫ ſperare in principibus. Omnes gentes circuierunt me: et in nomine dn̄i q2vltus ſum ī eos. Circundantes circundederūt me: ⁊ in nomine dn̄i quia vltus ſum ī eos. Circundederunt me ſicut apes: ⁊ exarſerūt ſicut ignis in ſpinis: et in noīe dn̄i quia vltus ſuꝫ in eos. Impulſus euerſus ſuꝫ vt caderē: ⁊ dn̄s ſuſcepit me Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ factus eſt mihi ī ſalutem. Uox exultationis ⁊ ſalutis: in tabernaculis iuſtorū. Dextera dn̄i fecit virtutē: dextera dn̄i exaltauit me dextera dn̄i fecit virtutem. Non moriar ſed viuā: ⁊ narrabo opera domini. Caſtigans caſtigauit me domin⁹ et morti non tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitie: ingreſſus in eas confitebor dn̄o: hec porta domini iuſti intrabūt in eā. Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: et factus es mihi in ſalutem. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic factus eſt in

caput anguli. A dño factũ
eſt iſtud:⁊ eſt mirabile ĩocu
lis nr̃is. Hec eſt dies quaz
fecit dñs:exultemus et lete
mur in ea. O dñe saluũ me
fac:o dñe bene proſperare:
benedictus qui venit in no
mine dñi. Benediximꝰ vo=
bis de domo dñi:deus dñs
et illuxit nobis. Conſtitui
te diem ſolennẽ in conden=
ſis: vſqz ad cornu altaris.
Deus meus es tu ⁊ confi=
tebor tibi:deus meus es tu
et exaltabo te. Confitebor
tibi quoniã exaudiſti me: et
factus es mihi in ſalutem.
Confitemini dño quoniaz
bonus: qm̃ in ſeculũ miſeri
cordia eiꝰ. Glia. ¶ Dñicis
diebus ad Primã.hyꝰ. Jaz
lucis or.⁊c. Aleph. p̃.cxviij

BEati ĩmaculati in
via: q̇ ambulant in
lege dñi. Beati q̇
ſcrutãtur teſtimo=
nia eius: in toto corde exq̇=
runt eum. Non enĩ qui ope
rant iniquitatẽ: in vijs eius
ambulauerũt. Tu manda=
ſti:mãdata tua cuſtodiri ni=
mis. Utinã dirigantur vie
mee: ad cuſtodiẽdas iuſtifi=
cationes tuas. Tunc nõ cõ
fũdar: cũ pſpexero in oĩbꝰ
mãdatis tuis. Confitebor
tibi in directione cordis: in
eo qd̃ didici iudicia iuſtitie
tue. Iuſtificatiões tuas cu
ſtodiã: non me derelinquas
vſqzquaqz. Gloria. Beth.
IN quo corrigit adole
ſcentior viaz ſuam: in
cuſtodiẽdo ſermones tuos.
In toto corde meo exquiſi
ui te: ne repellas me a man
datis tuis. In corde meo
abſcõdi eloquia tua: vt non
peccez tibi. Benedictus es
dñe: doce me iuſtificationeſ
tuas. In labijs meis: pnũ
ciaui om̃ia iudicia oris tui.
In via teſtimoniorũ tuorũ
delectatꝰ ſum: ſicut in om=
nibꝰ diuitijs. In mãdatis
tuis exercebor: et cõſidera
bo vias tuas. In iuſtifica=
tionibꝰ tuis meditabor: nõ
obliuiſcar ſermones tuos.
REtribue ſer= Gimel.
uo tuo: viuifica me ⁊
cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: ⁊ cõ
ſiderabo mirabilia de lege
tua. Incola ego ſũ in terra
nõ abſcõdas a me mãdata
tua. Cõcupiuit aĩa mea de
ſiderare iuſtificationes tu=
as ĩ oĩ tpe. Increpaſti ſup
bos: maledicti q̇ declinãt a
mãdatis tuis. Aufer a me
opprobrium et contẽptum:

quia teſtimonia tua exq̄ſiui
E tenim ſederūt principes
et aduerſū me loquebantur
ſeruus aūt tuus exercebat
in iuſtificationib⁹ tuis. Q ā
⁊ teſtimonia tua meditatio
mea eſt: ⁊ cōſiliū meū iuſtifi
cationes tue. Deleth.
A Dheſit pauimento
anima mea: viuifica
me ſcd̄m verbū tuū. V ias
meas enunciaui ⁊ exaudiſti
me: doce me iuſtificationes
tuas. V iā iuſtificationum
tuarum inſtrue me: ⁊ exerce
bor i mirabilib⁹ tuis. D or
mitauit aīa mea pre tedio:
cōfirma me in verbis tuis.
V iā iniq̄tatis amoue a me
et de lege tua miſerere mei
V iā veritatis elegi: iudicia
tua nō ſum oblit⁹. A dheſi
teſtimonijs tuis domīe: no-
li me cōfundere. V iā māda
torum tuorū cucurri: cū di-
lataſti cor meū. G lia. Aña.
Alleluia all'a all'a all'a all'a
all'a Ep̄. j. ad Tymotheū. j.
R Egi ſeculorꝝ immor-
tali inuiſibili ſoli deo
honor ⁊ glīa in ſecula ſecu-
lorꝝ amen. Deo grās. ¶ In
aduētu dñi ⁊. lxx. Ep̄. eſaie
D Omine miſe (xxxiij.
rere nr̄i: te eni expe-
ctauim⁹: eſto brachiū nr̄m
in mane: ⁊ ſalus noſtra in tē
pore tribulatiōis. Deo gra
tias. ℟. Exurge domine ad
iuua nos: Et redie nos. ⁊c.
I N hac hora hu Or̄o.
ius diei tua nos q̄ſu-
mus dn̄e reple mīa: vt p to-
tum diē exultantes/in tuis
laudib⁹ delectemur. Et fa
mulos tuos ab omni aduer
ſitate cuſtodi: Per do. ¶ Fi
des catholica athanaſij epi
Q Uicunqꝫ vult ſaluus
eſſe: ante oīa opus eſt
vt teneat catholicam fidem
Q uam niſi quiſqꝫ integraꝫ
inuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſ-
qꝫ dubio in eternū peribit.
F ides autē catholica hec
eſt: vt vnum deū in trinitate
et trinitatē in vnitate vene-
remur. N eqꝫ cōfundentes
perſonas: neqꝫ ſubſtantiam
ſeparātes. A lia eſt eni per
ſona pr̄is: alia filij/alia ſpi-
rituſſancti. S ed patris et
filij et ſpirituſſancti vna eſt
diuinitas: equalis glīa/co-
eterna maieſtas. Q ualis
pater/talis filius: talis ſpi
rituſſanctus. I ncreat⁹ pa-
ter/increatus filius: increa
tus ſpirituſſanctus. I mmē
ſus pater/immēſus filius:
immenſus ſpirituſſanctus.
E ternus pater/eternus fi-

lius: eternus ſpirituſſanctꝰ
Et tamen non tres eterni:
ſed vnus eternus. Sicut nō
tres increati nec tres immē
ſi: ſed vnus increatus et vnꝰ
immēſus. Similiter omni-
potēs pater / oīpotens filiꝰ:
omnipotēs ſpirituſſanctus
Et tñ nō tres oīpotentes:
ſed vnus oīpotens. Ita de
us pater / deꝰ filius: deꝰ ſpi-
rituſſanctus. Et tñ nō tres
dij: ſed vnus eſt deus. Ita
dñs pater / dñs filius: dñs
ſpirituſſanctus. Et tñ non
tres dñi: ſed vnus eſt dñs.
Quia ſicut ſigillatī vnam-
quāqꝫ perſonā deū aut dñm
confiteri: chꝛiſtiana veritate
cōpellimur. Ita tres deos
aut dños dicere: catholica
religione ꝓhibemur. Pa-
ter a nullo eſt factꝰ: nec crea
tus / nec genitus. Filius a
patre ſolo eſt: nō factus nec
creatus ſed genitꝰ. Spiri-
tuſſanctus a pr̄e et filio: non
factus / nec creatꝰ / nec geni
tus / ſed ꝓcedēs. Unus er-
go pater / nō tres pr̄es: vnꝰ
filius / nō tres filij: vnꝰ ſpiri
tuſſctūs / nō tres ſpirituſſan
cti. Et ī hac trinitate nihil
pꝛius aut poſteriꝰ: nihil ma
ius aut minꝰ. Sꝫ tote tres
perſone coeterne ſibi ſunt: ⁊
coequales. Ita vt per om-
nia ſicut iam ſupꝛadictum
eſt: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ tri
nitas in vnitate venerāda ſit
Qui vult ergo ſaluus eſſe:
ita de trinitate ſentiat. Sed
neceſſariū eſt ad eternā ſalu
tem: vt incarnationē quoqꝫ
dñi noſtri ieſu xp̄i fideliter
credat Eſt ergo fides recta
vt credamus ⁊ confiteamur
quia dñs noſter ieſus chꝛi-
ſtus dei filiꝰ deus et homo
eſt. Deus eſt ex ſubſtantia
patris ante ſecula genitus:
et homo eſt ex ſubſtātia ma-
tris in ſeculo natus. Per-
fectus deus: perfectus ho-
mo ex anima rationali et hu
mana carne ſubſiſtēs. Eq̄-
lis patri ſcd̄m diuinitatem:
minoꝛ patre ſcd̄m humani-
tatem. Qui licet deus ſit ⁊
homo: non duo tñ ſed vnus
eſt chꝛiſtus. Unus autē nō
cōuerſione diuinitatis ī car
nem: ſed aſſumptione hūa-
nitatis in deum. Unus om
nino non cōfuſione ſubſtan-
tie: ſed vnitate perſone. Nā
ſicut anima rationalis ⁊ ca-
ro vnus eſt homo: ita deꝰ et
homo vnus eſt xp̄us. Qui
paſſus eſt pꝛo ſalute noſtra
deſcendit ad īferos: tertia die
reſurrexit a moꝛtuis. Aſcē

dit ad celos ſedet ad dexteram dei patris oīpotentis: inde venturus iudicare viuos et mortuos. Ad cuius aduentū omnes homines reſurgere habēt cū corporibus ſuis: ⁊ reddituri ſunt de factis ꝓprijs rationem. Et qui bona egerunt ibūt in vitam eternā: qui vero mala in ignē eternum. Hec eſt fides catholica: quam niſi quiſqꝫ fideliter firmiterqꝫ crediderit/ ſaluus eſſe non poterit. Gloria patri. Vꝰ. Bñdicat nos deus deus noſter benedicat nos deus. Et metuāt eum oēs fines terre. Dñs vobiſcum. Oremus. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus: q̄ dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei etne trinitatis gloriam agnoſcere. ⁊ in potentia maieſtatis adorare vnitatē: queſumꝰ. vt eiuſdē fidei firmitate/ab oībus ſemper muniamur aduerſis. p dñm. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Benedicamꝰ dño Deo grās. ¶ Agēda capli.

Preciosa in conſpectu dñi. Mors ſanctorū eius. Sācta maria mr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i/ ⁊ oēs ſcti intercedāt pro nobis/ vt mereamur adiuuari ab eo qui viuit ⁊ regnat per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amen. Deus in adiutoriū meū intende. ⁊c. vſqꝫ tertio cum Gloria prī ⁊c. Kyriel. Xp̄el. Kyrieleiſō Pater nr̄. Et ne nos. Sed libe. V. Reſpice dn̄e in ſeruos tuos ⁊ in opera tua: et dirige filios eorum. Et ſit ſplēdor dn̄i dei nr̄i ſup nos et opera manuū nr̄aꝝ dirige ſup nos: ⁊ opus manuū noſtrarū dirige. Oremus.

Dirigere ⁊ ſctificare dignare dn̄e ſctē pater oīpotens eterne deus hodie corda ⁊ corpora nr̄a in lege tua ⁊ in operibꝰ mādatoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ ī eternum te auxiliāte ſemp ſalui eſſe mereamur. Per dominū noſtrū. ⁊c. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē. Deinde Anime fratrū familiariū et bn̄factoꝝ ordinis noſtri Requieſcāt in pace. Amē. ps. cxxix. De profūdis. ⁊c. Requiē eternā. Et lux. Pr̄ nr̄. Et ne. A porta inferi. Erue dn̄e aīas eorū. Dn̄s vobiſcū. Orēꝰ. Or.

Abſolue dn̄e aīas fidelium tuoꝝ ab oī vinculo delictoꝝ. vt in reſurrectio

nis gloria/inter ſctōs tuos
reſuſcitati reſpirent. Per
dn̄m.&c. Per oīa ſcl'a ſcl'o=
rū. Amē. Dn̄s vobiſcum.
Requeſcāt in pace. Adiuto
riū nr̄m in noīe dn̄i. Qui fe
cit celū ꝛ terrā. ¶ Ad ter=
tiam hy⁹. Nūc ſctē no. Re.

LEgē pone mihi
dn̄e viā iuſtifica
tionū tuaꝝ:ꝛ ex
quirā eam ſemꝑ
Da mihi intel=
lectū ꝛ ſcrutabor legē tuā:
et cuſtodiā illā in toto cor=
de meo. Deduc me ī ſemi=
ta mādatoꝝ tuoꝝ:qꝛ ipſam
volui. Inclina cor meū in
teſtimonia tua:ꝛ nō in aua
riciā. Auerte oculos me=
os ne videāt vanitatē:ī via
tua viuifica me. Statue ſer
uo tuo eloquiū tuū:ī timo=
re tuo. Amputa opprobri
um meū qđ ſuſpicat⁹ ſū:qꝛ
iudicia tua iocunda. Ecce
cōcupiui mādata tua:ī eq̄
tate tua viuifica me. Glia.

ET veniat ſuꝑ Anu.
me mia tua dn̄e:ſalu
tare tuū ſc'dm eloquiū tuū
Et rn̄debo exprobrantib⁹
mihi v̄bū: qꝛ ſpaui in ſmo=
nibus tuis. Et ne auferas
de ore meo v̄bū v̄itatꝭ vſqꝫ
quaqꝫ:qꝛ ī iudicijs tuis ſuꝑ
ſpaui. Et cuſtodiā legē tuā
ſeꝑ:in ſcl'm ꝛ ī ſcl'm ſcl'i. Et
ābulabā ī latitudīe:qꝛ mā=
data tua exquiſiui. Et loq̄
bar ī teſtimonijs tuis in cō
ſpectu regū:ꝛ nō ꝯfūdebar
Et meditabar in mādatis
tuis:que dilexi. Et leuaui
man⁹ meas ad mādata tua
q̄ dilexi:ꝛ exercebor ī iuſti=
ficationib⁹ tuis. Glia.ꝫꝫy.

MEmor eſto verbi tui
ſuo tuo: ī q̊ mihi ſpē
dediſti. Hec me ꝯſolata eſt
in hūilitate mea:qꝛ eloq̄uꝫ
tuū viuificauit me. Supbi
iniq̄ agebāt vſqꝫq̄qꝫ: a lege
aūt tua nō decliāui. Mēor
fui iudicioꝝ tuorū a ſeculo
dn̄e:ꝛ ꝯſolat⁹ ſū. Defectio
tenuit me:ꝓ pctōrib⁹ dere
linq̄ntib⁹ legē tuā. Cātabi
les mihi erāt iuſtificatiōes
tue:ī loco ꝑegrinatōis mee
Memor fui nocte noīs tui
dn̄e:ꝛ cuſtodiui legē tuam
Hec facta ē mihi: qꝛ iuſtifi
catiōes tuas exq̄ſiui. Glia
&. Alla. Cap̄.i. Johis.iiii.

DEus charitas ē: et q̄
manet ī charitate in
deo māet.ꝛ de⁹ ī eo. Deo ḡ.
℣. Ego dixi dn̄e miſ'ē mei.
Sana aīaꝫ meā qꝛ peccaui
tibi. Oro do. ¶ Ad.vi.hy⁹
Rector potēs verax. Reth.

Portio mea dñe: dixi cuſtodire legem tuã. Deꝑcatꝰ ſuz faciem tuã in toto corde meo: miſere mei ſecũdum eloquium tuuz. Cogitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti pedes meos in teſtimonia tua. Paratꝰ ſuz ⁊ nõ ſum turbatꝰ: vt cuſtodiã mandata tua. Funes pctõꝝ circũplexi ſũt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ oblitus. Media nocte ſurgebã ad ꝯfitẽdũ tibi: ſuꝑ iudicia iuſtificationis tue. Particeps ego ſum omnium timẽtium te: ⁊ cuſtodientiũ mandata tua. Mia tua dñe plena eſt tra: iuſtificatiões tuas doce me. Glia. Theth.

Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſcđꝫ ꝟbuz tuũ. Bonitatẽ et diſciplinã ⁊ ſcientiã doce me: qꝛ mãdatis tuis credidi. Priuſq̃ humiliarer ego deliq̃: ꝑpterea eloquiũ tuum cuſtodiui. Bonus es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas. Multiplicata eſt ſuꝑ me iniq̃tas ſuꝑboꝝ: ego autem in toto corde ſcrutabor mãdata tua. Coagulatũ ẽ ſicut lac cor eoꝝ: ego ꝟo legẽ tuã meditatꝰ ſum. Bonũ michi qꝛ humiliaſti me vt diſcã iuſtificatiões tuas. Bonũ mihi lex oris tui: ſuꝑ milia auri ⁊ argẽti. Glia. Joth

Manus tue fecerũt me ⁊ plaſmauerũt me: da mihi ĩtellectũ vt diſcã mandata tua. Qui timẽt te videbũt me ⁊ letabunt: qꝛ ĩ ꝟba tua ſuꝑſperaui. Cognoui dñe qꝛ eq̃tas iudicia tua: et ĩ veritate tua hũiliaſti me. Fiat mĩa tua vt conſoletur me: ſecundum eloquium tuum ſeruo tuo. Veniant michi miſerationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea eſt. Confundantur ſuperbi quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. Conuertant michi timentes te: et qui nouerunt teſtimõia tua. Fiat cor meum immaculatum in iuſtificationibus tuis: vt non confundar. Glia. An. Allła allła alleluia alleluia alleluia.

Capitulũ ad galathas. vi.

Alter alteriꝰ onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem xp̃i. Deo gra. ꝟ. Dñs regit me et nihil mihi deerit. Jn loco paſcue ibi me collocauit.

Oratio.

Deus qui cõſpicis omni nos ꝟtute deſtitui

interius exteriuſq̃ cuſtodi⁊ vt ab omnibus aduerſitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Et famulos⁊ Per dñm noſtrum.

¶ Ad nonã hymnus. Rerũ deus tenax vigor. Caph.

Defecit in ſalutare tuum anima mea: et in verbum tuũ ſupſperaui. Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando conſolaberis me⁊ Quia factus ſum ſicut vter in pruina: iuſtificationes tuas non ſum oblitus. Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſequentibus me iudicium⁊ Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed nõ vt lex tua. Omnia mãdata tua veritas: iniqui pſecuti ſũt me adiuua me. Paulominus cõſummauerunt me in terra: ego autem nõ dereliqui mãdata tua. Secũdum miſericordiã tuam viuifica me: ⁊ cuſtodiam teſtimonia oris tui. Gloria. Lamech.

In eternũ domie: verbum tuuz permanet ĩ celo. In generationez ⁊ generationez veritas tua: fundaſti terram et permanet. Ordĩatione tua perſeuerat dies: quoniam omnia ſeruiunt tibi. Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tunc forte periiſſem ĩ humilitate mea. In eternuz non obliuiſcar iuſtificationes tuas: quia ĩ ipſis viuificaſti me. Tuus ſum ego ſaluuz me fac: quoniam iuſtificatiões tuas exquiſiui. Me expectauerunt peccatores vt perderẽt me: teſtimõia tua ĩtellexi. Omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuũ nimis. Gloria. Mem.

Quomodo dilexi legẽ tuã domine: tota die meditatio mea eſt. Super inimicos meos prudentem me feciſti mãdato tuo: qꝛ in eternũ mihi eſt. Super omnes docentes me intellexi: quia teſtimõia tua meditatio mea eſt. Super ſenes ĩtellexi: quia mãdata tua exquiſiui. Ab omni via mala phibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legẽ poſuiſti mihi. Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: ſuper mel ori meo. A mandatis tuis ĩtellexi: propterea odiui omnẽ viaz iniqtatis. Gloria. An. Al-

leluia. ps. Cpz.j. Corin.vj.

Emapti eſtis p̄cio magno: glorificate et portate deum in corpore veſtro Deo gratias. ℣. Ab occultis meis munda me domine. Et ab alienis pce ſeruo tuo

Gratie tue que- Oro. ſumus dn̄e ſupplicibus tuis tribue largitatē: vt mandata tua te operante ſectātes conſolationem preſentis vite percipiant et future. Et fa. Per do. ¶ Scda feria. Ad tertiā. Aiū.

Lucerna pedibus meis vbū tuum: et lumē ſemitis meis. Juraui: et ſtatui cuſtodire iudicia iuſtitie tue. Humiliatus ſum vſqueqꝫ: dn̄e viuifica me ſecundū verbum tuū. Voluntaria oris mei bene placita fac dn̄e: et iudicia tua doce me. Anima mea in manibus meis ſemp: et legē tuā nō ſum oblitus. Poſuerūt peccatores laqueum michi: et de mādatis tuis nō erraui. Hereditate acquiſiui teſtimonia tua i eternū quia exultatio cordis mei ſūt. Inclinaui cor meū ad faciendas iuſtificationes tuas in eternū: ppter retributionē. Gloria patri. Samech.

Iniquos odio habui: et legē tuā dilexi. Adiutor et ſuſceptor meus es tu: et i verbū tuū ſuperſperaui. Declinate a me maligni: et ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe me ſecundū eloquium tuū et viuā: et nō ↄfūdas me ab expectatiōe mea. Adiuua me et ſaluus ero: et meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper. Spreuiſti oēs diſcedētes a iuſtitijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorū. Preuaricantes reputaui oēs peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Gloria. Aiū.

Feci iudiciū et iuſtitiā: non tradas me calūniātibus me. Suſcipe ſuū tuū i bonū: nō calūnient me ſupbi. Oculi mei defecerūt i ſalutare tuū: et in eloquiū iuſtitie tue. Fac cum ſeruo tuo ſecundū miam tuā: et iuſtificatiōes tuas doce me. Seruus tuus ſum ego: da mihi itellectū vt ſciam teſtimonia tua. Tempus faciendi dn̄e: diſſipauerūt legē tuā. Ideo dilexi mādata tua: ſup aurū et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirige

bar: oēm viā iniquā odio ha
bui. Gloria prī. An. Adiu=
ua me et ſaluus ero domine
Capitulū Hieremie. xvij.
SAna me dn̄e ꝛ ſana=
bor: ſaluū me fac ꝛ ſal
uus ero: qm̄ laus mea tu es
Deo gratias. R. Adiutor
me⁹ eſto dn̄e ne dereliquas
me. Neq; deſpicias me de⁹
ſalutaris meus. Oratio.
PRopitiare dn̄e ſup=
plicationibus nr̄is ꝛ
aīarū noſtrarū medere lan=
guoribus: vt remiſſiōe per=
cepta in tua ſemꝑ bn̄dictio
ne letemur. Et ta. Per do=
minum. ¶ Ad ſextam. Fe.
MIrabilia teſtionia
tua: ideo ſcrutata
eſt ea anima mea.
Declaratio ſmo
nū tuoꝝ illuminat: ꝛ itelle=
ctū dat puulis. Os meum
apui ꝛ attraxi ſpm̄: q2 māda
ta tua deſiderabā. Aſpice
i me ꝛ miſere mei: ſecūdū iu
diciū diligētiū nomē tuuz:
Greſſus meos dirige ſcd'z
eloq̄um tuū: ꝛ nō dn̄ēt mei
oīs iniuſtitia. Redime me
a calūnijs hoīz: vt cuſtodiā
mādata tua. Faciē tuā il=
lumina ſup ſeruū tuū: ꝛ do=
ce me iuſtificationes tuas.
Exit⁹ aquarū deduxerunt
oculi mei: q2 non cuſtodiert
legē tuā. Gloria. Sade.
IUſtus es dn̄e ꝛ rectū
iudiciū tuū. Manda
ſti iuſtitiā teſtionia tua: ꝛ ve
ritatē tuā nimis. Tabeſce
re me fecit zel⁹ meus: quia
obliti ſunt verba tua inimici
mei. Ignitū eloquiū tuuz
vehementer: et ſeru⁹ tuus di=
lexit illud. Adoleſcentul⁹
ſum ego et ꝯtēpt⁹: iuſtifica
tiones tuas nō ſuz oblitus.
Iuſtitia tua iuſtitia in eter
nū: et lex tua veritas. Tri=
bulatio ꝛ āguſtia iuenerūt
me: mādata tua meditatio
mea eſt. Equitas teſtimōia
tua in eternū: intellectū da
mihi ꝛ viuā. Gloria. Coph.
CLamaui i toto corde
exaudi me dn̄e: iuſtifi
catiōes tuas requirā. Cla=
maui ad te ſaluum me fac:
vt cuſtodiam mandata tua.
Preueni i maturitate ꝛ cla
maui: q2 i verba tua ſupſpe
raui. Preuenerūt oculi mei
ad te diluculo: vt meditarer
eloquia tua. Vocē meā au=
di ſecūdū miam tuā dn̄e: et
ſecūdū iudiciū tuū viuifica
me. Appropinquauerūt ꝑ
ſequētes me iniquitati: a le=
ge autē tua longe facti ſunt
Prope es tu dn̄e: et oēs vie

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tue veritas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternū fundaſti ea. Gl'ia. An. Aſpice in me et miſere mei dn̄e. Cap. Alter alteri⁹ ℣. Dn̄s regit me. ɿc. Oratio

DEus inocētie reſtitutor et amator dirige ad te tuoꝝ corda ſuorū? vt ſpiritus tui feruore ↄcepto et in fide inueniant ſtabiles et in opere efficaces. Et fa? Per dn̄m. ¶ Ad. ix. Res.

VIde humilitatem meā ɿ eripe me: q2 legem tuā nō ſum oblit⁹. Iudica iudiciū meū et redime me: ꝓpter eloquium tuum viuifica me. Longe a peccatoribus ſalus: quia iuſtificationes tuas nō exq̄ſierūt. Miſericordie tue multe dn̄e: ſecundū iudiciū tuū viuifica me. Multi qui pſequūt me [illegible]ulāt me: a teſtimonijs tuis nō declinaui. Vidi preuaricantes et tabeſcebā: q2 eloquia tua nō cuſtodierūt. Vide qm̄ mādata tua dilexi: dn̄e i mia tua viuifica me. Pricipiū ℣borū tuorū veritas: in eternū oīa iudicia iuſtitie tue. Gloria. Syn.

PRincipes pſecuti ſunt me gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego ſup eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia m̄lta. Iniq̄tatē odio habui ɿ abominat⁹ ſū: legē aūt tuā dilexi. Septies ī die laudē dixi tibi: ſup iudicia iuſtitie tue. Pax m̄lta diligētib⁹ legē tuā: et nō eſt illis ſcādalū. Expectabam ſalutare tuū dn̄e: et mandata tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia tua: ɿ dilexit ea vehemen?. Seruaui mādata tua et teſtimonia tua: q2 oēs vie mee ī ↄſpectu tuo. Gloria.

APpropinq̄t Thau. deꝓcatio mea ī ↄſpectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuum da mihi intellectū. Intret poſtulatio mea in ↄſpectu tuo: ſcd̄m eloquiū tuum eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docuer̄ me iuſtificatiōes tuas. Pronūciabit ligua mea eloquiū tuū: q2 oīa mandata tua eq̄tas. Fiat manus tua vt ſaluet me: qm̄ mādata tua elegi. Concupiui ſalutare tuū domie: ɿ lex tua meditatio mea ē. Viuet aīa mea ɿ laudabit te: ɿ iudicia tua adiuuabunt me. Erraui ſicut ouis q̄ perijt q̄re ſeruū tuū q2 mādata tua nō ſū oblit⁹.

Gloria. An. Uide hũilitatẽ
meã dñe ⁊ eripe me. Capłm.
Empti eſtis ꝑcio ma=
gno⁊c. ℣. Ab occul=
tis meis mũda me. ⁊c. orõ.
Da nobꝭ dñe q̃s ꝑſeue
rãtẽ in tua voluntate
famulatũ: vt in diebꝰ nr̃is ⁊
merito ⁊ numero ppl̃s tibi
ſeruiẽs augeat. Et fa. Per
dñz. ¶ Feria.iij.et ſeq̃ntibꝰ
ad.iij. Cãti.graduũ.ꝑ.cxix.
Ad dñz cũ tribula
rer clamaui: ⁊ ex=
audiuit me. Dñe
libera aĩaz meã a
labijs ĩiq̃s: ⁊ a li̅gua dolo=
ſa. Quid det tibi aut q̇d ap
ponat tibi: ad linguã doloſã
Sagitte potẽtis acute: cuz
carbonibus deſolatorijs.
Heu mihi q: ĩcolatꝰ meꝰ ꝓ=
lõgatꝰ ẽ hĩtaui cũ hĩtãtibus
cedar mł̃tũ incola fuit aĩa
mea. Cũ his q̇ oderũt pacẽ
erã pacificꝰ: cũ loq̃bar illis
ĩpugnabãt me gratis. Glo
ria. Cãticũ graduũ. ꝑs. cxx.
Leuaui oculos meos
ĩ mõtes: vnde veniet
auxiliuz mihi. Auxiliũ me
um a dño: q̇ fecit celũ ⁊ t̃rã
Nõ det ĩ ↄmotionẽ pedẽ tu
um: neq̧ dormitet qui cuſto
dit te. Ecce nõ dormitabit
neq̧ dormiet q̇ cuſtodit iſrł̃
Dñs cuſtodit te: dñs ꝓte=
ctio tua ſup manũ dexterã
tuã. Per diẽ ſol nõ vret te:
neq̧ luna ꝑ noctẽ. Dñs cu=
ſtodit te ab oĩ malo: cuſtodi
at aĩaz tuã dñs. Dñs cuſto
diat ĩtroitũ tuũ: ⁊ exitũ tuũ
ex hoc nũc ⁊ vſq̧ in ſeculũ.
Gł̃a. Cãti. graduũ. ꝑ.cxxi.
Letatꝰ ſũ ĩ his q̃ dicta
ſũt mihi: ĩ domũ dñi
ibimꝰ. Stãtes erant pedes
nr̃i: in atrijs tuis hieruſalez
Hieruſalẽ q̃ edificat vt ci=
uitas: cuius ꝑticipatio eius
ĩ idipm̃. Illuc enĩ aſcẽdert̃
tribus tribꝰ dñi: teſtimoniũ
iſrael ad cõfitendũ nomini
dñi. Quia illic ſederunt ſe=
des in iudicio: ſedes ſuper
domũ dauid. Rogate q̃ ad
pacẽ ſunt hieruſalẽ: et abun
dantia diligentibꝰ te. Fi=
at pax in virtute tua: et abũ
dantia in turribꝰ tuis. Pro
pter fratres meos et proxi=
mos meos: loquebar pacez
de te. Propter domuz dñi
dei noſtri: queſiui bona tibi.
Gloria. An. Clamaui ⁊ ex
audiuit me. Cap. Sana me
dñe. ⁊c. vtš. ℣. Adiutor me
us. ⁊c. vtš. Oratio. Propi=
tiare domine ſupplicationi
bus. ⁊c. ¶ Ad ſextam. Can
ticum graduum. ꝑs. cxxij.

AD te leuaui ocu-
los meos: q̄ habi-
tas in celis. Ecce
ſicut oculi ſeruo-
rū: in manib⁹ dñorum ſuo-
rum. Sicut oculi ancille in
manib⁹ dñe ſue: ita ocl'i nr̄i
ad dñz deū nr̄z donec miſe-
reat nr̄i. Miſerē nr̄i dñe mi
ſerere nr̄i q₂ mľtū repleti ſu
m⁹ deſpectione. Q₂ multū
repleta eſt aīa nr̄a: oppro-
briū abundantib⁹ ⁊ deſpe-
ctio ſuperbis. Gloria prī.
Canticū graduū. ps. cxxiij

NIſi q₂ dñs erat in no
bis dicat nūc iſrael:
niſi q₂ dñs erat ī nob₃. Cū
exurgerēt hoīes in nos: for-
te viuos deglutiſſent nos.
Cū iraſcereť furor eorū in
nos: forſitā aq̄ abſorbuiſſēt
nos. Torrentem ꝑtranſiuit
aīa nr̄a: forſitan ꝑtrāſiſſet
aīa nr̄a aquā intolerabilem
Bñdictus dñs: q̄ nō dedit
nos in captionē dētib⁹ eorū
Aīa noſtra ſicut paſſer ere
pta ē: de laq̄o venātiū. Laq̄
us cōtrit⁹ eſt: ⁊ nos liberati
ſum⁹. Adiutoriū nr̄m ī no-
mine dñi: q̄ fecit celū ⁊ trā.
Gloria. Cañ. g. ps. cxxiiij.

QUi ꝯfidūt ī dño ſicut
mōs ſiō: nō cōmoue-
biť ī eternū q̄ hītat ī hierl'm
Mōtes ī circuitu ei⁹: ⁊ dñs
in circuitu ppľi ſui ex hoc
nūc ⁊ vſq₃ ī ſcl'z. Q₂ nō reli-
q̄t dñs vgā pctōꝝ ſup ſortē
iuſtorū: vt nō extēdant iuſti
ad iniquitatē manus ſuas.
Bñfac dñe: bonis ⁊ rectis
corde. Declinātes aūt ī ob
ligationes adducet dñs cū
opantibus iniq̄tatē: pax ſup
iſrael. Gl'a. An. Qui hītas
ī celis miſere nob₃. Cp. Al
ter alt'i⁹. ⁊c. vt̄s. V. Dñs re-
git me. ⁊c. vt̄s. Oro. Deus
innocētie. ⁊c. vt̄s. ¶ Ad. te.
Canticū graduū. ps. cxxv.

IN ꝯuertēdo do-
min⁹ captiuita-
tē ſion: facti ſu-
m⁹ ſicut ꝯſolati.
Tūc repletū ē
gaudio os nr̄m: ⁊ lingua no
ſtra exultatiōe. Tūc dicēt
inter gentes: magnificauit
dñs facere cū eis. Magnifi
cauit dñs facere nobiſcu₃:
facti ſum⁹ letātes. Cōuerte
dñe captiuitatē nr̄am: ſicut
torrēs in auſtro. Qui ſemi-
nāt ī lachrymis: ī exľtatiōe
metēt. Eūtes ibāt ⁊ flebāt
mittentes ſemina ſua. Ve-
niētes aūt venient cum ex-
ultatione: portantes mani-
pulos ſuos. Gloria patri.
Canticum graduū. ps. cxxvj

Nisi dñs edificauerit domū: iuanū labora
uerūt q̄ edificāt eā. Nisi dñs
custodierit ciuitatē: fruſtra
vigilat q̄ cuſtodit eā. Vanū
ē vobis añ lucē ſurgere: ſur
gite poſtq̄ ſederitꝫ q̄ mādu-
catꝫ panē doloris. Cū dede
rit dilectꝫ ſuis ſomnū: ecce
hēditas dñi filij merces fru
ctꝰ vētris. Sicut ſagitte in
manu potētꝫ ita filij excuſſo
rū. Btūs vir q̄ ipleuit deſi-
deriū ſuū ex ipis: nō ꝯfūdet
cū loqtur inimicꝫ ſuis i porta
Gloria. Can. gra. p̄. cxxvij.
Beati oēs q̄ timēt dñz
q̄ ambulāt in vijs eiꝰ.
Labores manuū tuarū q̄r
mādūcabis: btūs es ⁊ bñ ti
bi erit. Uxor tua ſicut vitis
abūdās i lateribꝰ domꝰ tue
Filij tui ſicut nouelle oli-
uarꝫ: i circuitu mēſe tue. Ec
ce ſic bñdicetur hō: q̄ timet
dñm. Bñdicat tibi dñs ex
ſion: et videas bona hierl̃m
oībus diebꝰ vite tue. Et vi
deas filios filiorū tuorꝫ: pa
cē ſup iſrl̄. Glia. An. Facti
ſumꝰ ſicut ꝯſolati. Cplz. Em
pti eſtis. ⁊c. vl̄. ℣. Ab oc-
cultis. ⁊c. vl̄. Oratio. Da
nobis dñe perſeuerantem.
S ⁊c. Cañ. g̃. p̄. cxxviij.
Epe expugnauerunt
me a iuuētute mea: dicat
nūc iſrael. Sepe expugna
uerunt me a iuuētute mea:
eteni nō potuerūt mihi. Su
pra dorſum meū fabricaue
rūt peccatores: prolōgaue-
rūt iniqtatē ſuā. Dñs iuſtꝰ
concidet ceruices peccato-
rū: cōfundant et conuertan
tur retrorſum oēs qui ode-
runt ſion. Fiant ſicut fenū
tectorum: quod priuſq̄ euel
lat exaruit. De quo nō im
pleuit manū ſuā q̄ metet: et
ſinū ſuū q̄ manipulos colli-
get. Et nō dixerūt q̄ p̄teri-
bāt bñdictio dñi ſuper vos:
bñdiximꝰ vobis i nomie dñi
Gloria. An. Benediximꝰ
vobis i noie dñi. Cpm. Be
nedictus deꝰ. Re. breue. Ad
iutoriū noſtrū In noie dñi.
℣. Qui fecit celum et terrā.
In. Hyꝰ. Deus creator. ℣.
Dirigatur dñe. Ad mag. an̄.
Magnificat aīa mea dñm.
Oro dñica. ¶ Tertia feria
ad veſpas. Ca. gra. p̄. cxxix.
De pfundis cla-
maui ad te dñe
dñe exaudi vo-
cē meā. Fiant
aures tue inten
dentes: in vocē deprecatōis
mee. Si iniquitates ob
ſeruaueris domine: do

quis ſuſtinebit? Quia apͩ te ꝓpitiatio eſt: ⁊ propter legē tuā ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aīa mea in ꝟbo eius: ſperauit aīa mea in dn̄o. A cuſtodia matutina vſqʒ ad noctē: ſperet iſrł in dn̄o. Quia apud dn̄m mīa: ⁊ copioſa apud eum redēptio. Et ipſe redimet iſrł: ex oībus iniqtatibꝰ eius. Glia. An. De profundis clamaui ad te dñe. Canticū graduū

Domine nō ps.cxxx. eſt exaltatū cor meū: neqʒ elati ſūt oculi mei. Neqʒ ambulaui in magnis: neqʒ in mirabilibus ſuper me Si non humiliter ſentiebā: ſed exaltaui aīam meā. Sicut ablactatus eſt ſup matrem ſuam: ita retributio in animā meam. Speret iſrael in dn̄o: ex hoc nunc ⁊ vſqʒ in ſeculū. Gloria. An. Speret iſrael in dn̄o. Cātieū gradͩ.

Memēto dn̄e p̄.cxxxi. dauid: ⁊ oēs manſuetudines eiꝰ. Sicut iurauit dn̄o: votū vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculum dom̄ꝰ mee: ſi aſcendero in lectū ſtrati mei. Si dedero ſomnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationē. Et reqēz tp̄ibꝰ meis donec inueniā locū dn̄o: tabernaculū deo iacob. Ecce audiuimꝰ eā in effrata: inuenimꝰ eā in cāpis ſylue. Introibimus ī tabernaculū eiꝰ: adorabimꝰ in loco vbi ſteterūt pedes eiꝰ. Surge dn̄e in requiē tuā: tu ⁊ archa ſctificationis tue. Sacerdotes tui induant iuſtitiā: ⁊ ſcti tui exultēt. Propter dauid ſeruū tuū: nō auertas faciem xp̄i tui. Iurauit dn̄s dauid veritatē et nō fruſtrabit eū: de fructu ventris tui ponā ſup ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meū: ⁊ teſtimonia mea hec q̄ docebo eos. Et filij eoꝝ vſqʒ in ſeculū: ſedebūt ſuper ſedē tuam Qm̄ elegit dn̄s ſion: elegit eā in habitationē ſibi. Hec reqes mea in ſeculū ſcłi: hic habitabo qm̄ elegi eam. Viduā eius bn̄dicens bn̄dicā: pauperes eius ſaturabo panibus. Sacerdotes eius induā ſalutari: ⁊ ſcti eius exultatione exultabūt. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo. Inimicos eiꝰ induā confuſione: ſuper ipſū aūt efflorebit ſctificatio mea. Glia. An. Memēto dn̄e dauid: ⁊ oīs manſuetudīs eiꝰ. Cā.g.p̄.cxxxij

Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdum: habitare frēs ī vnū. Sicut vnguentū in capite: qd̄ deſcēdit in barbam barbā aaron. Qd̄ deſcēdit in orā veſtimēti eius: ſicut ros hermon qui deſcēdit in montē ſiō. Qm̄ illic mādauit dn̄s bn̄dictionē: ⁊ vitam vſq̧ in ſclm. Gl'ia. An. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare frēs in vnū. Cō. hy⁹. V. R. ⁊ oro hac die ⁊ ſequētib⁹ vt in ſcda fer. Ad mḡt An. In deo ſalutari meo exultauit ſpūs me⁹. Cā. grad

Ecce nūc (Ps. cxxxiij. bn̄dicite dn̄z: oēs ſerui dn̄i. Qui ſtatis in domo dn̄i: in atrijs dom⁹ dei nr̄i. In noctib⁹ extollite man⁹ vr̄as in ſctā: ⁊ bn̄dicite dn̄z. Bn̄dicat te dn̄s ex ſiō: q̄ fecit celum ⁊ terrā. Gl'ia pri

¶ Fer. iiij. ad veſ. ps. cxxxiiij

Laudate nomē domini: laudate ſrui dn̄m. Qui ſtatis in domo dn̄i: ī atrijs domus dei nr̄i. Laudate dn̄m q̄ȝ bon⁹ dn̄s: pſallite noī eius qm̄ ſuaue. Qm̄ iacob elegit ſibi dn̄s: iſrael in poſſeſſionē ſibi. Q ⁊ ego cognoui qd̄ magn⁹ eſt dn̄s: et deus nr̄ pre oībus dijs.

Omnia quecūq̧ voluit dominus fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in oībus abyſſis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit. Qui pducit vētos de theſauris ſuis: q̄ percuſſit primogenita egypti/ ab hoīe vſq̧ ad pec⁹. Emiſit ſigna et pdigia in medio tui egypte: in pharaonē et in oēs ſeruos ei⁹. Qui percuſſit gētes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem amorreoꝝ ⁊ og regē baſan: ⁊ oīa regna chanaan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: hereditatē iſrael populo ſuo. Dn̄e nomē tuum in eternū: dn̄e memoriale tuū in generatione ⁊ generationē. Quia iudicabit dn̄s populū ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis deprecabit᷑. Simulachra gentium argentū ⁊ aurū: opera manuū hoīm. Os habēt et nō loquent᷑: oculos habent et non videbūt. Aures habent ⁊ nō audiēt: neq̧ enim eſt ſpūs in ore ipſoꝝ. Similes illis fiāt qui faciunt ea: et oēs qui confidunt in eis. Domus iſrael benedicite dn̄o: domus aaron bn̄dicite dn̄o. Domus leui benedicite dn̄o: qui timetis do-

minū benedicite dn̄o. Benedictus dn̄s ex ſion: q̄ habitat in hieruſalē. Gloria.
An. Omnia quecunqȝ voluit dn̄s fecit. ps. cxxxv.
Confitemini dn̄o quoniā bon⁹: qm̄ in eternum mia eius. Cōfitemini deo deoꝝ: qm̄ in eternū miſericordia eius. Confitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in. Qui facit mirabilia magna ſolus: qm̄. Qui fecit celos in itellectu: qm̄. Qui firmauit terram ſuper aquas: qm̄. Qui fecit luminaria magna: qm̄ Solē in poteſtatē diei: qm̄ Lunā ꝛ ſtellas in poteſtatem noctis: qm̄. Qui pcuſſit egyptū cū primogenitis eoꝝ: qm̄. Qui eduxit iſrael de medio eoꝝ: qm̄. In manu potēti ꝛ brachio excelſo qm̄. Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones: qm̄ in. Et eduxit iſrael per mediū eius: qm̄. Et excuſſit pharaonē ꝛ virtutē eius in mari rubro: qm̄. Qui traduxit populū ſuū per deſertū: qm̄ Qui percuſſit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seō regē amorreorū: qm̄. Et og regem baſan: qm̄. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: qm̄. Hereditatē iſrael ſeruo ſuo: qm̄. Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri: qm̄. Et redemit nos ab inimicis noſtris: qm̄ Qui dat eſcam omni carni qm̄. Confitemini deo celi: qm̄. Confitemini dn̄o dn̄orū: qm̄ in eternum mia eius Gloria. An. Quoniā in eternum mia eius. ps. cxxxvi.
Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuim⁹: dū recordaremur tui ſion. In ſalicib⁹ in medio ei⁹: ſuſpendim⁹ organa nr̄a. Qꝛ illic iterrogauerūt nos qui captiuos duxerūt nos: verba cātionū. Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de cāticis ſion. Quō cātabim⁹ canticū dn̄i in terra aliena? Si oblitus fuero tui hierl̄m: obliuioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: ſi non meminero tui. Si nō ppoſuero hierl̄m: in principio letitie mee. Memor eſto dn̄e filioꝝ edom: in die hierl̄m. Qui dicūt exinanite exinanite: vſqȝ ad fundamentū in ea. Filia babylonis miſera: btūs q̄ retribuet tibi retributionē tuā quā retribuiſti nobiꝫ Btūs q̄ tenebit: ꝛ allidet puulos ſuos

ad petrā. Glia. ā. Hymnū
cātate nobis decāticis ſiō.
Confitebor ps. cxxxvij
tibi dn̄e ī toto corde
meo: q̄m audiſti verba oris
mei. In cōſpectu angeloꝝ
pſallā tibi: adorabo ad tem
plū ſctm̄ tuū ꝛ ꝯfitebor noī
tuo. Sup mīa tua ꝛ ꝟitate
tua: q̄m magnificaſti ſup oē
nomē ſctm̄ tuū. In q̄cunq3
die iuocauero te exaudi me
multiplicabis ī aīa mea ꝟ-
tutē. Cōfiteāt tibi dn̄e oēs
reges terre: q2 audierūt oīa
ꝟba oris tui. Et cātēt in vi-
is dn̄i: q̄m magna eſt glia
dn̄i. Q̄m excelſꝰ dn̄s ꝛ hu-
milia reſpicit: ꝛ alta a lōge
cognoſcit. Si ābulauero in
medio tribulationis viuifi-
cabis me: ꝛ ſup irā inimico-
rū meoꝝ extēdiſti manū tu
am: ꝛ ſaluū me fecit dextera
tua. Dn̄s retribuet ꝑ me:
dn̄e mīa tua in ſeculū: opa
manuū tuarū ne deſpicias.
Glia. ā. In ꝯſpectu angelo
rū pſallā tibi deꝰ meꝰ. Ad
magt ā. Fecit mihi dn̄s mag
q̄ potēs ē ꝛ ſctm̄ nomen eiꝰ.
¶ Fer. v. Ad vſ. ps. cxxxviij
Domine ꝓbaſti me
et cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſi-
onem meā: ꝛ reſur
rectionē meā. Intellexiſti
cogitationes meas de lon
ge: ſemitā meā ꝛ funiculum
meū inueſtigaſti. Et oēs vi
as meas preuidiſti: q2 nō eſt
ſermo ī lingua mea. Ecce
tu dn̄e cognouiſti oīa nouiſ
ſima ꝛ antiq̄: tu formaſti me
ꝛ poſuiſti ſup me manū tuā
Mirabilis facta eſt ſciētia
tua ex me: ꝯfortata eſt ꝛ nō
potero ad eā. Quo ibo a ſpū
tuo: ꝛ q̄ a facie tua fugiam?
Si aſcēdero in celū tu illic
es: ſi deſcēdero ī infernum
ades. Si ſūpſero pēnas me
as diluculo: ꝛ hītauero ī ex
tremis maris. Et teni illuc
manꝰ tua deducet me: ꝛ te-
nebit me dextera tua. Glia
Et dixi for- Phares.
ſitā tn̄bre ꝯculcabūt
me: et nox illumīatio mea ī
delicijs meis. Qꝛ tn̄bre nō
obſcurabūt a te: ꝛ nox ſicut
dies illuminabit: ſicut tene
bre eius ita ꝛ lumen eius.
Q̄m tu poſſediſti renes me
os: ſuſcepiſti me de vtero
mr̄is mee. Confitebor tibi
q2 terribilit magnificatꝰ es
mirabilia opera tua: et aīa
mea cognoſcet nimis. Nō
eſt occultatū os meum a te
qḋ feciſti in occulto: et ſub-
ſtātia mea ī inferioribꝰ ter-

re: Imperfectũ meũ viderunt oculi tui: ⁊ in libro tuo oẽs ſcribent: dies formabũtur ⁊ nemo in eis. Mihi aũt nimis honorificati ſũt amici tui de⁹: nimis confortat⁹ eſt principatus eoꝝ. Dinumerabo eos et ſup arenam multiplicabunt: exurrexi et adhuc ſum tecũ. Si occideris deus pctõres: viri ſanguinũ declinate a me. Q ꝛ dicitis in cogitatione accipiant in vanitate ciuitates ſuas. Nonne qui oderũt te dñe oderã: et ſup inimicos tuos tabeſcebã? Perfecto odio oderã illos: inimici facti ſunt mihi. Proba me deus ⁊ ſcito cor meũ: interroga me et cognoſce ſemitas meas. Et vide ſi via iniqtatis in me eſt: et deduc me in via eterna. Gl'ia. An. Dñe pbaſti me et cognouiſti me

Eripe me ps. cxxxix. dñe ab hoĩe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die cõſtituebãt prelia. Acuerũt linguã ſuam ſicut ſerpẽtes: venenum aſpidũ ſub labijs eoꝝ. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: et ab hoĩbus iniqs eripe me. Qui cogitauerũt ſupplantare greſſus meos: abſcõderũt ſuperbi laqueũ mihi. Et funes extẽderunt in laqueũ: iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi. Dixi dño deus me⁹ es tu: exaudi dñe vocẽ depcationis mee. Dñe dñe xtus ſalutis mee obumbraſti ſup caput meũ in die belli. Nõ tradas me dñe a deſiderio meo peccatori: cogitauerunt cõtra me ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuitus eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ operiet eos. Cadent ſuper eos carbones: in ignem deijcies eos: in miſerijs nõ ſubſiſtẽt. Vir linguoſus nõ diriget in terra: viꝝ iniuſtũ mala capient in interitu. Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis: ⁊ vindictam pauperum Veruntñ iuſti confitebunt nomini tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. Gl'ia. An. A viro iniq̃ libera me dñe.

Domine clamaui ps. cxl. ad te exaudi me: intẽde voci mee cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea ſicut incenſũ in conſpectu tuo: eleuatio manuũ mearum ſacrificiũ veſpertinum. Pone dñe cuſtodiaꝫ ori meo: ⁊ oſtiũ circunſtãtie

labijs meis. Nõ declines cor meũ in verba malicie: ad excuſãdas excuſationes in pctis. Cũ hoibus operãti bus iniqtatẽ: ⁊ non cõmuni cabo cũ electis eoꝝ. Corri piet me iuſt⁹ in mĩa ⁊ incre- pabit me: oleũ aũt pctõris non impinguet caput meũ Qm̃ adhuc ⁊ oratio mea in beneplacitis eoꝝ: abſorpti ſunt iũcti petre iudices eo- rũ. Audierũt ꝟba mea qm̃ potuerunt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terrã Diſſipata ſunt oſſa nr̃a ſe- cus ĩfernũ: qꝛ ad te dñe dñe oculi mei: in te ſperaui non auferas aĩam meã. Cuſto di me a laqueo quem ſtatue rũt mihi: ⁊ a ſcãdalis operã tiũ iniqtatẽ. Cadẽt in rhe- tiaculo ei⁹ pctõres: ſingula riter ſum ego donec trãſeã. Glia. An. Dñe clamaui ad te exaudi me. Ad mag. ãn. Depoſuit potẽtes de ſede: et exaltauit hũiles. ¶ Se- xta feria ad veſpas ps. cxlj.

Voce mea ad do- minũ clamaui: vo ce mea ad dñz de precat⁹ ſum. Ef- fundo in cõſpectu eius orõ nẽ meã: et tribulationẽ meã ante ipſũ pnuncio. In defi ciendo ex me ſpm̃ meũ: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabã: abſcõderũt ſupbi laqueum mihi Cõſiderabã ad dexte rã et videbã: ⁊ nõ erat q̃ co- gnoſceret me. Periſt fuga a me: ⁊ nõ eſt q̃ reqrat aĩam meã. Clamaui ad te domie dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuẽtiũ. Intẽ- de ad deprecationẽ meã: qꝛ humiliat⁹ ſũ nimis. Libe- ra me a pſeqntib⁹ me: qꝛ cõ fortati ſũt ſup me Educ de cuſtodia aĩam meã ad cõfi- tendũ noĩ tuo: me expectãt iuſti donec retribuas mihi. Glia. An. Portio mea dñe ſit in terra viuẽtiũ. ps. cxlij.

Domine exaudi orõ- nẽ meã: aurib⁹ pcipe obſecrationẽ meã: in verita te tua exaudi me ĩ tua iuſti- tia. Et nõ intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo: qꝛ nõ iuſtifica- bit in ↄſpectu tuo oĩs viuẽs Qꝛ pſecut⁹ eſt inimic⁹ am mã meã: humiliauit ĩ terra vitã meã. Collocauit me ĩ obſcuris ſicut mortuos ſe- culi: ⁊ anxiat⁹ eſt ſup me ſpi rit⁹ me⁹: in me turbatuz eſt cor meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ: meditat⁹ ſũ in oĩ bus operib⁹ tuis: in factis

manuū tuarū meditabar. Expādi man⁹ meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi. Velocit̄ exaudi me domine: defecit ſpūs me⁹ Nō auertas faciē tuā a me: et ſimilis ero deſcēdētibus ī lacū. Auditā fac mihi mane miām tuam: q2 in te ſperaui Notā fac mihi viā in q̄ ambulā: q2 ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce me facere volūtatē tuā q̄a de⁹ me⁹ es tu. Spirit⁹ tuus bon⁹ deducet me ī terrā rectā: ꝑpter nomē tuū dn̄e viuificabis me ī equitate tua. Educes de tribulatōe aīam meā ⁊ ī mīa tua diſꝑdes inimicos meos. Et perdes oēs q̄ tribulāt aīaʒ meam: qm̄ ego ſu⁹tu⁹ ſum. ꝑ.cxliij

Benedictus dn̄s de⁹ meus q̄ docet man⁹ meas ad preliū: et digitos meos ad bellū Miſicordia mea ⁊ refugiū meum: ſuſceptor meus ⁊ liberator meus. Protector meus ⁊ ī ipō ſperaui: qui ſubdit populū meū ſub me. Dn̄e qd ē homo quia innotuiſti ei: aut filius hominis q2 reputas eū Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbra pretereunt. Dn̄e inclina celos tuos ⁊ deſcēde: tāge montes et fumigabunt. Fulgura choruſcationem et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manū tuaʒ de alto: eripe me et libera me de aq̄s multis: et de manu filiorū alienorū. Quoꝝ os locutū eſt vanitatē: ⁊ dextera eorū dextera iniquitatis Gloria patri. Phares.

Deus cāticū nouū cātabo tibi: ī pſalterio decacordo pſallā tibi Qui das ſalutē regibus: q̄ redemiſti dauid ſuū tuū de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ: quoꝝ os locutū ē vanitatē: et dextera eoꝝ dextra īiquitatis. Quoꝝ filij ſicut nouelle plātatiōes ī iuuētute ſua. Filie eoꝝ cōpoſite: circūornate vt ſilitudo templi Prōptuaria eoꝝ plena eructantia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetoſe abūdātes ī egreſſib⁹ ſuis: boues eorū craſſe Nō ē ruina macerie: neq3 trāſit⁹ neq3 clamor in plateis eoꝝ. Btm̄ dixerūt ppl'ʒ cui hec ſūt: btūs ppl's cui⁹ dn̄s de⁹ ei⁹ Gl'a. ā. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ me⁹. ꝑ.cxliiij.

Exaltabo te deꝰ meus
rex ⁊ bn̄dicā noī tuo
i ſcl'z ⁊ ī ſcl'z ſcl'i. Per ſingu
los dies bn̄dicā tibi: ⁊ lau=
dabo nomē tuū i ſcl'z ⁊ i ſcl'z
ſcl'i. Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabi=
lis nimis: ⁊ magnitudis eiꝰ
nō ē finis. Generatio ⁊ gn̄atio
laudabūt opa tua: ⁊ poten
tiā tuā ꝑnūciabūt. Magni=
ficētiā gl'e ſctitatꝭ tue loquē
tur: et mirabilia tua narra=
būt. Et v'tutē t'ribiliū tuoꝝ
dicēt: ⁊ magnitudinē tuam
narrabūt. Memoriā abūdā
tie ſuauitatꝭ tue eructabūt:
et iuſtitia tua exultabunt.
Miſerator et miſericors dn̄s:
patiēs ⁊ mltū miſericors. Su
auis dn̄s vniuerſis: ⁊ miſera=
tiones eiꝰ ſup oīa opa eius.
Gl'ia. An. Per ſingulos di
es bn̄dicā te dn̄e. Ad mag.
a. Suſcepit iſrl' pueꝝ ſuuz
recordatꝰ dominꝰ mie ſue.
¶ Sabbō. ad veſ. Phares.

Confiteant' tibi do
mine omnia ope=
ra tua: et ſancti tui
benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent:
et potentiam tuam loquen=
tur. Ut notaz faciant filijs
hominū potentiam tuaz: et
gloriā magnificentie regni
tui. Regnū tuū regnuz oīz
ſeculorū: ⁊ dn̄atio tua ī om=
ni generatiōe et generatio=
nē. Fidelis dn̄s in omnibꝰ
verbis ſuis: ⁊ ſanctꝰ in om=
nibꝰ operibꝰ ſuis. Alleuat
dn̄s oēs qui corruunt: ⁊ eri
git oēs eliſos. Oculi oīm ī
te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das eſcā
illoꝝ ī tpe opportūo. Ape
ris tu manū tuaz: ⁊ imples
omne animal benedictione
Iuſtus dn̄s in omnibꝰ vijs
ſuis: et ſanctꝰ in oībus ope=
ribus ſuis. Prope ē dn̄s oī
bus īuocantibꝰ euz: omnibꝰ
inuocantibꝰ eum ī veritate.
Voluntatem timentiū ſe fa
ciet: et depcationē eorū ex=
audiet: et ſaluos faciet eos
Cuſtodit dn̄s oēs diligen
tes ſe: et oēs pctōres diſp=
det. Laudationē dn̄i loque
tur os meū: ⁊ benedicat om
nis caro nomini ſancto eiꝰ ī
ſeculū ⁊ in ſeculū ſcl'i. Gl'ia
An. Regnū tuū dn̄e regnū
omniū ſeculorum. Ps. cxlv.

Lauda anima mea do
minū: laudabo dn̄z ī
vita mea: pſallam deo meo
quādiu fuero. Nolite cōfi=
dere ī principibus: in filijs
hoīm in quibus nō eſt ſalꝰ
Exibit ſpiritꝰ eiꝰ et reuerte
tur in terrā ſuā: ī illa die pe
ribunt oēs cogitatiōes eorū.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Beatus cuius deus iacob
adiutor eius: ſpes eiꝰ ī dño
deo ipſius: q̇ fecit celū et ter
rā mare et oīa q̄ i eis ſunt
Qui cuſtodit veritatē in ſe=
culū: facit iudiciū īiuriā pa
tientibus: dat eſcā eſurienti
bus. Dñs ſoluit cōpeditos
dñs illuminat cecos. Dñs
erigit eliſos: dñs diligit iu=
ſtos. Dominus cuſtodit ad
uenas: pupillū ⁊ viduā ſuſci
piet: ⁊ vias pctōrum diſper
det. Regnabit dñs in ſecu
la: deus tuus ſion ī genera=
tionē et generationē. Glia.
An. Laudabo deum meū
in vita mea. Pſalmꝰ. cxlvi.
Laudate dñū qm̄ bonꝰ
eſt pſalmꝰ: deo noſtro
ſit iocunda decoraq̧ lauda=
tio. Edificans hierl̃m dñs:
diſperſiōes iſraelis congre
gabit. Qui ſanat contritos
corde: et alligat cōtritiōes
eoꝝ. Qui numerat multitu
dinē ſtellaꝝ: ⁊ oībus eis no=
mina vocat. Magnus dñs
noſter ⁊ magna virtꝰ eius: ⁊
ſapientie eiꝰ non eſt numerꝰ
Suſcipiēs māſuetos dñs:
humilians aūt pctōres vſq̧
ad terrā. Precinite dño in
ꝯfeſſione: pſallite deo nr̄o in
cithara. Qui operit celū nubi
bus: et parat terre pluuiam

Qui pducit ī mōtibꝰ fenū:
⁊ herbā ſuituti hoīm. Qui
dat iumentis eſcā ipoꝝ: et
pullis coruoꝝ iuocantibꝰ
eū. Non in fortitudine equi
voluntatē habebit: nec in ti
biis viri bñplacitum erit ei
Bñplacitū eſt dño ſuper ti
mentes eū: et ī eis q̇ ſperāt
ſup mīa eiꝰ. Glia. An. Deo
noſtro iocunda ſit laudatio.
Lauda hie= P. cxlvii.
ruſalem dñm: lauda
deū tuū ſion. Qm̄ ꝯfortauit
ſeras portaꝝ tuaꝝ: bñdixit
filiis tuis ī te. Qui poſuit fi
nes tuos pacē: ⁊ adipe fru=
menti ſatiat te. Qui emittit
eloquiū ſuū tre: velocit̃ cur
rit ſmo eiꝰ. Qui dat niuem
ſicut lanā: nebulā ſicut cine
rē ſpargit. Mittit criſtallū
ſuam ſicut buccellas: an̄ fa
ciē frigoris eiꝰ q̇s ſuſtinebit
Emittet verbū ſuū et lique
faciet ea: flabit ſpūs eiꝰ ⁊ flu
ent aque. Qui annūciat ver
bū ſuū iacob: iuſtitias ⁊ iu=
dicia ſua iſrael. Non fecit
taliter omni nationi: et iu=
dicia ſua non manifeſtauit
eis. Glia. An. Bñdixit filiis
tuis in te. Capl̃m. Bñdictus
R. breue. Magnus dñs nr̄
⁊ Magna virtꝰ eiꝰ. V. Et ſa
pientie eius non eſt numerꝰ

Magna. Cap. Deꝰ creator
℣. Veſpertina oratio aſcen-
dat ad te dñe. Et deſcẽdat
ſup nos mia tua. ps. cxlviij
Laudate dñz de celis
laudate eũ i excelſis
Laudate eũ oẽs angeli eiꝰ
laudate eũ oẽs virtutes eiꝰ
Laudate eũ ſol ꝛ luna: lau
date eũ oẽs ſtelle ꝛ lumen
Laudate eũ celi celorũ: et
aque q̃ ſup celos ſũt laudẽt
nomen dñi. Q ꝛ ipſe dixit ꝛ
facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſunt. Statuit ea i ſe-
culũ ꝛ i ſeculũ ſeculi: prece
ptũ poſuit ꝛ non preteribit.
Laudate dñz de terra: tra
cones et oẽs abiſſi. Ignis
grando nix glacies ſpũs p
cellarũ: q̃ faciũt verbũ eiꝰ.
Montes ꝛ oẽs colles: ligna
fructifera et oẽs cedri. Be-
ſtie ꝛ vniuerſa pecora: ſerpẽ
tes ꝛ volucres pennate. Re
ges terre ꝛ oẽs ppl'i: princi-
pes ꝛ oẽs iudices terre. Iu
uenes ꝛ virgines ſenes cum
iunioribꝰ laudẽt nomẽ dñi:
qꝛ exaltatũ eſt nomẽ eiꝰ ſoli
us. Confeſſio eius ſup ce-
lũ ꝛ terrã: ꝛ exaltauit cornu
ppl'i ſui. Hymnꝰ oibꝰ ſctis
eiꝰ: filijs iſrl' pplo appropi-
quanti ſibi. ps. cxlix.
Cantate dño cãticuz
nouũ: laus eius i eccl'ia ſan
ctorum. Letetur iſrael i eo
qui fecit eũ: et filie ſiõ exul-
tent in rege ſuo. Laudẽt no
men eius in choro: i tympa-
no et pſalterio pſallant ei.
Quia beneplacitũ ẽ dño i
populo ſuo: ꝛ exaltauit mã
ſuetos in ſalutem. Exulta-
bunt ſancti in gl'ia: letabun
tur in cubilibus ſuis. Exal
tationes dei i gutture eorũ:
et gladij ancipites in mani-
bus eorum. Ad faciendam
vindictã in natiõibus: incre
pationes in populis. Ad al
ligandos reges eorũ i com
pedibus: et nobiles eorũ in
manicis ferreis. Ut faciãt
in eis iudiciũ cõſcriptũ: glo
ria hec eſt omnibꝰ ſctis eius
Laudate dñm in ps. cl.
ſanctis eius: laudate
eũ i firmamẽto vtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus
eius: laudate eum ſecundũ
mltitudinez magnitudinis
eius. Laudate euz in ſono
tube: laudate eũ i pſalterio
et cithara. Laudate euz in
tympano et choro: laudate
eum in chordis et organo.
Laudate euz in cymbalis
beneſonãtibus: laudate eũ
i cymbalis iubilatiõis: om-
nis ſpiritꝰ laudet dominũ.

¶ Canticū eſaie. xij. caplo.

Confitebor tibi do
mine quoniā iratꝰ
es mihi: ꝯuerſus ē
furor tuus ⁊ cōſo
latus es me. Ecce deꝰ ſalua
tor meꝰ: fiducialiť agā et nō
timebo. Qꝛ fortitudo mea
⁊ laus mea dñs: ⁊ factus eſt
mihi ī ſalutē. Haurietꝭ aq̄s
in gaudio de fontibꝰ ſalua=
toris: et dicetis ī illa die cō
fitemini dño et inuocate no
men eiꝰ. Notas facite ī po
pulis adīuētiōes eiꝰ: memē
tote q̄m excelſuz ē nomē eiꝰ
Cātate dño q̄m magnifice
fecit: ānūciate hoc ī vniuer=
ſa terra. Exulta ⁊ lauda ha
bitatio ſiō: qꝛ magnꝰ in me=
dio tui ſctūs iſrl. Gl'ia pri.

¶ Cāticū ezechie regꝭ. eſa.

Ego dixi: ī xxxviij. ca.
dimidio dierꝝ meorꝝ
vadā ad portas īferi. Que
ſiui reſiduū ānorꝝ meorꝝ: di
xi nō videbo dñz deū in ťra
viuētiū. Nō aſpiciā hoīem
vltra: ⁊ hītatorē q̄etis. Gña
tio mea ablata ē et ꝯuoluta
ē a me: q̄ſi tabernaculū pa=
ſtorū. Precisa ē velut a te=
xēte vita mea: dū adhuc or=
direr ſuccidit me: de mane
vſqꝫ ad veſperā finies me.
Sperabā vſqꝫ ad mane: q̄ſi
leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea
De mane vſqꝫ ad veſperaz
finies me: ſicut pullꝰ hirun
dinis ſic clamabo: medita=
bor vt columba. Attenua=
ti ſunt oculi mei: ſuſpicien=
tes ī excelſo. Dñe vim pa=
tior rñde pro me: q̇d dicam
aut q̇d rñdebit mihi cū ipſe
fecerī. Recogitabo oēs an
nos meos: ī amaritudīe aīe
mee. Dñe ſi ſic viuiť ⁊ ī tali
bꝰ vita ſpūs mei corripies
me ⁊ viuificabis me: ecce in
pace amaritudo mea ama
riſſima. Tu aūt eruiſti aīaz
meā vt nō ꝑiret ꝓieciſti poſt
tergū tuū oīa pctā mea. Qꝛ
nō infernꝰ ꝯfitebiť tibi neqꝫ
mors laudabit te: nō expe=
ctabūt q̇ deſcēdūt ī lacū ve
ritatē tuā. Viuēs viuēs ipe
ꝯfitebiť tibi ſicut ⁊ ego ho=
die: pr̄ filijs notā faciet vita
tē tuā. Dñe ſaluū me fac: et
pſalmos nr̄os cātabimꝰ cū=
ctis diebꝰ vite nr̄e in domo
dñi. Gl'ia.

¶ Cāti. āne. j. Regū. ij.

Exultauit cor
meū ī dño ⁊ exaltatū
ē cornu meū ī deo meo. Di
latatū ē os meū ſup īimicos
meos: qꝛ letata ſū ī ſalutari
tuo. Nō ē ſctūs vt ē dñs: ne
qꝫ enī ē aliꝰ extra te: et nō ē
fortis ſicut deꝰ noſter. No=

lite multiplicare loq̄ subli-
mia: glīātes. Recedāt vetā
de ore vr̄o: q2 de⁹ sciaꝝ dn̄s
ē: ⁊ ipi p̄parant cogitatiões
Arc⁹ fortiū supat⁹ ē: ⁊ infir
mi accincti sūt robore. Re
pleti pri⁹ p̄ panib⁹ se loca-
uerūt: ⁊ famelici saturati sūt
Donec sterilꝰ pepit plīmos
et q̄ multos habebat filios
īfirmata ē. Dn̄s mortificat
⁊ viuificat: deducit ad infe-
ros ⁊ reducit. Dn̄s paupez
facit ⁊ ditat: hūiliat ⁊ suble
uat. Suscitat de puluere
egenū: et de stercore eleuat
paupez. Ut sedeat cū prin
cipib⁹: et soliū glīe teneat.
Dn̄i eni sūt cardines t̄re: ⁊
posuit sup eos orbē. Pedes
sctōꝝ suoꝝ ſuabit: ⁊ ipij in
tenebris cōticescent q2 nō in
fortitudie sua roborabitur
vir. Dn̄z formidabūt aduer
sarij ei⁹: ⁊ sup ipos i celis to
nabit. Dn̄s iudicabit fines
t̄re: ⁊ dabit īperiū regi suo:
⁊ sublimabit cornu xp̄i sui.
Glā. Cāti. filioꝝ isrl. Exo.

CAntem⁹ dn̄o (xv. ca.
glīose ei magnificat⁹
ē: equū ⁊ ascēsorē deiecit in
mare. Fortitudo mea et
laus mea dn̄s: ⁊ fact⁹ ē mihi
i salutē. Iste de⁹ me⁹ ⁊ glīfi
cabo eū de⁹ p̄ris mei ⁊ exal
tabo eū. Dn̄s q̄si vir pugna
tor op̄s nomē ei⁹: curr⁹ pha
raonis ⁊ exercitū ei⁹ p̄iecit
i mare. Electi prīcipes ei⁹
submersi sunt i mari rubro:
abyssi operuerūt eos descēderūt
i p̄fūdū q̄si lapis. Dextera
tua dn̄e magnificata ē i for
titudie: dextra tua dn̄e pcus
sit iimicū: ⁊ i mltitudie glo
rie tue dposuisti aduersari
os meos. Misisti irā tuam
q̄ deuorauit eos sicut stipu
lā: ⁊ i sp̄ū furoris tui cōgre
gate sunt aq̄. Stetit vnda
fluēs: cōgregate sunt abyssi
i medio mari. Dixit iimic⁹
psequar ⁊ cōprehendā: diui
dā spolia implebit aīa mea
Euaginabo gladiū meū: i
terficiet eos manus mea.
Flauit sp̄ūs tuus ⁊ operu
it eos mare: submersi sūt q̄si
plūbū in aquis vehementi-
bus. Quis similis tui i for
tibus dn̄e quis similis tui?
magnific⁹ i sanctitate: terri
bilis atq3 laudabilis et fa-
ciens mirabilia. Extēdisti
manū tuā: et deuorauit eos
terra. Dux fuisti i mīa tua:
populo quez redemisti. Et
portasti eū i fortitudie tua:
ad habitaculū sanctū tuū.
Ascenderūt populi ⁊ irati
sunt: dolores obtinuerūt ha-

bitatores philiſtijm. Tunc ꝯturbati ſūt prīcipes edō: robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerunt oēs habitatores chanaā. Irruat ſuper eos formido et pauor: ī magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quaſi lapis donec pertrāſeat populus tuus dn̄e: donec ꝑtrāſeat populꝰ tuꝰ iſte quē poſſediſti. Introduces eos et plantabis ī mōte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo quod operatꝰ es dn̄e. Sanctuariū tuū dn̄e qđ firmauerīt manus tue: dn̄s regnabit ineternū et vltra. Ingreſſꝰ ē eī eques pharao cū curru ⁊ eqtibꝰ eiꝰ ī mare: et reduxit ſuꝑ eos dn̄s aquas maris. Filij aūt iſrl̄ ābulauerīt ꝑ ſiccū: in medio eius. Glīa. Cañ. abbacuc. iij. cp̄.

Domine audiui auditionē tuam: et timui. Dn̄e opus tuum: in medio annoruʒ viuifica illud. In medio annorū notum facies: cuʒ iratus fueris mīe recordaberis. Deꝰ ab auſtro veniet et ſanctus de monte pharā. Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena eſt terra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius. Ibi abſcōdita eſt fortitudo eius: ante faciem eiꝰ ibit mors. Egredietur diabolus ante pedes eius: ſtetit et menſus eſt terram. Aſpexit et diſſoluit gētes: et cōtriti ſunt mōtes ſeculi. Incuruati ſūt colles mūdi ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ. Pro iniquitate vidi tētoria ethiopie: turbabunt pelles terre madian. Nunqđ ī fluminibus iratus es dn̄e: aut in fluminibus furor tuꝰ: aut in mari īdignatio tua? Qui aſcendes ſuꝑ equos tuos: ⁊ quadrige tue ſaluatio. Suſcitans ſuſcitabis arcū tuū: iuramenta tribubꝰ q̄ locutꝰ es. Fluuios ſcīdes terre: viderūt te et doluerūt montes: gurges aquarū tranſijt. Dedit abyſſus vocē ſuā: altitudo manus ſuas leuauit. Sol et luna ſteterūt in habitaculo ſuo: in luce ſagittaꝝ tuarū ībūt: in ſplendore fulgurātis haſte tue. In fremitu cōculcabis terrā: et in furore obſtupefacies gentes. Egreſſus es in ſalutē populi tui: ī ſalutē cū chriſto tuo. Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentū vſqꝫ ad collū. Maledixiſti ſceptris eius: capiti bel-

latorum eius:venientibꝰ vt
turbo ad diſpergendū me.
Exultatio eorum : ſicut eiꝰ
qui deuorat pauperē in abſ
condito. Viam feciſti ī ma=
ri equis tuis:in luto aquaꝝ
multarum. Audiui et con=
turbatus eſt venter meus: a
voce contremuerunt labia
mea Ingrediatur putredo
ī oſſibus meis:et ſubter me
ſcateat. Vt requieſcam in
die tribulatiōis:vt aſcendā
ad populum accinctum no
ſtrum. Ficus enī non flore
bit: et nō erit germē in vine
is. Mentietur opus oliue:
et arua non afferent cibum.
Abſcidetur de ouili pecus
et non erit armentum ī pre=
ſepibus. Ego autē in domi
no gaudebo: et exultabo in
deo ieſu meo. Deꝰ dominꝰ
fortitudo mea:et ponet pe=
des meos quaſi ceruorum.
Et ſup excelſa mea dedu=
cet me victor:in pſalmis ca
nentem. Gloria. Canticum
moyſi deuteronomij.xxxij.
AUdite celi q̄ loquor:
audiat terra verba
oris mei. Cōcreſcat in plu
uiam doctrina mea:fluat vt
ros eloquiū meū Quaſi im
ber ſuper herbā:et quaſi ſtil
le ſuper gramīa:quia nomē
dn̄i īuocabo. Date magni=
ficentiā deo noſtro:dei per=
fecta ſunt opa:et omnes vie
eius iudicia. Deus fidelis
et abſqꝫ vlla īiquitate iuſtꝰ
et rectus : peccauerūt ei nō
filij eius in ſordibus. Gene
ratio praua atqꝫ pūerſa:hec
cine reddis dn̄o popule ſtul
te et inſipiens? Nunq̄d nō
ipſe eſt pater tuus qui poſſe
dit te:et fecit et creauit te?
Memento dierū antiquoꝝ:
cogita generationes ſingu=
las. Interroga patrē tuum
et annūciabit tibi :maiores
tuos et dicēt tibi. Quando
diuidebat altiſſimꝰ gentes:
quando ſepabat filios adā.
Conſtituit termīos popu
lorū:iuxta numerū filiorum
iſrael. Pars aūt dn̄i pplus
eiꝰ:iacob funiculꝰ heredita
tis eius. Inuenit eū in tra
deſerta:ī loco horroris ⁊ va
ſte ſolitudinis. Circundu=
xit eū ⁊ docuit:⁊ cuſtodiuit
q̄ſi pupillā oculi ſui. Sicut
aquila prouocās ad volan=
dū pullos ſuos:⁊ ſuper eos
volitās. Expandit alas ſu
as et aſſūpſit eū:atqꝫ porta
uit ī humeris ſuis. Dn̄s ſo
lus dux eius fuit:et nō erat
cū eo deꝰ alienus. Cōſtitu=
it eū ſup excelſam trā : vt co

mederet fructꝰ agroꝝ. Ut
ſugeret mel de petra: oleū
qꝫ de ſaxo duriſſimo. Bu-
tirū de armēto ⁊ lac de oui
bus: cū adipe agnoꝝ ⁊ arie
tū filioꝝ baſan. Et hircos
cū medulla tritici: ⁊ ſangui
nē vue biberēt meraciſſimū
Incraſſatꝰ eſt dilectꝰ ⁊ re
calcitrauit: īcraſſatꝰ impin
guatꝰ dilatatus. Dereliq̄t
deū factorē ſuū: ⁊ receſſit a
deo ſalutari ſuo. Prouoca
uerūt eū in diis alienis: et ī
abominationibꝰ ad iracun-
diā cōcitauerūt. Immola-
uerunt demoniis ⁊ nō deo:
deos q̊s ignorabāt. Noui
recēteſqꝫ venerūt: q̊s nō co
luerūt p̄res eoꝝ. Deū q̇ te
genuit dereliq̇ſti: ⁊ oblitus
es dn̄i creatoris tui. Uidit
dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatꝰ eſt
qꝛ ꝓuocauerūt eū filii ſui et
filie. Et ait abſcondā faciē
meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo no-
uiſſima eoꝝ. Gn̄atio eni ꝑ-
uerſa eſt: ⁊ īfideles filii. Ip
ſi me ꝓuocauerūt ī eo q̇ nō
erat deꝰ: ⁊ irritauerūt ī va-
nitatibꝰ ſuis. Et ego ꝓuo-
cabo eos ī eo q̇ nō eſt ppl's:
et in gēte ſtulta irritabo il-
los. Gloria patri. Phares.
Ignis ſuccēſus eſt in
furore meo: ⁊ ardebit
vſqꝫ ad īferni nouiſſīa. De-
uorabitqꝫ t̄rā cū germīe ſuo
et mōtiū fūdamēta ꝯburet
Cōgregabo ſup eos mala
et ſagittas meas ꝯplebo ī
eis. Cōſumēt fame: ⁊ deuo
rabūt eos aues morſu ama
riſſīo. Dētes beſtiaꝝ īmit-
tā ī eos: cū furore trahētiū
ſup t̄rā atqꝫ ſ̄pētiū. Foris
vaſtabit eos gladiꝰ ⁊ ītꝰ pa
uor: iuuenē ſil' ac v̄ginē la-
ctentē cū hoīe ſenc. Et dixi
vbinā ſ̄t: ceſſare faciā ex hoī
bꝰ mēoriā eoꝝ. Sꝫ ꝓpt irā
īimicoꝝ diſtuli: ne forte ſup
birent hoſtes eoꝝ. Et dice
rēt manꝰ nr̄a excelſa: ⁊ non
dn̄s fecit hec oīa. Gēs abſ-
qꝫ ꝯſilio ē ⁊ ſine prudētia: vtī
nā ſaperēt ⁊ intelligerēt/ ac
nouiſſīa ꝓuiderēt. Quō ꝑſe
q̄batꝰ vnꝰ mille ⁊ duo fugarēt
decē milia? Nōne iō qꝛ deꝰ
ſuꝰ vēdidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclu-
ſit illos? Nō eni ē deꝰ nr̄ vt
deꝰ eoꝝ: ⁊ īimici nr̄i ſūt iu-
dices. De vinea ſodomoꝝ
vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburbanis
gomorre. Uua eoꝝ vua fel
lis: ⁊ botri amariſſimi. Fel
draconū vinū eorū: ⁊ vene-
nū aſpidū īſanabile. Nōne
hec condita ſūt apud me: ⁊
ſignata in theſauris meis?
Mea ē vltio ⁊ ego retribuā

eis i tēpore: vt labat pes eo-
rū. Iuxta eſt dies pditiōis:
et adeſſe feſtinant tpa. Iu-
dicabit dñs populū ſuū: ꝛ in
ſeruis ſuis miſerebit. Vide
bit q̄d īfirmata ſit manus: et
clauſi quoq; defecerunt: reſi
duiq; ꝯſumpti ſūt. Et dicēt
vbi ſunt dij eoꝝ: in quib⁹ ha-
bebant fiduciā? De quoꝝ
victimis comedebāt adipes
et bibebant vinū libaminuꝫ.
Surgāt ꝛ opitulent vobis:
et in neceſſitate vos ꝓtegāt.
Videte q̄ ego ſim ſolus: et
nō eſt ali⁹ de⁹ p̄ter me. Ego
occidam ꝛ ego viuere faciā:
percutiā ꝛ ego ſanabo: et nō
eſt q̄ de manu mea poſſit eru
ere. Leuabo ad celū manū
meā: ꝛ dicā viuo ego in eter-
nū. Si acuero vt fulgur gla
dium meū: ꝛ arripuerit iudi
ciū manus mea. Reddā vl-
tionē hoſtibus meis: et his
qui oderūt me retribuā. In
ebriabo ſagittas meas ſan-
guine: et gladius me⁹ deuo-
rabit carnes. De cruore oc-
ciſoꝝ: et de captiuitate nu-
dati īimicoꝝ capitis. Lau-
date gētes populū ei⁹: quia
ſanguinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlci-
ſcetur. Et vindictā retribuet
in hoſtes eoꝝ: et propiti⁹
erit terre populi ſui. Glia.

Hy⁹ triū pueroꝝ Dan. iii. c.

Benedicite omnia ope
ra dñi dño: laudate et
ſuperexaltate eum in ſecula
Benedicite angeli dñi do-
mino: bñdicite celi domino.
Benedicite aque omnes q̄
ſuper celos ſunt dño: benedi
cite omnes ꝟtutes dñi dño.
Benedicite ſol ꝛ luna domi
no: benedicite ſtelle celi dño
Bñdicite imber ꝛ ros dño:
bñdicite omnis ſpiritus dei
dño. Bñdicite ignis ꝛ eſtus
dño: bñdicite frigus ꝛ eſtas
domio. Benedicite rores et
pruina dño: bñdicite gelu et
frigus dño. Benedicite gla
cies ꝛ niues dño: benedicite
noctes et dies dño. Benedi
cite lux et tenebre dño: bene
dicite fulgura et nubes do-
mino. Benedicat terra do-
minū: laudet et ſuperexaltet
eū in ſecula. Bñdicite mon-
tes ꝛ colles dño: benedicite
vniuerſa germinantia in ter
ra dño. Bñdicite fontes do
mino: bñdicite maria et flu-
mina dño. Bñdicite cete et
oīa q̄ mouent i aq̄s dño: bñ-
dicite oēs volucres celi dño.
Bñdicite oēs beſtie ꝛ peco-
ra dño: bñdicite filij hominū
dño. Bñdicat iſrl' dñm: lau-
det ꝛ ſuperexaltet eū in ſecula

Benedicite ſacerdotes dñi dño: bñdicite ſerui dñi dño. Benedicite ſpūs ⁊ aie iuſtorū dño: bñdicite ſcti ⁊ humiles corde dño. Bñdicite anania azaria miſael dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eū i ſecula. Bñdicam⁹ patrē ⁊ filium cum ſancto ſpū: laudemus ⁊ ſuperexaltemus eū i ſecula. Bñdictus es dñe i firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula.

¶ Cāti. zacharie. Lu. j. ca.

Benedict⁹ dñs de⁹ iſrl': q2 viſitauit ⁊ fecit redēptionē plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis: i domo dauid pueri ſui. Sicut locutus eſt p os ſctōꝝ: q̄ a ſeculo ſunt ꝓphetarū eius. Salutē ex inimicis nr̄is: et de manu oim q̄ oderunt nos. Ad faciēdā miam cū patribus noſtris: ⁊ memorari teſtamenti ſui ſancti. Iuſiurandum qđ iurauit ad abrahā patrē noſtrū: daturū ſe nobis. Ut ſine timore de manu inimicorū nr̄oꝝ liberati: ſeruiamus illi. In ſctitate ⁊ iuſtitia coram ipo: oib⁹ dieb⁹ noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis ei āte faciem dñi parare vias eius. Ad dandā ſcientiaz ſalutis plebi eius: in remiſſionē peccatoꝝ eoꝝ. Per viſcera miſericordie dei noſtri: i quib⁹ viſitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris ⁊ i vmbra mortis ſedēt: ad dirigēdos pedes noſtros in viā pacis. Gloria.

¶ Canticum beate marie. Luce. j.

Magnificat anima mea dñz. Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce enim ex hoc beatā me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna q̄ potēs eſt: ⁊ ſctm̄ nomē eius. Et mia eius a ꝓgenie in progenies: timentibus. Fecit potentiā in brachio ſuo: diſpſit ſupbos mēte cordis ſui. Depoſuit potētes de ſede: ⁊ exaltauit humiles. Eſuriētes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael pueruz ſuū: recordat⁹ miſericordie ſue. Sicut locutus eſt ad patres noſtros: abrahā ⁊ ſemini eius in ſecula. Gloria.

¶ Canticū ſymeonis. Lu. ij.

Nunc dimittis ſeruum tuū dñe: ſcđm verbuz tuū in pace. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuū. Qđ paraſti ante faciē oim popu-

loꝝ. Lumē ad reuelationē
gentiū: ⁊ gloriā plebis tue
iſrael. Gl̄ia. Ambroſianus

TE deū laudam⁹: te
dn̄m cōfitemur. Te
eternū pr̄em: oīs terra vene
ratur. Tibi om̄es angeli: ti
bi celi ⁊ vniuerſe poteſtates
Tibi cherubin ⁊ ſeraphin:
inceſſabili voce proclamāt.
Sanctus. Sctūs. Sctūs.
Dn̄s de⁹ ſabaoth. Pleni
ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis
gl̄ie tue. Te gl̄ioſus: apo-
ſtoloꝝ chorus. Te ꝑpheta
rū: laudabilis nūerus. Te
martyꝝ cādidat⁹: laudat ex
ercitus. Te ꝑ orbē terraꝝ:
ſancta confitet̄ eccl̄ia. Pa-
trem: imēſe maieſtatis. Ve
nerandū tuū veꝝ: ⁊ vnicum
filiū. Sctm̄ quoq;: paracli-
tum ſpm̄. Tu rex: gl̄ie xp̄e
Tu patris ſempitern⁹ es fi
lius. Tu ad liberandū ſuſ-
ceptur⁹ hoīem: non horrui-
ſti v̄ginis vterū. Tu deui-
cto mortis aculeo aperuiſti
credētib⁹ regna celoꝝ. Tu
ad dexterā dei ſedes: i gl̄ia
pr̄is. Iudex crederis eē vē
turus. Te ergo q̄s famulis
tuis ſubueni: quos precio-
ſo ſanguie redemiſti. Eter-
na fac: cū ſctis tuis in gl̄ia
nūmerari. Saluū fac popu
lum tuū dn̄e: et bn̄dic here
ditati tue. Et rege eos: ⁊ ex
tolle illos vſq; in et̄nū. Per
ſingulos dies: bn̄dicim⁹ te.
Et laudam⁹ nomē tuū in ſe
culū: ⁊ in ſeculū ſeculi. Di
gnare dn̄e die iſto: ſine pctō
nos cuſtodire. Miſerere no
ſtri dn̄e: miſerere nr̄i. Fiat
mīa tua dn̄e ſuꝑ nos: quē-
admodū ſꝑauim⁹ in te. In
te dn̄e ſperaui: nō ꝯfundar
in eternum. ¶ Oratio do-
minicalis. Matthei. vj. ca.

PAter noſter q̄ es i ce
lis. Sctificet̄ nomen
tuū. Adueniat regnū tuū.
Fiat volūtas tua ſicut in ce
lo et in terra. Panē noſtrū
quotidianum da nobis ho-
die. Et dimitte nobis debi
ta nr̄a ſicut et nos dimitti-
mus debitorib⁹ nr̄is. Et ne
nos inducas in tēptationē.
Sz libera nos a malo. Am̄
¶ Symbolū apoſtolorum

CRedo in deū pr̄em oī
potētē creatorē celi
et terre. Et in ieſum xp̄m fi
liū eius vnicū dn̄m noſtrū.
Qui ꝯcept⁹ eſt de ſpū ſcto
natus ex maria v̄gine. Paſ
ſus ſub pōtio pilato crucifi
xus mortu⁹ ⁊ ſepultus. De
ſcēdit ad inferna tertia die
reſurrexit a mortuis. Aſcē

dit ad celos ſedet ad dexte
ram dei patris omnipoten-
tis. Inde venturus iudica-
re viuos et mortuos.
Credo in ſpm̄ ſctm̄: ſã
ctam ecclīam catho-
licã ſctõꝝ cõmunionẽ. Re-
miſſionẽ pctõꝝ. Carnis re
ſurrectionẽ. Et vitã eternã
amẽ. ¶ In aduẽtu dñi. Cã-
ticum Eſaie. xl. capitulo.
Ecce dñs de⁹ ĩ for
titudine veniet: et
brachiũ ei⁹ dñabi
tur. Ecce merces
ei⁹ cũ eo: ꝛ op⁹ illi⁹ corã ipſo
Sicut paſtor gregẽ ſuũ pa
ſcet ĩ brachio ſuo ꝯgregabit
agnos et ĩ ſinu ſuo leuabit:
feras ipſe portabit. Quis
mẽſ⁹ eſt pugillo aq̃s: ꝛ celos
palmo ponderauit? Quis
appẽdit trib⁹ digitis molẽ
t̃re: ꝛ librauit in põdere mõ
tes ꝛ colles ĩ ſtatera? Quis
adiuuit ſpm̄ dñi: aut q̃s ꝯſi
liari⁹ ei⁹ fuit ꝛ oſtendit illi?
Cũ quo iniit ꝯſiliũ ꝛ inſtru
xit eũ: ꝛ docuit eũ ſemitã iu
ſtitie ꝛ erudiuit eũ ſciẽtia: ꝛ
viã prudẽtie oñdit illi? Ec-
ce gẽtes quaſi ſtilla ſitule: ꝛ
quaſi momẽtũ ſtatere repu-
tate ſunt. Ecce inſule quaſi
puluis exiguus: et libanus
nõ ſufficiet ad ſuccendendũ
et aĩalia ei⁹ non ſufficiẽt ad
holocauſtũ. Oẽs gẽtes q̃ſi
nõ ſint ſic ſunt corã eo: ꝛ q̃ſi
nihilũ ꝛ inane reputate ſũt
ei. Gl̃a. ¶ Cañ eſa. xlij. ca.
Cantate dño canticũ
nouũ: laus ei⁹ ab ex-
tremis t̃re. Qui deſcẽditis
in mare ꝛ plenitudo ei⁹: inſu
le ꝛ hitatores eaꝝ. Suble-
uet deſertũ et ciuitates ei⁹:
in domib⁹ habitabit cedar.
Laudate hitatores petre
de vertice montium clama
bunt. Ponẽt dño gl̃iam: et
laudẽ ei⁹ ĩ inſulis nũciabũt
Dñs ſicut fortis egredie-
tur: ſicut vir preliator ſuſci-
tabit zelũ. Vociferabitur ꝛ
clamabit: ꝛ ſup inimicos ſu
os cõfortabit. Tacui ſem-
per ſilui: patiẽs fui: ſicut p-
turiẽs loquar. Diſſipabo ꝛ
abſorbebo ſimul: deſertos
faciã mõtes et colles: et oẽ
gramẽ eoꝝ exſiccabo. Po
nã flumina in inſulas: et ſta
gna arefaciã. Et deducam
cecos in viã quã neſciũt: in
ſemitis quas ignorauerunt
ambulare eos faciã. Ponã
tenebras corã eis in lucẽ: ꝛ
praua in recta. Gloria pr̃i.
¶ Canticum eſaie. xlix. ca.
Hec dicit dñs redem
ptor iſrl̃ ſctũs ei⁹: ad

cōtēptibilē aīam ad abominatā gentē: ad ſeruū dñoꝝ Reges videbūt ꝛ cōſurgēt pꝛīcipes: ꝛ adoꝛabūt ꝓpter dñm qꝛ fidelis eſt: et ſanctū iſrael qui elegit te. Hec dicit dñs in tēpoꝛe placito exaudiui te: ꝛ ī die ſalutis auxiliat⁹ ſū tui. Et ſeruaui te ꝛ dedi te in fedus populi: vt ſuſcitares terram ꝛ poſſideres hereditates diſſipatas Et diceres his q̇ vincti ſūt exite: et his qui in tenebꝛis reuelamini. Super vias paſcentur: et in omnibus planis paſcua eoꝛū. Non eſurīēt neqꝫ ſitiēt: ꝛ nō ꝑcutiet eos eſtus et ſol: quia miſeratoꝛ eoꝝ reget eos: ꝛ ad fontes aquaꝝ potabit eos. Et ponā oēs montes meos in viā: et ſemite mee exaltabūtur. Ecce iſti de longe venient: ꝛ ecce illi ab aquilone ꝛ mari: ꝛ iſti de terra auſtrali. Laudate celi ꝛ exultet terra: iubilate montes laudē quia conſolat⁹ eſt dominus populum ſuū: ꝛ pauperum ſuoꝛum miſerebitur. ¶ In natiuitate Cāticū eſaie. ix.

Populꝰ qui ābulabat in tenebꝛis: vidit lucem magnā. Habitātibus in regione vmbꝛe moꝛtis: lux oꝛta eſt eis. Multiplicaſti gentem: non magnificaſti letitiā. Letabitur coꝛā te ſicut letantur in meſſe: ſicut exultant victoꝛes quādo diuidunt ſpolia. Iugū enim oneris eius et virgam humeri eiꝰ ꝛ ſceptrū exactoris eius ſuperaſti: ſicut in die madian. Quia omnis violenta pꝛedatio cum tumultu: et veſtimentum mixtum ſanguine erit in cōbuſtionem et cibꝰ ignis. Paruulus enim natus eſt nobis: filius datus eſt nobis. Et factus eſt pꝛincipatus eius ſuper humerum eius: et vocabitur nomen ei⁹ ammirabilis: conſiliari⁹ deus foꝛtis pater futuri ſeculi: pꝛīceps pacis. Multiplicabitur eiꝰ īperiū: et pacis nō erit finis. Sup ſoliū dauid et ſuper regnū eius: vt cōfirmet illud ꝛ coꝛroboꝛet in iudicio et iuſtitia: a modo et vſqꝫ in ſēpiternū. Zelus dñi exercituum: faciet hoc. ¶ Canticū eſaie. Ca. lxvj.

Letare hierl'm: ꝛ diē feſtū agite oēs q̇ diligitis eā. Gaudete gaudio oēs qui lugebatis ſuper eā vt potemini a lacte et ſatiemini ab vberibus ꝯſolatio

nis eius Et cũ auulſi fueri
tis a lacte: epulemini ab in
troitu glie eius. Quia hec
dicit dñs ecce ego declino
in eos vt flumen pacis: et vt
torrẽs inundãs glorie gẽti
um. Pueri eorũ in hũeris
portabuntur: et ſup genua
cõſolabunt. Queadmodũ
mater conſolat filios ſuos
ita et ego conſolabor vos:
et in hieruſalem conſolabi-
mini. Et videbitis ⁊ gaude
bitis ⁊ letabitur cor veſtrũ:
et oſſa veſtra vt herba ger-
minabunt: et cõminabitur
contumacijs. Ecce domi-
nus vt ignis veniet: et vt tẽ
peſtas currus ei⁹. Redde-
re in ira vindictã: ⁊ vaſtatio-
nẽ ĩ flamma ignis. In igne
enim zeli domini deuorabi
tur omnis terra: ⁊ in gladio
eius omnis caro. Gloria.

¶ Canticum eſaie. xxvi.

Urbs fortitudinis no
ſtre ſion: ſaluator po
netur in ea murus ⁊ añmu-
rale. Aperite portas: et in-
grediatur gens iuſta cuſto-
diẽs veritatẽ. Vetus error
abijt: ſeruabis pacẽ: pacem
quia in te ſperauimus. Spe
raſtis in dño in ſeculis eter-
nis: in dño deo forti in ppe-
tuũ. Quia incuruabit habi
tantes in excelſo: ciuitatē
ſublimẽ humiliabit. Hu-
liabit eã vſq ad terrã: detra
het eã vſq ad puluerẽ. Cõ-
culcabit eã pes: pes paupe-
ris: greſſus egenorũ. Semi
ta iuſti recta eſt: rectus cal-
lis iuſti ad ambulandũ. Et
in ſemita iudiciorũ tuorũ do
mĩe ſuſtinuim⁹ te: nomẽ tuũ
et memoriale tuũ in deſide-
rio aĩe. Anima mea deſide
rauit te in nocte: ſed et ſpiri
tus meus in precordijs me
is: de mane vigilabo ad te.
Cũ fecer iudicia tua ĩ ter-
ra: iuſtitiã diſcent habitato
res orbis. Miſereamur im-
pio: ⁊ nõ diſcet iuſtitiã: ĩ ter
ra ſanctorũ iniqua geſſit: ⁊
nõ videbit gliam dñi. Dñe
exaltetur manus tua ⁊ non
videãt: videãt et confundã-
tur zelãtes populi: et ignis
hoſtes tuos deuoret. Dñe
dabis pacẽ nobis: oĩa enim
opera noſtra operat⁹ es no-
bis.

¶ In quadrageſima.
Canticum hieremie. xiiij.

Educãt oculi mei la
chrymas per diẽ ⁊ no
ctẽ: et non taceãt. Quoniã
contritione magna contrita
eſt virgo filia populi mei: pla
ga peſſima vehementer. Si
egreſſus fuero ad agros ec

ce occiſi gladio: et ſi introie ro i ciuitatē ecce attenuati fame. Propheta nāq₃ et ſacerdos: abierūt i terrā quā ignorauerūt. Nunqd proiiciens abiecisti iudā: aut ſiō abominata ē aīa tua. Quare ergo pcuſſiſti nos ita: vt nulla ſit ſanitas. Expectauim⁹ pacē ⁊ non eſt bonū: et tēpus curatiōis et ecce turbatio. Cognouim⁹ dn̄e im pietates noſtras: iniqtates patrū nr̄orum quia peccauimus tibi. Ne nos des i opprobriū ꝑpter nomen tuū: neq₃ facias nobis ꝯtumeliā ſolij glorie tue recordare: ne irritū facias fedus tuum nobiſcū. Gl'ia. ¶ Oro hieremie. Threnorū. ij. cap.

Recordare dn̄e qd accīderit nobis intuere et reſpice opprobriū nr̄m. Hereditas noſtra verſa eſt ad alienos: dom⁹ noſtre ad extraneos. Pupilli facti ſumus abſq₃ pr̄e: matres noſtre quaſi vidue. Aquā noſtrā pecuniā bibim⁹: lingua nr̄a pcio cōparauim⁹. Ceruicib⁹ minabamur: laſſis nō dabaꝛ requies. Egypto dedimus manū ⁊ aſſirijs: vt ſaturaremur pane. Pr̄es noſtri peccauerūt et nō ſūt: et nos iniquitates eorū portauim⁹. Defecit gaudiū cordis noſtri: verſus eſt i luctu chorus nr̄. Cecidit corona capitis nr̄i: ve nobis qr pec cauim⁹. Propterea meſtuꝫ factū eſt in dolore cor nr̄m: ideo cōtenebrati ſunt oculi noſtri. Tu aūt dn̄e in eťnū permanebis: et ſoliū tuū in generationē ⁊ generationē. Quare ergo i perpetuū obliuiſceris noſtri: dereliques nos in lōgitudinē dierum? Conuerte nos dn̄e ad te et conuertemur: innoua dies noſtros ſicut a principio.

¶ Cāticū ezechielis. xxxvj

Tollā vos de gentib⁹ et cōgregabo vos de vniuerſis terris: et adducā vos in terrā veſtrā. Et effundā ſuper vos aquā mūdā et mūdabimini ab oībus īquinamentis veſtris: et ab vniuerſis idolis veſtris mūdabo vos. Et dabo vobis cor nouū: ⁊ ſpm̄ nouum ponam in medio veſtri. Et auferam cor lapideū de carne veſtra et dabo vobis cor carneū: ⁊ ſpm̄ meum ponaꝫ in medio veſtri. Et faciā vt in preceptis meis ambuletis: et iudicia mea cuſtodiatis ⁊ opa mini. Et habitabitis in ter

ꝛa quã dedi patrib⁹ veſtris:
et eritis mihi in populũ: et
ego ero vobis in deũ. Glia.

¶ De apoſtolis et marty=
ribus. Canticum eſaie. lxj.

Vos ſancti dñi vo
cabimini: miniſtri
dei nr̄i dicetur vo
bis. Fortitudinē
gentiũ comedetis: ⁊ in glia
eoꝝ ſuperbietis. Pꝛo ꝯfu
ſione veſtra duplici et rubo
re: laudabunt partē eoꝛum
Pꝛopter hoc in t̄ra ſua du
plicia poſſidebũt: letitia ſē
piterna erit eis. Quia ego
dñs diligēs iudiciũ: ⁊ odio
habēs rapinam in holocau
ſtum. Et dabo opus eoꝛũ
in veritate: ⁊ fed⁹ perpetuũ
feriã eis. Et ſcietur in gen=
tib⁹ ſemen eoꝛũ: et germen
eoꝛũ in medio pplo꞉ꝝ. Oēs
eni qui viderint eos cogno=
ſcent illos: qꝛ iſti ſunt ſemen
cui benedixit dñs. Gloꝛia.

¶ Cãticũ libri ſapie. iij. ca.

Fulgebũt iuſti: ⁊ tanq̃
ſcintille in arũdineto
diſcurrēt. Iudicabũt natio
nes ⁊ dñabũtur pplis: ⁊ re
gnabit dñs illoꝝ in ꝑpetuũ
Qui ꝯfidũt i dño itelligēt
veritatē: ⁊ fideles in dilectiōe
acquieſcēt illi. Qm̄ donũ
et pax eſt: electꝫ dei. Glia.

¶ Cãticũ libri ſapiētie. x.

Reddidit de⁹ merce=
dē laboꝝ ſctõꝝ ſuoꝝ:
⁊ deduxit illos i via mirabi
li. Et fuit illis in velamēto
diei: ⁊ in luce ſtellarũ nocte
Tranſtulit illos ꝑ mare ru
brũ: ⁊ trãſuexit illos ꝑ aquã
nimiã. Inimicos aũt illoꝝ
demerſit i mare: ⁊ ab altitu
dine inferoꝛuꝫ eduxit illos
Ideo iuſti tulerͭt ſpolia im
pioꝛũ: ⁊ decantauerũt dñe
nomē ſctm̄ tuũ. Et victricē
manũ tuã laudauerͭt parit
dñe de⁹ nr̄. ¶ De mar. ⁊ cõ
feſ. Cãti. eccliaſti. xiiij. ⁊ xv.

Beat⁹ vir q̇ i ſapiã mo
rabit: ⁊ q̇ i iuſtitia me
ditabit ⁊ in ſenſu cogitabit
circũſpectõeꝫ dei. Cibabit
illũ pane vite ⁊ intellect⁹: et
aq̃ ſapiētie ſalutaris pota=
bit illũ. Et firmabit in illo
et nõ flectet: et ꝯtinebit illũ
et nõ ꝯfũdet: ⁊ exaltabit il=
lũ apud ꝓximos ſuos. Et
noie eť no hereditabit illũ:
dñs de⁹ noſter. Gloꝛia pri.

¶ Cãticũ hieremie. xvij. c.

Benedictus vir q̇ cõfi=
dit i dño: ⁊ erit dñs fi
ducia ei⁹. Et erit tãq̃ lignũ
qd̓ trãſplantat ſup aquas:
qd̓ ad humoꝛem mittit radi
ces ſuas: ⁊ nõ timebit cũ ve

nerit eſtus. Et erit foliū ei⁹
viride: ⁊ in tpe ſiccitatis nō
erit ſollicitū: nec aliqñ deſi-
net facere fructum Gloria.
¶ Canticū eccliaſti. iij. ca.
Beat⁹ vir q̄ inuēt⁹ eſt ſi
ne macula: ⁊ qui poſt
aurū nō abijt: nec ſpauit in
pecunie theſauris. Quis eſt
hic ⁊ laudabim⁹ eū: fecit ei
mirabilia ivita ſua. Qui p
batus eſt in illo et perfect⁹
inuētus eſt: et erit illi i glīa
eterna. Qui potuit trāſgre
di et non eſt tranſgreſſus: et
facere mala et non fecit.
Ideo ſtabilita ſunt bona il
li⁹ in domino: et elemoſinas
illius enarrabit omnis ec-
cleſia ſanctorum. Gloria.
¶ De virginibus. Canticū
Eccleſiaſtici. xxxix. capitu.
Audite me diuini fru
ct⁹: et quaſi roſa plā-
tata ſup riuos aquarꝫ fructi
ficate. Quaſi liban⁹: odorē
ſuauitatis habete. Flore-
te flores quaſi lilium et da
te odorē: et frondete in gra
tiam ⁊ collaudate canticū:
⁊ bñdicite dñm in opib⁹ ſu-
is. Date noi eius magnifi-
centiā: et ꝯfitemini illi invo-
ce labiorꝫ vrorꝫ. In cāticis
labiorꝫ ⁊ cytharis: et ſic di-
cetis in ꝯfeſſione opera dñi
vniuerſa bona valde. Glīa.
¶ Canticum eſaie. lxi. ca.
Gaudēs gaudebo i dño
et exultabit aīa mea
in deo meo Q̄ȝ iduit me ve
ſtimētis ſalutis: et idumēto
iuſtitie circūdedit me Qua
ſi ſpōſū decoratū corona: ⁊
quaſi ſpōſam ornatā monili
b⁹ſuis. Sicut eni t̄ra pfert
germē ſuū et ſicut hort⁹ ſe-
mē ſuū germinat: ſic dñs de
us germiabit iuſtitiā et lau
dē corā vniuerſis gentibus
Glia. ¶ Cāticū eſaie. lxij.
Non vocaberis vltra
derelicta: et t̄ra tua
nō vocabit̄ ampli⁹ deſolata
Sed vocaberis volūtas mea
in ea: et t̄ra tua inhabitabi
tur Q̄ȝ cōplacuit dño in te
et terra tua inhabitabitur.
Habitabit eni iuuenis cuȝ
v̄gine: et habitabūt i te filij
tui. Et gaudebit ſpōſ⁹ ſup
ſponſaȝ: et gaudebit ſup te
deus tuus. Glia patri.

¶ Septē pſalmi penitētia-
les. p̄. vj. Dñe ne i furore. j.
p̄. xxxj. Bti quorꝫ. p̄. xxxvij.
Dñe ne i furore. ij. p̄. l. Mi-
ſerere mei de⁹: ſm magnā.
p̄. cj. Dñe exaudi orōnē me.
et cla. j. p̄. cxxix. De pfūdis
cla. p̄. cxlij. Dñe exaudi ora

tionē meā auribus. ā. Ne re
miniſcaris dn̄e delicta mea
vel parentū meoꝝ: neqꝫ vin-
dictā ſumas de pctis meis

¶ Letania.

Kyri eleiſon. Kyri elei-
ſon. Xp̄e eleiſō. Xp̄e
eleiſon. Chriſte audi nos.
Xp̄e audi nos. Pr̄ de cel'
de⁹. Miſere no. Fili redē-
ptor mūdi de⁹. Miſe. Spi-
rit⁹ ſctē de⁹. Miſere nobis
Sctā trinitas vn⁹ de⁹. Mi.
Sctā maria Ora p nobis.
Sctā dei gēitrix Ora p no.
Sctā vgo vginū or
Sctē michael or
Sctē gabriel or
Sctē raphael or
Oēs ſcti btōrum ſpirituuꝫ
ordines. Orate pro nobis.
Sctē iohēs baptiſta or
Oēs ſctī patriarche et pro
phete Orate pro nobis.
Sctē petre or
Sctē paule or
Sctē andrea or
Sctē iacobe or
Sctē iohannes or
Sctē thoma or
Sctē iacobe or
Sctē philippe or
Sctē bartholomee or
Sctē matthee or
Sctē ſymon or
Sctē thadee or
Sctē mathia or
Sctē luca or
Sctē marce or
Oēs ſancti apoſtoli ⁊ euan
geliſte. Orate pro nobis.
Om̄es ſancti diſcipuli dn̄i
Orate pro nobis.
Oēs ſcti innocētes Orate.
Sctē ſtephane or
Sctē clemēs or
Sancte ſixte or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte ignaci or
Sancte fabiane or
Sancte ſebaſtiane or
Sctē dionyſi cū ſo. tu. or
Sctē maurici cū ſo. tu. or
Oēs ſcti mar. Orate p no.
Sctē ſilueſter or
Sctē martine or
Sancte nicolae or
Sctē gregori or
Sctē ambroſi or
Sctē auguſtine or
Sctē hieronyme or
Sctē benedicte or
Sctē bernarde or
Sctē paule or
Sctē anthoni or
Sctē hilarion or
Omnes ſancti confeſſores
Orate pro nobis.
Sancta felicitas or

Sancta perpetua oꝝ
Sancta agatha oꝝ
Sancta lucia oꝝ
Sancta agnes oꝝ
Sancta cecilia.ij. oꝝ
Sancta anaſtaſia oꝝ
Sancta ſcolaſtica oꝝ
Sancta katherina oꝝ
Sancta vꝛſula cū ſodalib⁹ tuis oꝝ
Scā maria magdalena oꝝ
Sctā elizabeth oꝝ
Oēs ſctē virgines et continentes Oꝛate pꝛo nobis.
Oēs ſancti Oꝛate ꝑ no.
Pꝛopitius eſto. Parce nobis domine.
Pꝛopiti⁹ eſto. Libera nos dñe.
Ab inſidijs diaboli. L.
Ab oī immūdicia mētis ⁊ coꝛpoꝛis Libera nos dñe.
A ventura ira Libera.
Ab omni malo Libera.
Per natiuitatē tuā Libe.
Per paſſionē et crucē tuaz Libera.
Per glⁱoſaz reſurrectionē tuā. Libera.
Per admirabilē aſcēſionē tuā. L.
Per aduētū ſpūs ſci paraclyti. Libe. nos dñe.
Per merita oīm ſctōꝛuz tuoꝝ. L.
Peccatoꝛes. Te rogam⁹ audi nos.
Ut pacē et cōcoꝛdiā nobis dones. Te roga.
Ut miſericoꝛdia et pietas tua nos cuſtodiat. Te rog.
Ut ſpatiū penitētie ⁊ emēdationem vite nobis dones Te roga.
Ut gratiaz ſpiritus ſcti ī coꝛdibus noſtris clementer īfundere digneris. Te rogam⁹.
Ut eccleſiā tuam regere et defenſare digneris. Te roga.
Ut dñm apoſtolicum et omnem gradum eccleſiaſticū in ſctā religione cōſeruare digneris Te rogam⁹ audi nos.
Ut antiſtitē ⁊ abbates noſtros et cunctas congregatiōes illis cōmiſſas ī tuo ſctō ſeruitio conſeruare digneris. Te rogamus.
Ut cunctuz populū chꝛiſtianuz ꝑcioſo ſanguine tuo redemptū cōſeruare digneris. Te rogamus.
Ut omnibus benefactoꝛibus noſtris eterna bona retribuere digner̃. Te rogamus.
Ut omnib⁹ fidelibus defunctis requiē eternā donare digneris. Te rogam⁹.
Ut nos exaudire digner̃. Te rogam⁹ audi nos
Fili dei. Te rogamus au.
Agnus dei qui tollis peccata mūdi. Parce nobis domine.
Agnus dei q̇ tollis peccata mūdi. Exaudi nos dñe.
Agnus dei qui tollis pctā mūdi. Miſere nobis.
Kyri eleiſon. bis. Xpe

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

eleiſon. bis. Kyrie eleiſon. Pater noſter. Et ne nos inducas i temptationē. Sed libera nos a malo. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi. Cōfiteātur tibi dñe omnia opera tua. Et ſancti tui benedicant tibi. Sacerdotes tui domie induant iuſtitiam. Et ſcti tui exultent. Peccauim⁹ dñe cũ prib⁹ nris. Iniuſte egim⁹ iniquitatē fecimus. Dñe non ſecundũ peccata noſtra facias nobis. Neqꝫ ſcdm iniquitates noſtras retribuas nobis. Dñe ne memineris iniquitatum noſtrarũ antiquarũ. Cito anticipent nos miſericordie tue quia paupes facti ſum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter. Et propter gloriam nomis tui dñe libera nos ꝛ ꝓpiti⁹ eſto peccatis noſtris propt̃ nomen tuũ. Eſto nobis domine turris fortitudinis. A facie iimici. Dñe de⁹ ꝟtutum cōuerte nos. Et oſtende faciē tuā ꝛ ſalui erim⁹. Dñe exaudi orōnē meam. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dñs vobiſcũ Et cũ ſpũ tuo. Or.

Omniũ ſctoꝝ tuoꝝ q̄s dñe ſupplicatiōe placat⁹ et veniā nobis tribue ꝛ remedia ſempiterna ꝯcede. Deus a quo ſancta deſideria recta ꝯſilia et iuſta ſunt opera da ſeruis tuis illam quā mundus dare nō poteſt pacē vt et corda noſtra mādatis tuis dedita/ꝛ hoſtiuꝫ ſublata formidīe: tempora ſint tua ꝓtectione trāquilla. Oēs ſempit̃ne de⁹ q̄ viuoꝝ dñaris ſimul ꝛ mortuorum oīm qꝫ miſer͛ quos tuos fide et opere futuros eſſe preſcis te ſuppliciter exoramus vt pro quib⁹ effundere p̄ces decreuimus quoſqꝫ vl' preſens ſcl'm adhuc in carne retinet vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit: pietatis tue clementia omniũ delictorum ſuorũ veniam ꝛ gaudia cōſequi mereantur eterna. Per dñm nr̃m. ꝛc. Dñs vobiſcum. ꝛc. Benedicamus dño. ꝛc. Fideliũ aīe per miſericordiā dei requieſcant in pace. Amen.

¶ Bñdictiōes. In .j. noct.

Deus miſereatur noſtri⸮ et benedicat nobis⸮

Illuminet dñs vultũ ſuũ ſuper nos⸮ et miſereat̃ noſtri⸮

Benedicat nos de⁹ de⁹ nr̃⸮ benedicat nos deus⸮

Ille nos benedicat⸮ q̄ ſine fi

ne viuit et regnat.

¶ In ſecundo nocturno.

Benedictione ꝑpetua ⁊ benedicat nos pater eternꝰ ⁊

Unigenitus dei filius ⁊ nos bñdicē ⁊ adiuuare dignet ⁊

Spūſſctī grā ⁊ illumiare dignetur corda noſtra ⁊

Inunitate ſcti ſpūs ⁊ benedicat nos pater et filius ⁊

¶ In tertio nocturno.

Euāgelica lectio ⁊ ſit nobis ſalus et protectio ⁊

Doctrinas euāgelicas ⁊ doceat nos paťna charitas ⁊

Sapiētia dei pr̄is ⁊ euangelicꝫ nos iſtruat diſciplinis ⁊

Intellectū ſci euāgelij ⁊ aperiat nobꝭ grā ſpiritusſancti ⁊

¶ Et nota ꝙ in officio regulari cū vnica lectio ſeruať ſemper prima bñdictio dicitur. In tribꝰ autē lectionibꝰ due ſequentes ſupaddunť. Cū vero die priuata homelia legiť tres vltime benedictiōes tertij noc. recitātur.

¶ Ferialis diebꝰ extra aduentū dñi ⁊ ſeptuageſimā/ et etiaꝫ extra tp̄s paſchale

¶ Ad noct. de tp̄e. Hymnꝰ

Eterne rex cōditor noctē dieꝙ qͥ regis: ⁊ tēporum das tēpa vt alleues faſtidiū. Preco diei iā ſonat/ noctis ꝓfunde peruigil: nocturna lux viantibꝰ/ a nocte noctem ſegregans. Hoc excitatꝰ lucifer/ ſoluit polū caligine: hoc oīs errorū chorus/ viā nocendi deſerit. Hoc nauta vires colligit/ pōtiꝙ miteſcunt freta: hoc ipa petra eccľie/ canente culpā diluit. Surgamꝰ ergo ſtrēnue/ gallꝰ iacētes excitat: ⁊ ſōnolētos icrepat gallꝰ negātes arguit. Gallo canēte ſpes redit/ egrꝭ ſalus refūdiť: mucro latronis ꝯdiť/ lapſis fides reuertiť. Ieſu labētes reſpice/ ⁊ noſ vidēdo corrige: ſi reſpicꝭ lapſi ſtabūt/ fletuꝙ culpa ſolniť. Tu lux refulge ſenſibꝰ/ mētiſꝙ ſōnū diſcute: te nr̄a vox p̄mū ſonet ⁊ vota ſoluamꝰ tibi Deo pr̄i. ⁊c.

¶ Ad l. Hymꝰ

Splendor pater (sic) glĭe/ de luce luceꝫ proferens: lux lucis et fons luminis/ dies diē illuminās. Veruſꝙ ſol illabere/ micāſ nitore perpeti: iubarꝙ ſctī ſpiritus/ infunde nr̄is ſenſibus. Votis vocemꝰ te pr̄eꝫ/ patrē perēnis glorie: pater potentis gratie/ culpam releget lubricam. Informet actꝰ ſtrēnuos/ dētē retūdat inuidi: caſus ſecūdet aſpos

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

donet gerēdi gratiā. Mētē gubernet ⁊ regat/ caſto fide li corpore: fides calore feruēat/ fraudis venena neſciat. Chriſtuſq̄ nob sit cib⁹/ potuſq̄ noſter ſit fides: leti bibamus ſobriā/ ebrietatē ſpiritus. Let⁹ dies hic trāſeat/ pudor ſit vt diluculū: fides velut meridies/ crepuſculū mens neſciat. Aurora curſus puehat/ aurora totus prodeat: in patre totus filius/ et totus in verbo pater. Deo patri ſit gloria eiuſq̄ ſoli filio: cū ſpū paraclyto et nūc et imperpetuum. Amē. ¶ Ad primā hy⁹

Iam lucis orto ſydere/ deum p̄camur ſupplices: vt ī diurnis actibus nos ſuet a nocentib⁹. Linguā refrenās tēperet/ ne litis horror īſonet: viſū fouēdo ꝯtegat/ ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima/ abſiſtat ⁊ vecordia: carnis terat ſupbiā/ potus cibi q̄ parcitas. Ut cū dies abſceſſerit/ nocteq̄ ſors reduxerit: mūdi per abſtinentiā/ ipſi canamus gloriā. Deo patri. vt s. ¶ Ad iij. hymn⁹

Nunc ſancte nob ſpiritus/ vnum patri cū filio: dignare ꝓpt⁹ ingeri/ noſtro refuſus pectori. Os ligua mēs ſenſus vigor/ cōfeſſionē perſonet: flāmeſcat igne charitas/ accendat ardor ꝓximos. Preſta pr̄ piiſſime/ patriq̄ cōparvnice: cum ſpū paraclyto/ regnās p oē ſcl'm. Amen. ¶ Ad vj. hy⁹.

Rector potēs verax de⁹/ q̄ tēperas rerum vices: ſplēdore mane inſtruis/ ⁊ ignibus meridiē. Extingue flāmas litiū/ aufer calorē noxiū: cōfer ſalutē corporū/ veraq̄ pacē cordiū. Preſta pater piiſſime. ¶ Ad nonam. Hymnus.

Rerū de⁹ tenax vigor/ immotus in te pmanēs: lucis diurne tempora/ ſucceſſibus determinans. Largire claruz veſpe/ quo vita nuſq̄ decidat: ſed p̄miū mortis ſacre/ pennis inſtet gloria. Preſta pat̄ piiſſime. ¶ Ad vē. Hymnus.

Deus creator oīz/ poliq̄ rector veſtiēs: diē decoro lumine/ noctē ſoporis gratia. Artus ſolutos vt qēs/ reddat laboris vſui: menteſq̄ feſſas alleuet/ luctuſq̄ ſoluat anxios. Grates pacto iā die/ ⁊ noctis exortu p̄ces: voti reos vt adiuues/ hymnū canentes ſolui

mus. Te cordis yma cōci-
nant/ te vox canora concre-
pet: te diligat caſt⁹ amor/
te mens adoret ſobria. Ut
cū pfūda clauſerit/ diē cali
go noctium: fides tenebras
neſciat/ et nox fide reluceat
Dormire mentez ne ſinas/
dormire culpa nouerit: ca-
ſtos fides refrigeret/ ſomni
vaporē tēperet. Exuta ſen
ſu lubrico/ te cordis alta ſō
nient/ ne hoſtis inuidi dolo
pauor qetos ſuſcitet. Chri
ſtū rogemus ꝛ patrē/ chriſti
patriſqꝫ ſpiritū: vnū potēs
per oīa/ foue precantes tri
nitas. Amē. ¶ Ad cpl. hy⁹

TE lucis añ tminū/ re
rū creator poſcim⁹:
vt ſolita clementia/ ſis pſul
ad cuſtodiā. Procul rece-
dāt ſōnia/ ꝛ noctiū fātaſma
ta: hoſtēqꝫ nr̄m cōprime/ ne
polluant corpa. Pr̄a pater
ops/ per ieſū xp̄z dn̄m: q̄ te-
cū imppetuū/ regnat cū ſā-
cto ſpū. Amē. ¶ In aduētu
dn̄i ad veſperas. Hymnus.

COnditor alme ſi-
derū/ etna lux cre
dentiū: xp̄e redem
ptor oīm/ exaudi
pces ſupplicum. Qui cdo-
lēs iteritu/ mortis pire ſclz:
ſaluaſti mūdū lāguidū do-
nās reis remediū. Uergen
te mūdi veſpe/ vti ſpōſus de
thalamo: egreſſus honeſtiſ
ſima/ vgīs matris clauſula
Cuius forti potētie/ genu
curuat oīz: celeſtia treſtria/
fatent nutu ſubdita. Te de
precamur agye/ vēture iu-
dex ſcli: cſerua nos in tpe/
hoſtis a telo perfidi. Laus
honor vt⁹ glīa/ deo pr̄i ꝛ fi-
lio: ſctō ſimul paclyto/ i ſem
pitna ſcla. Am̄. ¶ Ad noc. hy⁹.

UErbū ſupnū p-
diēs/ a pr̄e oli exiēs:
qui nat⁹ orbi ſubuenis/ cur
ſu decliui tēporis. Illumi-
na nūc pectora/ tuoqꝫ amo-
re concrema: audita vt pre-
conia/ ſint pulſa tandē lubri
ca. Iudexqꝫ cū poſt aderis/
rimari facta pectoris: red-
dens vicem pro abditis/ iu-
ſtiſqꝫ regnū pro bonis. Nō
demum arcemur malis/ pro
qualitate criminis: ſed cum
beatꝫ compotes ſimus per-
ennes celibes. Gloria tibi
tnitas/ equalis vna deitas:
et ante omne ſeculū/ ꝛ nunc
et imperpetuum Amen.
¶ Ad laudes. Hymnus.

UOx clara ecce itonat
obſcura queqꝫ incre-
pat: pellantur procul ſōnia
ab ethere chriſtus pmicat.

Mēs iā reſurgat toꝛpida/
que ſoꝛde extat ſaucia: ſidꝰ
refulget iam nouum/ vt tol=
lat omne noxium. E ſurſum
agnus mittitur/ laxare gra
tis debitū: omnes pro īdul=
gentia/ vocē demus cum la
chꝛymis. Secundo vt cū ful
ſerit/ mundūqꝫ hoꝛroꝛ cinxe
rit: nō pro reatu puniat/ ſed
pius nos tūc ꝓtegat. Laus
honoꝛ virtus gloꝛia/ deo pa.

¶ In natiuitate dñi. ad vſ.

A Solis ortꝰ (Hymnꝰ
cardīe/ ad vſqꝫ t're li=
mitē: chꝛiſtū canamus pꝛin
cipē/ natum maria virgine.
Beatus auctoꝛ ſeculi/ ſerui=
le coꝛpꝰ induit/ vt carne car
nē liberans/ nō ꝑderet quos
condidit. Clauſa parentis
viſcera/ celeſtis intrat grā:
venter puelle baiulat/ ſecre
ta que non nouerat. Domꝰ
pudici pectoꝛis/ templū re
pente fit dei: ītacta neſciēs
virū/ verbo concepit filiuʒ:
Enixa eſt puerpera/ quē ga
bꝛiel pꝛedixerat: queʒ mr̄is
aluo geſtiens/ clauſꝰ iohan=
nes ſenſerat. Feno iacere
pertulit/ pꝛeſepe nō abhoꝛ=
ruit: paruoqꝫ lacte paſtꝰ ē/
per quem nec ales eſurit.
Gaudet choꝛꝰ celeſtium/ et
angeli canūt deo: palāqꝫ fit
paſtoꝛibus/ paſtoꝛ creatoꝛ
omniū. Summo parēti glo
ria natoqꝫ laus ꝙ maxima:
cū ſancto ſit ſpiramine/ nūc
et per omne ſeculū. Amen.

¶ Ad nocturnū. Hymnus.

Venit redemptoꝛ om
nium/ oſtēdens ꝑtuʒ
virginis: miretur omne ſe=
culū talis decet partꝰ deū.
Nō ex virili ſemīe/ ſed my=
ſtico ſpiramine: verbuʒ dei
factū eſt caro/ fructuſqꝫ ven
tris floꝛuit. Aluꝰ tumeſcit
virginis/ clauſtruʒ pudoꝛis
permanet: vexilla virtutuʒ
micāt/ verſatur in tēplo de=
us. Procedēs de thalamo
ſuo/ pudoꝛis aula regia: ge
mine gigas ſubſtantie/ ala=
cris vt currat viam. Gloꝛia
tibi domīe/ qui natus es de
virgine: cuʒ patre et ſancto
ſpiritu/ in ſempiterna ſecu=
la. Amē.

¶ Ad laudes. hyꝰ

Egreſſus eiꝰ a patre/
regreſſus eiꝰ ad pa=
trem: excurſus vſqꝫ ad infe
ros/ recurſus ad ſedem dei
Equalis eterno patri/ car=
nis ſtropheo accigere: infir
ma noſtri coꝛpoꝛis/ virtute
firmans perpeti. Pꝛeſepe
iam fulget tuū/ lumēqꝫ nox
ſpirat nouū: quod nulla nox
interpollet/ fideqꝫ iugi luceat

Gloria tibi dn̄e/ qui natus
es de ꝟgine:cū patre ⁊ ſan=
cto ſpiritu/in ſempiterna ſe
cula. Am̄. ¶ In epyphania
dn̄i. ad veſperas. Hymnus
HOſtis herodes īpie/
chriſtū venire quid ti
mes: non arripit mortalia/
q̇ regna dat celeſtia. Ibant
magi quā viderant/ſtellā ſe
quentes preuiā:lumē requi
runt lumine/deū fatent̄ mu
nere. Lauacra puri gurgi=
tis/celeſtꝫ agnꝰ attigit:pec=
cata que nō detulit nos ab=
luēdo ſuſtulit. Nouū genꝰ
potētie/aq̄ rubeſcūt hydrie
vinūqꝫ iuſſa fundere/muta=
uit vnda originē. Sūmo pa
rēti gloria. vt ſ. ¶ Ad noct.
hymnus. Venit redēptor.
Ad laudes hymnꝰ. Egreſ=
ſus. vt ſ. ¶ In .xl. hebdoma
da .i. et .ij. Ad veſperas. hyꝰ.
EX more docti myſti=
co/ ſuemus hoc ieiu
niū/deno dierū circulo du=
cto/quater nouiſſimo. Lex
et ꝓphete primitꝰ hoc pretu
lerunt poſtmodū:chriſtꝰ ſa=
crauit omnium rex atqꝫ fa=
ctor temporū. Vtamur er=
go parcius/ꝟbis cibis ⁊ po
tibꝰ: ſomno iocis ⁊ artius ꝑ
ſtemus ī cuſtodia. Vitemꝰ
autē peſſima/que ſubruunt
mētes vagas: nullūqꝫ demꝰ
callido hoſti locū tirānidis
Dicamꝰ omnes cernui cla
memꝰ atqꝫ ſinguli: ploremꝰ
ante iudicem/flectamꝰ iram
vindicē. Noſtris malis of=
fendimus/ tuā deus clemē
tiā: effunde nobis deſuꝑ/re
miſſor indulgentiā. Memē
to quod ſumus tui/licet ca=
duci plaſmatis: ne des ho=
norē nominis/ tui ꝑcamur
alteri. Laxa malū qḋ geſ=
ſimus/auge bonū quod po
ſcimus:placere quo tandē
tibi/poſſimus hic ⁊ perpetē
Preſta beata trinitas/con
cede ſimplex vnitas: vt fru=
ctuoſa ſint tuis/ieiuniorum
mūera. Am̄. ¶ Ad noc. hyꝰ.
CLarū decus ieiunij/
monſtrat orbi celitꝰ/
quod chriſtus auctor omni
um/cibis dicauit abſtinens
Hoc moyſes charꝰ deo/le
giſqꝫ lator factꝰ eſt: hoc he=
lyā per aera/ curru leuauit
igneo. Hic daniel myſteriū/
victor leonum viderat:per
hoc amicus intimus/ſponſi
iohannes claruit. Hec nos
ſequi dona deꝰ/ exēpla par
ſimonie:tu robur auge mē=
tium/dās ſpiritale gaudiū.
Preſta pater per filiū/pre=
ſta per almum ſpiritum: cū

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

his per euū triplici vnꝰ deꝰ
cognomīe. Amen. ¶ Ad l. (hyꝰ.
Audi benigne
conditor/ nr̄as p̄ces
cū fletibus: in hoc ſacro ie-
iunio/ fuſas quadragenario
Scrutator alme cordiū/ in
firma tu ſcis viriū: ad te re
uerſis exhibe/ remiſſionis
gr̄am. Multū quidē pecca-
uimꝰ/ penaſqꝫ ꝯparauimꝰ:
ſed cūcta q̇ ſolus potes/ cō
fer medelā languidis. Sic
corpus extra conteri/ dona
per abſtinentiam: ieiunet vt
mens ſobria/ a labe prorſus
criminum. Preſta btā trini
tas. vt ſupra. ¶ Hebdoma
de. iij. et. iiij. in. xl. Hymnus
Ieſu quadragenarie/
dicator abſtinentie: q̇
ob ſalutē mētiū/ hoc ſanxe-
ras ieiuniū. Quo paradiſo
redderes/ ſ͛uata ꝑſimonia:
q̊s inde caſtrimargie/ hucil
lecebra depulit. Adeſto
nūc eccleſie/ adeſto peniten
tie: qua pro ſuis exceſſibus/
orat profuſis fletibus. Tu
retroacta crimina/ tua remit
te gratia: et a futuris adhi-
be/ cuſtodiaꝫ mitiſſime. Vt
expiati annuis/ ieiuniorum
victimis: tēdamꝰ ad paſcha
lia digne colenda gaudia.
Preſta pater. vtš. Ad noc.

et lau. hyꝰ. vtš. ¶ In paſſio
ne domini adver. Hymnus
Vexilla regis p̄deūt/
fulget crucis myſte-
riū: q̊ carne carnis cōditor/
ſuſpēſus ē patibulo. Quo
vulneratus inſup/ mucrone
dire lancee: vt nos lauaret
crimine/ manauit vnda ſan-
guine. Impleta ſunt q̄ ꝯci
nit/ dauid fidelis carmīe: di
cens in nationibꝰ/ regnauit
a ligno deus. Arbor deco-
ra et fulgida/ ornata regis
purpura: electa digno ſtipi-
te/ tam ſancta membra tan-
gere. Btā cuiꝰ brachijs/ ſe-
cli pepēdit p̄ciū: ſtatera fa-
cta eſt corporis/ p̄dāqꝫ tulit
tartaris. O crux aue ſpes
vnica/ hoc paſſionis tp̄e: au-
ge pijs iuſtitiā/ reiſqꝫ dona
veniā. Te ſumma deꝰ trini-
tas/ collaudet oīs ſp̄s: q̊s
ꝑ crucis myſteriū/ ſaluas re
ge ꝑ ſcl'a. Amē. ¶ Ad noc.
Auctor ſalutis (hyꝰ.
vnice/ mūdi redēptor
inclyte: tu xp̄e nobꝫ annue/
crucis fecunde gl'iam. Tu
ſputa colaphos vincla/ ⁊ di
ra paſſus verbera: crucē vo-
lens aſcēderas/ noſtre ſalu
tis gratia Hinc morte mor
tē diruēs/ vitāqꝫ vita largi-
ens: mortis miniſtrū ſubdo

lū deuiceras diabolū. Nūc
ī parēt̃ dextera ſacrata ful
ges victima: audi p̄camur
viuido tuo redēptos ſangui
ne. Te ſum. vtš. Ad l.hy⁹.

REx xp̄e factoꝛ oīm re
dēptoꝛ⁊ credētiū: pla
care votꝭ ſupplicū/te laudi
bus colētiū. Qui⁹ benigna
gr̄a/crucis ꝑ alma vulnera:
ꝟtute ſoluit ardua/ꝓmi pa=
rēt̃ vincl'a. Qui es creatoꝛ
ſiderꝝ/tegmē ſubiſti carneū:
dignat⁹ hanc viliſſimā/pati
doloꝛis formulā. Ligatus
es vt ſolueres/ mūdi ruētis
cōplices: ꝑ ꝓbꝛa tgēs crimi
na/q̄ mund⁹ auxit plurima.
Cruci redēptoꝛ figeris/trā
ſʒ oēm ꝯcut̃: tradis potētē
ſpm̄ nigreſcit atq̧ ſcl'ʒ. Mox
ī ptne gl'ie/victoꝛ reſplēdēs
culmīe: cū ſp̄s munimīe/ de
fende nos rex optime Amē

¶ De apl'is ⁊ euā. ad vtraſ
q̧ veſpas et laud. Hymn⁹.

Exultet celū laudi
bus/reſultet terra
gaudijs: apl'oꝛum
gl'ia/ſacra canunt
ſolēnia. Vos ſecli iuſti iudi
ces/⁊ vera mūdi lumia: vot̃
p̄camur cordiū/audite p̄ceſ
ſupplicū. Qui celum verbo
claudit̃/ſeraſq̧ ei⁹ ſoluitis:
nos a pctīs oīb⁹/ ſoluite iuſ=
ſu q̄s. Quoꝝ p̄cepto ſubdi
tur/ſal⁹ ⁊ lāguoꝛ oīm: ſana=
te egros moꝛib⁹/nos reddē
tes ꝟtutib⁹. Ut cū iudex ad
uenerit/xp̄s in fine ſcl'i: nos
ſe mpit'ni gaudij/faciat eſſe
compotes. Deo pr̄i ſit gl'ia/
eiuſq̧ ſoli filio: cū ſpū para
clito/⁊ nūc ⁊ ī ꝑpetuū. Amē

¶ Ad nocturnū. Hymnus.

ETerna xp̄i mūera/a=
poſtoloꝝ gloꝛiā: lau=
des ferētes debitas/letꝭ ca
nam⁹ mētib⁹. Eccl'iaꝝ pꝛin
cipes / belli triūphales du
ces celeſtis aule milites/et
vera mūdi lumia. Terroꝛe
victo ſcl'i/penitſq̧ ſpꝛet̃ coꝛ
poꝛis: moꝛt̃ ſacre ꝯpendio/
vitā beatā poſſidēt. Deuo=
ta ſctōꝛū fides/inuicta ſpes
credentiū: ꝑfecta xp̄i chari=
tas/mūdi triūphat pꝛīcipē
In his patn̄a gl'ia/ī his vo
lūtas ſpūs: exultet in his fi=
li⁹/celū replet̃ gaudio. Te
nūc redēptoꝛ q̄s/vt ipoꝝ cō
ſoꝛtio: iūgas p̄cātes ſeruu=
los/ī ſempiterna ſcl'a. Amē

¶ De martyꝛi. ad. j. vš. hy⁹

SAnctoꝝ meritꝭ iclyta
gaudia/ pangam⁹ ſo=
cij geſtaq̧ foꝛtia: nā gliſcit
anim⁹ ꝓmere cātib⁹/ victoꝝ
gen⁹ optimū. Hi ſunt quos
retinēs / mūd⁹ ihoꝛruit ipm̄
nā ſterili floꝛe ꝑ aridū: ſpꝛe
uere penit⁹ teq̧ ſecuti ſunt/

rex xp̄e bone celit⁹. Hi ꝑ te
furias atq ferocia/ calcart
hoīz ſeuaq verbera: ceſſit his
lacerās fortiter vngula/ nec
carpſit penetralia. Cedūt
gladijs more bidētium/ non
murmur reſonat nō q̄rimo=
nia: ſz corde tacito mens bn̄
ↄſcia ↄſeruat patiētiā Que
vox q̄ poterit ligua retexe=
re q̄ tu martyrib⁹ mūera p̄=
paras: rubri nā fluido ſāgui
ne laureis/ ditant bn̄ fulgi=
dis. Te ſūma deitas vnaq
poſcim⁹/ vt culpas abluas
noxia ſubtrahas: des pacez
famlis nos q̄q glīā/ ꝑ cūcta
tibi ſcl'a am̄. ¶ Ad noc. hy⁹.

Eterna xp̄i munera/ ⁊
martyꝝ victorias: lau
des ferētes debitas/ let caz
nam⁹ mētibus. Terrore vi=
cto ſcl'i/ penisq ſpret corpis
mort ſacre ↄpēdio vitā btāz
poſſidēt. Tradunt igni mar
tyres/ ⁊ beſtiaꝝ dētibus: ar=
mata ſeuit vngulis/ tortor
inſani man⁹. Nudata pēdēt
viſcera/ ſāguis ſacrat⁹ fūdit
ſz ꝑmanēt imobiles/ vite pē
nis grā. In his pr̄na glīa/
in his volūtas ſp̄s: exultat i
his fili⁹/ celū replet gaudio
Te nūc redēptor q̄s/ vt mar
tyꝝ ↄſortio: iungas p̄cātes
ſuulos/ i ſēpit'na ſcl'a. Am̄.
¶ Ad lau. et ſcd'as veſ. hy⁹

Rex glīoſe martyꝝ/ co
rōa ↄfitētiū: q̄ reſpuē
tes terrena/ ꝑducs ad celeſtia.
Aurē bēignā ꝑtin⁹/ ap pōe
nr̄is vocibus: trophea ſacra
pāgim⁹/ ignoſce q̄d d̄liq̄m⁹
Tu vic i martyrib⁹/ ꝑcēdo
ↄfeſſorib⁹: tu vice nr̄a crimi
na/ donādo idulgētiā P̄ ſa
pr̄ pi. ⁊c. ¶ De vno mar. ad
vtraſq veſ. ⁊ lau. hy⁹

Deus tuoꝝ militū/ ſors
⁊ corona p̄miū: laudes canē
tes martyris abſolue nexu
cris. Hic nēpe mūdi gaudia
⁊ bladimēta noxia: caduca ri
te deputās/ ꝑueit ad celeſtia
Penas cucurrit fortit/ ⁊ ſuſ
tulit virilit: ꝑ te effūdēs ſā=
guinē/ etna dōa poſſidz Ob
hoc p̄catu ſupplici te poſci=
m⁹ piſſie: i h⁹ triūpho mar=
tyr/ dimitte noxā ſeruulis.
Laus ⁊ pēnis glīa/ deo pr̄i
⁊ filio: ſctō ſil' ꝑaclito i ſēpit
na ſcl'a. ā. Ad no. hy⁹

Martyr di q̄ vnicū/ pr̄is
ſeq̄ndo filiū: vict triūphas
hoſtib⁹/ victor fruēs celeſti=
b⁹. Tui p̄cat⁹ mūere/ nr̄z rea
tū dilue: arcēs mali ↄtagiū/
vite remouēs tediū. Soluta
ſūt iā vicl'a tui ſacti corpis:
nos ſolue viclis ſcl'i amore fi
lij dei. Deo pr̄i. ⁊c. De ↄfeſ.
ad. j. veſ. hy⁹

Iſte cō
feſſor dn̄i ſacrat⁹/ ſe=

ſta plebs cuiꝰ celebrat ꝑ orbē: hodie letꝰ meruit ſecreta ſcādē celi. Qui piꝰ prudēs hūilꝭ pudicꝰ/ ſobriꝰ caſtꝰ fuit ꝛ qetꝰ: vita dū pñs vegetauit eiꝰ/ corpis artꝰ. Ad ſacra cuiuſtumulū freqnt/ mēbra lāguētū mō ſanitati: q̄lꝫ morbo fuerit ḡuata/ reſtituūtur. Vñ nūc nr̄ chorꝰ in honore/ ipiꝰ hymnū canit hūc libent: vt pijs eiꝰ meritꝫ iuuemr/ oē ꝑ euū. Sit ſalꝰ illi decꝰ atqꝫ vtꝰ/ q̄ ſupra celi rſidēs cacumē: totiꝰ mūdi machinā gubernat/ trinꝰ ꝛ vnꝰ Amē. Ad noc. Cōfeſſor dei. ꝛc. vtš de vno mr. ¶ Ad l. ꝛ ij. veſ. hyꝰ

Hic eſt verꝰ xp̄icola apl̄orū aſſecla: cuiꝰ mr̄ eccleſia facꝰ pmit ſolēnia. Quis ille felix gaudia/ ouās ꝯſcēdit ardua: celigenaꝝ epl̄is/ fruiturꝰ pēnibꝰ. Huiꝰ o xp̄e meritꝫ mr̄is adeſto pcibꝰ/ q̄ laudū debita/ deferamꝰ obſeqa. Tibi pr̄iqꝫ glia/ cū ſcō ſit ſpiramine: ī ſūma celi curia/ nūc ꝛ ꝑ cūcta ſcl̄a. Amē

¶ De vgini. ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ l. hyꝰ

Ieſu corōa vgi/ nū/ quē mr̄ illa concepit: q̄ ſola vgo pturit/ hec vota clemēs accipe. Qui paſcis īter lilia/ ſeptꝰ choreis vginū: ſpōſas decorās glia ſpōſiſqꝫ reddēs pmia. Quocūqꝫ pgꝫ vgies/ ſequūt atqꝫ laudibꝰ: poſt te canētes curſitāt/ hymnoſqꝫ dulces pſonant. Te depcamur largiꝰ/ nr̄is adauge mētibꝰ/ neſcire pꝛſus oīa corruptōis vulnera. D ſa pr̄ pi. ꝛc. ¶ Ad no. De vgīe mar. ex itegro. hyꝰ

Virgis ples opifexqꝫ mr̄is/ vgo quē geſſit pepitqꝫ vgo: vginis feſtum canīmꝰ tropheū/ accipe votū. Hec tua virgo duplici btā/ ſorte dū geſſit fragilez domare: corporis ſexum domuit cruētum/ corpe ſeclū. Unde nec mortē nec amica mortis/ ſeua penaꝝ gña pauesçēs: ſanguine fuſo meruit ſecreta/ ſcandere celi. Huiꝰ obtentu deꝰ alme noſtris parce iam culpis vitia remittēs: q̄ tibi puri reſonemꝰ aluū pectoris hymnum. Gloria patri geniteqꝫ pli/ et tibi cōpar vtriuſqꝫ ſemp ſpūs alme deus vnus/ omī tpe ſecli Amen. Ad noc. de vgine non mar. hyꝰ. Huius obtē. Glia pr̄i geniteqꝫ. ꝛc.

¶ De ſctā no vgie ad vtraſqꝫ veſ. ꝛ lau. Huiꝰ o xp̄e me. Tibi pr̄iqꝫ gloria. Ad noctur. Huius obten. Gloria patri ge. ¶ In dedicatione eccleſie ad pumas veſperas ex integro. Hymnus.

Vrbs btā hirl'z/ dicta
pacis viſio: q̄ ꝯſtruit
ī celis viuis ex lapidibꝰ: et
āgelis coornata/ vt ſpōſata
comite. Noua veniēs e ce-
lo nuptiali thalamo: p̄para
ta vt ſpōſata copulata dño/
platee ⁊ muri eius ex auro
puriſſimo. Porte nitēt mar
garitis/ aditꝫ patētibꝰ: ⁊ vir
tute meritoꝝ illuc introdu-
cit/ oīs q̀ ob xp̄i nomē hic in
mūdo p̄mit. Tonſiōibꝰ p̄ſ-
ſuris/ expoliti lapides: ſuis
coaptant locis/ ꝑ manū arti
ficis: diſponunt ꝑmāſuri/ ſa
cris edificijs. ¶ Ad noc. hꝰ
Angulare fundamētū
lapis xp̄s miſſus eſt:
qui cōpage parietū ī vtroqꝫ
nectit quē ſiō/ ſctā ſuſcepit ī
quo credēs ꝑmanet. Oīs il-
la deo ſacra/ et dilecta ciui-
tas: plena modulis ī laude/
⁊ canore iubilo: trinū deum
vnicumqꝫ cū fauore p̄dicat
Glia ⁊ honor. vt īfra ¶ Ad
laudes ⁊ ſcdas veſ. Hymnꝰ
Hoc ī tēplo ſūme deꝰ/
exoratꝰ adueni: ⁊ cle
mēti bonitate p̄cū vota ſuſ-
cipe: largā bn̄dictionē/ hic ī
funde iugit. Hic ꝓmereant
oēs petita accipe: ⁊ adepta
poſſidere cū ſctis ꝑenniter: pa
radiſū ītroire trāſlati ī reqē.
Glia ⁊ honor deo vſqꝫq̊ al-
tiſſio: vna pr̄i filioqꝫ inclyto
paclito: cui laus ē ⁊ ptās/ ꝑ
etna ſcl'a Amē. ¶ De ſcō ſte
phano. Ad lau. et veſ. Hyꝰ.
Sancte dei p̄cioſe/
protomartyr ſte-
phane: qui virtute
charitatꝫ circūful
tꝰ vndiqꝫ: dn̄m ꝓ īimico exo
raſti pplo. Fūde p̄ces ꝓ de
uoto/ tibi nunc collegio: vt
tuo ꝓpitiatꝰ īteruētu dn̄s:
nos purgatos a pctō iūgat
celi ciuibꝰ. Glia ⁊ hon. vts
Ad noc. Martyr dei. ¶ De
ſctō iohē. Ad l. ⁊ veſ. Hyꝰ.
Solēnis dies aduenit/
q̄ vgo celū petijt: euā
geliſta maximꝰ iohēs ⁊ apl's
Hinc vota laudis ſoluere/ ⁊
hymnū geſtit ꝓmere: catua
nr̄i ordinis/ honore tāti celi
bis. Quē ſacro ſuꝑ pectore
tuo facꝫ recūbere: vltima ī
cēa dñe/ quā patereris pri-
die. Qui matrē tali federe/
mortis cōiūgis tpe: vt noue
rint ſe colere/ mr̄is ac ꝓlis
noie. Qui carne ſolo poſitꝰ/
mēte polo ꝯtiguꝰ: vbū iedi
cibile/ cordis ꝯſpexit lūine.
Huiꝰ p̄ce aſſidua/ vt nr̄a ſol
uas crimia: e celo dones p̄-
mia/ voce p̄camur cernua.
Surſuz erectꝫ cordibꝰ vſis
in trāvultibꝰ: ī trinitatꝫ noie
te adoramꝰ kyrie Amē. Ad

noc. Exultet celū.ꝛc. ❡ De inocētib⁹. Ad lau. ꝛ ad vſ̄. hy⁹. Q uevox q̄po. Te ſū ma. ꝛc. Ad noc. hy⁹. Etna xp̄i mu. In his pr̄. Te nūc re. ꝛc ❡ Cōuerſiōis pauli ad vtraſq̧ vſ̄ ꝛ l. hy⁹. D o=ctoꝛ egre. S it tri. Ad nocł. E xultet celū laudi. ❡ Puri=ficatiōis marie ad vtraſq̧ veſpe. et laud. Hymnus.

Q Uod choꝛus vatū ve nerād⁹/olim ſpū ſctō cecinit repletus: i dei factū genitrice cōſtat eſſe maria. H ec deū celi dn̄mq̧ terre ꝟgo ꝯcepit peperitq̧ ꝟgo: atq̧ poſt partū meruit ma=nere iuiolata. Q uē ſenex iu ſt⁹ ſymeō in vlnas i domo ſū pſit dn̄i gauiſ⁹: ob qđ opta tū ꝓpꝛio videret/ luīne xp̄z. T u libēs votꝭ petim⁹ p̄ca=tū regis etni gēitrix faueto: clara q̄ celſi renitēs olīpi/ regna petiſti. S it deo nr̄o de c⁹ ꝛ ptās ſit ſal⁹ ꝑpes ſit ho noꝛ ꝑennis: q̄ poli ſūma re=ſidet i arce trin⁹ ꝛ vn⁹. Amē.

A Jt (Ad noc. hymn⁹. porta xp̄i ꝑuia / refer ta plēa gr̄a: trāſitq̧ rex ꝛ ꝑ māet/ clauſa vt fuit per ſcl'a G en⁹ ſupni luīs/ ꝓceſſit au la ꝟgīs: ſpōſ⁹ redēptoꝛ ꝯdi=toꝛ/ ſue gigas eccl'e H onoꝛ mr̄is ꝛ gaudiū/ imēſa ſpes credētiū: ꝑ atra moꝛtꝭ pocu la/ reſoluit nr̄a crimīa. D eo pr̄i. ꝛc. ❡ In cathedra ſcti petri ad vtraſq̧ veſ. ꝛ l. hy⁹. I ā bōe pa. S it tri. Ad no. Exl'tet ce. ❡ Bn̄dicti abba tis ad vtraſq̧ veſ. ꝛ lau. hy⁹

I Eſu coꝛona celſioꝛ/ ꝛ ꝟitas ſublimioꝛ: q̊ ꝯfi tēti ſeruulo/ reddꝭ ꝑēne p̄miū D a ſupplicāti cetui/ obten tu hui⁹ optimi: remiſſionem criminū/ rūpēdo nexū vicli. A nni recurſo tp̄e/ dies relu xit luīne: q̊ ſctūs hic de coꝛ poꝛe/ polū migrauit p̄potēs H ic vana tra gaudia/ et lu=culēta p̄dia: polluta cūcta deputās/ ouans tenet cele=ſtia. T e nūc re. Ad noc. hy⁹

T E xp̄e rex piiſſie/ hic ꝯfitendo iugit: calca uit hoſtē foꝛtit/ ſupbū ac ſa=tellitē. V irtutū actu ꝛ fide/ ꝯfeſſiōis oꝛdie: ieiuna mem bꝛa deferēs/ dapes ſupnas obtinet. P l⁹ currit i certamī ne/ confeſſoꝛ iſte ſuſtinēs: q̄ martyꝛ ictū ſufferēs/ mucro ne fūdēs ſāguinē P roinde te piiſſie p̄camur oēs ſuppli ces: vt hui⁹ almi gr̄a/ nobis remittas debita. T e nūc re dēptoꝛ q̄s/ vt ipi⁹ ꝯſoꝛtio: iū gas p̄cātes ſeruulos i ſēpitna ſcl'a. Am̄. ❡ Annūciatiōis dn̄ice ad vtraſq̧ vſ̄ ꝛ lau. hy⁹.

AUe marꝫ ſtella/ dei mr̄
alma: atq; ſp v̄go / fe
lix celi porta. Sumēs illud
aue/ gabriel ore: fūda nos ī
pace/ mutās nomē eue. Sol
ue vīcla reis/ pfer lumē cecꝫ
mala nr̄a pelle/ bona cūcta
poſce. Monſtra te eē mr̄em/
ſumat ꝑ te pcē: q̄ p nobꝫ na-
tꝰ/ tulit eē tuꝰ. Uirgo ſingu
larꝫ/ int oēs mitꝫ: nos culpꝫ
ſolutos/ mites fac et caſtos
Uitā pr̄a purā/ it para tutū
vt videntes ieſū/ ſemꝑ collete
mur. Sit laus deo prī/ ſūmo
xp̄o decꝰ: ſpūi ſcō/ honor tri
nꝰ vnꝰ. Am̄. Ad noc. Fit por
ta. ꝛc. A paſcha vſq; ad ex-
altationē ſcē crucꝫ bn̄dictio
ad lctōez collatiōis. Ange
loꝝ cuſtodia mūiat nos xp̄i
mia. Am̄ Reliq̄ tpe ān̄i. No
ctē q̄etā: tribuat nobꝫ ops et
miſicors dn̄s. Am̄. Pro pri
uati legētibꝰ ꝯpl. Lcō bre. j
pet. ij. Fres ſobrij eſtote ꝛ
vigilate q: aduerſariꝰ vr̄ dia
bolꝰ tāq; leo rugiēs circuit q̄
rēsquē deuoret cui reſiſtite
fortes ī fide. Tu. ¶ Itē orō
ni dn̄ce pſitiādo ꝯple. pre
mittit. ℣. Adiutoriū nr̄m in
noīe dn̄i. q̄ fecit celū et trā.
¶ Ad ꝯpl. regulare. p̄. Cū
iuoca. p̄. Qui hitat. p̄. Ecce
nūc. hyꝰ. Te lucꝫ. cp̄. Tu in
nobꝫ es dn̄e ꝛ nomē tuū iuo
catū ē ſuꝑ nos: ne dereliq̄s
nos dn̄e deꝰ nr̄. D. g. ℟. Cu-
ſtodi nos dn̄e vt pupillam
ocli. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ
ptege nos Kyriel. Xpel. Ky
riel. Pr̄ nr̄. Dn̄s vo. Oreꝰ.
Uiſita q̄s dn̄e/ Orō.
hitationē iſtā ꝛ oēs īſi
dias īimici ab ea lōge repel
le: ꝛ āgeli tui ſci hitātes ī ea
nos ī pace cuſtodiāt ꝛ bn̄di-
ctio tua ſit ſr̄ nos ſꝑ. Et fa.
ꝑ do. ꝛc. Dn̄s vobi. Bn̄dica
mꝰ do. Bn̄dictio dei oīpotē
tis pa ✠ trꝫ ꝛ fi ✠ lij ꝛ ſpūs ✠
ſcti deſcēdat ſr̄ nos ꝛ māeat
ſꝑ. Am̄. ¶ Sequūt vſuales
añe cū v̄ſiclo ꝛ colla ad btā
v̄gi. pꝰ ꝯpl. reglarit dicēde
Spales āt huiuſmōi āe cū
ſuis ℣. ꝛ col. habēt ī locꝫ ſuis
exp̄ſſe. Dn̄icꝫ die. ꝛ. iij. fe. ān.
O florēs roſa mr̄ dn̄i ſpōſa
o v̄go mitꝫ/ o fecūdiſſia vitꝫ:
clarior aurora/ p nobꝫ iugit
ora. ℣. Aue maria grā ple-
na. Dn̄s tecū. Oremꝰ. Orō
PRotege q̄s dn̄e famu
los tuos ſubſidijs pa
cis: ꝛ btē marie ſp v̄gis pro
cinijs ꝯfidētes a cūctis ho-
ſtibꝰ redde ſecuros. Per xp̄z
do. no. Am̄ Sc̄dis ꝛ. v. ferijs
ān. Aue regina celoꝝ / aue
dn̄a āgeloꝝ ſalue radix ſcā
ex q̄ mūdo lux eſt orta: gau
de glioſa ſuꝑ oēs ſpōſa va-

le valde decora ꝛ ꝓ nobꝫ ſp
xp̄z exora. ℣. ꝛ oꝛ̄ vt s. fe. iiij
ꝛ ſabbō ā. Salue regīa mīe
vita dulcedo ꝛ ſpes nr̄a ſal=
ue. Ad te clamam⁹ exules fi
lij eue/ ad te ſuſpiramus ge
mētes ꝛ flētes i hac lachry=
maꝝ valle. Eia ḡ aduocata
nr̄a illos tuos miſicordes
ocl'os ad nos ꝯuerte. ꝛ ieſuz
bn̄dictū fructū vētrꝫ tui/ no=
bis poſt hoc exiliū oñde. O
clemēs O pia. O dulcꝫ ma
ria. ℣. ꝛ oꝛ̄ vt s. Sextꝫ fe. ā.
Alma redēptorꝫ mr̄ q̄ ꝑuia
celi porta manes ꝛ ſtella ma
ris ſuccurre cadēti ſurgē q̇
curat ppl'o. Tu q̄ genuiſti
natura mirāte tuū ſctm̄ gēi
torē ℣go pu⁹ ac poſteri⁹ ga=
briel' ab ore ſumēs illō aue
pctōꝝ miſē. ℣. ꝛ oꝛ̄ vt s. do.
dieb⁹. ¶ Incipit curſ⁹ hora
rū btē ma. ℣gīs. Et nota ꝙ
ſingulis horꝫ eiuſdē ꝑmittit
ſp flexꝫ gēib⁹ āgelica ſaluta
tio. ſcꝫ Aue ma. ꝛc. deinde.
De⁹ in adiu. ꝛc. Gl'ia prī. ꝛc.
¶ Ad mat. Inuit. Aue ma
ria grā plēa. Dn̄s tecū. ps.
V Enite exultemus
dn̄o/ iubilem⁹ deo
ſalutari nr̄o: ꝓoc=
cupem⁹ faciē ei⁹ i
ꝯfeſſiōe/ ꝛ in pſalmis iubile
m⁹ ei. Aue ma. Qm̄ de⁹ ma
gn⁹ dn̄s/ ꝛ rex magn⁹ ſr̄ oēs
deos: qm̄ non repellet dn̄s
plebē ſuā q2 i manu ei⁹ ſunt
ōs fines t̄re/ ꝛ altitudies mō
tiū ip̄e ꝯſpicit. Dn̄s te. Qm̄
ipſi⁹ ē mare ꝛ ip̄e fecit illō/ ꝛ
aridā fūdauer̄t man⁹ ei⁹ ve
nite adorem⁹ ꝛ ꝓcidam⁹ āte
deū plorem⁹ corā dn̄o q̇ fe=
cit nos q2 ip̄e eſt dn̄s de⁹ nr̄/
nos aūt ppl's ei⁹ ꝛ oues pa=
ſcue ei⁹. Aue. Hodie ſi vo
cē ei⁹ audieritꝫ/ nolite obdu=
rare corda vr̄a: ſic̄ i exacer=
batōe ſcd̄ꝫ diē tēptationis i
deſto vbi tēptauer̄t me pa
tres vr̄i/ ꝓbauer̄t et viderūt
opa mea. Dn̄s. Quadragita
ānis prim⁹ fui gn̄atiōi huic
ꝛ dixi ſp hi errāt corde: ipſi
℣o nō cognouer̄t vias meas
q̇b⁹ iuraui i ira mea/ ſi ītro=
ibūt i requiē meā. Aue ma.
Gloria patri. ꝛc. Dn̄s tecū
Aue maria. hy⁹. Quez t̄ra
Cui lu. Btā mat. Bn̄dicta
Maria mr̄ grē mat mīe tu
nos ab hoſte ꝓtege ꝛ hora
mortꝫ ſuſcipe. Gl'ia tibi dn̄e
q̇ nat⁹ es de ℣gie cū patre ꝛ
ſctō ſpū i ſēpitna ſcl'a Amē
p. Dn̄e dn̄s nr̄. p. Celi enar.
p. Dn̄i ē t̄ra. ā. Bn̄dicta tu i
mulierib⁹ ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vē
trꝫ tui. ℣. Gaude maria ℣go
Cūctas hereſes ſola interemi
ſti. Bn̄dictō. Dn̄e iube bn̄di
cē. Virgis fili⁹ ſit nobis pi⁹

ꝛ ꝑpitiꝰ. Am̄. L. ſ. Eccl. xxiiij
IN oībꝰ reqez q̄ſiui et ī
hereditate dn̄i mora
bor. Tūc ꝓcepit ꝛ dixit mi-
hi creator oīz ꝛ q̇ creauit me
reqeuit ī tabernaculo meo.
Et dixit mihi In iacob īha-
bita ꝛ ī iſrl̄ hereditare ꝛ ī ele
ctꝫ meis mitte radices. Tu.
℞. Sctā ꝛ īmaculata ꝟginí
tas q̇bꝰ te laudibꝰ efferā: ne
ſcio. Q2 quē celi cape nō po
terāt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣.
Bn̄dicta tu ī mulieribus ꝛ
bn̄dictꝰ fructꝰ vētrꝫ tui. Q2.
ET ſic ī ſiō firma- (L. ij.
ta ſū ꝛ ī citate ſctifica
ta ſilr̄ reqeui ꝛ ī hierl̄z ptāſ
mea. Et radicaui ī ppl̄o ho
norificato ꝛ in ptes dei mei
hēditas illiꝰ ꝛ ī plenitudine
ſctōꝝ detētio mea. Tu. ℞3.
Btā es maria q̄ dn̄m porta
ſti creatorē ſcl̄oꝝ. Genuiſti
q̇ te fecit ꝛ in et̄nū pmanes
ꝟgo. ℣. Aue ma. gr̄a plena
QUaſi ce- (d. t. Ge. L. iij
drꝰ exaltata ſū ī liba-
no ꝛ q̄ſi cypreſſꝰ ī mōte ſion.
Quaſi palma exaltata ſū ī
cades et q̄ſi plātatio roſe in
hierico. Quaſi oliua ſpecio
ſa ī cāpis ꝛ q̄ſi platanꝰ exal-
tata ſū iuxta aquā ī plateis
Sicut cynamomū et balſa-
mū aromatizās odorē dedi
q̄ſi mirra electa dedi ſuaui-
tatē odoꝛꝫ. Tu. ℞. Felix nā
q3 es ſacra ꝟgo maria et oī
laude digniſſima. Q2 ex te
ortꝰ ē ſol iuſtitie xp̄s deꝰ nr̄.
℣. Ora p ppl̄o interueni p cle
ro intercede p deuoto femīeo
ſexu Sētiāt oēs tuū leuamē
q̇cūq3 celebrāt tuā ꝯmemo
rationē. Q2. Gl̄ia. Q2. Ad
lau. ℣. Deꝰ ī adiu. Dn̄e ad.
ps. Dn̄s regna. de. p. Iubi-
late. p. Deꝰ deus. cū p. Deꝰ
miſe. ſub vno Gl̄ia. Canti.
Bn̄dicite. ps. Laudate do.
cū duobꝰ ſeq. ā. Aſſūpta eſt
maria ī celū gaudēt angeli
laudātes bn̄dicūt dn̄z. Cp̄.
QUe eſt iſta (cāti. viij.
q̄ aſcēdit de deſerto de
litijs afluēs inixa ſup dile-
ctū ſuū: Deo g̃. ℞. bre. Aue
maria gr̄a ple. ℣ Dn̄s tecū.
Gr̄a. hy. O gl̄oſa. Q̄ꝺ eua.
Tu regis. Maria mr̄. Gl̄ia
tibi. ℣. Bn̄dicta tu ī mulie-
ribꝰ. Et bn̄dictꝰ fructꝰ ven-
tris tui. Ad bn̄ꝰ. ā. Ortꝰ cō
cluſꝰ es dei genitrix ortꝰ cō
cluſꝰ fōs ſignatꝰ ſurge ppe
ra amica mea. Dn̄s vobiſ.
FAmuloꝝ tuo (Oreꝰ.
rūq̄s dn̄e delictꝫ igno
ſceut q̇ tibi placere de acti-
bꝰ nr̄is nō valemꝰ genitricꝫ
filij tui dn̄i dei nr̄i intceſſio
ne ſaluemur. p. e. xp̄z do. n.
Am̄. Cōme. de oībꝰ ſcis ān.

Bti q̇ h̄itāt ī domo tua dn̄e
ī ſc̄la ſc̄loꝝ laudabūt te. ℣.
Letamī in dn̄o et exultate
iuſti. Et gl̄iamini oēs recti
O corde. Oremꝰ. Orō.
Mniū ſctōꝝ tuoꝝ q̄s
dn̄e ſupplicatiōe placatꝰ: ⁊
veniā nobis tribue: ⁊ reme=
dia ſempit̄na cōcede. p do.
Dn̄s vobiſ. Bn̄dicamꝰ dn̄o.
⁊c. Fideliū aīe. ¶ Ad .j. iij.
M Emēto (vj. ⁊. ix. hyꝰ.
ſalutꝫ auctor/ q̄ noſtri
quōdam corpis: ex illibata
v̄gīe/naſcēdo formā ſūpſe=
ris Maria mr̄ gr̄e/mr̄ mīe:
tu nos ab hoſte ꝓtege/ ī ho
ra mortis ſuſcipe. Glia tibi
dn̄e/ q̇ natꝰ es de v̄gīe: cū pa
tre ⁊ ſctō ſpū/ ī ſempit̄na ſe=
cula. Amē. ¶ Dn̄icꝭ diebus
ad primā h̄. Ad dn̄ʒ. p̄s. Le
uaui. p̄. Letatꝰ. Reliq̄s die=
bꝰ ad primaʒ. p̄. Bti imma.
In quo. Retribue. Adheſit
ā. Maria v̄go aſſūpta ē ad
ethereū thalamū ī q̄ rex re=
gū ſtellato ſedet ſolio. Cp̄.
Trahe me pꝰ te/ (Canti. j.
curremꝰ ī odore vnguentoꝝ
tuoꝝ. Deo ḡ. ℣. Poſt partū.
Dei geni. Dn̄s vobiſ. Orō.
P Orrige nobꝫ deꝰ dexte
rā tuā ⁊ p int̄ceſſioneʒ
btē ⁊ gl̄ioſe ſemp̄qꝫ v̄ginis
dei genitricꝫ marie auxiliuʒ
nobꝫ ſupne v̄tutꝫ īpēde. p. e.

⁊c. Dn̄s vobiſ. Bn̄dicamus
do. Fideliū. ⁊c. Hoc mō cō=
cludāt. iij. vj. ix. cōpletoriū=
qꝫ: veſpe v̄o vt ī matutinale
offi. ꝯcludūt. ¶ Dn̄icꝭ diebꝰ
ad. iij. p̄ Ad te le. p̄. Niſi q̄a.
p̄ Qui ꝯfidūt. Scdis q̄rtis
⁊ ſextis ferijs. h̄s. Legē po.
Et veniat. Memor. Tertijs
⁊. v. ferijs ⁊ ſab. p̄. Lucerna.
Iniq̄s. Feci iu. ā. In odore
vnguētoꝝ tuorū currimus
adoleſcētule dilexer̄t te ni=
Dilectꝰ (mis. Cp̄. Cā. ij.
meus loquitur mihi ſurge
ꝓpera amica mea colūba
mea formoſa mea et veni.
Deo ḡ. ℣ Gaude maria v̄go
Cunctas hereſes ſola inte=
P Rotege (remiſti. orō.
domie famꝉos tuos
ſubſidijs pacꝫ: et btē marie
ſēp v̄gis patrocinijs ꝯfidē=
tes/ a cūctꝫ hoſtibꝰ redde ſe=
curos. p do. ¶ Dn̄icꝫ die. ad
vj. h̄ In ꝯuer. p̄. Niſi dn̄s. p̄
Bti ōs q̇ ti. Scdis. iiij. ⁊. vj
fe. h̄i. Portio mea. Bonita=
tē. Manꝰ tue. Tertijs ⁊ q̄n=
tis ferijs ⁊ ſab. h̄. Mirabi=
lia. Iuſtꝰ es. Clamaui. ān.
Bn̄dicta filia tu a dn̄o q̇ ꝑ
te fructū vite ꝯmunicauimꝰ
Multe fi= (Cap̄. puer. xxxj.
lie ꝯgregauer̄t diuitias: tu
ſupgreſſa es vniuerſas Deo
ḡ. ℣. Speciosa fctā es ⁊ ſua=

gis ī delicijs tuis. Sctā dei
Concede (geitrix. oro.
nos famlos tuos q̄s
dñe de⁹ ppetua mēt⁊ ⁊ cor=
por⁊ pſperitate gaudē: ⁊ glo
rioſa btē marie ſp v̄gīs intẽ=
ceſſiōe a pñti liberari triſti=
tia: ⁊ et̃na pfrui letitia. Per
do. ⁊c. ¶ Dñicꝫ dieb⁹ ad .ix.
p̄. Sepe ex. p̄. De p. p̄. Dñe
nō ē ex. Secūdis ⁊ .iiij. ⁊ .vj.
ferijs p̄i. Defecit. Ineẽnuz.
Quō di. Tertijs ⁊ .v. fer. et
ſab. p̄i. Uide hūi. Pricipes.
Appropiquet. añ. Pulchra
es ⁊ decora filia hierl̃z ẽribi
lis vt caſtrorꝫ acies ordiata
Ego q̄ſiviꝫ (Cp. Cāti. viij
fructificaui ſuauitatē odo=
ris ⁊ flores mei fruct⁹ hono
r̃ꝫ ⁊ honeſtatꝫ. Deo g̃. ℣. Di
gnare me laudare te virgo
ſacrata. Da mihi. ⁊c. Oro.
Concede miſicors de
us fragilitati nr̃e pſi
diū vt q̄ ſcē dei genitricꝫ ma
rie memoriā agim⁹ intẽceſſio
nis ei⁹ auxilio a nr̃is / iiqta=
tib⁹ reſurgam⁹. p eund. Ad
veſ. p̄. Dixit dñs. p̄. Lauda
te pu. p̄. Letat⁹. p̄ Niſi dñs.
p̄. Lauda hierl̃z. ā. Btā mr̃
⁊ inupta v̄go glioſa regia
mūdi intẽcede p nob ad dñꝫ
Ego mr̃ (Cap. eccl. xxiiij.
pulchre dilectiōis ⁊ timorꝫ
⁊ agnitiōis ⁊ ſctē ſpei: ī me
gr̃a oīs vie ⁊ v̄itatꝫ: ī me oīs
ſpes vite et v̄tutꝫ. Deo g̃. ℟.
bre. Adiuua nos tuis p̄cib⁹
Mat̃ xp̄i maria. ℣. Oracu=
lū et̃ne vite claritas celorū.
Mr̃. hy⁹. Aue marꝫ. ℣. Ele=
git eā de⁹ ⁊ p̄elegit eaꝫ. Et
ha. Ad mḡt. ā. Sctā maria
ſuccurre miſerꝫ iuua puſilla
nimes refoue flebiles ora
p pplo intẽuēi p clero intẽce=
de p deuoto femineo ſexu.
Deus q̄ ſa (Dñs vo. or.
lutꝫ eterne btē marie
v̄ginitate fecūda hūano ge
neri p̄mia p̄ſtitiſti tribue q̄s
vt ip̄aꝫ p nobꝫ intẽcedē ſenti
am⁹ p quā meruim⁹ auctorē
vite ſuſcipe dñm no. ie. x. fi.
tuū. Am̄. ¶ Cōme. d oib⁹ ſā
ctis cū ā. Gaudete ⁊ exl̃ta=
te oēs ſci qm̄ merces vr̃a co
pioſa ē in celis. ℣. ⁊ or. ovtā.
ad l. ¶ Ad cpl. de btā virgi
ne. p̄. Cū iuo. p̄. In te dñe. p̄.
Ecce nūc. hy⁹. Ait por. ⁊c.
Genus ſup. Honor matris
Maria mr̃. Gl̃ia tibi. Cap.
Ecce v̄go pci= (eſaie. vij.
piet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit
nomē ei⁹ emanuel: butirū et
mel comedet vt ſciat repro
bare malū ⁊ eligē bonū. D.
g̃. ℣. Egrediet v̄ga de radi
ce ieſſe. Et flos de radice ei⁹
aſcēdet. Ad nūc di. ā. Ecce
cpleta ſūt oia q̄ dicta ſūt p

ãgelũ de ꝟgine maria. oro.
Adiuuet nos q̃s dñe btē marie ſp ꝟgis intercessiōe venerãda: atq; a pctõꝝ nr̃orũ viculis abſolutos i tua faciat pace gaudere. p d. Dñs vo. Bñdicam⁹ do. Fideliũ. ꝛc. Pr̃ nr̃. Aue. Credo. ꝛc. Ter. Aue maria. ¶ Sequũt hore de ſctã cruce. Et nota ꝙ ſingul' horis eiuſdē ꝑmitt ꝟ. Adoram⁹ te ieſu xp̃e ꝛ bñdicim⁹ tibi. Qꝛ p crucē tuã redemiſti mũdũ. Miſere nr̃i. Qui paſſ⁹ es p nobis. De⁹ i adiu. ꝛc. Gl'a. Sicut. ꝛc. ¶ Ad mat.

Patris ſapiētia veritas diuia. De⁹ hõ capt⁹ ē hora matutina. A ſuis diſcipulis et notꝫ derelict⁹. Judeis ēvēdit⁹ tradit⁹ et afflict⁹. ꝟ. ꝛ oro. infra. ¶ Ad. j.

Hora prima duct⁹ ē ieſus ad pilatũ. Falſis teſtimonijs mltũ accuſatuꝫ In collũ pcutiũt manib⁹ ligatũ. Vultũ ei⁹ ꝯſpuũt vt ē ppheratũ. ¶ Ad. iij.

Crucifige clamitãt hora tciarũ. Illuſ⁹ idui veſte purpurarũ. Caput ei⁹ pungit corona ſpinaꝝ. Crucem fert in humeris ad locuꝫ penarum. ¶ Ad ſextã.

Hora ſexta ieſ⁹ eſt cruci cõclauat⁹. Pre tormētis ſitiēs felle ſaturat⁹. Pēdēs cũ latronib⁹ cũ eis reputatus. Siniſter eũ reprobat latro ſcelerat⁹. ¶ Ad nonaꝫ.

Hora nona dñs ieſus expirauit. Hely clamãs aĩam pr̃i cõmendauit. Lat⁹ ei⁹ lãcea miles pforauit. Terra tũc ꝯtremuit et ſol ſe obſcurauit. ¶ Ad veſ.

De cruce depõit hora veſptina. Fortitudo latuit i mēte diuina. Talē mortē ſubijt vite medicina. Heu corona glorie iacuit ſupina. ¶ Ad ꝯpletoriũ.

Hora ꝯpletorij datur ſepulture. Corp⁹ xp̃i nobile vite ſpes future. Cõditur aromate complentur ſcripture. Jugis ſit memoria mors hec mihi cure. ꝟ. Proprio filio ſuo nõ pepcit de⁹. Sꝫ p nobꝫ oĩb⁹ tradidit illũ. Dñs vo. ꝛc. oro.

Domine ieſu xp̃e fili di viui pone paſſiōeꝫ crucē ꝛ mortē tuã int iudiciũ tuũ ꝛ aĩas nr̃as nũc ꝛ i eaꝝ exitu et largiri digneris viuis miaꝫ ꝛ gr̃aꝫ defũctꝫ requieꝫ et veniã eccl'ie pacē ꝛ ꝯcordiã et nobꝫ pctõrib⁹ vitã et letitiã ſēpitnã. Qui viuis et regnas cũ deo pr̄e i vni. Dñs vo. Bñdica. do. Fideliũ. ꝛc.

¶ Sequūt̄ vigilie defun. ꝑ.
DIlexi. ā. Placebo
dn̄o i regiōe viuo
rū. ps. Ad dn̄z. ā.
Heu me q̄ꝛ icola=
t⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ ē. ꝑ. Leuaui.
ā. Dn̄s custodit te ab oī ma
lo custodiat aīam tuā dn̄s.
ps. De ꝓfū. ān. Si īiq̄tates
obſuauer̄ dn̄e / dn̄e q̄s susti
nebit. ꝑ. Cōfitebor. ā. Opa
manuū tuaꝝ ne despicias.
℣. Audiui vocē de celo dī
cētē mihi. Scribe btī mor=
tui q̄ ī dn̄o moriūt̄. Ad mḡt.
ā. Oē q̄d dat mihi pr̄ ad me
veniet ⁊ eū q̄ venit ad me nō
eijciā foras. In. j. noc. ꝑ. Ver
ba. ā. Dirige dn̄e de⁹ me⁹ in
ꝯspectu tuo viā meā. ꝑ. Dn̄e
ne. ā. Conuertē dn̄e ⁊ eripe
aīaz meā q̄m nō ē ī morte q̄
memor sit tui. ꝑ. Dn̄e deus
me⁹. ā. Neq̄n rapiat vt leo
aīaz meā dū nō ē q̄ redimat
neq̄ꝫ q̄ saluū faciat. ℣. Diri
ge dn̄e de⁹ me⁹ In cōspectu
tuo viā meā. Lec. j. Job. vij
PArce mihi dn̄e: nihil
ei sūt dies mei. Quid
ē hō q̄ꝛ magnificas euz: aut
q̄d apponis erga eū cor tuū
Visitas eū diluculo: ⁊ subi
to ꝓbas illū. Vsq̄ꝫq̄ nō ꝑcis
mihi: nec dimitt̄ me vt glu=
tiā saliuā meam: Peccaui.
Quid faciam tibi o custos
hoīz: Quare posuisti me cō
trariū tibi: et fact⁹ sū mihi
metipi grauis: Cur nō toll̄
pctm̄ meū: ⁊ q̄re nō aufers
īiq̄tatē meā: Ecce nūc ī pul
uere dormiā: ⁊ si mane me q̄
sier̄ nō subsistā. ℟. Redem=
ptor me⁹ viuit ⁊ ī nouissimo
resurgā. Et renouabunt̄ de
nuo ossa mea ⁊ ī carne mea
videbo dn̄z meū. ℣. Lauda
aīa mea dn̄m laudabo dn̄z
in vita mea psallā deo meo
q̄diu ero. Et. Lc. ij. Job. x.
TEdet aīam meā vite
mee: dimittā aduer=
sū me eloquz meū. Loq̄r in
amaritudīe aīe mee: dicaz
deo: noli me ꝯdēpnare. In=
dica mihi: cur me ita iudi=
ces. Nūq̄d bonū tibi videt̄
si calūnier̄ ⁊ opprimas me
op⁹ manuū tuaꝝ: ⁊ ꝯsilium
īpioꝝ adiuues: Nūq̄d oculi
carnei tibi sūt / aut sicut vi=
det hō ⁊ tu videbis: Nū q̄d
sicut dies hoīs dies tui et
āni tui sicut hūana sūt tp̄a:
vt q̄ras īiq̄tatē meā ⁊ pctm̄
meū scruter̄. Et scias q̄ꝛ ni
hil īpiū fecerim cū sit nēo q̄
de manu tua possit eruē. ℟.
Absolue dn̄e aīas eorū ab
oī vinculo delictoꝝ nō eas
tormētū mort̄ attigat. Nō
reoꝝ cathena ꝯstrigat s̄ȝ mi
seratio tua ī pac̄ eas ac luc̄

regiõe ꝯſtituat. ℣. Si q̄ illis ſint dñe digne cruciatibus culpe tu eas gr̄a lenitatꝫ indulge. Nõ. Lc. iii. Job. x. ca.

Manꝰ tue dñe fecerũt me: ꝛ plaſmauerũt me totũ ĩ circuitu: ꝛ ſic repẽte p̄cipitas me: Memẽto q̄ſo ꝙ ſicut lutũ fecerꝭ me ꝛ ĩ puluerẽ reduceſ me Nõne ſicut lac mulſiſti me: ꝛ ſicut caſeũ me coagulaſti: Pelle ꝛ carnibꝰ veſtiſti me: oſſibꝰ et neruiſ ꝯpegiſti me Uitã ꝛ miaꝫ tribuiſti mihi: ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit ſpm̄ meũ. ℟. Deus etne ĩ cuiꝰ hũana ꝯditio ptãte ꝯſiſtit aĩas oĩꝫ fideliũ defũctoꝝ q̄s ab oĩbꝰ abſolue pctĩs. Ut pnĩe fructum quẽ volũtas eoꝝ optauit p̄uẽti mortalitate nõ pdãt. ℣. Qui ĩ cruce poſitꝰ latroneꝫ ſero penitẽtẽ ſuſcepiſti eoꝝ p̄camur pie pctã dilue. Ut. In. ii. noc. p̄. Dñs re. ã. In loco paſcue ibi me collocauit. p. Ad te dñe. ã. Delicta iuuẽtutꝭ mee ꝛ ig̃rãtias meas ne memineꝛꝭ dñe. p̄. Dñs il. an. Credo vidẽ bona dñi ĩ tra viuẽtiũ. ℣. A porta ĩferi. Erue. Lec. iiii. Job. xiii.

RESpõde mihi. Quantas habeo ĩiq̇tates ꝛ pctã: ſcelera mea ꝛ delicta oñde mihi Cur faciẽ tuã abſcõdis: ꝛ arbitrarꝭ me ĩimicũ tuũ: Cõtra foliũ qḋ vẽto rapit oñdis potentiã tuã: et ſtipulã ſiccã pſeq̄ris. Scribis ei ꝯtra me amaritudieſ ꝛ ꝯſumẽ me vis pctĩs adoleſcẽtie mee. Poſuiſti ĩ neruo pedẽ meũ: ꝛ obſuaſti oẽs ſemitas meas: ꝛ veſtigia pedũ meoꝝ ꝯſideraſti. Qui q̄ſi putredo ꝯſumẽdꝰ ſũ: ꝛ q̄ſi veſtimẽtũ qḋ comedit a tinea. ℟. Memento q̄ſo dñe ꝙ ſicut lutũ fecerꝭ me ꝛ ĩ puluerẽ reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me ꝛ ſicut caſeũ me coagulaſti: pelle ꝛ carne veſtiſti me oſſibus ꝛ neruis ꝯpegiſti me. ℣. Uitã ꝛ miaꝫ tribuiſti mihi ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit ſpm̄ meũ. Nõne.

HOmo Lc. v. Job. xiiii. natꝰ de muliere breui viuẽs tpe: replet multꝭ miſeriis. Qui q̄ſi flos egredit et ꝯterit: ꝛ fugit velut vmbra: ꝛ nũq̄ ĩ eodẽ ſtatu pmanet. et dignũ ducꝭ ſr̄ huiuſcemodi apire ocl'os tuos: ꝛ adducẽ eũ tecũ ĩ iudiciuꝫ: Quis p̄t facẽ mũdũ de ĩmũdo ꝯceptũ ſemĩe: Nonne tu q̇ ſolꝰ es: Breues dies hoĩs ſũt: nũerꝰ mẽſiũ eiꝰ apḋ te ẽ. Cõſtituiſti tminos eiꝰ q̇ p̄teriri nõ poterũt Recede ergo paululũ ab eo vt q̇eſcat: donec

optata veniat ⁊ ſicut mercē
narij dies eiꝰ. ℟. Ne tradas
dñe beſtijs aïas ꝯfitētiū ti-
bi. Et aïas paupeꝝ tuoꝛū
ne obliuiſcarꝭ i finē. ℣. Me-
moꝛare q̄ ſit nr̄a ſubā dñe ⁊
qꝛ non vane ꝯſtituiſti filios
Quis mihi (hoīz. Et ꝛ. l. vi.
tribuat vt i iferno ꝓtegas
me ⁊ abſcōdas me donec ꝑ
trāſeat furoꝛ tuꝰ ⁊ ꝯſtituas
mihi tp̄s i q̊ recoꝛderꝭ mei:
Putaſne moꝛtuꝰ hō rurſū vi
uat: Cūctꝭ diebꝰ qbꝰ nūc mi
lito: expecto donec veniat i
mutatio mea. vocabꝭ me: et
ego rn̄debo tibi. Opi ma-
nuū tuaꝝ poꝛriges dexte-
rā. Tu qdem greſſꝰ meos di
numeraſti: ſꝫ pce pctis me-
is. ℟. Rogamꝰ te dñe deꝰ nr̄
vt ſuſcipias aïas eoꝝ defū-
ctoꝝ ꝓ qbꝰ ſāguinē tuū fudi
ſti. Recoꝛdare qꝛ puluis ſu-
mꝰ ⁊ hō ſicut fenū ⁊ flos agri
℣. Miſicoꝛs ⁊ miſatoꝛ ⁊ iu
ſte dñe. Re. In. iij. no. ꝓ. Ex
pectās. an. Cōplaceat tibi
dñe vt eruas me dñe ad ad
iuuādū me reſpice. ꝓ. Btūs
q̇ itel. a. Sana dñe aïaꝫ me-
am qꝛ peccaui tibi. ꝓ. Quē-
ad. a. Sitiuit aïa mea ad de
um fōtē viuū qn̄ veniā et ap
parebo an̄ faciē dñi. ℣. In
mēoꝛia etn̄a erūt iuſti. ꝛ. l. vij.
Sp̄s meꝰ attenuabit: dies
mi breuiabūt ⁊ ſolū mihi ſrē
ſepl̄chꝝ. Nō pcāui ⁊ i amari
tudibꝰ moꝛat ocl̄s meꝰ. libe
ra me dñe ⁊ pōe me iux̄ te: ⁊
cuiuſuis manꝰ pugnet ꝯtra
me. Dies mei trāſierūt cogi-
tatōes mee diſſipate ſūt toꝛ
q̄ntes coꝛ meū. Noctē vterūt
i diē: et rurſū pꝰ tn̄bꝛas ſpe
ro lucē. Si ſuſtinuero infer
nꝰ domꝰ mea ē: et i tenebꝛis
ſtraui lectulū meū. Putredi
dixi. Pr̄ meꝰ es: mr̄ mea ⁊ ſo
roꝛ mea v̄mibꝰ. Ubi ē ḡ nūc
pꝛeſtolatio mea et patiētia
mea: Tu es dñe deꝰ meꝰ. ℟.
Cog̃ſcimus dñe qꝛ peccaui
mꝰ veniā petimꝰ quā nō me-
remur. Manū tuā poꝛrige
lapſis q̇ latroni ꝯfitēti padi
ſi ianuā apuiſti. ℣. Uita nr̄a
i doloꝛē ſuſpirat: i ope nō
emēdat ſe expectās nō coꝛ-
rigimur et ſi vīdicas nō du
Pelli mee (ramꝰ Ma. l. viij.
cōſūptꝭ carnibꝰ adheſit os
meū: et dēlicta ſūt tm̄mō la
bia circa dētes mos. Miſe
mini mei miſemī mei ſaltē
vos amici mei: qꝛ manꝰ dñi
tetigit me. q̄re pſeq̇mī me ſi
cut deꝰ: et carnibꝰ meis ſatu
ramī: Quis mihi tbuat vt
ſcribāt ſmones mei. Quis
mihi det vt exarēt i libꝛo ſti
lo ferreo et plūbi lamia: vl̄
celte ſcl̄pāt i ſilice: Scio ei

ꝙ redēptoꝛ me⁹ viuit: et ĩ no
uiſſio die de t̃ra ſurrectur⁹
ſim: et rurſũ circũdaboꝛ pel
le mea: et ĩ carne mea vide=
bo deũ. Quē viſur⁹ ſũ ego ip
ſe: et ocl̃i mei ꝯſpecturi ſt: ꝛ
nō ali⁹. Repoſita ē hec ſpes
mea ĩ ſinu meo. ℟. Quō ꝯfi
teboꝛ t̃ dñe de⁹ me⁹ qñ vene
rĩs ĩ iudicio tuo qꝛ coꝛ mũdũ
nō cuſtodiui: aīaꝫ meā ĩ car
ne poſitā pollui templũ coꝛ
poꝛꝫ mei de ope ĩiq̇tatꝫ coiq̇
naui ꝑcoꝛ te dñe añq̄ diſcu
tias. Miſ̃ē mei. ℣. Tibi ſo
Vir foꝛ(li peccaui dñe. L. ix
tiſſim⁹ iudas collatiōe fctā
xij. milia dragmas argēti
miſit hieroſolimā offerri ea
ibi ꝓ pcis moꝛtuoꝝ: iuſte ꝛ
religioſe ꝺ̃ reſurrectiōe co
gitās. Niſi ei eos q̇ cecide
rāt r̃ſurrectos ſparet: ſ̃rfluũ
videret ꝛ vanũ oꝛare ꝓ moꝛ
tuis Sꝫ qꝛ ꝯſiderabat ꝙ hi
q̇ cũ pietate doꝛmitionē ac
cepāt: optimā hērēt r̃poſitā
gr̃aꝫ. Scā ğꝛ ſalubꝛꝫ ē cogi
tatio ꝓ defũctꝫ exoꝛar̃: vt a
pctis ſoluāt. ℟. Libera me
dñe de moꝛte et̃na ĩ die illa
tremēda Qñ ce. mo. ſt̃ ꝛ t̃ra
℣. Dies illa dies ire: dies ca
lamitatꝫ ꝛ miſ̃ie: dies mağ ꝛ
amara valꝺ̃. Qñ. Ad l. Mi=
ſerere. ā. Exl̃tabũt oſſa hũi.
Ps. Te decꝫ. ā. Exaudi dñe
oꝛonē meā ad te oīs ca. ve. Ps.
De⁹ de⁹. Ps. De⁹ mi. ā. Me ſu
ſcepit dext̃a tua dñe. Cāt.
Ego dixi. ꝛc. ā. A porta īferi
erue dñe aīas eoꝝ. Ps. Laud
cũ duob⁹ ſeq. ān. Oīs ſpũs
laudet dñz. ℣. Audiui vo. ꝺ̃
ce. dicētē mihi: Scribe bt̃i
moꝛtui q̇ ĩ dño moriũt. Ad
bñ⁹. ā. Ego ſũ reſurrectio et
vita q̇ credit ĩ me ē̄t ſi moꝛ=
tu⁹ fuerit viuet ꝛ oīſ q̇ viuit ꝛ
credit ĩ me nō moriet ĩ et̃nũ
Pr̃ nr̃. Et ne. ℣. A porta in=
feri. Erue. Dñs vo. Orem⁹
De⁹ q̇ int (Pro ep̃o oꝛo.
apl̃icos ſacerdotes famulũ
tuũ pōtificali dignitate vige
re feciſti ꝑſta q̄s: vt quoꝝ vi
cē ad horā gerebat ĩ terrꝫ eo
rũ q̊qꝫ ꝑpetuo ꝯſoꝛtio letet ĩ
cel: ¶ Pro ab. vel ſacer. oꝛ.
Da nobꝫ dñe vt aīaꝫ faml̃i
abbatꝫ vl̃ ſacerdotꝫ quā ꝺ̃ hu
i⁹ ſcl̃i eduxiſti laborioſo cer
tamie ſctōꝝ tuoꝝ cetui tri=
buas eē ꝯſoꝛtē: ¶ Pro parē
De⁹ q̇ nos pr̃ēꝫ ꝛ (tib⁹ oꝛo.
mr̃ēꝫ honoꝛare ꝑcepiſti mi=
ſerere clement aīab⁹ parē=
tũ nr̃oꝝ: eoꝛũqꝫ pctā dimit=
te/ noſqꝫ eos ĩ et̃ne clarita=
tꝫ gaudijs fac vidē: ¶ Pro
Propitiare(fũdatoꝛib⁹ oꝛ.
q̄s dñe aīab⁹ fideliũ tuoꝝ ꝛ
ꝑſta: vt q̇ ꝺ̃ tuis donis ĩ hoc
loco ꝑuigili cura noī tuo q̄ti

diana ꝑpauerit obſeq̄a: ꝑpe
tua cū ſctis tuis ꝑfrui me-
reant letitia. Pro frib⁹ ꝛ ſo
rorib⁹ nr̄is. or. Deus venie
largitor. ꝛc. Pro aniuerſa-
Deus indulgētiarū (riis. Oro.
dn̄e da fidelib⁹ tuis quoꝝ ani-
uerſariū depoſitiōis diē cō
mēoram⁹ refrigerij ſedē/ q̄e
tis btitudinē luis claritatē.
Pro recōmēdatis ꝛ bn̄factorib⁹.
Deus cui⁹ mie nō ē (rib⁹. or.
nūer⁹ ſuſcipe ꝓpitius ꝑces
hūilitatis nr̄e ꝛ aīab⁹ fideliū
tuoꝝ q̄ nobis i orōnē ꝯmēda
te ſꝫ ꝛ q̄rū ſuſtētamur elemo
ſinis q̄b⁹ tui nois dediſti cō
feſſiōez/ remiſſiōez cūctoꝝ
tribue pctōꝝ. Pro ſubito de
Omnipotens ꝛ miſericors de⁹ i (functis.
cui⁹ hūana ꝯditio ptāte ꝯſi-
ſtit aīas fideliū tuoꝝ q̄s ab
oībus abſolue pctis vt pn̄ie
fructū quē voluntas eoꝝ opta
uit ꝑuēti mortalitate nō ꝑ-
dāt. Pro nobiſcū ſepultis. or.
Deus i cui⁹ miſeratōe aīe fide
liū req̄eſcūt fidelib⁹ tuis hic
ꝛ vbiq3 i xp̄o q̄eſcētib⁹ da ꝓ-
piti⁹ veniā pctōꝝ: vt a cūctis
reatib⁹ abſoluti tecū ſine fi-
ne letent. Pro pn̄ti vl' recēt
defuncto et p tricena. Oro
Inclina dn̄e aurē tuā ad
ꝑces nr̄as q̄b⁹ miaz tuā ſup
plicit' dep̄camur vt aīaz fa-
muli tui quā de hoc ſcl'o mi
grare iuſſiſti i pacis ac lucis
regiōe ꝯſtituas ꝛ ſctōꝝ tuo
rū iubeas eē ꝯſortē. Pro fa
Deus cui ꝓpriū ē (mulo. or.
miſereri ſꝑ ꝛ ꝑcē ꝓpitiare aīe
famli tui ꝛ oīa ei⁹ pctā dimit
te vt mortis vīculis abſolut⁹
trāſire mereat ad vitā. Pro
Quesum⁹ dn̄e ꝓ (famla. or.
tua pietate miſē aīe famu-
le tue ꝛ a ꝯtagijs mortalita
tis exutā i et'ne ſaluatōis ꝑtē
reſtitue. ¶ Sciēdū q̄ i vigi
lijs defūctoꝝ ꝯuētual'r dicē
dis q̄b⁹ fuerit miſſa ꝯuētual'
attribuēda p ꝑncipali coll'a
dicēda eſt vna ex ꝑcedētib⁹
iuxta deſmiatiōez ꝑcedētis ꝛ
eiꝰ duc ſeq̄ntes. q̄ v'ſual' dn̄r
adiūgēde ſꝫ ſub vna ꝯcluſio
ne. In reliq̄s āt offi. dfūcto
rū publice vl' ꝑuati dicēdis
eaſꝺ col. vſuales ſufficit rei
terari. In ꝯmēo. tn̄ oīz fide-
liū defunctorum ſola orō.
Fideliū recitat. Pro oībus
p q̄b⁹ orrare tenemur. Oro
Omnipotens ſempiterne de⁹ cui nūq̄ ſi
ne ſpe mīe ſupplicat ꝓpitia
re aīab⁹ fideliū tuoꝝ vt q̄ ꝺ
hac vita i tui nois ꝯfeſſione
deceſſerūt/ ſctōꝝ tuoꝝ nūe-
ro facias aggregari. Pro
oīb⁹ fidelib⁹ defunctis. or.
Fideliū de⁹ oīz. ꝛc. Dn̄s vo
biſcū. Req̄eſcāt i pace Amē
¶ Finis.